

Universitätsbibliothek Paderborn

**Summula clarissimi iurisco[n]sultissimi q[ue] viri
Raymundi**

Raimundus <de Pennaforti>

Colonia, 4.III. 1502

VD16 R 168

Liber secu[n]dus huius totius tractans de matrimonio [et] de casib[us] que
sequestrant matrimoniu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-31223

Summula Haymudi.

Verū ipse cū infantibꝫ pñt evadere mortez. Partu ꝑo facta matrix q̄ exiꝫ p̄
vuln̄ in locū eius reuertit p̄ astutia obſtericuz. Et ideo ſeq̄ illud q̄ obſtra
ptendit. videlz q̄ ante partū mulieres imp̄gnate detent le p̄ munire cū ſa
cramētis ecclie. vt ḡra diuine maiestatis eis in ſuis laboribꝫ t doloribꝫ ſub
ueniat. q̄ valde in honestū eſſꝫ q̄ ſacerdos deteret eas visitare in partu cā
ſacramētis ecclie. q̄ si hoc fieret tūc quodāmodo fieret irreuerentia ſacra
mēto. quod nō debet fieri. Iſto tñ nō obſtāt. ſi p̄tingit caſualit tūc ip̄e ſaſ
cerdos licet p̄t eas visitare. ne abſq; p̄felliōne p̄tricōe t cōicatōe decede
rent. Sed tñ cautiū eſt q̄ ſacerdotes moneāt has mulieres q̄ ſe aī p̄lū
pparēt cū ſacra ſimunione ppter caſas aſſignatas. t hoc eſt de intenc̄i
one literē. Et hec dicta de p̄mo libro ſufficient.

¶ Liber ſecūdus huius totius. tractans de matrimonio t de
caſibꝫ que fequeſtrant matrimonii.

H .i. in hoc libro s̄e in iure p̄firmata
oc declarabo que ſunt ſponsalia ſcripto
ſe datus i. pecunia s̄e facta
Anulus aut arra data vel promiſſio ſimplex
s̄e faciūt cū p̄miſſione i. matrimonii
Aut iuramentum faciunt ſponsalia carnis
q̄tuor enūera t̄ s̄e matrimonij.

¶ Nec preeunt copulam.

¶ Iſte eſt liter ſecūdus huius ſummule. in q̄ autor vult determinare de ma
trimonio t de eius effectibꝫ. t p̄tinuat ad p̄cedentē lram ſic. Postq; ma
gister determinauit de q̄busda ſacramētis. videlz de ſacra euchariftia. et
trema yntcōe. baptismo. t de p̄firmatoe. Hic in pñti ſcđo libro vult deter
minare de matrimonio t de eius effectibꝫ. Et diuidit in duas pres. In pñl
ma determinat de matrimonio. In ſcđo incidentaliter ponit qđa notabilitia
de ſacris ordinibꝫ. Scđa ibi (Omnē p̄trahere t̄c.) Prima p̄ adhuc di
vidit in duo. p̄mo determinat de matrimonio. ſcđo ponit p̄ſuſiones circa
matrimonii utiles. Scđm ibi (Si gregis alterius) Primum p̄tēt adhuc
in duo. Primo facit qđ dicitur eſt. ſcđo ponit qđa incidentia matrimonii
um imp̄edientia. ibi (Reddere ſi coitu) Partes patebūt in p̄ceſſu lettere
Quātū ad p̄mā partē dt ſic. q̄ ſponsalia fieri halent quattuor modis. P̄l
mo p̄ anul dationē. Scđo p̄ dona t clenodia ſiuꝫ p̄ pecuniā. vt p̄ aurum
vel argenti vel p̄ villas aut hymoi. Tercio ſponsalia halene fieri p̄ ſimpliſ
tem p̄miſſionē. Quarto p̄ iuramentū. vt qñ aliquis iurat q̄ aliquaz velic
ducere in uxorem. et iſta eō uero ſi urat q̄ velit ip̄m ducere in virum. Et
hec ſponsalia detent p̄cedere matrimonii.

¶ Notādū circa lram ſi Johem andree in ſumma ſua. ſponsalia ſie deſ
ſcribūt. ſponsalia ſunt p̄miſſiones futuraz nuptiarū ad ip̄a p̄ſiſēda.
vt dico. ego ducā te in uxore. Et dicūtur ſponsalia a p̄bo ſpondeo deſ.
qđ idē eſt qđ p̄mitto. qribi vir t mulier p̄mitteſi ſibi ſuicem fidem
¶ P̄ro quo ſcđū q̄ ſponsalia ſi ext̄ ſi ſunt q̄tuor modis. Primo ſponsa
lia celeb̄at p̄ anullatōq; ſi. vt qñ ſp̄olus tradit ſponsa anullū. Secundo

Celebratur sponsalia p. pmissione petuniaz vel altari rerū. sicut qñ dantez
vile aut alie res in lignā huius q. ibi sacta sunt sponsalia. Tercio sponsalia
fieri hñt p. pmissione simplicē. vt si dico. ego ducā te in vxore. et sub bona si
de tibi pmitto. Quarto sponsalia celebratur p. iuramentū. vt dicēdo. Per
deli viuu ego ducā te in vxore. Et isti quatuor modi ponuntur in līa. Sed
qđā adhuc addūt qntū et hoc extra līam. scz q. sponsalia qñc sunt p. obliga
tionē. vt qñ. pcuratores pueroz nō dū discretorū mutuo se obligat ad ma
trimoniu ex pre amboz puerorū pmitentes et dicētes. Quicquid matrimon
niū hoc frangeret ille dabit decē marcas puri auri. illis duobz pcuratoz
ribz pfectientibus spōsalia sunt facta. ¶ Siz tñ est nota dū q. illa sponsalia q.
spōs pueros pñt reuocari. ve p. in q̄to decretalū. vbi 8. Desponsatiōes
nulle sunt q. in cunctis fiunt. Siz ibide vult. pueri nisi pro bono pacis fieret
pūgī nō detent. Et pueri ibi vocātur q. generare et p̄cipe nō pñt. Itē ibi
dem dī. q. matrimoniu solo p̄fensu p̄trahitetur tē.

L Scđo est nota dū q. p̄ba p. q. p̄trahit matrimoniu sī duplicita. qđam
defuturo. vt sunt illa p̄ba. accipia. ducā. qđā de pñti. vt accipio ducō. Ex
emplū p̄mi. vt si vir diceret. ego ducā te in vxore. et econuerso illa. ego ducā
te in virū. Exemplū scđi. ve si vir diceret. ego ducō te in vxore. et illa econ
uerso. ego duco te in virū. Et inter illa est dñtria. q. tales q. hoc faciūt per
p̄bū de pñti nō possunt seq̄strari. q. ipse nō p̄t alia duces ipsa viuente. nec
ipa aliū ipso viuente. Sed p̄ba de futuro nō hñt tantā efficaciam. q. pñt
mutare pmissio. eo q. iste q. fecit. pmissione p. p̄ba futuri epis p̄t alia duces
te. et illa p̄silliter aliū. q. ista. pmissio vinculū vigoris nō h̄z. Sed tñ. pmissio
sponsaliū que fit p. p̄ba pñtis epis p̄tingit duplī. aut emēqtur copula car
nalis aut nō. et vlerius aut fit testibz p̄fentibz aut nō. Si fit testibz p̄fentibz
bus. siue carnalis copula sequat aut nō. ipa est vxor eius. et econuerso ipse
est vir eius tam in ecclia militante q̄ triumphat. Si aut. pmissio p. verba p̄
sentis epis nō fit testibz p̄fentibz ipse p̄t ipsam euadere si vult. et econuerso
ipsa si vult. Sed tñ coram deo omnipotenti ipa est vxor eius. et econuerso
ipse est vir eius. et ecclesiā militante in illo decipere p̄t. eccliam tñ triumphat
cum scz deū oipotente nō p̄t decipe. cum ipse noscat occulta cordium plen
tium p̄teritorum et futurorum

L Item notandum q. ecclia est duplex. scz militans et triumphans. Ecclia
triumphans est regnum celorum. et talis ecclesia nec decipitur nec decipitur
Verbi gratia. vt si aliquis homo vitam suam in hoc modo sp̄reuerit. ecclia
celsiā triumphantem. et regnum dei adipiscetur posthac vitam. Et sic isti qui
hic in christo habitant triumphum ab hostibz eius capiunt. quia vitaz mū
danā in presenti seculo spernūt. ideo eccliam triumphantem id est regnum
dei adipiscuntur. ¶ Unde sciendum sicut dictum est prius. ecclesia trium
phantis non decipitur. quod sic declaratur. Ponatur in casu et gratia exem
pli. vt aliqs coeat cu vidua vel cu virgine quā alio modo ad p̄fensem suū
puocere nō potest. dicit ad eā. ISENTIAS mihi decoitu ego ducā te in uxor
rem et in mulierem meā. ita tñ q. intentio illius nō sit ea velle ducere. post
q̄ cognoscit eas corporaliter tūc. potest eam repudiare. et sic ecclesia trium
phantis nō decipit taalem. eo q. non cogit ad hoc vt illam ducat. quia inten
cio eius fuit eam non velle ducere et tamen ipsa est eius uxor coram deo.

Summula Haymudi.

Sed dicitur erat q[uod] eccl[esi]a triump[has] nō decipit. q[uod] bi g[ra]a ponat q[uod] aliquid promittat vera intentio et tota voluntate aliqua puellā sibi in uxore ducere. ita tūq[uod] carnalis copula sequitur siue nō. et postea eam repudiat et nō ducat eas in uxore vel in mulierē suā. tūc in hoc eccl[esi]a triump[has] nō decipit. sed ipse decipit seipm. q[uod] aīam suā eternaliter dānabit. ex eo q[uod] est uxor sua coram altissimo deo. et ea dimittere nō p[otest]. si autem dimittat eam tūc reus est iudicio. Sic etiā intelligendū est de muliere. Sed eccl[esi]a militans est christianitas vel eccl[esi]a inferior in hoc mundo. q[uod] ibi omnia sacramenta recipimus et in fide perseveramur. Et d[icit] eccl[esi]a militans ideo. q[uod] sicut aliquid militat et cū hoc aītualiter laborat in corpore triump[hi] recipie. sic et ista eccl[esi]a inferior in mundo adhuc militat et assidue laborat ut triump[hi] recipiat. Et talis eccl[esi]a q[uod]cūs decipit et q[uod]cūs decipit. Primo dico q[uod] ipa decipit. q[uod] sic declarat. ponatur q[uod] aliquid promittat aliqua puellā ducere vel aliquā mulieres p[ro]sentib[us] testib[us] siue fuerit de intentio illius siue nō. oportet q[uod] ista ducat in uxore suā. quia eccl[esi]a militans ipm cogit ad hoc. Si autem ipam ducere noluerit. tunc oīa sacramenta eccl[esi]e illi denegātur. et sic eccl[esi]a militans istū decipit. q[uod] nō fuit de intentio sua illā velle ducere. et tūn coactus ab eccl[esi]a ipam ducit. Sed dico q[uod] eccl[esi]a militans q[uod]cūs etiā decipit. q[uod] sic declaratur. q[uod] ponat q[uod] aliquid alicui virginī vel mulieri p[er] verba p[ro]sentis epis promittat. et tota sit intentio ducendi eam. talis autē promissio fiat testib[us] absentib[us]. tūc ipse p[er] ea repudia re si voluerit. dato etiā q[uod] copula carnalis ibi sequitur siue nō. Sed tūc p[er] tra salutē ipius est hoc. q[uod] ipa uxor sua est corā deo. et sic eccl[esi]a militans decipit. Et sic tūc p[er] quo diversificatur sponsalia. promissa p[er] ipsa p[ro]sentis epis. Si autē talis promissio fiat p[er] verba futuri epis hoc est dupl[ic]it. vel sequitur copula carnalis vel nō. Si copula carnalis sequitur. tūc opt[er]t q[uod] iste q[uod] promisit ista ducere p[er] verba futuri epis ut ducat eam in uxore. q[uod] ipam carnaliter cognovit et ipa est uxor ipius. si autē nō sequitur copula carnalis tūc p[er] ea quadere corā deo et corā eccl[esi]a. q[uod] ista nō est uxor eius.

[¶] Ite dubitas. inter q[uod]s habeat p[er] trahit sponsalia. Ibi r[es]idet q[uod] inter septenates. q[uod] ibi p[er] trahit publica honestas nisi malitia suppleret etarez sic q[uod] ante septennium cognosceret se mutuo carnali. tūc inter eos debent sponsalia celebri anteseptennium. ut qdā doctor d[icit]. Septenates pueri iā sunt sponsalib[us] ap[er]ti. Post quartūdecimū mas p[er] trahit. hec duodenū. Hoc d[icit] sic intelligi q[uod] pueri septē annos p[er] trahere sponsalia. sed q[uod] vir est quartūdecim annos et mulier duodecim tūc p[er] trahere matrimonium. Et g[ra]m subdit idē doctor. q[uod] pubertatē p[er] actulit minorē expectat iure. nec ei licet hinc resilire. [¶] Quo illi eiusdētia ultimo dubitas. ut p[er] sponsi et spōse st̄g p[er] spellēdi ad matrimonium post celebratiōem sponsalia. R[es]idet km Johām andree p[er] distinctionem. vel ergo sint maiores vel minores. vel una persona maior et alia minor. Si p[er]mo sic q[uod] sint maiores et sint in tpe pubertatis tūc p[er] spellēdi st̄g ad matrimonium si p[er] traherūt sponsalia in septennio. nisi esset aliud impedimentū. videlz q[uod] ynis istoz veller intrare religionē. si autē p[er] secura est copula carnalis tūc nō p[er] intrare. Si scđo videlz q[uod] sint minores. tūc nō st̄g coppellēdi. q[uod] nō sunt debite etatis. Si tertio. videlz q[uod] yna persona sit maior et alia minor. tūc vel maior vult et minor nō vult. et sic non sunt p[er] spellēdi. Itaūt minor vult et maior non. tunc sunt compellendi ad matrimonium.

s^e sponsalia facta

Soluuntur casibus octo

s^e qd sequit

Subscriptis. videas casus studiosius istos

.i. mea vxor .i. claustrum

Inuita me sponsa velit mea religionem

s^e aī copulā legitimā thori s^e factū .i. inhibere possum

Ante thori fetus intrare. nec hoc inhibeo

s^e mea .i. remore .i. recedo .i. inneniri

A patria longe si cedo qd reperiri

.i. valeo .i. nō cōstans

Non possum. vel ego sum factus hō vagabundus

s^e hincide vagādo .i. puenēter .i. imūdatus

Per terras licite nubit reliquo. maculatus

.i. calī ifirmitate s^e nō fuit copula

Sileprā fuero. cognatam si prius eius

s^e carnalē .i. ab aliis psonis s^e caste viuēdi

Cognoui. vel si sit nobis equa voluntas

s^e modis dīcti spōsalia. hō carnalē cognouit s^e vxore

Istis absolui. vel si quis polluit istam

.i. in m̄rimoniū duri .i. denegari

Quam despōsauit. qd non possit reprobari

.i. ifirmitas ē legē .i. circūdat

Dolorbus siue dolor enormis detineat me

.i. alteri puelleg vba de pñti .i. sequat

Si dedero relique sponsalia qd comitetur

.i. carnalis copula .i. minor acilla

Carnis amiciciam. minor aut veniens ad adultam

s^e octo iā dicti .i. m̄rimoniū

Etatem. casus isti sponsalia soluunt

IHic auroz enumerat octo casus medianibz qbus sponsalia soluuntur vel medianibz quibz m̄rimoniū impeditur. et vult tantū pro casu pmo. si fecisti pmissio ne per verba futuri tgis. sic qd copula carnalis non fuit se/ quita. si tunc ipē vel ipa voluerit intrare religionē tunc sponsalia dissoluuntur. Cuius ratio est ista. qd vnuquodqz p̄t in melius pmutari. sed melius est intrare religionem qd matrimonium. quia ipē homo tutius potest seruire deo in religione qd in matrimonio. igit̄ z c. Et rō illius est ista. quia ille qui est in matrimonio ille est impeditus in mundanis negotijs curam gerens de suo nutrimento et mulieris et aliorum. ynde dī apostolus. Omnis hales vxorem que sunt huius seculi negotia custodiat. Scds casus est iste. si fecisti pmissio ne per verba p̄sentis tgis et copula carnalis siue sit sequuta siue non. et si postea longe ab ea recedas. sic qd factus es vagabundus.

Summula Haymundi

ibundus p vniuersam terram. ipa cum alio viro nubere potest. **E**t pro quo notandum. qdtra illum casum noua iuria proclamat. que dicunt qd talis mulier no detet alium virum ducere eo viuente siue ipse sit longe ab ea siue propinque. nisi ipa veraciter sciat ipm esse mortuum. et si ilup duceret alius eet in decretalibus. quia eius est vir coram deo. **O**ct illud innuit Joannes theutonicus et alij iuriste. ut pa post longum tempus isto redire oportet derelinquere secundum et redire ad primum. qd est eius vir coram deo. **T**ertius casus est iste. si alter istorum est leprosus. tunc potest fieri separatio inter eos. qd leprosi detent esse exclusa coicare homin. sed trii silli litenter subiungit copulancur. admittantur. **O**ct stud intelligendum est tam de viro qd de muliere. qd quodcumqz illo supposita vox infirmat lepra p separari ab alio. **Q**uartus casus est. si fecisti aliquem vocu cuius cognata prius aliqualiter cognovisti. vel matrimoniu cū ea co traxisti. hoc impedit matrimoniu et dissoluere sponsalia. **Q**uintus casus est iste. si est equa voluntas maris et feminie. scilicet si ambo ponunt casta viuere. si aliquis esset fornicatus cū aliqua quaelucide p prestari qd sic mechanus matrimoniu cū aliqua p verba de pnti. et postea transis ad aliam das ei sponsalia p cibis cū ea. tūc illa sedis retinet quā carnaliter cognovisti et primam relin quere debes. **O**ctauus casus est. si puella no est matura. scilicet si infra duodecim annos et facit alicui pmissiones. tūc ille pmissiones se uota no stant. id est qd sponsalia que ipa facit possunt dissolui. **E**t ratio est. quia ipa ad annos discretionis non peruenit. qd in illo tempore adhuc facta fuit et potuit faciliter decipi.

Lixi calix primo est notandum. qd inter istos casus primus quartus et octauus impediunt matrimoniu perahendu et dirimunt tractu. Sed alij quocqz causus impediunt matrimoniu perahendu. hū no dirimunt tractu.

Secundo notandum. qd prefer hos pdcitos casus in lra. tunc extra lra adhuc sunt alii casus mediatis qd sponsalia dissoluuntur. Nam primus casus est iste. quādo vir vel mulier fornicat spualiter. Irecedit a fide. Sed cūdus est suscepito sacrop ordinu. ut si aliquis est diaconus vel subdiaconus. illud soluit sponsalia. **T**ertius casus est. si aliquis pmittat alicui ad certum tēpū qd ducat eā in uxori. et no est monitus in illo tēpe. tūc illo tēpe reuelato sponsalia sunt rupta. **Q**uartus casus et ultimus est ille. qd interuenient cognatio spiritualis. sic in talis cognatione sunt fratres et sorores spuales. et tūc iter sponsalia sunt rupta.

Tertio notandum est dicta de ingressus religionis dominunt sponsalia. **O**ct rō huius est ista. qd tūc ho mors in modo secularibus negotijs ab renunciando. Pro quo notandum est qd triplex est mors. quedam est mors corporalis. quedam secularis. et quedam spualis. **M**ors corporalis est quando anima separata a corpore. Sed spualis est quando anima separata a deo p peccatum. Sed secularis est quando ho separata a mundo et abrenuntiat omibz secularibus negotijs et viuit solu christum. sicut dicit beatus Paulus. Ego sed iam non ego. viuit autem in me christus. **O**ct isto modo homo moritur per ingressum religionis. quia tunc abrenuntiat omnibus que habet.

Primo enim abrenūciat libere voluntati per votū obediētie. Secundo abrenūciat delectatōib⁹ carnalib⁹ per votū castitatis. Tertio abrenūciat oīb⁹ negotijs secularib⁹ per votum paupertatis. Et ergo illa tria sunt essentialia ordinis. scilicet obediētie, castitas, et voluntas paupertatis.

Quarto notandum, differentia est inter sponsalia et matrimonium. Unde matrimonii dicitur quādo, iam est consequuta copula carnalis. sed sponsalia dicuntur anteq̄ copula carnalis subsequitur, et sic sponsalia inchoant matrimonium. copula, vero carnalis, terminat matrimonium et consummat. Undo mors corporalis diminuit sponsalia et matrimonium, quia facit vagare beneficia, ergo si miraculose aliquis sacerdos a mortuis resurgeret prebende et beneficia quas p̄us habuit non essent ei restituende. Sic eodem modo est de matrimonio, videlicet si vir alicuius mulieris suscitaretur a mortuis, ad istum vitum redire non detinet, quod talis mors dirimit matrimonium etiam accucontractum.

Quinto notandum est, in littera 8, si aliquis cognovit cognaram alij eius postea non potest eam ducere in uxorem cuius fuit cognata. Dubiatur ergo, utrum in omni coitu trahatur affinitas sive legitime sive non. Est videtur quod sic, quod affinitas est personarum proximitas ex copula carnali, pueniens modo si affinitas prouenient a copula carnali, et in omni coitu est copula carnalis, ergo videtur quod omni coitu trahatur affinitas. Et probatur hoc idem per apostolum qui dicit, Omnis qui adheret meretrice sit vincum in meretrice. Et per sequens ex hoc trahitur affinitas. Sed in opere positū arguitur, omnis extraordinaria pollutio non dirimit matrimonium. sed simplex fornicatio extra thoro legitimū est extraordinaria pollutio, ergo talis non dirimit matrimonium. Ad istud dubium rūdetur, quod fornicatio sive sit in legitimo thoro sive non, et quocunq; modo sit finis natura seu naturaliter, vel si aliquis cognoverit cognatā alterius non detinet intrare matrimonium cū ista, cū ex fornicatione simpliciter extra matrimonium trahatur affinitas sicut in matrimonio, et defuncta muliere vir non potest alia ducere nisi in quinta linea, cū ex omni fornicatione trahatur affinitas naturaliter, ut iam dicitur est. Tunc ad rōnem autem oppositū dicitur, quod aliquā commixtione seu pollutionē esse extraordinaria intelligit dupliciter, uno modo quod non sit in thoro legitimo, Alio modo quod non sit finis p̄suicidinē p̄missendi. Si primo modo tunc impedit matrimonium, si secundo modo tunc non impedit.

i. sacrum matrimonium i. manifeste corā testib⁹
Coniugium sacram coram populo celebrari

s^e matrimonii s^e celebrandū in histerius

Precipuum, ne sit foris ecclesiam prohibemus:

Sugius autor determinauit de sponsalib⁹, hic lā determinat de electro matrimonio. Et dividit in duo, nam p̄mo determinat de matrimonio, scilicet potest quādā cautelā ostendē corā quō glosis dicitur celebrari matrimonium, scilicet pars ibi (Tota parētela). Quātū ad p̄mā p̄t vult, et p̄iungit sive matrimonium dicitur fieri corā ipso in facie ecclie, et non foris eccliam vel in aliquo loco occulto. Ratio est, quod si fieret in loco secreto tunc quāp fieret illusioes et deceptioes, et ne cogangat hoc tunc matrimonium dicitur fieri in facie ecclie et in loco publico.

Summula Haymudi.

Circa lxxam est notandum de quinq; primo de causis matrimonij Secundo
quod sic matrimonij definitio. Tertio unde matrimonij. Quarao a qua
matrimonij sit institutum Quinto in quo loco et quo tempore est institutum.

Quantum ad primum de quatuor sunt cause matrimonij. scilicet causa efficiens
materialis, formalis, et finalis. Causa efficiens est duplex, scilicet media et imme-
diata. Causa efficiens immediata est presentis mutuus viri et mulieris per verba
de patre, scilicet vir presentis mulieri et mulier viro. Sed causa efficiens media est insti-
tutio diuina, quod deus gloriatus instituit hoc sacramentum. Sed causa materialis
alii est vir et mulier secundum punctum. Sed causa formalis est modus subiectus. Sed
causa finalis est duplex, quod quedam fuit a patre, et quedam post patrem. Causa
finalis a patre fuit proles generatio. Sed causa finalis post patrem fuit formica-
tionis euitatio, et hoc de primo. Quantum ad secundum est notandum quod matrimonio
nisi sic definitur est viri et femine legitima coniunctio individualis suetudinē ser-
uans. Dicitur notandum in singulari (viri et femine) et non in plurali viro et fe-
minaz, ideo quod unus solus vir deus huius solae mulierem et ecouerso. Et in ista
descriptio tangunt omnes cause. Primo tangitur causa materialis, cum deus (viri et
mulieris) Secundo tangitur causa efficiens cum deus (legitima). Tertio tangitur causa
formalis cum deus (coniunctio). Quarto tangitur causa finalis cum deus (individualis
suetudinē seruans). Quantum ad tertium est notandum quod matrimonij deus
quasi matris munus, quod id est quod officium. Unde de sancto Martino ca-
nif. munia tua deuotus implebo. Sed dices, quare magis deus matrimonij
nisi quam patrimonij. Responde quod ideo, quod mater plus occupat ad generan-
dum prole quam pater, quod de ea deus et mater est in partu dolorosa, in lacrado seu
enutriendo laboriosa, inceptu onerosa. Et sic mulier plures labores habet
circa prolem quam vir, ideo plus de matrimonij quam patrimonij. Quantum
ad quartum, secundum a quo matrimonij sit institutum est notandum, unde sicut
iam dictum est quod causa efficiens huius sacramenti fuit ipse deus, ideo dicitur
et illud sacramentum principaliter et effectu a deo sit institutum, sed instrumentum et
sequitur illud sacramentum ab adam et eua est institutum. Sed diceret quod in quo loco et in quo tempore est institutum. Rendetur, in amenissimo
loco, scilicet in paradylo et in tempore soecundo, et sic tunc prae dignitas huius sacra-
menti, quod ratione institutum tunc hoc sacramentum est dignius alio. Unde unus
sacramentum esse dignius alio intelligitur dupl. Uno modo ratione efficacie, sic
baptismus est dignior alio. Secundo modo ratione excellentie, sic eucaristia est di-
gnior alio, quod intelligitur pluribus modis. Tertio modo ratione conferentis, et sic
ordo vel confirmatio est dignior alio. Quarto ratione unionis sive institu-
tionis sive significacionis, et sic matrimonium est dignius alio, quod in matrimoniis
est duplex coniunctio sive unio. Quinta est animorum, quia ibi animus
mulieris coniungitur animo viri. Secunda coniunctio est corporum in copula car-
nali, que unio proprie designat unionem fidelis cum christo, unde apostolus dicit,
Qui adhaeret deo est unus cum deo. Et quod talis unio in matrimonio signi-
ficat unionem dignissimam, videlicet unionem anime cum christo, ergo
ratione istius unionis illud sacramentum est dignius alio sacramento. Etiam
significat unionem dei, quod deus voluit se uniri humanae nature, ergo sicut
hic duo corpora coniunguntur in uno, sic deitas fuit coniuncta humanitati in christo
ratione illius unionis proprie alia omnia sacramenta et institutiones ecclesiasticas.

Quantū ad quītū sc̄z q̄o illud sacramētū est institutū est notādū
q̄ quidā dicū matrimonī esse institutū sub his v̄bis. Erescite z multi
placāni z replete terrā. s̄z hoc videt minus vez Ratio est ista. qz ista v̄ba
fuerū placa tpe Noe post diluvii. s̄z matrimonī diu fuerat an institutū.
S̄z p̄t dici aliter. q̄ sit institutū p̄t hec v̄ba que prulit adā cū enigilasset de
sopore z videt euā z dixit. Hoc os ex ossib⁹ meis z caro de carne mea. vt
habet in Genesi. z tñ nullus dixit sibi q̄ esset vxor sua. sed ip̄e cognouit eā
ex inspiratoe diuina. vñ dixit. Propter hoc homo derelinquet patrē z mas
trem z adhærebit vxori sue.

Item notandū. sicut iam dictū est q̄ matrimonī sit institutum p̄t hec
verba que prulit adam dices. Hoc os ex ossib⁹ meis z. Ex isto arguit
sic. ab isto institutū est matrimonī qui prulit verba institutois. sed adā
prulit v̄ba institutois. ergo ab adā matrimonī est institutū. qd̄ videtur
esse falso. qz supra dictum ē q̄ christus instituit hoc sacramētū Ibi respo
detur q̄ in matrimonio sunt duo. sc̄z spūiale z humānū. qz sacru matrimonio
nū representat aliqd spūaliter z aliquid humānū seu humanitaris. modo si
tut in matrimonio sunt duo sicut iā dictuz ē. sic ipm matrimonī ē institu
tum p̄t hoīem z inspiratoem diuina. Sed tūc ad rōnem dī q̄ matrimonī
nō est institutū ab hoīe inq̄tū hō. s̄z matrimonī institutū est ab hoīe dī
uinitus illuminato z inq̄tū grāspūllancti in eo operabat

Illuc notadū. q̄ ecclia militā dī esse cā hui⁹ copulatōis. s̄. matrimoni⁹.
ita si vñus istoꝝ velle decipe alii. vt vir mulierē ecōtra. tūc ecclie
sua militā nō dī hoc admittere nisi esset cā legitima impediens. sicut p̄us
dictū est de casib⁹. ergo matrimonī dī fieri corā ecclia z testib⁹ p̄ntib⁹ pub
lice seu manifeste. vt elicit ex intentōe littere

.i. tota p̄genies .i. viri z mulieris

Tota parentela sexus vtriusc⁹ probabit
sc̄ matrimonī .i. aliqbus impedimentis

Contractum. reprobis ne casibus evacuetur
matrimonī exp̄lo p̄ v̄bū p̄nt̄ ep̄is z nō cū v̄bo alteri⁹ ep̄is

Hoc de presenti consenſu non alio stat
.i. rōnabilitā s̄. hoīm .i. seget s̄. sac̄m

Abſc⁹ pia causa nemo diuortiet illud
.i. ip̄e deus sc̄z vñz z mulierē

Vnio summa duo facit vnum. ve sibi qui de/
.i. segregat s̄. in carne

Ansat hoc viuum. deus esse quod imperat vnum

Postb⁹ autor determinauit de matrimonio. hic iā ostēdit q̄o z q̄līer
matrimonī dī celebrari z corā qbus p̄sonis Et vult qñ sit tractio ma
trimoni⁹ p̄ sponsum z spōsam. tūc illa dī fieri corā tota parentela vtriusc⁹ sex
us ne postmodū aliquib⁹ casib⁹ posset impediri. z illa contractio detet fie
ri cum verbo de p̄nt̄ z nō de futuro. qz als nō staret matrimonī. nec rate
teneret. z nullus hoīm detet illā tractōem matrimonij separare nisi esset le
gitima causa. Tunc addit̄ rōnem. qz qd̄ deus p̄iunxit hoc hō nō segat. sed

Summula Haymundi

dens p̄luny t̄ illa duo. q̄ nullus hō separat. t̄ si q̄s separaret absq̄ legesma causa haberet ppetuū dolore cū iſtingeret mādatū dei

L Circa litterā est notādū. q̄ nullus debet separare hos hoies absq̄ c̄ legitima t̄ absq̄ aliquo casu de p̄dictis casibꝫ. qz sicut deus q̄ est trinus in p̄sonis t̄ vnu in essentia. sic etiā illi hoies sunt vnu. qz lic̄ duo sunt in p̄sonis. s. virz mulier. tamē sunt vnu q̄ copulā carnalē. ergo nullus hō debet se parare hos ab inuicē quos deus gloriosus p̄iunxit. Et ergo littera dt. q̄s deus p̄iunxit homo nō separat.

Sed o notādū. q̄ verus pcessus t̄ recta forma in matrimonio sic debet fieri. postq̄ vir t̄ mulier p̄ueniū ibi simul ad eccliam cupitētes copulari tūc vir ster p̄mo a dextris t̄ mulier a sinistris. tūc ip̄e sacerdos p̄mo q̄rat p̄sensum vtrorūq;. s. an velint se mutuo in matrimonio ducere Post hoc sagax sacerdos querat a parētela t̄ a populo circstante an scūt casus illud matrimonio impeditētes His ita factis sacerdos dicat. ego p̄iungo tibi katherinā hanc virginē vel puellā vel viduā vel quo nominat̄ sup corpus ee animā t̄ fidē tuā vt ei p̄suis om̄ibus diebꝫ vī e tue sicut lictū est. t̄ vt diligas eā in prosperis sicut in aduersis. in infirmitate sicut in sanitate. in hoc salutē aie tue queras t̄ ei p̄sis vt sibi procures necessaria vite. t̄ si incurrat aliquid periculū corporis ip̄am nō deseras. sed ip̄ius salutē sicut salutē aie tue queras. Et eadē p̄ba sacerdos dicat Aperte ad puellā vel viduā fm ex igētiā. ego p̄iungo tibi hūc vīz petrū vel quo tūc nominat̄ sup corpus tuū et aiam tuā vt ipsi otedies oībꝫ diebꝫ vīte tue diligas t̄ honores t̄ non molestes. fiduciā tuā ei adhiberas sicut tibi p̄st t̄ ab eo nunq̄ recedas. t̄ si incurrat aliqd̄ periculū corporis necessaria vite ei p̄cures inq̄tū potes sicut queris aie tue salutē. Hoc facto sacerdos p̄iūgar manus amboꝫ ad inuicē sic dices. Ogo p̄iūgo vos in noīe patris t̄ filij t̄ spūllancei. t̄ quos deus p̄iunxit hos homo nō separat absq̄ p̄ta causa. Et sic matrimonio est p̄firū matū t̄ coniunctum.

L Tertio ē notādū. q̄ duodecim sunt casus impeditētes matrimoniorū p̄rahēdū t̄ dirimētes p̄tractū. vñ Error. cōditio. votum. cognatio. crīmē. Cultus disparitas. vis. ordo. ligamen. honestas. Sis affinis. vel si coite nequibꝫ Hec sociāda negant p̄nubia. facta retractāt.

Pro quo sciendū. exquo error impedit matrimonio q̄ est p̄mus casus de his duodecim. Tūc est notādū q̄ error est quadruplex. s. error p̄sone. error p̄ditionis. error fortune. t̄ error q̄litatis. Nā p̄mus error p̄sone est q̄ si credere me p̄rahēre cū katherina t̄ p̄rahērem cū agatha. tūc ibi est error p̄sone. q̄ sumēre alia t̄ p̄posui. t̄ sic ibi matrimonio p̄rahendum et p̄tractū dirimere. q̄ ibi est error. Sed p̄tra hoc arguit sic. vt haketur in Genesi de Jacob q̄ seruituit pluribꝫ annis p̄ rachel t̄ postmodū data fuit ei lyā vna despēcta cū fluentibꝫ oculis. ibi fuit error p̄sone t̄ tamen matrimonio nō fuit ibi duminutū. q̄ nō fuerūt separati Sed o probat hoc idē leḡit de ylaac q̄i volebat benedicere esau t̄ benedixit iacob. ibi benedictio fuit adimplēta in iacob t̄ non in esau. Ex hoc arguit sic p̄raeundē casum. nā sicut est de benedictōne sic etiā detet esse de matrimonio. sed benedictio reuocari nō potuit. q̄ nec matrimonio. p̄sequētia ē nota. sed maior p̄z p̄ sufficiētē s̄ situdinē. sed minor declarat de ylaac q̄i voluit benedicere esau. Et

BENDIXIT IACOB. TUC BENEDICTIO NON POTUIT REUOCARI A IACOB. ERGO ETIAM DEbet sic esse de matrimonio. SIC QUE NON POREST REUOCARI. SED IN OPPONITUM ARGUIET SIC. Sicut est in tractione emptionis et venditionis. sic est in tractione matrimonij. HE error impedit in tractu emptionis et venditionis. ideo error impedit matrimonij. DAIOZ EST NOTA PER SIMILITUDINEM. DINORE PATER EX TO QUIA SI EMEREM AURUM ET ALIQUIS DARET MIHI CUPRUM. TUNC CONTRACTUS EMENDI NON ESSET FIRMIUS. PER HOC AC RONEM PRIMA VBI FUIT MENTIO FACTA DE IACOB ET LYA. IBI DICIT QUE ERROR PLONE DIRIMIT MATRIMONIJ DUMMODO CONSENSUS VEROZUS NON SEQUITUR. UNDE PROSENSUS EST DUPLEX. Nam vnuis est con sensus precedens copulam carnale. et alter est prosensus qui subsequitur copulam carnalem. modo licet IACOB non habuit plenum precedentem carnalem copulam. tame habuit plenum subsequentem copulam carnalem ad lyam. et ergo propter plenum istum que habuit sterit ipm matrimonij. Tunc ad rationem secundam dr. que drencia est inter bENDICITIONE et matrimonij. quia benedictio est res diuina. ergo deus voluit sic habere que qui ySAAC VOLUIT BENDICERE ELSUM QUE BENEDI^XIT IACOB. sed ipsum matrimonij existit in manu humana. igitur et Secundus error est conditionalis. et est talis. que si crederem me contra here cum libera et ipa non esset libera. tunc matrimonium non tenet. Tertius error est fortune. et est ille. vt si contraherem cum diuite et contra herem cum paupere. iste error non impedit matrimonij. Quartus error est quas litas. vt si credereisti me contrahere cum virgine et contra herem cum muliere. hoc etiam non separat contractum matrimonium. Secundus casus est votum solemne sicut est professio. vt antea patuit. Tertius casus est conditio qui casus concluditur in primo. Quartus casus est cognatio spirituallis. Quintus casus est crimen. quia propter homicidium inhibetur matrimonium. Et hoc forte sic est intelligendum. que si ecclesia timeret homicidium futurum ex tali coniunctione tunc illud crimen matrimonium dissolueret. sed nec ipse nec ipa alteri nutere posset. Sextus casus est disappearatus cultus que impedit matrimonij. vt si vir esset christianus. mulier vero iudea. Septimus casus est vis. id est violentia. que qui eriam est grauis et impedit matrimonij. Unde quidam doctor de hoc casu sic dr. non leuis excusat vis sed grauis aut violentia. Octauus casus est ordo qui etiam impedit matrimonij. Nonus casus est ligamen quod etiam impedit matrimonium. et hoc est verum cum ligamen precedit matrimonij. quia si subsequitur ligamen non rescindit matrimonij. Decimus casus est honestas publica que etiam impedit matrimonij. et quo illa sic prius visum est et infra dicitur. Undecimus casus est affinitas. Duodecimus casus est cu aliquis non potest coire. id est reddere debitum carnis. De quibus casibus lucidius determinabitur postea.

FUltimo notandum est. que quidam heretici halent errorem de matrimonio. dicentes ipsum matrimonium non esse sacramentum. Et arguunt sic sine sacramentis nemo saluari potest. sed homo potest saluari sine matrimonio. igitur matrimonium non est sacramentum. DAIOZE sic declarant. que sine baptismo nemo saluari potest. et sic de alijs sacramentis. DINORE declarat sic. quia multi homines sine matrimonio saluantur. vt notum est. Fidei propter remouere istum errore hereticum que sacramenta sunt duplicita. Haec quodam sacramenta sine quibus

Summula Raymundi

hō saluat sicut est ordo matrimonii siue iungū. q̄ si hō nunc̄ intrare et p̄iungū adhuc bñ saluare. et s̄ilicet si hō nunc̄ acciperet ordines adhuc alijs nō obstantib⁹ regnū dei adipiscit. Sed quedā s̄ine sacramēta sine q̄ibus hō nō potest saluari. vt est baptismus. et ideo manifeste p̄aez q̄ arguētū eorum nihil excludit. quia dicunt logici q̄ ex puris particularibus nihil sequit̄. qualis modo eoz argumētu p̄cedit. ¶ Sc̄o arguit sic. nullus sacramētu est peccatū. s̄i matrimonii est peccatū. ergo matrimonii nō est sacramētu. ¶ sequētia tener in festino D̄aizor p̄ de le D̄inor p̄ba. quia in matrimonio sit p̄tū originale. igit̄ r̄c. Ad argumētu r̄ndetur q̄ minor ē falsa. Sed tūc d̄r de p̄co originali q̄ hoc est p̄secutiuē et nō p̄tractiuē. q̄a in matrimonio p̄siderant̄ tria. s. proliis generatio. fides integra. et grā p̄ses. et quādō illa tria tenent̄ regulariter tūc matrimonii nō currit in p̄catū nisi consecutiue.

s̄e in matrimonio s̄e mulieri

Legitime iungi sibi noli quam violasti

.i. adulteriū s̄e sequētes

Turpis adulterij vicio. si tres tibi casus

.i. peradictū .i. ministrasti s̄e aliquid

Obstant hi. q̄ procurasti forte venenum

s̄e malum mulieris

Aut aliquod simile quo vir sit mortuus eius

s̄e mulieri cupis .i. in p̄tractu p̄ ſba de futuro

Lui iungi queris. si contractura fidem dat

s̄e mulier .i. p̄ ſba de p̄nti s̄e fidem

Illa tibi tecum. vel presentem dat eandem

s̄e extra l̄am positis seprē s̄e mulieri

Lasibus in reliquis poteris sibi legitimari

s̄e iam scripta de viro

Hec econuerlo scribantur de muliere

¶ Superius autor determinauit de matrimonio legitimorū. hic s̄ā deterr̄ minar de matrimonio illegitimorū. Et diuiditur in duo. nam p̄mo facit hoc qđ dictū est. Secundo ponit quosdam casus qui faciunt retinere mulierem que p̄misit adulterium. Secūda ibi (Lasibus in reliquis) Est leḡ gatur littera ſumul sic. Si aliquid concubit cū muliere. cum illa non delect p̄trahere matrimonii si aliquis casuū sequētiū occurrit de iſtis. Quorū p̄imus est. si vir dedit conſensum vel p̄ſiliū vel ministravit venenū q̄ mulier deterret virum interficere. et illo viro ſic imperfecto ip̄e non delect contra here mulierem invxorem ſue matrimonii cum tali muliere. ¶ Sedus caſus est iſte. si aliquid mulier haberet viꝝ infirmantem. et si p̄mitit alteri p̄ verba de p̄nti q̄ post mortem ſui viri velit ſp̄m ducere. tunc illud matrimonium nō tenet nili viro mortuo. Alij ſic ſedm caſum exponunt. tu noli iungi iſti mulieri que viuente viro dat fidem contrahendi matrimonium post obitum viri ſui. Rationē assignant iſtam. quia illa mulier te neſciente posſet viro mortem iuferre. ¶ Tertiū caſus. si mulier cognouit carnalitatem

aliquē virū viro eius viuēte & ducat sponsalia adiuuicē. tūc illa non tenet
viro viuēte nisi post mortē ibi sequatur copula carnalis. Deīn mḡt sub/
dit ibi (Casib⁹ in reliq⁹) dices quodā casus esse q̄ faciūt retinere mulierē
adulterā. volēs si vxor alicuius p̄misit adulterū ita q̄ vīr ei⁹ nesciat si tūc
alicui⁹ illo⁹ casu⁹ q̄ sequuntur interfuerit. tūc oꝝ q̄ talis vxore suā repudiata
seruet. Quoꝝ casu⁹ p̄imus est iste. si vīr fornicator est vt mulier. tūc vīr nō
p̄t vxore suam repudiare. Et rō est ista. qz ibi ars deludit arte. vii Latho
Tu qz fac sile &c. Scđs casus est iste. si vīr alicui⁹ mulieris p̄senserit vel
iussit ut ipa facheret adulterū quoꝝ mō hoc fiat. siue fiat coacto mō. si
ue ppter inopia. siue ppter mādatū superioris videlz regis vel p̄ncipis. tūc
vīr ipam repudiare nō p̄t. Tercius casus est iste. si ipa mulier latenter facit
adulterū ita q̄ maritus eius nō p̄t producere testimoniu⁹ de hmōi facto
tūc nō p̄t repudiare ipam Quartus casus est. si ipa mulier absq̄ velle suo
et violenter est oppressa. tūc iterū vīr nō d̄z repudiare ipam Quintus ca
sus est. si ipa mulier credit vīr obijse & p̄mitrat adulterū cū extraneo. vī
ro autē p̄cipiente adhuc nō d̄z eam dimittere. Sextus casus est. si vīr coḡ
nouit eā postē sc̄uit eam forniciatā aliūde. adhuc eam nō deb̄z dimittere.
Septimus casus est. si vīr longe est vel recessit a muliere & hoc p̄ longum
spaciu⁹ tempis. ita q̄ mulier nūnis vīr ppter vīr absentiam. & ita p̄mitrat
adulterū. tūc ip̄e vīr adhuc nō d̄z eā dimittere. Mo si ex his oīb⁹ casib⁹
alicui⁹ p̄ solū vñū impeditref. tūc vxore adulterā nō p̄t dimittere. Si vero
nullus casu⁹ iā dicoꝝ affuerit vxore adulterā liceit p̄t repudiare. nō tūc ex
suipli⁹ voluntate. sed ex p̄sensi⁹ suoꝝ supioꝝ & corā ecclia militāte
¶ Irē sciendū. q̄ doctores sacre scripture supaddūt octauū casu⁹. vide
licet istū. qn̄ vīr infidelis querit ad fidē catholica⁹ muliere manete in infi
delitate. & hec mulier si ducat aliū. & postea etiā querit ad fidē catholica⁹
tūc p̄imus vīr tenetur eam reassumere
¶ Irē notādū. q̄ ex līa autoris trahit talis doctrīna. q̄ si aliq⁹ habuerit
p̄cubinā & aliq⁹ illo⁹ casu⁹ in līa enueratorū affuerit. tūc ipse cū ea matrī
monii p̄trahere nō p̄t. Si autē aliq⁹ istorū casu⁹ nō impeditref tūc ip̄e cu⁹
ea matrimonii p̄trahere p̄t. Et sic eodem mō intelligēdū est de muliere si
cūt de vīro ¶ Irē notādū sicūt habeat ex littera & ex iure. q̄ si aliq⁹ habuerit
vxore q̄ p̄misit adulterū qd̄ cū testimonio p̄bari p̄t. tūc p̄t ipam repu
diare & ab ista p̄t separari. sic tūc q̄ hoc fiat ex p̄sensi⁹ supioꝝ & corā ecclia militāte
¶ Ultimo notādū p̄ modū dubitatōs. vīr aliq⁹ cognoscēs (cāte
aliquā mulierē carnaliter vxore sua viuēte. an tūc ille postea vxore sua mor
tua p̄t p̄trahere matrimonii cū illa quā p̄us cognouit. Et videſ q̄ nō. qz
affinitas impedit matrimonii. sed affinitas est cognatio proueniens ex co
pula carnali. & ibi fuerat copula carnalis. qz ibi vīr & mulier ynt̄ erant p̄
copulā carnalem. ergo ibi fuerat copula affinitatis. & p̄ sequēs non p̄nt se
sumere in matrimonii. qd̄ fuit p̄bandū. Ad hoc dubiū r̄fideſ. q̄ licite pos
sunt p̄trahere matrimonii dū aliq⁹ illo⁹ triū casu⁹ p̄moꝝ nō affuerit. sed
si aliq⁹ affuerit tūc ip̄e impedit matrimonii. Sz tūc ad rōne d̄z. q̄ copula carna
lis illegitima nō facit affinitatē q̄ ad bona famā. Vel sic r̄fideſ km aliquos
q̄ inter istas nō est affinitas. qz affinitas est inter diuersas p̄sonas. h̄b̄ nō
st̄ diuerte p̄sonē. qz vīr & mulier sunt vñū p̄ copulā carnale. Vel aliter d̄z

m i.

Summula Haymudi.

¶ ibi est affinitas. et illa affinitas est occulta. et de occultis non iudicat ecclesia. Altero dicitur. talis affinitas non impedit matrimonium. sed sanguinea adulterium. et tamen non impedit matrimonium. sed si ipsa adulteria per se. Ex hoc tunc videntur dubitari. verum aliquis interficies possit pertrahere matrimonium cum uxore imperfecti. Rursum quod sic. quod talis interfector forte non cogitauit de matrimonio. pertrahens scilicet uxorem. a casta viuendo. a uxore. (do cum tali muliere sive feminâ).

Si potes abstineas prima muliere sepulta potes casta viuere. sed in matrimonio. luxuria impugnari.

Et si non. melius est nubere quam nimis viri.

In ista pre autor ponit quidam documenta sive quoddam persuasioes circa ipsum matrimonium. Et dicitur sic. si aliquis habuerit uxorem et ista diuina promissio mortetur. si talis per se abstinere a libidine et a coitu. nullo modo ducat aliam uxorem. si autem vir non per se abstinere melius est ut ducat aliam uxorem quam quam nimis a per

piscitia carnali impugnet. quod melius est nubere quam nimis viri. a luxuria impugnari.

Orcularum nota. autor ponit unam persuasionem quod vir mortua muliere per

ma aliam non ducat. Rursum est. quod melior est status castorum quam pugatorum. nam per

triplicem statum das triplex fructus. ut virginibus das certesim fructus. viduatis sera gelunt. et pugatis tricesim. Et quod si aliquis se per abstinere. maius permissum

sequitur. si autem abstinere non per propter antiquam et malam consuetudinem. tunc melius

est eum nubere quam nimis viri in luxuria. ut dicit apostolus. quod tunc forte committeret mala

cosa peccatum. Itē dicit apostolus. si non casta tamen caute. et hoc sic exponit de matrimonio

in quo hō sit causa. quod matrimonium est iniuriam propter fornicationem eum evitandum

sed tamen hō dictum apostoli aliquid exponit dicentes. si non casta tamen caute. et in loco secreto

vel in angulo. sed hō valeret. quod virbius omittit extra matrimonium per esse

permissum mortale. unde proba fornicatores et adulteros iudicabit dominus. Sed aliqui

doctores ponderant illa proba. melius est nubere quam viri. inferentes ex hoc quod nubere

est bonum. quod oportet probatur propter positionem dicit de ambobus probatius.

Ibi rūdet ut dicunt logici. quod probatius caput duplum. proprie. et improprie. proprie ea

propter tunc proponit positionem dicit de ambobus probatius. improprie non tunc non oportet

et sic summis hic et in alijs possibilibus ordinibus. ut ibi. fides probiana est melior iusta

daica. Itē nota dū. quod bonum est prima uxore mortua viri abstinere. ita quod

aliam non ducat. Rursum est. nam si aliam duxerit bigamus efficiet. et per nos inabilis ad

susceptiōem sacramentum ordinum. Unū bigamus dicitur a bis. id. duo. et gamma mulier. quod

duas habent mulieres. Itē nota dū. quod in isto sacramento sunt tria sicut in alijs

sacramentis. s. sacramenta res sacramenta. sacramenta et res sacramenta simul. Sacramen-

tum tamen est cognitio exterior vel intuitio per evidētia signa faceta. sed res sacra-

menta tamen est duplex. s. per maria. et est gratia quod facit hominem declinare a malo et

facere bonum. Alius est scđaria. et est signum unionis christi et ecclesie. quod sicut se vir semel

desponsavit mulieri. sic christus se semel desponsavit ecclesie. cuius caput ipse est

sed sacramenta res sacramenta. est aitque intuitio et corporis indivisiibilis unitio. quia

tunc homo intrat matrimonium ad fornicationem evitandam et ad plures generacionem.

Ultimo nota. dictum est super quod error est una contumacia matrimonii impediens.

Pro quod dubitatur. utrum nobilitas impedit matrimonium. sed dirimus tractum.

Et videatur quod sic. quod per nos in primis in iuris. statim pertrahit cum nobilitate et talis

non est nobilis. non valens dicitur. quod sequitur quod nobilitas impedit matrimonium.

Sed propositum arguitur sic. accusatio non impedit matrimonium. sed nobilitas est accusatio.

Igitur etiam. Minornota est de se. et sibi maior. Ad hunc dubium responde. quod in matrimonio sunt duo. scilicet centralia et accessoria. centralia sunt materia et forma. materia est persona. forma vero est unio animae. idivisibilis. et talia impedunt matrimonium. Sed accessoria sunt nobilitas et diuitiae. et talia non impedunt matrimonium. Sed tunc ad roem possit dici. quod de nobilitate duplum loquimur. uno capitulo nobilitatem per subiecto nobilitatis. hunc impedit matrimonium. ubi gratia. si crederemus me dixeremus cum plena nobilitate. et tamen esset ignorabilis. hunc impedit matrimonium. et hunc probatur prima. Si autem loquimur de nobilitate accessoriis subiecti. hunc non impedit matrimonium. et hunc probatur tercium. i.e. deputata epoca. i.e. danus. i.e. quibus sunt matrimonii.

Tempora certa patient quibus hoc liceat celebrari

i.e. nccarum i.e. per aliquos annos
Et tibi non opus est aliquo scripto reserari

i.e. regies s.e casus i.e. non debito processu

Inuenies plures quamvis non ordine recto

i.e. matrimonij subdiuidimus s.e casus

Casus coniugij nunc nos distinguimus hos sic

s.e viri i.e. mortue mulierum i.e. parvula

Tu de defuncte mulieris sanguine nullam

i.e. mulierem i.e. acceperas. s.e ducat viri de progenie viri sui mortui

Vxorem ducas. econtra nec et illa

¶ Nec autor ostendit in quibus annis licet sit celebrare matrimonium. Et dicitur de illa pars in duas pres. primum facit quod dictum est. secundum excusat se de quodam insufficietia. ibi (Inuenies plures) prius ut sic. quod sponsalia possint fieri oportere anni. solennitas aemuptiarum et copula carnalis in certis tempibz phisitent. primo tempore phisitum est aequaliter dñi usque ad octauam ephphye. secundum est a quadragesima usque ad octauam trinitatis. In omnibus alijs tempibz possint fieri solennitates nuptiarum. immo posse quod matrimonialrum pueris his tempibz debet esse castae. Et de ulteriore. Et tibi non opus est voleres tacitum quod ista epoca in nullo scripto repitari debet. Ratione est. quod ista tempus infringuntur. quod in lxx. et in aduentu domini multoties sunt solennitates matrimonij. quod tamen de iure non debet fieri. et quod illa epoca infringitur. Et auctor hic notatum explicat ista festa. Et subdit alium casum dicentes. si virorū alicuius morias. talis alia non debet ducere de stirpe primi virorum. sed aliena. sic econtra si vir morias. mulier non debet aliquem ducere de stirpe primi viri. **¶** Circa hanc notandum ista festa hic enumerata impedit matrimonium. sive dirumur tractum. et quod licet his tempibz solennitas fieri non debet. tamen si sit matrimonium eodem tempore seruari et non rumpere sine dirumini. **¶** Secundo notandum. quod istis tempibz non posse matrimonialrum aemuptiarum intelligi duplum. uno modo quod ad matrimoniale tractum. alio modo quod ad solennitates nuptiarum. primo modo possit fieri singulis tempibz. sed secundo modo non. Ratione est. quod solennitates nuptiarum ipedunt hoies in deuotioem. sed quod istis tempibz hoies magis debent deuotari et ad seruitium dei preparari et alijs tempibz. quod hinc modi solennitates inhibentur. et non solum solennitates nuptiarum. sed etiam matrimoniales.

¶ Tercio notandum. quoniam tempore fit tractus matrimonij sive stabilit. sive fit tempore in terdictis et sacris siue non nisi aliquam legitimam processerit propter quam stare non potest. **¶** Quarto sequeitur tempore necessitatibus sive pueris propter celebrari. siue tempore interdictis. siue non. Non ponat quod inter aliquem masculum et puellam faciat etiam sponsaliam et ipse

Summula Haymudi.

nō possit se abstinere in tempore illis nisi cū pugine sua puereret. tales pertinet celebrazione matrimonii cū sensu superioris propter scandalum et approbrium euitandum.

¶ Quartus notandum. superius dictum est quod dictio est sedis casus impediens matrimonium per trahendum et dirimendem tractum. Pro quod sciendum. quod dictio est duplex. quodam licita et possibilis. alia est illicita et impossibilis. Prima dictio impedit matrimonium. ubi gratia si aliquis vult per trahere cum aliis et dicitur ego accipias te in uxore si dederis mihi centum marcas. vel sic. ego ducatur in uxore si placat meus parentibus. mox si talis pecunia primitur non dat. vel si recedit a promissio illud impedit matrimonium per trahendum. sed si psecuta est copula carnalis tunc talis dictio non impedit matrimonium per trahendum. Sic sit in illo casu quod dico. si parentibus meis placeat. tunc ibi non est matrimonium. sed sponsalia rumpuntur per dictum licita et possibilem. Alia est dictio illicita et impossibilis. et est duplex. vel enim est inter verum matrimonium vel non. si non. tunc talis dictio non impedit matrimonium. ubi gratia quod dico. ego accipias te in uxorem si dederis mihi aureum monile. ista dictio est illicita et impossibilis et non dirimic matrimonium tam per tractum nec impedit per trahendum. Alia est dictio illicita per tra verum matrimonium. ubi gratia quod dico. ego accipias te in uxore si adsummittere velis multos amatores propter pecuniam. et illud impedit matrimonium non per trahendum non subsequuta copula carnali. sed si subsequuta est copula carnalis tunc non impedit matrimonium per trahendum nec dirimic per tractum.

¶ Ultimum notandum quod circa matrimonium non debet aliud fieri sine exercitu nisi quod licetum est. et quod non est per statuta romane ecclesie. sic quod amicorum non sumatur eius amicorum. quod si hoc fieret tunc inter virum et mulierem deberet celebrari diuoxitum quod non est dominum. et hinc est se legitime ducatur in thoro legitimo. Et hinc manifeste innuit in extenuo ubi vult quod nullus virorum debet ducere aliquam mulierem de stirpe sive sanguinitate sive mulieris mortue. sed debet ducere mulierem alienam. et mulierem de aliena progenie. et sic eodem modo mulier faciet si vir eius trahit in via carnis yniuersitate. et hoc tangit autor ibi (nec illa virum)

s' aliquis .i. in loco secreto s' in matrimonium

Si vir in occulto solus ducat mulierem

s' et uba .i. votum despoliatus amittat

Et de presenti sponsalis pactio fiat

.i. pietatis .i. amboz .i. sequitur

Copula carnalis si consensum comitetur

s' mulier s' oporteti .i. uxor

Hec coram domino sua coniungesse probatur.

s' mulierem .i. testimonio. s' tal'vir. i. decipe

Hanc quia teste caret. si defraudare laborat

.i. capiendo. i. aliam mulierem. i. in facie ecclesie. i. coram populo

Ducendo reliquam solenniter et manifeste

.i. admittit .i. christianitas. s' vir s' muliere

Sustinet ecclesia quod et ille recedit ab illa

.i. transibit s' suis. s' redemptoris. i. illusor. i. ad eternas damnationes

Ibit pro meritis sine spe deceptor ad orcos

Postea autor determinauit de matrimonio manifesto. hic prout determinat de matrimonio clandestino et occulto. Et dividit in duas ptes sim qd potest duos casus. ptes parebunt in pcessu. Dicit g pmo sic. si aliquis masculus ducit aliquam femellam in occulto. s. nec coram ecclia nec coram populo. h absentibus testibus et pactio sponsalis. i. votu despoticis fiat p pba pntis epis. siue copula carnalis sequitur siue non. talis est uxor sua coram deo. Sz si forte eam defraudare velit et dimittere. exq caret testimonio. et ducat aliam in facie ecclie et manifeste coram populo prima dimissa. licet ecclia militas h admittit. tñ ob h talis illusor et sophista q pma dimisit penitent in inferno habitabit.

Notandum. p maiori intellectu lre est sciendum. qd iurisperiti ponunt tale casum circa declaracionem lre. qd sic aliquis vir qd traxit matrimonii secreto cu aliquid puella p pba de pnti subsecuta copula carnali. et postea vult ea de fraudare et trahendo cu alia muliere vel pginam in facie ecclie coram viris idoneis testibus pntibus. tunc pma est uxor sua coram deo glorioso. scd p coram populo. Tunc postea ipse cogitas se male fecisse et consideras peccatum suum esse magnum yadat et perficeat. Et ponat ylterius qd perficatur officiali. et talis det et pntilium dicendo. si vis salvare animam tuam debes redire ad pntam dimittendo secundam. Et tunc ylterius ponat. qd mulier secunda citer eum ad iudicium. qd se cu matrimonii est soleniter et manifeste celebratum in facie ecclie coram testibus idoneis et pntu non. igit tunc a tali in dice pntillam ad secundam dimittendo pntam. et hoc ppter solenitatem celebratam. mō idem iudex dt qd debet manere circa pntam. et hoc in pffessione. et tñ iudicat eum manere circa secundam in iudicio. ppter pntientia testium. Tunc dubitat qd illo ille facere debet. qd tunc yh detur esse etradictio in ipso officiali. qd in pffessione dixit qd debet redire ad pntam. sed in iudicio dt oppositum. scz qd transferat se ad secundam. qd contraxit cu ea matrimonii manifeste. Et videt esse etradictio. Ad h dubium iurisperiti sic rident. qd ibi non est etradictio. capientes fundamentum ex logica. qd dicunt logici qd vera etradictio debet fieri ad idem. sed sic non est hic Rō est ista. qd idem in pntum idem non dt illa ambo. nam in pffessione officialis sedet loco dei. et dat pntilium in foro pscientie. Sed officialis in iudicio sedet sicut minister ecclie et iudicat pntum forum manifestatoris et pscientie. et sic manifeste videt qd ibi non est etradictio. Sed diceret. qd tñ ille debet scereri officialis. ppter excessum excusat eum. Respondeat qd tutius est qd aliquis excedat mandatum ecclesie seu iudicis. qd qd transgrediatur dei pceptum. qd cum pntam est factum verum matrimonii. licet secretum fuit et non in facie ecclesie celebratum.

Scd o notandum. qd matrimonii est duplex. Nā aliquod est clandestinum siue secretum. et aliquod est matrimonii manifestum siue publicum. Clamdestinum est qd sit secreto solu inter etrachentes. Sed manifestum est qd manifeste sit in facie ecclie pluribus viris idoneis et mulieribus pntibus. Et differunt illa duo matrimonia sic. Quia matrimonii manifestum habet tale pntilegium qd si postea probaret aliquod impedimentum. ut affinitas vel aliquod siue sic qd ibi celebraret diuorci. tunc nihilominus omnes pueri legitimi existunt. et hoc ppter honorem matrimonii manifesti. sed matrimonii clamdestinum tale pntilegium non habet. qd si postea probaretur aliquod impedimentum. ppter qd separarentur. tunc omnes pueri nati essent illegitimi.

Summula Raymudi.

s^e de prestatiōe tractus
Uox nibil vna valet. duo testes ad minus assint
.i. caste viuat .i. valeat honesta et pba
Femina contineat q̄ possit salua manere
s^e viri .i. cupit .i. virū ducere
Istius si vult post mortem nubere nubat
s^e ex̄is s^e vir. mulierē decepisse. cupiens. mulierē
Si contritus hic. hanc dolet illusisse. petens quam
relict p̄mo .i. in facie ecclie .i. pactū
Deseruit. scio q̄ solenniter est celebratum
s^e idoneis
Non reuocare potest nisi testibus hoc peragatur
.i. pena tue deceptōis mulieri
Unde ruina tue fraudis tibi sit erit. et cui
.i. p̄missionē q̄ ad cognitōem carnalē s^e vxor
Ante fidem dederis. tua non erit. v̄sq̄ secūda
s^e sc̄da muliere s^e mulierē
Mortua sit. nec ab hac coitum queras. quia prima.
s^e vxor s^e mulierē .i. phibēce
Est tua. q̄uis ad hanc nequeas inhibente venire
s^e sancta .i. q̄ ecclia vult q̄ sc̄da sit vxor
Ecclesia. quia stat hic pro muliere secūda
.i. suadeo securius. recedat remote
Consulo q̄ potius cedat cum coniuge prima
.i. in exiliū .i. in parria .i. cū sc̄da vxore
Exil. q̄q̄ domi maneat cum posteriore
s^e ex̄is s^e vir. i. delicii. ad saluādā aliam suā
Conscius ipse sui facti sibi subueniat sic
.i. defraudatōe .i. deceptōem s^e cū alīq̄ puella
Fraudem siue dolum licet intendat manifeste.
.i. mulier legitima s^e in tali defraudatōe s^e a rati
Sponsa quam ducit erit hec sua. non reuocatur
.i. p̄nia relinqt. s^e mulierē
Pena siue fraudis sit q̄ non deserat ipsam

Chic autor ponit aliū casū. cū hoc ostendēs modū. p̄testādi m̄rimoniū
clādestimū. et cū hoc magis declarās casūm p̄tractū. Et vult p̄mo q̄ mulier
er nō p̄t prestari tractū cū uno teste. s̄q̄ ad min⁹ q̄ sint duo testes idon
nei. Tūc subdit doctrinā q̄ ad mulierē deceptaz q̄ talis est. talis deceptor
penitent in inferno habitabit. et ista p̄ma vxor casta permaneat. et ip̄o decep
tori viuēre aliū nō ducat. q̄ ip̄e est maritus eius corā deo. s̄q̄ post mortē
eius p̄t ducere aliū si vult. sed enī ille illusor qui p̄ma dimissa et defraudata.

Duxit alia. utrumque pscius peccati sui veniens ad pma dolens ipam illusum
 peres instanter ut ipi ignoscat excessus suos. nam tunc ecclia non promittit ut di-
 metat sebam uxori quam in facie ecclie duxit soleniter. Et ideo ipam non potest
 dimittere. sed adducto testimonio quod pma fuit uxor sua secreta. tunc talis
 erit pena eius. quod illa pma quam defraudavit non erit uxor sua quo ad coitum
 licet sit uxor sua coram deo. et tunc non in facie ecclie duxit eam. igit nec potest ipam ita
 rato ducere donec seba (quam in facie ecclie duxit) mortua sit. Sic etiam nec
 querat coitum a seba. quod ipa non est uxor sua sed pma. quod quis tunc non potest ipam ad
 matrimonialiter redire de seba ad pma. quod ecclia hoc non promittit. et sic ipam
 nendo cum secunda aiam suam eternaliter damnatur. Ergo ut autor consilivus ex-
 dat tale presulium. quod potius dimittendo secundam exeat terram cum pma ad longi-
 ginquam distantiam et seiuicem nutritur. et quod maneat domi cujus posteriori. et sic
 potest salvare aiam suam. alios non. Subdit ponendo aliud casum et vult tantum.
 si quis intendat defraudare aliquam puellam. sive intecdat fraudem vel dolum contra
 aliquam puellam legitimando. et quod quis sponsam postea dicit manifeste. tunc hec
 id est pma erit uxor sua. et non reuocatur a prima. Et pena sue fraudis sit
 ista. quod non derelinquit pma. Ut enim aliquos littera sic legitur. si aliquis esset
 qui libenter straheret cum aliqua litera. et forte ipsam alio modo cognosce-
 re non potest. nisi promitteret eoram aliquibus testibus quod velit eam ducere. et
 ista plentiens ita quod copula carnalis sequitur. tunc postquam ista cognouit quod
 de intentione sua non fuit quod ipsam ducere vellat. et forte vellit se salvare per
 hoc quod ad matrimonium requiritur presulius utrinque. sed voluntas eius non
 fuit eam velle ducere. ideo rone istius vult eam repudiare. Tunc littera vult
 quod ipse non potest se per hoc salvare. immo ecclesia militans cogit ipsum quod ipam presul-
 ius per uxorem suam. quod perducere testimonium potest. Et pena sue fraudis erit quod
 nullo modo ipam deserat seu deponat. quod uxor sua est. et licet de intentione sua
 non fuit ipam velle ducere. quod testes et ecclia militans ad talenuntione ipsius
 spellitur. Illa est lectura secunda. sed ramen prima magis videtur esse de in-
 tentione presentis littere.

Circum litteram est notandum. quod si aliquis straheret puellam cuius fraude
 sive cum dolo. scilicet quod dicaret. ego summa te in uxorem meam prete mihi copulans
 carnalem. ipsa autem credens verbis suis. et super hoc dat ei copulam carnal-
 lam. ipse autem non intendens eam obseruare. et postmodum in facie ecclie et coram
 viris idoneis mitteret sibi alteram desponsare. tunc illa prima quam ita pri-
 mo defraudavit sua uxoris est coram deo et coram ecclia. cum illa defraudatio-
 fit testibus presentibus.

Sed est notandum. si quis diceret in illo casu. ramen in matrimonio de-
 bet percurrere voluntas utrorumque. sed ego nunquam habui voluntatem quod eas scilicet
 primam voluntatem in matrimonio. ergo videtur quod possum eam repudia-
 re. Ad hoc respondebit quod ecclia militans eum cogit quod eam sumat per uxorem
 quod ficta fraus non percurrit ad matrimonium nec infringit illa. quod ecclia iudicat de manifestis. et solus deus de occultis. Et ideo quod in facie ecclie strahit
 ego summa te in uxorem. tunc ex istis verbis elicetur quod ecclia iudicat video
 licet quod illa sit uxor eius dummodo presulius et voluntas de ore utrorumque presul
 quietur. Nam et ecclia militans non iudicat de istis que intus in mente in-
 ducebuntur. sed solus deus illa habet iudicare.

Summula RAYMUNDI

Tercio notādū. sicut supius dictū est. tūc votū etiā est vnius casus q̄ impedit m̄rimoniū p̄trahēdū & dirimit p̄tractū. **V**to q̄ scīdū. q̄ votū est duplex. simplex videlz. & solēne. **E**lotū solēne est qđ sit cū aliq̄ solēnitate. vñ dīc Jōhes andree. q̄ votū solēne sit p̄ susceptōem ordinū sacrorū. p̄bi grā. si q̄s p̄traheret sponsalia cū aliq̄ & si nō nouissem eam carnalr. & si votū esset factū p̄ eo q̄ debaret fieri claustralis. & si de illo postea informare. tunc ibi p̄ fieri diuortiū q̄ intret claustrū. **S**ed votū simplex est qđ sit sine solēnitate. vñ si sit aliq̄ in corde suo youens obseruare castitatem. tale votū nō ipse dīc m̄rimoniū p̄tractū. sed enī votū solēne impedit m̄rimoniū p̄trahēdū & dirimit p̄tractū. **H**ic dīctū est q̄ votū simplex castitatis nō dirimit m̄rimoniū p̄tractum. **L**ōtra hoc instat sic. hō plus ligat ad vinculum maius q̄ ad vinculum minus. sed vinculum p̄tinente est maius vinculo matrimonij. ḡ magis ligat ad castitatem q̄ ad matrimonij. **M**aior est nota. sed minor p̄baſ. q̄ p̄tinētia & castitas p̄mittunt deo glorioſo. sed m̄rimoniū p̄mittunt homini. ḡ. & c̄. **S**c̄do arguit sic p̄tra idē. iſte p̄tractus nō valz in q̄ iplicit p̄cīm mortale. sed in m̄rimonio iplicit p̄cīm mortale. ḡ nō valz. **M**aior ē nota. q̄ sacramēta excludūt oīa p̄cīa mortalia. **S**i minor p̄baſ. q̄ q̄nīcūq̄ iſte petīt thoy. tūc peccat mortali. **T**ercio si arguit plus est timendū p̄ceptū dei q̄ p̄ceptū ecclie. s̄i p̄ceptū ecclie dirimit matrimonij. ideo etiā p̄ceptū dei qđ est votū simplex. pmissum. **M**aior est nota de se. sed minor p̄baſ. q̄ affinitas ē p̄ceptū ecclie. & hec dirimit matrimonij. ḡ etiā p̄ceptū dei qđ est votū simplex. **H**ic circa istū casum est notādū. sicut dīctū est superius. tūc votū simplex impedit m̄rimoniū p̄trahendū de futuro. s̄i nō dirimit p̄tractū iam de p̄fīi subsecuta copula carnali. **R**ō hui⁹ est. sicut dīctū doctores. q̄ in voto simplici solū vñū p̄currīt. sc̄z pmissio. & post illā pmissionē adhuc p̄ esse dīs illīrei. pmissio. q̄ simplex. pmissio nō transfert dominū rei. pmissio. ergo votū simplex solū impedit matrimonij p̄trahendum. sed nō dirimit p̄tractū. **S**i in voto solēni sunt duo. sc̄z pmissio. & donatio. pmissio q̄ pmissit. donatio q̄ donat & trāſfert volūtatem in manū alterius & in alterius potestate. **S**ic eodē mō in m̄rimonio s̄i duo. sc̄z donatio. q̄ donat se vñorū. & rei. pmissio etiā est ibi. q̄ pmissit eā ducere. **E**t ḡ votū solēne impedit matrimonij p̄trahēdū & dirimit p̄tractus. q̄ h̄z in se duo. sc̄z pmissionē & donatiōem. **S**i votū simplex solū vñū illoꝝ facit. nam tale votū simplex nō dirimit p̄tractū matrimonij. sed impedit solū p̄trahēdū. q̄ h̄z in se solū vñū. sc̄z pmissionē. **D**ō tūc sic de illo dīc. q̄ p̄tractū matrimonij isto mō talis nō petat thoy. q̄ quotiescūq̄ petierit mortali peccat. s̄i si petit mulier tūc dīc reddere debitū cū cordis amaritudine. **T**ūcad rōnes in opositū rūdef. p̄mo ad p̄maz q̄i arguit. hō plus ligat ad vinculum maius &c̄. p̄cedit maior ad bonū intellectū. **S**i cū dīc in minori. q̄ vinculum p̄tinētia sit maius vinculo matrimonij. **R**ūdef q̄ illud est verū q̄ad illū cui pmissit. q̄ p̄tinētia & castitas deo. pmissit. pmissio. m̄rimoniū at hoi. s̄i quo ad m̄rimoniū tūc maius est vinculum matrimonij. q̄i in matrimonio sunt duo. sc̄z donatio. q̄ vir dat fidē mulieri. & ibi est pmissio. q̄ pro pmissit eā ducere. sed in simplici voto est vñū solū sc̄z pmissio. iſtū &c̄. **A**d rō nē sc̄dam q̄i arguit. iſte p̄tractus nō valet in quo iplicit p̄cīm mortale. **R**ūdef. q̄ hoc est verū p̄ut petit debitū. q̄ tūc peccat mortaliter. **S**i autēz

non perit si optime reddat ad petitorem mulieris. tunc non peccat mortaliter. sed
enim quocumque deo reddere tunc illud deo facere cum cordis amaritudine. Sed
scdā rōne quā arguit. plus est timēdū p̄ceptū dei q̄ ecclie. Lōceda maior
et ad d̄clusionē finaliter dicat q̄ votū simplex non est p̄ceptū sic q̄ dirimatur
matrimonii tractū. sed votū solemine bene

i. mulierem s̄c sanguinitatis

Sponsam ducendi tibi linea quinta dat a sum
i. de p̄pria p̄genie s̄c dictū s̄c q̄ntā linea i 2° 3° et q̄rto ḡdib⁹

Sanguine de proprio. quod non concedimus infra

s̄c sanguinitatis existentes s̄c vir s̄c vir

In q̄ gradu quarto consistentes ego vel tu

i. copulamur

Non aliquo casu mulieri iungimur vni

Tupius m̄gr determinauit de multis casib⁹ matrimonij. hic p̄m p̄sed
tur de linea sanguinitatis. sc̄ in q̄ gradu siue in q̄ linea p̄ tractū matri
monij. Et diuidit illa pars in duas p̄res. nā in p̄ma aut̄r facit hoc qd̄ dī
ctū est. In sc̄da p̄te autor ponit quosdā casus. Sc̄da pars ibi (V)ortua si
tua sit. Quantū ad p̄mā partem m̄gr vult tantū. q̄ institutū est in iure q̄
nullus in matrimonij ducat aliquā p̄ginē vel mulierē q̄ est in sc̄do vel ter
cio vel q̄rto gradu sanguinitatis. s̄z bñ q̄nta linea dat tibi a sum. i. licen
tiā despōsandi siue ducidi vxorē aliquā de sanguine p̄prio vel de p̄genie p
pria. z si aliq̄ mō essent aliq̄ infra istā linea illi nō debet despōsare mutuo. q̄
ego vir z tu vir existentes in q̄rto gradu sanguinitatis nullo mō possū
mus vñ vxore ducere fīm successionem t̄pis in p̄ma sc̄da tertia vel q̄rta li
nea. Etia si euenerit q̄ ego z tu essemus in tertio vel q̄rto gradu sanguini
tatis z tu morereris. tunc ego vxore tuā relictā nō possū sumere. s̄z si ego
essem in quinto gradu z tu in q̄rto tunc hoc posset fieri

L Circa l̄ram notādū. ex l̄ra autoris colligit q̄ aliq̄ vir in p̄mo sc̄do ter
cio vel q̄rto gradu exīs p̄t ducere aliquā mulierē vel p̄ginē q̄ est in q̄nto
gradu. Et rō est ista. q̄ inter ipsos nō est aliqua cognatio

Sc̄do notandū q̄ h̄ circa l̄ram inuestigat qd̄ sit sanguinitas z qd̄ sit
linea sanguinitatis. z qd̄ sit gradus. Quādū ad p̄mū r̄ndet q̄ cognatio
siue sanguinitas sic describit. Lōsanguinitas ē cognatio p̄sonaz ab una
stirpe descēdētiū spūali p̄pagine tractū. Vel sic fīm aliq̄s. sanguinitas ē
vinculū p̄sonaz ab una stirpe descēdētiū carnali p̄pagine tractū. Et dī
sanguinitas a con. qd̄ est simul. z sanguis q̄si simul de uno sanguine deli
cēdes. **N**ro quo est sciēdū q̄ sanguinitas est dupler. Nam quedam
est sanguinitas fornicatoria. z quedam legitima. Nā illa dī sanguinitas le
gitima q̄ sit in copula carnali vxoris. siue q̄ p̄trahit p̄ copulam carnalē ux
oram. z sic due sorores legitime sunt sanguine p̄ copulā carnalē vxoriā.
mō p̄n̄s l̄ra maxime intelligit de sanguinitate legitima. Sed de fornicato
ria sanguinitate l̄ra minime dī glostari. q̄ possit dari certus casus in quo
se in matrimonij sumeret. z certus casus in quo nō sumerent. **S**ed quo
ad sc̄dm est sciēdū. q̄ linea sanguinitatis sic describit. ē multiplicatio p̄
sonaz ab eadē stirpe descēdētiūm fīm aliquē certū gradū. Sed q̄ ad ter-

Summula Haymundi

¶ est sciendū. q gradus sic describūt. est multitudo psonarū in qua cognoscitūs quā distātia cognatōis aliq psonē dñit sive ab innicē distāt. qz aliq sūt in pmo gradu p sanguinitatis. aliq in scđo. aliq in tertio. z sic de alijs
¶ Tertio notādū. q linea p sanguinitatis ē triplex. nā quedā sit p ascensum. quedā p descensum. z quedā a collateralibz. Nā linea p ascensum hz qz tuor gradus. in pmo gradu sūt patrēs mater. in scđo sūt auius z auiā. in tertio sūt pauus z pauia. in qrtto abauus z abauia. Sz linea p descensum etiā hz qz tuor gradus. ita q in pmo gradu sūt filij z filie. in scđo gradu nepotes et neptes. in tertio gradu sūt p nepotes z p neptes. in qrtto sūt abnepotes z abnepres. Sicut etiā in linea collateralī sunt qz tuor gradus. in pmo sunt frātres z sorores. in scđo sūt p sobrini z filij duorum fratrum. in tertio sunt filij cōsobrinoꝝ. in qrtto sūt filij illoꝝ. Ex hoc manifeste pz qz lra intelligit̄ de linea collateralī. ita qz matrimonij nō est p̄rahēdū nūl in qnta linea vel gradu qz p linea p ascensum z descensum p sanguinis multiplicat̄ in infinitū vēdūt doctores. z sic tūc in lineis ascendētū z descendētū p̄hilez p̄tricez qz dicūt doctores. si adhuc p diuinā potentia esset sic alijs in mūdo tunc nulla mulier cū eo posset ducere matrimonij.

¶ Quarto notādū. ponat casus qz vnū sit in tertio vel in qrtto gradu. z alter in qnto gradu. nūc dubitat̄. yr̄ possint p̄rahēre matrimonij. Rude tur qz bñ pnt p̄rahēre. si vnuſ ē in qrtto gradu z alt̄ in qnto gradu dūmō gradus sit excessus alteri⁹ gradus. etiā dī. si aliq esent infideles. Hentes matrimonij in gradu. p̄hibito. z si postea puerat̄ ad fidē catholica tūc ilūtud matrimonij stabit. qz baptismus videſ ſatiffacere de tali p̄co.

¶ Quinto ē notādū. līt̄ dī. si alijs duceret vxor̄. ille dī ducere aliquam in qnto vel in sexto gradu. z nō in scđo vel in tertio. Istud dictū ſolū ē intel ligendū de psonis ſimplicibz z de pplo vulgari qz copia est. vt ſunt rūſtici milices ciues ſive clētēs. Sz tūc reges z pncipes pnt p̄here mūnumonūm in tertio vēl in qrtto gradu. Qui? rō est iſta. qz reges pncipes barones sūt p̄pau ci. vulgares vero multi. i.gis reges pncipes z eoz filij. z barones z eoz filij pnt p̄here matrimonij in tertio vēl in qrtto gradu. z h̄. ppter pacē ſirmi orē z ſecuriorē. Unū qz reges mutuo inter ſe aſſinitatē p̄rahēt. ſilz z pncipes z barones tūc ois pplos eoz erit magis ſecurus z pacificus.

¶ Ultimo notādū. qz in veteri testamēto tūc iudei p̄traxerūt matrimonij in scđa vel tertia linea. qz tpe illo z circa origīnē mūdi modica erat qz ritas hoīm. z ḡ ut augmetareñ hoīes tūc iudei in scđa vel in tertia linea p̄traxerūt matrimonij. Sz mō nō dī ſieri. qz nūc mūdus ſatis augmetatus est. z ideo iā ante quīntā linea nō ſit p̄tractus.

i. defuncta

i. de parētela eius

¶ Mortua ſi tua ſit mulier non ſanguinis eius

i. ducas

i. qz p̄tineſ ſinfra qntum gradu

Accipias vllam quam linea quīnta figurat

i. ſi nō cognouisti ſe ſatis mulier

i. faciēdū eſt

Incorrupta licet moriatur. idem teneatur

¶ Hic m̄ḡ ponit qz dā casus circa matrimonij p̄rahēdū. Et diuidit in tres pces km qz ponit hic tres casus. ſcđo casus. ibi. Si cognouisti ſe ſi

elius ibi [Si quā rē] Quātū ad p̄mā p̄tē vult rātū. si vxor tua sit mortua
et alia volueris ducere. nō ducas aliquā q̄ est de sanguine illi⁹ ⁊ q̄ est in q̄r̄
ta linea. h̄ vltra Et dato ⁊ ip̄a solū esset sibi p̄missa ⁊ nō dū carnal' cognos-
isti. idē teneas. s. q̄ nō ducas aliquā de sanguine ei⁹ in q̄r̄ta linea h̄ vltra.
¶ Circa l̄ram nota. q̄ casus l̄e stat in hoc. si aliq̄s haberet vxore quam
nō cognouisset carnal' ppter ei⁹ abstinentia. ⁊ si mulier tūc morere incorru-
ptā ille sp̄ous adhuc nō d̄z alia ducere q̄ est infra quīntā lineā seu quīntū
gradū illius linee mulieris.

¶ Seco est notādū. nā p̄us dictū est. q̄ in oī coitu p̄h̄is affinitas Pro q̄
est sciēdū q̄ affinitas p̄rah̄is tripl̄ ḡ quā generat publica honestas. Quid
mo mō q̄i q̄s p̄rah̄it cū aliq̄ sanguine vel muliere nō subsecuta copula car-
nali. ita q̄ vñ illoꝝ suppositoꝝ morit. s. vir vel mulier aī copulā adhuc cō-
trah̄is affinitas inter p̄sanguineos illi⁹ mortue mulieris vel s̄ginis. et tñ
ealis nō detet p̄rah̄ere cū aliq̄ nisi in q̄nta linea Seco p̄rah̄is affinitas p̄
necū fornicatorū. q̄ p̄ hoc generat publica honestas. q̄ oēs p̄sanguineis h̄
st̄i affines q̄ sic cognovit ista. ⁊ nō detet p̄rah̄ere matrimonii nisi in q̄nta
linea Tertio p̄rah̄is affinitas p̄ mutuū p̄sensum quē seq̄tur copula carna-
lis. iḡl etiā generat publica honestas p̄ quā p̄rah̄is affinitas inter omes
consanguineos viri ⁊ mulieris.

¶ Tertio notādū vti superi⁹ exp̄ssum ē. q̄ multa s̄t̄ matrimonii impe-
dicia p̄h̄endū dirimētia p̄tractū. ⁊ inter hec fuit enīerata cognatio. Pro q̄
est sciēdū p̄ triplex est cognatio. nā q̄dā est carnalis. ⁊ q̄dā est sp̄ualis. ⁊ que
dā legalis. Et ista triplex cognatio h̄z ortū a triplici lege. s. a lege naturalē
a lege diuina. ⁊ a lege positiva. Nā a lege carnali cognatio carnal' h̄z ortū.
q̄ naturalis inter oēs p̄sanguineos p̄rah̄is seu generat amicitia q̄ impedit
matrimonii. ⁊ a lege diuina cognatio sp̄ualis. q̄ sacramēta habet efficac-
tiā a xpo. ⁊ ideo cognatio sp̄ualis h̄z efficaciā a lege diuina. ⁊ a lege pos-
itiva cognatio legalis h̄z ortū. q̄ instituit a voluntate humana. Et de istis nē
hil ad p̄positū. h̄z solū de cognatio carnali. h̄z q̄ sunt cause alie ipediētes ma-
trimonii p̄h̄endū ⁊ dirimētis p̄tractū de istis sufficiēter p̄us dictū est.

¶ Ultimo notādū. ex q̄ hic solū agit de cognatio carnali. tñc dubium ē
verū p̄sanguinitas ipediat matrimonii. Et ydē q̄ nō. q̄ inter adā ⁊ euā
fuit maxima affinitas. q̄i alteꝝ fuit de altero. ⁊ tñ possidebat matrimonii
um. q̄ dñs cū eis p̄mo matrimonii instituit. iḡl manifesto ydē q̄ affini-
tas sue p̄sanguinitas nō ipediat matrimonii. Itē ex alio sic Nulla mulier
ē pl⁹ p̄iūcta viro c̄eua fuit p̄iūcta ade. illo in nō obstatē adā p̄trah̄it ma-
trimonii cū euā. iḡl ydē q̄ p̄sanguinitas nō ipediat matrimonii. ⁊ q̄ euā fuit plus p̄iūcta ade declarat sic. q̄ euā fuit formata ex costā ade. iḡl
fuit ei plus p̄iūcta maxie. ⁊ in oppositū huius ē autor in Ira q̄ d̄t q̄ p̄sau-
guinitas ipediat matrimonii. Et h̄ idē habet in Lœvit. vbi d̄r. oīs h̄o nō acce-
dat ad p̄mā sanguinis sui. Unū est sciēdū. q̄ matrimonii nō d̄z p̄trah̄it cū
p̄sanguinitas ppter triplicē cām sue legēz Primo ppter dictamen legis na-
turalis. q̄ apud oēs hoies hec lex naturalis recipit q̄ filius nō p̄trah̄at cū
matre. nec pater cū filia. Seco ppter inhibitiōem legis diuine. q̄i ut sup̄ pa-
ruit tūc p̄sone. ppter p̄sanguinitatem p̄hibentur a matrimonio. Tertio p-
pter inhibitiōem legis ecclēsie; quia hodierna die ecclēsia adhuc inhibet

Summula Haymundi

Perahere matrimonii infra quintum gradum sanguinitatis. Olim autem eccl^a sia in septimo gradu permisit solu^m contrahere matrimonium. nunc atque in quinto gradu permittit. Et ratione primo est. quod nunc deficit charitas inter sanguineos que olim ad tactum non deficiebat. Et ratione secunda est. propter obliuionem interuenientem nefis et erroris tunc iam institutum est ab eccl^aia in quarto gradu sanguinitatis contrahere rem matrimonium. Tunc ad rationem rindet. quod sanguinitas inter adiu^m et eam non fit ex pagina carnali. sed ex miraculosa formatioⁿe. et illa non impedit matrimonium. Sed ad secundam partem rationis quod dicitur. nulla mulier est plus paucata viro suo secundum. Ibi rindet quod eam maxime esse paucata ade intelligi duplum. Uno modo secundum carnalem paucitatem. et sic non fuit maxime paucata ade. Alio modo per miraculosam formatioⁿem. et sic tunc eam fuit maxime paucata ade. modo dictum est quod miraculosa formatio non impedit matrimonium.

s^c vir carnalis . i. ex casu

Si cognouisti casu propriam mulieris

i. sororem s^c huiusmo^d i. aliquam
Germanam. siue matrem. vel consimilem quam

regras muliere carnaliter.

Personam. non ius repetas ab ea coeundi

s^c vxor i. q abstinens a coitu

Si tua legitima consentit. perpetuo tu

s^c re s^c tua vxor i. petenti

Abstinens. si non consenserit. huic repetenti

i. actum coeundi s^c mulier

Jura thori reddas inuitus. et hec tua non sit

i. vxor s^c a re i. perpetratum

Coniuncte. et grauiter commissum dilue crimen

i. aliquam duceres i. p coitum deflorasti

Si quam contraheres quam tu coitum violasti

s^c mulieris s^c viro i. despensabit

Illiis neptis tibi nunquam legitimetur

i. ignoranter sanguineae s^c viro

Inscius huic iunctus si sis. a te separetur

i. cognoscat s^c militas s^c tale

Noscat et ecclesia factum ratione probatum

Hic autor ponit alios casus circa matrimonium. Et vult tantum in istis causis. si caliginosus fueriat et cognosceres sororem vel amitam tue mulieris. et si postea preceperis. tunc nunquam deles actum coeundi nec cum propria muliere nec cum aliis exercere. Sed si ipsa paucenter abstinens preceperit a coitu. Si autem non consenserit. tunc ipsa repetenter edde ei coitum. quod ipsa vxor tua est quantum ad iura carnalia. sed tu non deles petere. Deinde subdit magister ibi. Si quare dicis. si tu violasti aliquam mulierem per coitum et postea cum ea contraperis matrimonium. tunc neptis vel filia istius mulieris scilicet vxoris nunquam per tecum contraherem matrimonium. Si autem inscius cuim ea contraxisti tunc separanda est. te

qr̄ nō potes legitimē p̄trahere matrimonīū eūz ea. qr̄ ibi est affinitas. Et
hoc debet cū pbata rone fieri z cū sensu episcopi.

F circa līam nota. q̄ p̄ declaratōe līe ponit talis casus. Si eēt due
sorores. z vn⁹ cognosceret vnā carnalt. z postea sumeret aliā legitimē.
eūc dubitāt an tūc cū p̄ma deberet p̄trahere copulā carnalē vel cū scđa. nō
cū p̄ma. qr̄ scđa est sua legitimā. nec cū scđa. qr̄ p̄us cognouit eius sororem
carnalt. q̄ est germana eius. z ideo d̄z se abstinerē p̄petue vt d̄i līa. Rūdef
q̄ cū nulla illaz d̄z p̄plere actū carnalē. ideo qr̄ vnā sororem p̄us cognouit
et si tūc scđam acciper (vt d̄i scđs casus) essent separādi. Nec d̄z cognosceſ
re p̄ma. qr̄ nō est eius legitimā vxor. sed ambabi mortuis p̄t accipe aliam
cū qua hoc faciat. Et sic p̄z. q̄ in om̄i coitu est affinitas. qr̄ lic̄ p̄mā cognos
uit fornicatorie. tñ illa fornicatio impedit q̄ nō p̄t sumere secūdā. qr̄ ibi est
affinitas q̄ impedit matrimonīū p̄trahendū

F Irē nota. ex līa habet q̄ si vir cognosceret germanā vxoris sue. tunc ex
hoc p̄deret ius coeūdi siue petitōem debiti carnis ab vxore p̄pria. L̄otra
hoc arguit sic. illud qd̄ nō separat matrimonīū nō separat virum a petitōe
debiti carnis. h̄z vir si cognouerit cognatā vxoris sue illud nō separat matrī
monīū. ḡ zc̄ Dator est nota de se. qr̄ magis est separare matrimonīū q̄ a pe
titōe debiti carnis separari. Dator p̄z de se. qr̄ si vir cognoscit p̄sanguineaz
vxoris sue. ex hoc tūc nō tenet celebrari diuortiū. ḡ videſ q̄ p̄pter hoc etiā
nō amittit ius carnis vel thori. Ad hoc rūdef p̄ distincōem. q̄ aliques
cognoscere p̄sanguineā vxoris sue intelligi dupl̄. Uno mō ante p̄tractū
matrimonij. alio mō post p̄tractū m̄rimony. Si ante p̄tractū matrimonij cog
nouerit p̄sanguineā vxoris sue. hoc impedit m̄rimoniū p̄trahendū z diriſ
mit p̄tractū. Si post p̄tractū matrimonij cognouerit p̄sanguineā vxoris
sue. tūc solū impedit ius petendi debiti carnis. nā si hoc separat matrī
monīū. tūc q̄liter faciliter posset separari ab vxore sua qñ accederet eius cognatā.
ergo sequitur q̄ solū talis amittit ius petendi debiti carnis. qr̄ q̄tienscū
q̄ petierit peccat mortalī. Irē sciēdū. illa līa (Noſcat z ecclia) sumpta
est ex decretalib⁹ de diuortijs. ca⁹. Porro. vbi d̄i. vir nō p̄t dimittere vxo
rem sine iudicio ecclie. nisi notoriū sit impedimentū matrimonij.

.i. furtive. s̄c̄ aliquis s̄c̄ aliquis

Si furtim pueros genuisti de muliere

.i. alteri⁹ viri .i. phile .i. m̄rimoniū

Coniugis alterius. inhibe ne coniugium quis

.i. cū istis pueris legitimis s̄c̄ legitimā

Inter eos celebret. et quos tua parturit vxor

.i. duceret .i. cū p̄sanguinea

Contraheret cum nepte nepos cum fratre sorores

Supin⁹ autor expeditiuit se de m̄rimonio in q̄ generant pueri legitimē
hic p̄inter determinat de eodē in q̄ generant pueri illegitimi. Et diuidiſ in
tot p̄tes quorū ponit mḡ casus de h̄mōi pueris in matrimonio illegitime
generatis. Et vult em quo ad p̄mā. si aliquis vir generat pueros de aliqua
muliere illegitima siue p̄cubina sua. z cū hoc generat aliquos filios legiti
mos cū p̄pria vxore sua. tūc talis vir siue masculus debet inhibere ne aliquis

Summula Haymūdi.

Illoꝝ puerorꝫ illegitimoꝝ contrahat matrimoniuꝫ cum suis pueris legitimis
quos genuit ex sua propria uxore et c. Et roꝫ est. qꝫ als fratres et sorores nepo
tes et neptes inter se contrahent matrimoniuꝫ. qꝫ pꝫus est inhibituꝫ. qꝫ tñ
in quatuor linea debet fieri tractus matrimonij

Dubitaf veru filii illegitimi pñt esse heredes paternarꝫ possessionis
cuꝫ pueris legitimis. Et videt qꝫ sic. qꝫ dicitur pphat qꝫ filius nō portabit iniq
itate patris vel mulieris. i. matris. qꝫ filius nō ē in culpa sꝫ pater vel matre
qꝫ adulteriuꝫ omiserunt. ideo videt qꝫ filii illegitimi nō excluduntur a patre
nis possessionibꝫ sive hereditatibꝫ. Sed in oppositū sunt cōiter oēs iuriste
qꝫ ponit diñam inter legitimos et illegitimos. qꝫ legitimis sumūt heredita
tē. illegitimi vero nō. Ad hoc rñdef. qꝫ isti filii illegitimi nō sumūt patres
nā hereditatē. Sz qñ dicitur filius nō portabit iniqitate patris et c. Ad hoc rñ
def. qꝫ filius portare iniqitate patris intelligit dupl̄r. Uno mō qꝫ ad penam
eternā. et tūc dicitur qꝫ filius nō portabit iniqitate patris. Alio intelligit qꝫ ad
penā corporalē. et sic puer bñ pñt portare iniqitate p̄ris. Alij autē sic dicitur qꝫ pu
er bñ portabit iniqitate p̄ris qꝫ ad iniqitate pene. nō at qꝫ ad iniqitate culpe.
Ultimo dubitaf. ut p̄ sacramētuꝫ matrimonij p̄ferat grām. Et videt
qꝫ nō. qꝫ illud qꝫ a volūtate depēdet nō p̄fert grām. sed matrimoniuꝫ de
pendet a volūtate. ergo matrimoniuꝫ nō p̄fert grām. Maior p̄z. qꝫ nos oēs
volūtate haterem⁹. et si tūc grām depēderet a volūtate tūc oēs haterem⁹ grām
tia qđ est falsum. Minor p̄batur. qꝫ matrimoniuꝫ ibi sit p̄ sensum vniuers
igie matrimoniuꝫ depēdet a volūtate. Sed in oppositū arguit sic. om̄e sa
cramentū noue legis p̄fert grām. h̄i matrimoniuꝫ est sacramētuꝫ noue leg
is. ergo matrimoniuꝫ p̄fert grām. Tener p̄ntria de se. Maior p̄batur. qꝫ
sacramēta h̄nt originē a passione xp̄i sive efficaciā. a qua p̄fert nobis gratia.
Sed minor p̄z de se. Ad argumentū rñdef qꝫ sacramētuꝫ matrimonij con
fert grām. qꝫ sacramētuꝫ matrimonij excusat culpā. Roꝫ est. qꝫ si copula car
nalis sit debito mō in matrimonio. tūc sit sine p̄ctō. que tūc effet cū p̄ctō et
extra matrimoniuꝫ. nā oīs fornicatio extra matrimoniuꝫ est peccatum moreale. ve
t̄ prophetā. Perdes oēs qui fornicātur abs te. ¶ Unū sciendū. qꝫ matrimo
niū p̄fert grām. ppter triplex bonū qđ est in matrimonio. sc̄ fides. proles
et sacramētuꝫ. Et qꝫ ibi est copula triplex. scilicet copula sanguinis. copula
vtilis. et copula inseparabilis. et sic ex hoc habet triplex bonū. Nā p̄mo ibi est
copula sanguinis. qꝫ ibi vir cū sola muliere contrahit matrimonium. ex hoc
tūc generatur qꝫ matrimoniuꝫ habet bonū fidei. qꝫ ex hoc generatur amor
charitas. sūliter et fides. Secundo ibi est copula vtilis. ppter qđ sequitur bonum
prolis ad cultū dei. Tercio ibi est copula inseparabilis. ppter sacramētuꝫ ma
trimoniū. qꝫ est sacramētuꝫ inseparabile. Tūc ad rōnem qñ dicitur. illud qđ de
pendet a volūtate nō p̄fert grām. Rñdef qꝫ verū est. illud qđ p̄cile et adeq
te dependet a volūtate qꝫ hoc nō p̄fert grām. mō matrimoniuꝫ maxime de
pendet ab institutōe diuina. ideo nō solū a volūtate

s̄c aliquē .i. pdixit. i. extra thōꝫ legitimū. s̄c pueꝫ

Si puerum genuit in adulterio mulier. quemā

i. fieri .i. cohereditariū. s̄c legitimis mulier

Esse coheredem pueris alijs velit. ista.

Folium

LXXIII

¶ incurrit pliculū eterne dānatōis .i. remoueat .illegitimus
¶ Mortis iunt casum .nisi caute subtrahat istum
 s^e ipm .i. in religionē .i. aliqd p̄le .i. depellēdo a pueris veris
Aut locet in clauistro .vel quod faciat remouendo
 s^e puer illegit^m s^e legitimoz .i. de possessiōib. i. illegitimus
Hunc patris aut fratum domibus .quia spurius hic est
 s^e legitimis postulādo hereditates.
Cum pueris puer esse patris si spurius hic vult
 s^e retrahēdo hūc spuriū .i. plicula .s^e eterne
Lesset ab inceptis mater .ne scandala mortis
 .s. inde .i. q̄ bona s^e mulierē .i. hereditate p̄na
Hinc crescant .quod non tangit eam de proprietate
 .i. legitimis .i. pregar .i. p̄ctim
Det veris pueris .vt sic redimat scelus illud

Hic auctor ponit aliiū casum de m̄rimonio in q̄ generāt pueri .illegitimus.
Et vult q̄ si p̄tingit q̄ aliq̄ mulier p̄cipiat puer in secreto cū aliq̄ viro ille^s ḡitimo .et ille puer inter legitimos colloct^e et nutrīas .tunc dubiū est qd fā^t tura sit circa talē puer. Ibi mḡ vult illā doctrinā .q̄ si talis mulier vule euadere ppterā dānatōem .cūc nō faciat istū spuriū p̄cipē in hereditatib^s paternis cū alijs pueris suis legitimis .qr spuri^s est .et sic faceret rapinā pu eris legitimis. Sz qd sit faciēdū cū illo r̄ndet l̄ra .qr mater d^r eū informare q̄ fiat claustral^s .et mulier secrete hoc d^r tenere .qr si sc̄ret hoc filij legitimū vel pater tūc possent matrē offendere vel puer illegitimus interficere.

Circa l̄ram est notādū .vt etiā ex l̄ra p̄z .qr multi credūt q̄ pueriorū sunt legitimū .licet enīq̄ sunt illegitimi et spuri. Et mulieres secrete teneant ne sc̄dalizent. Enī oēs tales pueri illegitimi h̄sit in se tres ɔditōnes .vel em̄ sunt supbi et pōposi .vel luxuriosi .et h̄sit etiā sermonē blesum .vt p̄z in illis merris Ex sua natura tria seruat spurius ista. Q̄ sunt pōposi .menda res luxuriosi .Sermonē blandū blesum simul addimus istis

Sc̄donora .q̄ tales pueri religioni debet tradi .vt vult l̄ra. Ex q̄ tunc dubitat .vt̄ talis spuri^s debeat tradi religioni. Et videt q̄ nō .qr null^s in habiliis d^r tradi religioni. Sz tal spuri^s est inhabilis .ḡ r̄. Hoc est nota .q̄ solū habiles debeat tradi religioni. Hinc p̄ba. qr oēs spuriū sunt inhabiles ad suscipiēdū sacros ordines sine dispēsatōe .et p̄z nō dñt tradi reli gioni. Ad h̄ r̄ndet .qr ibi p̄cedēt maior. Sz qn̄ d^r in minori .qr tales sunt inhabiles ad suscipiēdū sacros ordines. Ibi d^r q̄ h̄ est verū si vellēt mane re in seculo q̄ tūc h̄t inhabiles .si āt intrat religionē vel aliqd claustrū .tūc dispēsat cū eis ppter fauorē ordinis .et sic tūc tales erūt habiles ad suscipiēdū sacros ordines. ḡ talis spurius d^r intrare religionē .vt vult littera.

Ultio nota .sicut dcm est in l̄ra p̄cedēti .qr talis pater vel mater d^r re uelare pueris illegitimus ne p̄trahāt m̄rimoniū cū pueris legitimis .et hoc sō ne sic frater d̄hat m̄rimoniū cū sorore. Ex h̄ tūc dubitat .vt̄ p̄ v̄l mag er debeat hoc reuelare. Et videt q̄ nō .qr plus est p̄ceptū dei q̄ p̄ceptum ecclie .ḡ nō delet ei reuelare. Hūs notū est de se .qr p̄ceptū dei est maiusq̄

Summula Raymudi.

pceptū ecclie. S^e Óna pbaf. qz ex tali reuelatōe generāt patrī vel mñi irred
ueretia a filijs illis illegitimi. qd est ptra pceptū dei. qz d^r in euāgeliō Ho
no. a patrē z matrē. Sed si ptra hūt matrimonii cum alijs legitimis. hoc
est solū ptra pceptū ecclie. qz videt q nō deteat eis reuelari. Ibi rñdef q
vnūqdz illoꝝ est pceptū dei. nā de pmo halef in decē pceptis z in euān
gelio ybi d^r. honora patrē z matrē. De scđo halef in Leui. vbi enumera
tur duodecim psonae inter quas nō detet ptra hūt matrimonii ppter affini
tate. ergo talis detet esse cautus vt p̄caueat hoc ne frater sic ptra halef cū so
roze. neqz nepos cum nepote.

i. suberacto s^e ego raymudus

Sic de sublato ptero in beo faciendum

i. suffocat^r puer s^e mater

Utsi sit puer hic oppreslus quem generauit

i. occulta dō i. suā negligētiā s^e puer loco sui pueri

Sic abscondendo sua probra locans alienum

i. clādestino s^e iā dictū

Hoc de secreto vicio tibi consilium do

s^e factū i. notū

Est via plana tibi vicium si sit manifestum

Nec autor ponit tertū casus circa matrimonii. in quo generāt puer illi
legitimi. z vult q si ptingit aliquā talis casus q aliq mulier est hñs pueruz
vnus āni vel dimidi sue infante apud se imperfectū vel oppreslus. vel eti
am q puer naturali morte moriat. tūc mulier timē se p̄uari hereditate cā
pueri. vel timē se aliqd periculus mortis intrare. sue a viro interfici ppter
oppressionē pueri. tūc mulier volēs hoc periculū evadere abscondat illi pu
erū op̄issū z accipiat alibi alii puerū alieni^r paucule. z pcedat eū isto
puero alieno ac si eis puer sit. ppterius vscz ad ecate. tūc dubiū est qd sit fag
tiendū cū isto puer. Rñdef q careat paterna hereditate. z si lumeret tunc
faceret rapinā pueris legitimis vel alijs ad thoz legitimū p̄tinētib. Tūc
ib^r (Est via plana) mḡ specificat dictū suū dices. si hoc factum est manife
stum q sic egit tūc via est plana. sez q nō admittit eū maritus ad heredita
tem. si at h̄ factū maneat secretū tūc mulier p illū puer obseruat om̄es res
tūc p illo tal mulier cruciabis in iferno. qz fecit spoliū alijs legitimis filijs

Circa lrām nota. q crīmē etiā est vnus casus impediens matrimonii
ptra hēndū z dirimē ptractū. vt si aliqs pmittit crīmē manifestū. sicut ad
ulteriū vel h̄mōi. sue sit vir vel mulier. tūc tale crīmē impedit matrimonii
ptra hēndū z dirimit ptractū. Exempli ḡia. vt si vir faceret adulteriū cū
alia muliere. z mulier p̄pria scit hoc testib^r p̄bare. tūc hoc crīmē dirimit cō
tractū. z sic totaliter p̄t fieri diuortiū. Et idē est dicendū de muliere. In q
bus casib^r adultera p̄iū reseruatur supra patutū

Sed oñtādū. q adhuc vlera p̄dictros casus alius ponit casus impe
diens matrimonii ptra hēndū z dirimens ptractū. vt ponat q aliqs vir
p verba de p̄senti ptra halef matrimonii cū aliqua muliere. elapso aut̄ aliq
s p̄te cōdem incognitā tradat suo p̄sanguineo. licet inūctus sit alius q cun

ea solēniter celebrat matrimonium. mulier vero matrimonio coassumpto licet
pertare circūfilla recedit ab eo perēs viro pōri copulari coram iudicio ipsi
sum postulādo. tūc querit ytrū delet manere circa pīmū vel circa secūdum.
Respondeſ q̄ viro pōri grauis penitētia est imponēda. mulier vero ppter
honestatē moneat et petaſ ne pīmū vīz repeatat. et ne cū secūdū maneat si co
tinēter viuere p̄t. Si vero p̄tinere nō p̄t tūc delet restitui pōri marito. et ille
adulteriū pmissum q̄ mulierē obijcere nō p̄t. q̄ cū sua volūtate tradita ē
alteri viro licet inuite

Lultimo notādū. ponat in casu q̄ aliq̄s surdus vel mutus veniat ad
ecclesiam cum muliere pertens copulari et nō potest exprimere verba de pres
senti. Tūc querit ytrū sacerdos illi debet mulierem copulare. Rūdef q̄ sic
q̄ verba de presenti nō solū sunt de essentia matrimonij. sed etiā quādoq̄
sufficit p̄sensus. q̄ talis mutus vel surdus p̄ signa manifesta p̄ ostendere
re p̄sensum matrimonij quātū ad p̄tractū. Et sic licet talis mutus non ex
primat verba de pīti. tū adhuc est despōndandus. saltē cū p̄ebet signa eius
dētia p̄sensum matrimonij ostēdētia. Sz seclus est de furibūdis et frenē
ticis. q̄ isti nō possunt p̄trahere matrimonij durante tali infirmitate. sed
cessante illa infirmitate et sanitate recuperata. tunc possunt licet p̄trahere
matrimonij. vt infra dicetur

s̄e viror sc̄i pueri mat̄s̄e pueſ .i. suscep̄i
Non mea sit mulier eius quem fonte leuaui

.i. nutu aboꝝ .i. masculus
Communi de consensu si vir mulier q̄

s̄e castitatis .i. vōneāt s̄e vir s̄e mulier
Votum solenne faciant. licet iste vel ista

.i. societate legiti .i. dicant .i. nō posse deficere
Si consorte thori fateautur nolle carere

s̄e firmis s̄e tale

Stat votum. punire reum iubet ardua pena
.i. nō sua volūtate .i. mascul⁹ .i. aliq̄ p̄go

Si non sponte sua claustrum puer atq̄ puella
.i. p̄pellif .i. introire .i. annus

Logitur intrare. cum debita venerit etas

s̄e clauſtp̄ .i. pueſ et puellā religiosop̄

Exeat. expire si vult. nec eos tenet ordo

.i. viror .i. copulata ē viro

Femina si nupsit alij tua. te redditurum

s̄e ex̄ns .i. ad domū viro s̄e mulier

Desperata domum. tibi redditur hec redeunti

s̄e viror s̄e ex̄ns .i. puenīter s̄e tuā .i. associat s̄e viro sc̄o

Illa tua licite post mortem iungitur illi

s̄e sc̄barie s̄e m̄rimoniū .i. pficit

Lui nupsit. nouus hic consensus. et integer implet

Summula Haymundi

¶. culpa s^e mulier i. nō bñ mēte int̄ra i. pp̄trauit
Vindicta caret hec. quia mens non conscientia fecit
i. seruus i. ancilla s^e aliquē. i. de baptismo inuicē
Masculus aut mulier puerum de fonte leuantes
i. m̄rimonialr. i. copularis tales. i. cupūt
Legitime iungi si querunt non prohibentur
carnali i. gacta s^e isti i. diuidunt
Legitime copula celebrata non separantur
ego ray. phibeo. i. filijs & filiab^o pueros. i. de sacro baptismo
Holo meis pueris pueros q̄s fonte leuanti
i. m̄rimonialr p̄ sed
Legitime iungi. fratres tamen atq; sorores
scz pueroy scz filijs & filiab^o i. quenāter
Ipsorum copulare meis pueris bene possūm
i. de baptismo i. filiū vel filiā s^e tua legitia
Si de fonte meum puerum suscepereit vxor
i. decedere vxor s^e mulier legitima
De moriente tua nec esse potest mea. nec tu
i. decedere i. copulari. i. vxori
De moriente mee poteris iungi mulieri
m̄rimonii s^e documēta. i. post tractū m̄rimonii
Extra contractum non stabunt ista. sed infra

Hic magister ponit alios casus viles & bonos circa matrimonium
Ec vult tantum quod ad priam partem ponendo tria documenta ipsorum
Primum est istud. si aliquis leuat puerum de fonte baptismatis
eunc matrem illius puerileuati speleuans non potest sumere ad thorū
legitimum. Et ratio huius est ista. quia talis mulier est commater illius
et inter commatrem et compatrem est spiritualis amicitia que impedit
thorū legitimū q̄ non possunt mutuo copulari. Secundum docu-
mentum est istud. si vir et mulier ex communī consensu amborum faci-
rent votum solenne sic & vellent manere casti et continentes. & vnum sup
positum illorum postea non posset carere copula carnali. tunc ille qui est
fractor et transgressor voti ille detinet sumere pententiam pro tali transgres-
sione voti. Tertium documentum est istud. si aliquis puer non volun-
tarie traditur ad claustrum anteq; habet ysum rationis & discretionis tuc
talis puer licite potest exire claustrum cum peruererit ad debitos annos
Id est ad annos discretionis si sibi placuerit. & hoc est verum si nondum fe-
cit professionem. sed professione facta tunc talis puer est obligatus ad ordi-
nem illum. Tunc ibi. (Elevina si nupsit) magister intentum suum exej-
quitur ponendo alium casum de matrimonio dicens sic. si vir legitimus
alicuius mulieris visitaret loca sancta. yputa Romanam vel terram sanctā
vel equitaret contra paganos. & ille vir diu non rediret ad patriam. & mul-
lier eius quereret ipsum cum magna diligentia. & tandem mulier info-

Maretur q̄ vir eius esset mortuus, et sic mittit sibi alium virum desponsari. tunc primo viro redeunte mulier tenetur secundum derelinquere, et trā sive ad primum, et si primus vir in eodem anno moreretur tunc mulier potest econverso transire ad secundum virum. sed tunc de novo debet fieri sensus virorumq; quia quod prius factum est de illo mulier fuit incia.

Tunc ibi (Masculus aut mulier) magister ponit tria notabilia Quorum primum est. quando aliquis vir cum aliqua muliere leuat unum puerum de fonte sacri baptismi. tunc non inhibemus eos ad inuicem legitimam. id est in thoro legitimo copulari. Deinde subdit secundum documentum dicens. pueri mei non possunt copulari cum illis pueris quos ego de fonte sacri baptismi leuaui. sed bene possunt copulari cum fratribus et cum sororibus illius pueri leuati. Deinde magister subdit tertium documentum dicens. si tua mulier legitima sumpsit puerum meum de fonte sacri baptismi. tunc te moriente ego non possum illum sumere ad thorum legitimū. et sic econverso me moriente tunc tu nō posses sumere meam yxorem ad thorum legitimū. Et ratio huius est ista. quia ibi est amicitia spiritualis. que dirūnit contractum et impedit contrahendū matrimonium.

F circa litteram est notandum. q̄ duplex est votum. scz votum simplex est quando aliquis vovet absq; magna deliberatione in occulto et nō in publico. vt si aliquis voveret q̄ in quartis ferijs nollet portare linea vestimenta vel aliquod huiusmodi. tunc illud votum non ligat quo ad homines nec impedit matrimonium. Aliud est votum solenne. et illud votum sit cum magna deliberatione mentis et in facie ecclesie coram sacerdote vel episcopo. vt quando aliquis sumit ordinem diaconatus vel subdiaconatus vel presbyteratus. tunc vovit castitatem deo et episcopoz hoc in facie ecclesie. Et sic tunc illud votum dicitur esse solenne. et impedit matrimonium. quia dicit Psalmista. Vouete et reddite modo presens littera intelligitur de voto solenni. quia hic de voto solenni est magna vis et non de voto simplici. Pro quo notandum. q̄ adhuc votum simplex est duplex. Nam quoddam est votum necessitatis. et quoddam est votum voluntatis. Nam votum necessitatis dicitur illud sine quo nullus saluabitur. sicut abrenunciare dyabolo et seruare fidem catholicam. Et illud votum vovetur in cathezizatione puerorum. scz vbi abrenunciant dyaboloz pompis eius. et similiter vovent seruare fidem catholicam. Et quotienscumq; aliquis transgreditur illud votum tunc peccat mortaliter. et pro illo ponitur illi penitentia. Sed votum voluntatis est bonum aliquod ad quod aliquis homo non tenetur. quia sine isto potest saluus esse. et tamē si sponte et voluntarie obligat ad istud votum. tunc postea tenetur illud seruare et exequi. sicut est votum continentie. abstinentie. vel peregrinationis. et similia. Et duo presertim exiguntur ad hoc q̄ talium votorum fiat redemptio. scilicet causa. et superioris autoritas. Causa ut si ipse vogvens est senex. debilis. vel infirmus. Etiam requiritur superioris autoritas. id est licentia. quia nemini propria autoritate licet redimere votum suum. vel commutare.

F Secundo est notandum. q̄ mulier nō potest facere votum solene absq;

Summula Haymudi.

Konsensu viri sui post contractum matrimonij vel econuerso. ita q̄ mulier si veller absq; licentia viri se iunare per aliquot dies in hebdomada in aqua & pane. vel q̄ veller obseruare continentiam vel castitatem. tunc ad ilud votum nō restringitur viro tradicente. quia mulier in illo casu non est suijpius. s̄z est sui viri. & econuerso. Etiam ideo. qz in hoc fieret p̄iudiciz alteri. vt habeat in decretalib; extra de voto. Nec etiā seruus seruulis 2ditio nis potest vovere aliquid sine consensu domini sui. Silicet nec puer ante annos discrētōis seu pubertatis. Similiter alienatus a mente. sed si postea fuerit compos rationis sue & sentiat & adhuc vovet. tunc tenerit implere tale votum. als non. Item nec episcopus nisi cum licentia pape. Nec monachus nisi cum licentia sui superioris. vt pacet in decretis. & hoc intelligitur de voto abstinentie.

Tertio notandum. q̄ nulla mulier ad secundas nuptias migrare presul mat donec de morte mariti sui certius p̄stet & manifeste sciat ipsum ēē mortuum. Qc illud habetur in quarto libro decretalium de secundis nuptijs. S̄z si aliqua mulier crederet virum suum legitimū esse mortuum ita q̄ diu sic credidisset. nec ille reperiatur. & praheret cū allo viro solēniter matrimonij. tunc ipsa mulier excusat ab adulterio & fornicatiōe si p̄mus vir redire propter ignorantiam.

Quarto notandum. q̄ mulier in illo casu excusat ab adulterio cū inquisiuit mortem eius cum magna diligentia. & si mulier interim cū secundo viro generasset filios. tunc illi filij sunt legitimi paternae hereditatis. sic q̄ possunt possidere omnes paternas possessiones. & illa mulier immediate quādo primus vir reuertit tunc amplius non habeat copulam carnalem cum secundo viro. quia si hoc ficeret mulier fornicariat adultera esset. Si autem post hoc mortuus fuerit p̄mus vir tunc potest a nouo redire ad sensu vtrorūq;. Sed interim q̄ mulier non est certa de morte mariti eius tunc nō debet ducere alium virum donec ei sit certum & manifestum. sic q̄ videat aliqua evidētia signa ex quib; potest elicere mortem sui mariti. vel q̄ hoc dicat sibi homines fide dignos. sic q̄ mors sui viri sufficiēt testis monio approbat.

Quinto notandum. q̄ ex littera vbi dicitur (Basculus aut mulier) habetur tale documentū. q̄ nomen propinquitatis sue affinitatis oritur ex baptismo parvolorum. & illa affinitas est inter baptizantem & baptizatum que est paternitas spiritualis ex parte baptizantis. & filiatio ex parte baptizati. Ex quo tunc sequitur talis regula. q̄ nullus baptizans cum baptizato p̄t prahere matrimonium. Etiam filius baptizantis cū filia baptizati nō p̄t prahere matrimonium. qz ibi est propinquitas seu affinitas inter baptizatē & patrem baptizati que ē paternitas. Ex quo tunc sequitur alia regula q̄ baptizans non p̄t prahere matrimonium cū matre baptizati. qz ibi est propinquitas sue affinitas spūalis. q̄ est inter baptizantem et matrem baptizati. & hec dicit maternitas. Aliquando affinitas sue p̄missa spūalis sit inter filios baptizantis & baptizatum. & hec dicitur spiritualis fraternitas. Et isti iterum non possunt inicere prahere matrimonium. Qc aliquando etiam affinitas sue propinquitas spiritualis est inter

Baptizatum. et etiam inter illos qui eum de fonte sacri baptismi suscipiunt. et
hec dicitur paternitas sive filiatione Aliquid sit inter baptizatum et uxorem le
uiatis eam de fonte sacro. et hec sicut de paternitas sive filiatione. Aliqua
do erit inter baptizatum et filios suscipiens eum de sacro fonte. et hec de fratre
nitas Aliquando erit inter suscipientes et patrem suscepti et hec propinquitas
dicitur maternitas Et inter omnes has personas predictas non decreta
lia prohibetur matrimonium.

FUltimo notandum de casib[us] Primus casus est iste. ponatque aliqua
mulier interre. valvas ecclie ad benedicendum cum alijs sponsis. vel ad introi
ducendum. ibi[us] reclamans affirmando se nunquam in viri matrimonium incidisse
tunc queritur utrum isti mulieri sit credendum. et utrum sponsus sive maritus
illius mulieris sic examinatus. **R**indetur quod talis sponsus non est exami
natus. nam propter astutiam huius mulieris non oportet. cum tam idoneis testibus
terarii habeat probare. **S**econdus casus. ponatque aliqua mulier vel vir
go die secunda sit incognita a viro venientia ad ecclesiam ut benedicatur. recla
mans et signa sponsi deponens afferens se nunquam in matrimonium viri inci
disse. vel propter metum parvum insensum addicuisse. tunc queritur utrum huic viri
gini sive mulieri sit credendum. **R**indetur ad casum quod talis metus seu timor
est fideliter interrogandus et periculum. nam si talis timor fuerit intentus
tunc mox ab eo separatur. nisi sponte et voluntarie cum eo manere voluer
et. **T**ertius casus est. ponatque aliquis rex propter discordias suorum filio
rum recipere uxores eorum. ita quod ista discordia mitigaretur. tunc queritur utrum
uxores ipse discordie detinent eis restituiri. Ad casum rindetur quod sic. et si post
hoc filius noller reddere uxores. tunc interdictum posset ponit in omnibus re
gionibus et territoriis in quibus iste essent coartate. **Q**uartus casus est.
ponatque aliquis dat in duodecimo anno una pueril alicui marito. et ponatur
quod illa puerilla ab initio iniuste ei fuisset tradita. et non retinens eum. sed anno
quintdecimo elapsa et sedecimo nihil loquatur ei. tunc queritur utrum illa puerilla
in sedecimo anno ipsa reclamante possit ab eo separari. Ad casum respondeatur.
quod si hec puerilla a duodecimo anno usque ad quindecimum annum et in sedeci
mo eti[us] reclamasset tunc posset ab eo separari. sed si in anno quindecimo et se
decimo non reclamasset. tunc non posset separari ab eo. quod mora tanti tempore p
barbarem excludit. **Q**uintus casus. ponatque aliquis studens incipiat dilig
tere aliquam et nesciat inuenire modum quo possit eam amplexare et cognoscere
et tunc postea deliterando trahatur ad aliam religionem a illum habitudinem virgi
nis et eligatur in pedestre alicuius regine. quod postea petat ut ei impetrat
ordinem monialium. quod facto voleat castitatem in manus abbatissae et proprie
tati et votu ordinis virginis assumptam habitum. elapsa autem tempore peruersando cum ab
batissa eam cognoscatur. ipse vero timet ut graueat propter confusionem habitu taliter
postponit et in habitu seculari permaneat. tunc queritur utrum eundem ordinem in
gredietur vel alium. **R**indetur ad casum. quod non eundem ordinem debet intrare. quod
vir cum viro in monasteriis habitare detinet. sicut et mulier cum muliere. et virgo
cum virginem. sed ipse tenet intrare ordinem de quo nunquam exeat. sed ordinem deli
ctum deflecat penitentia adimplendo. vii psalmista Glouete et reddite. quod in
istu casu filia cognoscit marrem. quod oes moniales sunt filiae abbatissae. ideo ne
cessit est ut ille grauiter peniteat. quod grauiter peccauit. **U**ltimus casus

Summula Haymundi

est iste ponat q̄ aliquid scriptor in curia regis diligat filiam regis q̄ sit duodecim annorum, puella vero iurat ei maritari et ipse ecomes. tpe vero elapsa rex velit ea tradere alicui nobili. ista vero puella recalcitrans et reclamans assensu suorum se fore maritata cum notario et illud cum iuramento confirmasse. pater vero notarium extra regnum prosternens filiam alteri tradidit. illa vero puella nolens permittere hoc propter iuramentum et non mitat se cognosci ab alio. et quod signum sponse super caput eius fuerit positum ipsa deponit se assenseris virginem. Tunc queritur quid sit faciendum in cali casu. Ad casum breviter respondetur. q̄ de iure primo marito est tradenda. scz ipsi notario salua meliori correctione.

i. propter fornicationem tuā legitimā
Propter adulterium si dimittis mulierem

i. sine muliere

Innuptus maneras. sic dico reconciliari
s' mulieri i. excedis s' p'ctō

Si sibi nolueris, nam si peccas in eodem
i. lege consili i. retinere

Conditione pari cogeris eam rehabere
i. ordinē sacru intrare s' mulier

Clastrare poteris licet adultera negat
i. mulier aliq coartari

Femina non debet cogi cum fure marito
i. manere desistat vir

Vivere. furari nisi desinat. attamen ille
i. secrete furē

Si venit occulte coitum non deneget illi
i. iura thori s' sue

Reddere si coitum vir non poterit mulieri
i. intoxicateib

Sine beneficijs infectus perpetuus sit
i. cu alijs fraudib

Sine dolis alijs. coeundi pura voluntas
s' abob s' exercere actū

Lum sit eis. et non possunt. dum tertius annus
i. pcesserit i. defect' coeundi i. separant

Preterit. et maneat quod obest. tunc dissocietur
i. sub celebratōe diuornij

Leges sub ecclesie. nisi sponte velint simul esse
i. sit q̄s soror cu fratre

Si fore non poterit. mulier saltem soror. hec sit
i. deficiat i. ad generatōem p'cētib

Si careant membris genitalibus iste vel illa

Folium LXXVII.

• i. iste & illa .i. ad iudicandum
• Quiq; sui sexus iungantur ad inspiciendum
• .i. cām .i. exp̄māt
• Qui rem iurati dicant. examine quorum
• .i. discretio s̄c hoies
• Lāusa stet occulta. discreti iudicium dent
• .i. postmodū .i. cū alia
• Postea si coeat hic. cum reliqua muliere
• compellit s̄c muliere
• Logitur ad primam communī lege redire
• .i. stricta in mēbro muliebri
• Si nimis est arta mulieri subueniatur
• s̄c aliq; .i. occulta medicina medicina
• Ungento vel secreto medicamine. que si
• .i. p̄delle videant̄ viro trāfactis
• Fil prosint. aliam licet sibi ducere. lapsis
• .i. trib; annis
• Annis inde tribus. alijs si facta marito
• s̄c m̄l̄ apta s̄c viro p̄dit
• Hec habilis fuerit eadem redditi sibi debet.

¶ Nic ponit alios casus matrimonii impediētes. Quorū primus est iste
si aliq; dimittat mulierem ppter fornicatōem. si nō vult ei recōciliari tunc
debet manere castus. si aut̄ nō manet castus sed fornicatur cum alia mulie
re. tūc cogitur redire ad p̄mā. sic pari lege sit q̄ mulier adultera nō potest
viro inhibere claustrū intrare si vult. ¶ Sedus casus est iste. si aliq; mulier
h̄z fure qui p̄tra suā voluntatē facit furtū tunc nullus p̄fessor detet ei suis
lere q̄ maneat cū eo. nisi ip̄e velit desisterē a furto. atn̄ si mulier non man
eat cū illo & si vir in occulto venerit ad mulierē & peteret iura thori. tūc nō
detet illi denegare. q̄ est illius legitima vxor. h̄z talis mulier nō debet cum
eo p̄culere in manifesto ppter māius periculū evitandū ne talis mulier vi
deas particeps furti. ¶ Tertius casus est iste. si aliq; vir est q̄ non potest
reddere iura iugalita. videlicet coitum ppter accidentales causas. vt si esset
intoxicatus ita q̄ est nimis frigidus. v̄l q̄ est infectus alijs maleficis. mā
si tunc est ambo p̄ voluntas coeundi & nō possunt. tūc debet ambo simul cō
morari ad tres annos. si tūc illud maleficium cessat tūc nō detet separari.
si aut̄ illud maleficium nō cessat tūc debet ad iniūcē separari. h̄z si volunt simul
esse casti & iniūcē cōmorari hoc possunt facere. sed si vna p̄sona siue mu
lier siue vir non velit sic cū alio manere tūc detet separari. ¶ Quartus ca
sus est iste. si vir vel mulier careat ysualibus. ita q̄ non haberent membra
genitalia sic q̄ coire nō possint. & si esset defectus ex p̄re mulieris vel viri.
tunc hoc debet metti ad illos qui sunt iurati. & isti detent valde occulte res
spicere ex parte cuius sit defectus talis operis coeundi & fin hoc detet suā
dicare. utrum vir & mulier possunt reddere siue agere iniūcē iura thori.

Summula Haymundi

vel nō. et quodlibet dñ dari suo sexui ad examinandum. et hoc dñ fieri occulit.
Ec si defectus nō est ex parte mulieris tūc debet redire ad maritū. Si autē
defectus est ex parte viri. et vir duxit alia et coit cū illa scđa. tunc cogit ire ad
primā et dimittere scđam. Quintus casus est iste. silt si vulva est nimis
arta. ita quod vir nō p̄t mēbū suū inducere sic quod eam carnaliter cognosceret
tūc fīm medicos quod sciunt scrutari seu experiri de talib⁹ dñ eis subueniri me
dicamine secreto. ita quod reddat habilis viro. sed tñ clapsis trib⁹ annis si tunc
nō qualescit. tūc p̄t fieri diuorū inter eos. Si autē illa mulier ē habilis ali⁹
teri viro. tūc de iure debet redire ad p̄mū viꝝ. nā qua rōne ē habilis viro
secundo. eadē rōne erit habilis viro primo.

Notandum. ex līra habet quod impotētia est viciū corporis matrimonii cōsiderationē p̄hibens et dirūnes p̄tractū. Ec p̄tingit aliqui ex defectu q̄ntitat⁹.
videlicet ante tps determinatū et an annos maturos in vitro. videlicet
q̄n duodecim annos in semella. et q̄ttuordecim annos in viro. Aliqui autē
p̄tingit impotētia talis ex naturali dispositōne. quod forte naturaliter est nimis
frigidus. et illa frigiditas impedīt matrimonii p̄trahendū. nō solū in vitro
sed etiā in muliere. Aliqui venit ex castratōe. ut si vir esset castratus et orba
eius. tūc hec est impotētia generati. et illa castratio impedit plē. et ideo dī
p̄hs in libro de aia. Naturalissimum operz est in viuetib⁹ spontaneā genē
racōem nō halētib⁹ et nō orbaris ex siliib⁹ silia generari. Aliqui vero impotē
tia p̄tingit ex maleficis. videlicet ex incātatorē mulier. Et hoc p̄tingit duplē.
quod vel talis impotētia est ipsalis ita quod solū ad modicū tps durat. tūc nō dī
rimit matrimonii p̄tractū nec impedit p̄trahendū. Si vero illa impotētia
est p̄tinua et freques. tūc impedit matrimonii p̄trahendum et dirūnit p̄tra
ctum. ut p̄ extra de corpore viciato.

Notandum. ponat casus quod aliquid masculus accipiat vxorē quā h̄z p̄ vnu
vel p̄ tres mēses vel p̄ integrū annū et cēseat se esse frigide nature ita quod nō
p̄t coire cū ea et dicat corā iudice quod nō possit eā cognoscere ppter frigiditatē
eius querit utrū sit separādus ab ea vel nō. Si vxor h̄mōi frigiditatē affir
mat et iudicū certū illud cognoscat. tūc p̄t separari ab inuicē sub tali rōne
quod ipse masculus nō ducat alia in matrimonio. si autē alia duxerit et illa ma
trimonialiter cognouerit tūc reus erit et p̄iuris. et tūc p̄plerā penitētia q̄ il
li defup iniungit p̄pellitur ire ad primā.

Notandum. ponat quod aliquis p̄trahat matrimonii cū puella decē vel duo
decim annoz. et cū ipam velit cognoscere nō possit. illa autē mulier tpe me
dio incidat egritudinē magnā ita quod penit⁹ amodo fieret viro inutilis. tūc
querit utrū possint separari. Rēdēnt doctores. si mulier p̄traxit h̄a naturaz
nō a lesionē viri sic quod nō medicamine medicoꝝ p̄t sanari et viro habilitari.
tūc viro daf potestas ducedi alia vxorē. si autē in postep p̄ aliquo subsidū
reddere habilis viro. tūc de iure vir tenet redire ad p̄mā. Irē ponat in ca
su quod aliquis cuius habeat ynā filiā quīndecim annoz et tradat eā alicui viro
in legitimū matrimonio. iste autē volēs reddere debitū nature non potens
pter inhabilitatē puelle. quod narrās p̄aretib⁹ puelle. mater t̄o recipiēs et
adhuc videt eā esse virginē. et si paretes dirigētes p̄ medico recipiunt. si
hū ab eo q̄liter faciet. medicus sp̄ciet p̄ sp̄ciet puellā cogitat eā esse virum et non
puellā. et sic p̄ incisionē manifestant membra virilia. sic quod omnia ad virum

Folio lxxvij.

req̄sita ibi appareat. tūc querit quid sit faciēdū R̄ndent doctores iuris q̄ iste vir p̄t ducere aliā vxorē. Silt puella q̄ est facta vir p̄t ducere aliā. t̄ sie p̄t fieri q̄ vxor matrimonialiter duxit vxorem

L Ultimo no. Ponat q̄ alioq̄ masculū duxisset aliquā puellā in vxorē q̄ p̄ multos annos fuit incognita ab eo. ista puella deferens lrās ad ep̄m affirmās se esse incognitā perē se separā ab eo. tūc q̄rit vtr̄ debet separā. R̄ndet si mulier eis̄ in cā sic q̄ expt̄n eis̄ p̄ discretas mulieres. tūc mulier d̄ induci t̄ informari vt intret religione vt in castitate deo seruat. Si aut̄ vir fuerit in cā. tūc mulieri datur libera volūtas p̄trahēdi cū alio. sed si vir postea redderet abilis. tūc vxor teneat redire ad eum

L Itē dubitas. ponat q̄ alioq̄ p̄phendat vxorē suā in manifesto ppter qd̄ ea a se remoueat. ista s̄o in alienis prib̄ habitū religionis au monialū. t̄ postea vir ducat aliā vxorē. cū qua p̄trahat plures pueros. vi uente p̄ma vxore qb̄ p̄cipiens p̄ma vxor exeat monasteriū repetendo vi rum suū. tūc querit vtr̄ teneat redire ad eam t̄ dimittere secūdā. R̄ndet doctores iuris. q̄ ille vir est p̄pellendus vt relinquat secūdā t̄ ducat pri mam. et secūde mulieri datur libera volūtas p̄trahēdi vel ducendi alijs virum legitimum

i. trāsīes i.monasteriū. i.te nō p̄sentiere. i.vxor. s̄ illa vxor.
Ingre diens claustrum sine te tua sponsa. redibit
s̄e vtr̄. i.desideras. s̄e mulierē. i.postulati. s̄e mulieri

Ad te. si petis hanc. nec poscenti sibi reddas
i.debitū s̄e marit̄. s̄e tu vir. s̄e vxor. s̄e mulier

Jura thori. quia non suus es. tua sit licet ista
i.nō i.te mortuo s̄e viro s̄e nos raymūd̄

Hec te defuncto reliquo nubat prohibemus
s̄e i.m̄rimonii. i.p̄pelloz. s̄e puellā i. p̄ficta

Duceresi cogor aliquam nec sit mihi iuncta
i.carnal̄ s̄e carnal̄ s̄e carnalis s̄e mulierē

Larne. pater meus aut frater bene dicit eandem
s̄e mulieri. i.iteger s̄e ep̄is

Si non consensus illi purus fuit in me
s̄e legittima s̄e carnal̄ s̄e vir vel mulier

Ex vxore mei fratris situ genuisti
i.filiā i.de iure s̄e m̄rimonial̄ filia

Prolēm feminēam. licite mihi iungitur ista
p̄ vel i.ecouerso itelligit de viro

Siuie meo nato. casus conuertitur iste
s̄e legittia s̄e carnal̄ carnal̄ s̄e nouerca

De muliere mei patris qui e non mea mater
i.genita i.pua puella. p̄ vel s̄e pueris i.copulat

Edita filiola. mihi siue meis. bene habit

o 18

Sūmula Raymūdi

.i. talis .i. tenere deles .i. p̄iūctis
Sic de personis teneas tibi sanguine iunctis
.i. alteri² parrochie. i. mulier. s^e plebanū. i. accesserit. s^e mulierē
Si gregis alterius ouis ad te venerit. illam
s^e m̄imoniāl i. tu² parrochian². i. p v̄pore legit̄ia
Non tuus agnoscat aries pro coniuge. donec
.i. illa. i. liquet i. ista mulier .i. ob oī viro
Hoc constet q̄ sit ouis ista soluta marito
.i. dealia villa ex̄is .i. trāsierit. s^e plebanū

Masculus alterius ville si venerit ad te
.i. de populo s^e plebano s^e legittime s^e aliquā
De grege commissio tibi non ducat mulierem
.i. solue² .i. cā diu .i. legalis i. attestet

Q̄ sit liber ab hac donec de iure probetur
Tunc autor ponit alios casus circa m̄imoniūz. quoz p̄imus est. si aliq̄s vir sumeret puellā & ipa curreret de viro intrādo ordīne. tūc vir p̄t eā postulare de ordīne. Et h̄ facto si puella tūc postularet de viro copulā carnalē. tūc p̄t ei denegare. & rō est. q̄r ipa voulit castitatem. vt oīs monial facit q̄n intrar claustrū. Si aut̄ vir postularet de ea iura p̄iugalitā. tūc ipa mulier teneret reddere viro. Et pena illi² mulieris est q̄ si ille vir morerer q̄ ipsa nūc nubet alteri viro. **D**eīn mḡi subdit scđm casum dicēs. si aliq̄s p̄ violetā cogit a p̄ncipe vel alijs sumere vxorē. & ipa ppter necessitatē p̄scentit. s̄ no cognoscit ea carnalē post p̄missionē. tūc ipo discedēte ab ea sequēte die & imēdiate tūc frater illi² vel pater. p̄t sumere eandē mulierē. **D**eīn inde subdit tertium casum dicēs. q̄ aliq̄s p̄t ducere filiā vxoris sui p̄is subtali p̄ditōe si illa filia nō est vera siue carnalis sui p̄is. Verbi grā si aliq̄s vir duceret viduā q̄ vidua haberet filiā ab alio viro. si tūc pater sumit viduā. tūc fili² p̄is p̄t sumere filiā illi² vidue. & sic tūc ille nō sumit filiam sui p̄is. cū ipa nō est filia eius s̄m carnē. s̄ solū s̄m vocez. **D**eīn subdit q̄r tum casum dicēs. si vxor fratris alicui² ipo fratre mortuo socialē alteri viro & pariat filiā cū eo. tūc frater p̄oris viri p̄t ducere filiā quā habuit cum sedo viro. & sic s̄līt si placeret filio tūc p̄t ducere sororez p̄oris viri. Et h̄ aut̄ sumit iuriste vñā regulā q̄ pater p̄t ducere matrē & fili² filiā quā nō genuit p̄ates illius. **D**eīn subdit q̄ntū casum dicēs. si aliq̄ ouis id est. parrochiana alteri² veniret ad te. & vellet ducere maritū de tuis parrochianis. tūc talis pleban² nō d̄ ei aliquē arietē dare. i. virū de suis nisi p̄ us sciat q̄ illa mulier sit soluta a quolibet viro. ne postea diuortiū inter eos celeb̄are. **D**eīnde subdit vñtū casum dicēs. q̄ alicius masculus alterius ville nō debet sumere aliquā vxorē de grege tibi p̄missō. nisi p̄ leuit̄ q̄ talis vir esse libere p̄ditōis. Rō est. q̄r vir forte haberet aliquos casus imp̄edientes matrimonium.

L Circa l̄am notādū. q̄ vxorē alicuius intrare religionē p̄tingit duplicit. v̄l' em̄ copula carnalis fuit p̄is pacta vel nō. si p̄mū. tūc nō debet intrare religionē sine p̄fensiō viri. nec vir sine p̄fensiō in mulieris nisi ambo in

Folio lexe

erarent ordinē. Si autē copula carnalis nō pcessit. tūc absq; velle viri ipsa p̄t intrare ordinē. qz curius et securius est deo seruire in castitate qz mūda ne viuere. Et ideo secundū hic sustinet et nō p̄mū. Itē si vir est verus et anz riquis. et mulier iūmenis. tūc ipse licet p̄t intrare religionē. Ethoc est verum si de ea nō p̄sumit incōtinētia. et si tūc mulier voluerit p̄t licentiari ad religionē. saltē muliere legitima p̄sentiente.

L Secundo est notādū per modū dūbitatōis vtrū dñs apostolicus habeat dispensare de matrimonio p̄tracto. vt si vir sine p̄sensu mulieris intraret religionē. vtrum tunc vir posset dispensare cū dño apostolico sic qz in religione p̄manceret sine p̄sensu vxoris legitime. **R**ūdetur qz nō. qz papa nō dispensat in illo casu cū tali et in qzplurib; casib;. **E**nde domin⁹ apostolicus p̄mo non habet dispensare p̄tra articulos fidei christiane et cōtra generale statutū ecclesie romane. sed ipse apostolicus contra statutū qd nō est omnino generale. sicut de continentia sacerdotū vel aliorū huius iūsimodi bene potest dispensare. Et enī aliqui dicunt qz dñs apostolicus potest dispensare p̄tra generale statutū ecclesie. Secundo dñs apostolicus nō habet dispensare cum his que sunt p̄tra statuta monachorū nisi ex magna causa. sicut augustinenses. minores. predicatorēs et c. qui nō debet habere aliqua bona p̄pria. qz illi dicuntur mendici. et ergo papa non dispensat cum istis. et si hoc faceret p̄tra statutū iuris faceret. Tercio apostolic⁹ non habet dispēsare in his que in sua natura sunt mala. vt sunt illa qz sunt p̄hibita in statutis romane ecclesie. sicut est simonia et hīmōi. Quarto apostolicus non dispensat cum bigamis. sed qui ordinant bigamus ad satros ordines cū istis dñs apostolicus potest dispensare. Ultimo domi⁹ nus apostolicus nō p̄t dispensare p̄tra dicta euangelij sancti. sed bene potest dispensare p̄tra ius naturale.

L Tercio notan. de casib;. Primus est iste ponat in casu qz aliq; pnoe trans in domo alicuius cuius. et filia hospitis circa eum repiatur. qui nō dū eam cognouit. et cogit p̄ violentiā eam obseruare. et ipse facit p̄missum qz eam velit obseruare. et sequēti die recederet ab ea. tūc querit vtrū ipse sit coactus eam p̄ violentiam et nō cognouit eam carnaliter post p̄missum. tūc nō te netur redire ad eam siue eam obseruare. Sed illam puellā bene p̄t matri monialiter dicere pater vel frater eius. vel ipse p̄t licite recedere cū dispensatione ep̄i. Si autē ipsam cognouit carnaliter post p̄missum. tūc nullo mo posset separari ab ea. et sic tenet eam obseruare. Itē qz magis est. si ipse sōcius cognouisset filiā cuius p̄ violentiā anteq; pater venisset. et tūc postea per violentiam cogere eam dūcere non staret tunc matrimonium.

Secundus casus. ponat in casu qz pater et mater mutuo haberēt filios et postmodū eveniat qz vn⁹ illoꝝ haberet cām separatis. sic qz sentētia diuorū diuulgat p̄tra abas psonas. et si tūc postea secrete se carnaliter cognoscerent et generarent filios et filias. tūc dubitatur an tūc filii essent particeps paternae hereditatis. vel vtrū essent pueri legitimi. Rūdef qz nō. qz p̄mi pueri fuerūt legitimi anteq; sentētia diuorū erat diuulgata. Si autē ultra sentētia diuorū remāssent et generassent illi essent illegitimi. et sic tūc ex p̄sequēti nō delēt et p̄ticipes paternae hereditatis. **L**terci⁹ casus.

Sūmula Raymūdi

ponaſ in caſu q̄ aliq̄ ſit diues. ſicut d̄ factū fuiffe de q̄dam rege francie q̄ en ſua vxore generare pueros nō poterat tandem puer pulcre diſponiſ a mercatorib⁹ fuit adduct⁹. indumētis aureis ⁊ regalib⁹ induit⁹. q̄ erat ſi bi repūtat⁹. ⁊ poſtmodū fecit uxore ſuā iacere in puerperio dices ea peperisse eūdē puerū. ⁊ ſi tūc iſte rex p̄ diuinā grām poſt octauū annū ſiuē aliuū nouū filii ⁊ legitimū obtineret tūc q̄rit⁹ ut p̄ pm⁹ cū ſedō d̄ eē p̄ticeps paternē hereditatis. Et ponaf q̄ iſte pm⁹ puer credat ſe eē filii legitimi mū. ſilr volens haltere p̄t hereditatis. ⁊ nō ſepari ab hereditate. tūc q̄rit⁹ qđ ſit faciēdū. Ad hūc caſum dupl̄ rūdef. nā qđā ſic dicūt q̄ talis puer pm⁹ nō p̄t elle p̄ticeps paternē hereditatis. et ſi parētes h̄ admittent p̄ticeps peccarēt mortaliſ. ⁊ ſacerēt rapini de p̄p̄tis bonis. ⁊ hereditates p̄p̄tis filiis ſuis legitimiſ auſferrēt. Ponaf q̄ aliq̄ mulier duceret virū quē crederet eſſe literū q̄ tñ p̄us uxori legitima haberet. tūc querif utz cū p̄ma debeat p̄trahere vel cū ſecūda. Ibi rūdef p̄ diſtinctōem. vel ḡ iſta mulier ſciuit virū iſtu habuisse alia. vel nō. ſi ſciuit. tūc matrimoniuū nō ſtabit nec eū obſeruare d̄. Si nō ſciuit hoc eſt dupl̄. vel ignorat ſimpl̄. vel p̄ illud tē p̄us interū q̄ eū habuit. Si ſedō ſciuit p̄ma mortua d̄ ea obſeruari. Si aut̄ p̄mo mō. ſc̄ q̄ ignorauit ſimpl̄ qn accepit eaz et poſtea ſciuit ſi in luq̄ illi p̄mansit. tūc nō p̄t eam ducere poſt mortē p̄me mulieris. Quartus caſus eſt. ponaf in caſu q̄ aliq̄ vir cū muliere aliq̄ diuitiis inuicez p̄maniſſent. et poſtea vir vellet ſeparari ab ea. ⁊ pponat corā iu dice eam eſſe ancillā. et petit ſeparari ab ea. tūc dubitat utrū illa ſit ſeparanda ab eo. Ibi reſpondeſ. q̄ ſi talis cognouit eā carnalr poſtq̄ ip̄e iuſdex audiuit eē ancillā. tūc nō tenet ſeparari ab eo. Si aut̄ nō cognouif eam carnalr. ⁊ ip̄ ſe p̄bat eā eſſe ancillā corā iu dice. tūc ip̄e vir tenet restituere pecunia quā cepit p̄ dote. ⁊ ſic tūc ſepanf in noie dñi. Quintus caſus ponaf q̄ aliq̄ diaconus h̄z uxore legitima et eps velit ſepare eū ab ea p̄ excoicatōem et ille nihil aduertat ſuā excoicatōez. tūc q̄rit⁹ utrū eps debeat eū p̄pellere ad hoc q̄ eaz dimittat. Rūdef q̄ ſi talis voluerit tranſire ad ordines ſacros. tūc ip̄e licet p̄t eam dimittere. et tūc poſt eius laudabiliſ ſuertatōez p̄t p̄moueri ad ſacros ordines iuſſita illi penitētia defup. Sextus caſus. ponaf q̄ aliq̄ faciat ſibi diſponsari ynā puellā vel vidua p̄pter pecuniā vel diuitias. ita q̄ iſte ſic vellet eā fraudulerer accipe. ⁊ h̄z terra in calcēis ſiuē in ocreis. ⁊ dicat interū q̄ ego trāſea ſup iſta terrā ego ducā te in uxore. denotādo terrā quā h̄z in calcēis ⁊ amboib⁹ p̄ſentētib⁹ deponat terrā de calcēis dices ſe nō abulare ſup iſta terrā quā denouauit. Tūc q̄ rit⁹ utrū talis ſit ſeparandus ſiuē nō. Et videt q̄ ſic. q̄ ibi matrimoniuū fuerat p̄tractū p̄ditio aliter. ex eo q̄ ip̄e pm̄iſit eam ducere in terū q̄ transiſſet ſup iſta terrā quā in calcēis vel in ocreis halteret. ⁊ ḡ videt q̄ ibi eſſet ſolutio ſepatio. In oposiſtu eſt forma matrimonij. ybi d̄. qđ deus p̄m̄ixit hō nō ſepat nūi moſ. Ibi rūdef q̄ talis nō ſit ſeparandus ab ea. q̄ ibi illa p̄ditio nō impedit matrimoniuū. q̄ ecclia nō iu dicat de occultis. ſed ſolu de manefſtis. id eo illa fallacia eā nō fallit. Ultrū caſus. ponaf q̄ aliq̄ ducat ynā q̄ h̄z ſtrictā vuluā vt eā nō p̄t cognoscere carnalr. ⁊ tñ iſta un p̄regnēt. Et ponaf vlt̄ri in caſu q̄ aliq̄ cū vna p̄traxiſſet matrimoniuū ſuū ſed nō q̄dūm copula carnalis fuiffe coſequita. alle vero exiſtens in bals

Folio LXXX.

neo semē virile emitteret, puella aut̄ sibi despōlata ad eundē locū venirec
et sicut narrat p̄metator et Albertus in secretis mulierz, tūc ponat vteri?
q̄ matrix illius p̄trahat semē, vir vero eius vidēs puellā ab eo incognitaz
esse impregnatā nō volēs eā ducere dicens eā cū alio viro esse fornicaram
tūc querit quid sit faciendū in tali casu. Ibi r̄ndetur breuiter stāte melios
ri correctione si puella p̄thalere firmū testimonīū p̄ naturales p̄hos et p̄
alios viros idoneos circa hanc materiā q̄ impregnata sit a semine illius
ipse tenet eā ducere. Sed si secus fuerit non tenetur

i. duas uxores m̄rimonialis i. alijs

Si durit binas mulieres legittime quis

virū relinquat s̄ tu iudex i. cogere i. quā duxit

Hunc ut dimittat debes arcere secundam

s̄ mulierē mulier copulata fuerit s̄ viris. s. q̄ dimittat scdm

Hanc econverso si impserit illa duobus

i. deme i. impediētes p̄mū cōtractū

Exice legittimos casus interuenientes

s̄ in exēplo s̄ mulier i. tua p̄sanguinea fortassis

Vel si prima tua sit neptis vel tua forte

i. tua amica p̄ v̄l p̄ma mulier s̄ p̄ baptisimū v̄l p̄firmatōem

Affinis. ve soror hec sit tua spiritualis

Thic supaddit alios casus dices q̄ si alijs haberet uxore legittimā ille
no debet ducere aliā. Si aut̄ dicit alia tunc ipse d̄z cogit ad hoc vt redeat
ad p̄mā hoc est tm dicere. Si alijs vir sumeret duas uxores ad thoz le-
gitimū. tūc sacerdos deb̄z virū cogere mediāte iure ut dimittat secundā
mulierē et maneat cū p̄ma. Et hoc suertif sic. si alijs mulier haberet duos
viros siue duceret duos viros ad thoz legitimū. tūc sacerdos d̄z eā cogē
re mediāte iure ut dimittat scdm virū et maneat circa p̄mū. et h̄ est verū si
cā legitima nō adesset. q̄ si vir haberet duas uxores et illi postmodū de-
clarareb̄ q̄ p̄ma mulier esset de affinitate viri et infra quā gradū. tūc ibi p̄t
fieri separatio. Et tūc manere d̄z circa scdm mulierem

Circa lrm̄ notandū. q̄ rō l̄fe fm scm Thomā est ista. q̄ quodāmō
est cōtra ius naturale vnā p̄sonam halere plures cōwiges. Etiā est cōtra
ius scriptū. p̄mū p̄z sic. q̄ finis m̄rimoniū est. plis generatio et ipsius ad
laudem dei educatio. mō q̄uis vnus vir poterit plures secundare mulie-
res. tñ filij plurimaz uxor̄ non possunt sunul bene educari ad laudem dei
pter mulierum r̄ixas. Sed tamē minus licet ymam mulierem plures vi-
ros halere. quia plures viri nō secundat mulierem. sed bene secunditatez
impedīunt. vt patet de publicanis mulieribus. Etiā q̄ sit p̄tra ius scrip-
tum p̄z p̄ aplm d̄centem. alligatus es uxori noli querere solutionē. sed q̄
ducit secundam primā viuente petit solutionem prime mulieris vt cōstat
quoniam a prima recedit et secunde mulieri adh̄eret

Item matrimonium significat unionem christi cū ecclesia. sed signum et
signatum debent se conformare et inuicem correspondere. sed hoc non facit
vnio mulieris et dñoz viorum nec vnus vir et dñarum mulierum quā

Summula Raymundi

re potius non dicitur matrimonium

Ratio est notandum. qd ille casus quod raymundus hic ponit ita firmiter et stricte ligat qd si paganus qd haberet plures uxores conuerteret ad fidem. tunc deberet scrutari et interrogi ab eo quā pūs sumpsiſſet siue dūxisset. et illā teneat retinere. als autem dimittere

Tercio est notandum. qd illud impedimentū qd autor hīc tangit in līa est inter illos qd hīt pīuges viuētes. et istud impedimentū vocat ligatoris

Et dī esse illud cu quis alteri coiungit carnaliter et matrimonialiter. et impedimentū ligatoris nō solū tener qd alīq̄s pīungit alteri carnaliter sequita copula carnali. sed etiā tener qd alīq̄s coiungit alteri dūmo do interuenient consensus de pīenti. ut patet extra de sponsa

Quarto notandum. qd causa ppter quā vir poterit dimittere uxore est

nūmia et inordinata fornicatio. et cum ipse dimittit eā nō potest alia cognoscere fīm moderamē pīus vīsum. et si tunc uxor ab eo nō est carnaliter cognita et alium virū admīrit. adultera est. quia verum matrimonium cīter illas. licet ibi carnalis copula non sit sequita

Ultimo nota. et ponat casus qd tempore nocturnali veniat vīus sur ad hospīcium vīus qui habet pulcrā uxorem et volens intrare a marito audiatur qui surgens quasi credat talē extra domū circūquaq̄s ambulantē. et tunc sur intrat p ostium accedens uxore sub illī verbis ipam subagitādo quo factō recipiat vestimenta aliqua et recedat. Et marito reuenie

re ad uxorem volens eā pīolari. et nūc ipa respōdet dicens tu apud me

fūisti hīc et me subagīasti et cognouisti carnaliter. Tunc dubitat exq̄ an-

dīuit ipam esse cognitā a fure verū ipsa sit tenenda. p adultera. et vīus

ipsa sit separanda ab eo. Rñdetur qd nō exquo ipa credidit fure fōre mariti

eius. et fuit decepta p verba furis. tunc nō est ab eo separanda. Si autē fure

nouisset nō fure mariti eius et fornicatione cu eo commisisset. tunc esset

adultera et separanda ab eo

i. uxor p leprosa i. vītas uxore leprosam.

Si tua sit coiunct infecta licet fugias hanc

i. accipe i. nō potes uxor i. quisq̄

Ducere non debes aliam. donec moriatur

req̄rit pīideas mulieri i. nutrīcta

Ipsa fides qd vult des corporis huic alimenta

valeas caste viuas s' potes abstinerē s' mulier leprosa

Si potes abstineas. si non. eadem tibi carnis

i. tribuat i. trāgressor legitti thori. i. si alia mulierē pgnouerē

Debita persoluet vel adulter eris aliunde

i. pīfē mēbro virili i. dimittat virū

Si vir castretur sua nunq̄ deserat illum

s' relinq̄at mulierē i. illa sustineat defectū

Femina. nec vir eam. quocunq̄ modo patiatur

Hic magister ponit alii casum de matrimonio dicens si tua mulier ēēt

infecta cu aliquo veneno vel cum aliqua infirmitate vel cum leprosa. tunc

Folio lxxxv

Apter illā causam matrimonii pōest dissoluī et separāti, et post separationem et dissolutōem vir nō debet sumere aliā ypoem nisi ipsa sit mortua, et si ipsa est indigens et egena tunc vir tenetur ei p̄curare et dare nutrimentum corporis. Tūc ibi (Si potes abstineas) vult tantū si masculus pōest tunc debet cōtinenter viuere, vel si virūs velit coīre tunc noscar ypoē leprosam sive infectam ne aliunde adulterium cōmittat. Tūc ibi (Si vir castrat.) magister ponit documentū aliud sive aliū casum dicens, si vir p̄uaretur mēbris sexualib⁹ sive genitalib⁹ quoq̄ modo hoc fieret, tunc ipsa mulier nō debet eum ppter hoc deserere, et econverso si mulier occuparet apostematib⁹ vel alijs infirmitatib⁹ per tres vel per sex annos vel plures, tunc ppterēa vir non deberet mulierem derelinquere.

Tercia līram nota. Ex quo vir et ypoē sunt vna caro et cū hoc aīo debent inuicē cōmorari. Q̄t si vir tūc nō p̄t habere abstinentiā carnis, vnde tūc debet postulare debitū carnis ex quo ipsa esset infecta cū aliq̄ veneno velcū aliquā infirmitate vt līra dt, et sic enī dubiū an ip̄e debet postulare iura cōiugalia ab ip̄a ypoē infecta an ab aliena, nō prūmū, q̄z segatio est facta etiā nō scdm, q̄z si als faceret fieret adulter. Ibi r̄ndetur fīm textum. q̄ mulier leprosa sive veneno infecta debet ei p̄foluere debitum thōri ne fiat adulter. Et hoc est verum si ip̄e vir nullatenus p̄t coītu carere.

Tet secōdū est notandū, magister in līra ponit duos casus, primū de lepra scdm de castrationē sive de inabilitatione, et ambo debet intelligi dūmodo accederēt post copulā carnalē. q̄z an copulā carnalē tam lepra q̄z castratio impedit matrimonii cōtrahendū et dirimit contractū.

Tertium notandū fīm sanctū Thomā, q̄umx infecta lepra post copulaz carnalē licet tenet viro reddere iura cōiugalia, non autē tenet viro cohabitare, q̄z nō tam cito infici quis ex coītu sicut ex frequēti cohabitatoē. Si autē alter cōiugum posset abstinere melius esset q̄z ut sic possent generari pueri leprosi vel ip̄e vir etiā q̄nq̄ posset infici ab ip̄a muliere, vt dt līra, et ḡ si potes abstineas. Item filij debet manere cum sano ne inficiantur. Et de littera (Ducere non debes alia) et ibi innuit tantū q̄ lepra non est impedit mentū impediens matrimonii cōtractum.

Tercio est notandū, q̄ spōsalia lepra suūgueniente līcē possunt disrūpi et solui, et sanus ad copulam maritalem cōsumendā cōpelli nō debet, vt patet de cōiugio leprosorū capitulo vltimo.

Quarto notandū q̄ vir sanus mulieri leprose de necessariis p̄uidet redi, vt est de victu et vestitu, et licet isti sunt separati ab inuicē ppter hoc ne alter ab altero inficiat, tñ quo ad eoz bona q̄ possident separari nō possunt.

T Quinto nota. Ex līra habeat q̄ ip̄e vir post copulā carnalē si fiat impotens qui p̄us fuit potens tunc mulier nō debet eum relinquere, ppter hoc, et cōsimiliter econverso. Si ipsa mulier postq̄ est cognita a viro fiat ipotēs et ei inepta tūc ip̄e vir ppter hoc nō debet ea dimittere. Rō illius est talis q̄ matrimonii est vinculum indissolubile quod stabit per totam vitā cōiugatorum, non interueniente adulterio.

Ultimo est notandum, q̄ cōsilium est vt iste qui est magis aptus ad coītū cōtinenter viuat ne fiat adulter. Omnis em̄ ille adulter est qui cognoſcit aliam mulierem a sua legitima ypoē.

Sūmula Raymūdi

s^e mulier p^rima i articulo mortis simplici fornicatōe. i. deflorasti
Si sit in extremis quam simpliciter violasti
pmissionē .i. trahere .i. cessante
Atq; fidem dederis. hanc ducere velle fugato
.i. infirmitate mulierē .i. de tali piurio
Morbo. si ducas aliam. periuirus es inde
penitentia habetas .i. cōtractū .i. dissoluo h̄ ē cū r^a muliere d^r manere
Digne peniteas pactum non soluo secundum

s^e carnalit s^e cōcubina

Post iuramentum. nisi cognita sit tibi p^rima
s^e manifeste .i. despōsare mulierē sic dictā

Si mibi iurasti q; velles ducere bertam
.i. despōses sic dictā .i. matrimonii s^e cū scda

Et ducas agatham. cōtractus tunc stabit. et tu
.i. q; false iurasti .i. cū tornētis

Q; male iurasti debes exoluere penis
mulierē s^e vir s^e vxor s^e mulier inuit^r

Quam tu duxisti tua non erit illa. coactus
s^e mulier s^e vxor s^e mulierē .i. voluntarie .i. reuenisti

Hec eadem tua sit ad eam si sponte redisti
s^e mulier .i. p̄sensuz p̄bz s^e vir s^e mulieri p̄sent^r s^e alteri vīro

Si tibi consentit. nec tu sibi hubere nulli
mulieri .i. licitū ē .i. donec mortu^r es .i. nō inhibet

Huic licet usq; tuam post mortem. non prohibet lex
s^e virū s^e mulierē s^e iducēdo alia vxori

Ducere te reliquam. nec cogere te valet illud
s^e mulierē .i. pecunias

Desi duxisti. quia promisi tibi nummos
s^e nūmos s^e tibi vīro .i. ista defraudatio

Et nullos dederim non separat iste dolus nos

Hic magister sup addit alios casus de matrimonio dicēs. si alijs habe
ret cōcubinā quā sumplisset per verba de futuro .i. tūc iuramento. z si tunc
illa incurreret infirmitatem z egrotaret longa infirmitate si supuixerit
er pristine sanitati fuerit restituta. et talis duceret aliam. tunc ille factus
est periuirus sed tamē cum secunda muliere manere detet. z detet agere
penitentia de piurio. z hoc est verum si p^rima concubinam post iuramen
tum carnaliter non cognouit. Quia si sic. cunc tenetur redire ad p^rimā z
dimittere secundam. Tunc ibi Si mibi iurasti.) vult si alijs iurauit sub
mere bertā ad thoy legitimū z sumeret eius sororē. videlz agarhā. tunc
illud matrimonii stabit cū agatha z ipse tenet latissimē turamērō cū p^r
uerita. et hoc est venū eo sciēte q; sumpsit agatha. Tunc ibi Quā tu duxi
stū sup ad dictū casū dices. si alijs duceret vxori coacte. tūc non tenet

Folio lxxij.

eam obseruare si postea non adhibeat consensum nec copula carnalis ibi adhibetur. et si ita euenerit quod mulier consentiret viro et vir non consentiret mulieri. tunc mulier non potest ducere alium virum propter eius consensum. sed vir non potest ducere aliam uxorem. quod non fecit consensum licet coactus fuerat. Tunc ibi Si me duxisti ponit unam doctrinam dicere. si quis sumeret uxorem propter pecuniam et dignitatem. et crederet mulierem habere multos nummos vel quod mulier dicat. si mas me ego tibi dabo centum marcas vel mille. iste autem credes istis verbis sumit eam legittime in facie ecclesie. post hoc autem vir postulans numeros inueniens crumenam vacuanam an tunc matrimonium possit revocare. Rendet littera quod non. quia ille dolus non separat matrimonium.

Tercio circa lxxi nota. prius dicitur ille qui frangit eius proprium iuramentum. et sic ille qui iuravit ducere primam et sumpsit aliam a prima. factus est prius. ut lxxi pretendit. et si traheret secundum propter sponsalia. prima adhuc decubente. et alia imediata morereret antequam ea nosceret carnaliter. et prima iuraret eam sumeret tunc satius facheret iuramento. sed non intentio. quod iuravit eam sumere. et hoc fecit. sed intentio debat secundum sumere si vixisset. et per hoc non satisfecit.

Tertio notandum quod si aliquis vir trahit sponsalia de futuro cum concubina sua la laborante in extremis addendo iuramentum. ita quod per illud iuramentum ipsa cognita reducit reliquias tunc dicitur prius. et dicit manere cum secunda. et illud etiam pretendit cum dicit. Si sit in extremis.

Tercio notandum. dicit lxxi (Pactum non solue secundum) Non illius liberum est ista. quod cum secunda muliere summatur est matrimonium et ad suam perfectioem redactum. sed cum prima quoniam nondum subsecuta est copula carnalis. nondum summatur est matrimonium. sed solum facta sunt sponsalia. sed si aliquam cognovissim carnaliter. tunc matrimonium primum esset consummatum et perfectum. sed secundum nullum est. ergo dicit in textu Post iuramentum.

Tertio notandum ibi Si miseri iurasti. quod si aliquis trahit per verba de futuro sponsalia cum aliquo virginem vel muliere addito iuramento. et deinde committit matrimonium cum reliquo non obstat illo iuramento ipse dicit manere cum secunda. et hoc per hoc in lxxi et in decretalibus capitulo de sponsalibus. sed si in utraque contrahit per verba de futuro. tunc debet cum prima stare propter evidentiem ne agat per iurum. sed si iste iurat proxime mulieri vel alteri ad manus sue proxima sit cognita sive non time tenetur eam sumere.

Tertio notandum. quod sicut iura per clamant tunc intras matrimonium dicitur hoc facere libere et bona voluntate. Unde si aliquis fuerit coactus sine proprio consensu. tunc matrimonium non habet locum. unde sagaces sacerdotes haec regulam tenent scire sic quod quoniam sponsus et sponsa veniunt ad dominum dei et petunt copulari tunc sacerdos cum magna sollicitudine dicit interrogare si sponte et ex consensu proprio vel in matrimonio interrare. immo etiam dicit interrogare si vera dilectio sit inter eos. quod illa inveniantur in eis tunc fiat copulatio matrimonii in nomine domini. Sed si sacerdos possit cognoscere quod alter illos de proprio consensu matrimonium non intraret sed coactus tunc non sunt copulati ne postea fieret irreuerberia sacramento vel aliud inconveniens sequeretur. sed quod unus alius reliqueret. Unde si alius eset coactus ad mulierem et maneret cum ea per dimidium annum et copula carnalis non subsequeretur in illo tempore nec adhibeat consensum voluntatis ad eam. tunc vir non tenet eam tenere propter mutuam et diutinam cohabitationem.

Summula Raymundi

Sexto notandū ibi. Sime duxisti diceret q̄s tūc tamē iura dicūt q̄
fraus & dol⁹ puniri dñt. s̄ hui⁹ oppositū videlicet in h̄ casu. Rñdet q̄ talis
dolus nō punit a iure. i. q̄ iste vir etiā q̄dammodo dolose & p̄ter finis debi
ti m̄rimoniū intentōem p̄traxit m̄rimoniū. nā magis p̄pter pecunias & di
uitias quā p̄pter plificatōem p̄traxit. Scđo i. ius nō punit illū doluz ne
maleficis daret viā & occasione repudiādi suas uxores. v̄l q̄ facilis alios
posset allegare in hui⁹ dolo. Etia ille dol⁹ nō sufficit tollere c̄ntialia illi⁹
matrimonij sicut facit error p̄dictiōis vel p̄sonae. q̄ ista duo impedimenta
tollunt cōsensum. sed cū isto dolo de quo loq̄tur l̄ta stat bñ p̄sensus

LUltimo nota. dcm est sup̄ in l̄ta (Summi iurasti) Rō hui⁹ l̄re ē. q̄a
m̄rimoniū fundat in cōtractu determinato. sed iurās nullā velle ducere ni
libertā facit p̄tractū indeterminatū. eo q̄ plures vocant hoc nomine liberta. Si
ḡ iste certe & determinate cōtractat cū agatha tūc stabit ille p̄tract⁹ indissol
ubilis. Tē rō illi⁹ l̄re videlz (quā tu duxisti) est iste. q̄ cōsensus liber ē de
cēntia m̄rimoniij. & h̄ se q̄dammodo sicut forma cēntialis ipius matrimonij
Et s̄m p̄m. forma est q̄ dat esse rei. tōq̄ deficiēte forma rei tunc nihil sit.
ergo deficiēte cōsensiū alterius p̄sonae cōtrahentū q̄stum ad illam p̄sonaz
nō erit matrimonij. Si aut̄ altera p̄sona cōtrahentū cōsentit q̄stum ad
illā erit matrimonij. vt d̄l̄ta. ḡ subdit q̄ etiā talis p̄sona nō potest nubat
i. iuramento p̄firmās s̄e m̄rimoni⁹ iuramentū

Si iuras nolle mulierem ducere. post hoc
sp̄ mulierē sp̄ tu

Contrahis. iste manet contractus. confitearis

i. falsum iuramentū p̄missisti

On male iurasti domino facias satis inde

sp̄ tu sp̄ p̄cta

Si semel abstineas peccata. lapsus in ista

sp̄ p̄cta i. reiterare sp̄ dcā

Non iuras eadem non perpetrare. sed hec te

intelligere i. iuramentū feceris

Scire volo quotiens iuraueris. hoc totiens tu

sp̄ p̄petratis i. p̄mam i. sustinere

Pro iuramentis penas absoluere debes

Hic m̄gr̄ subdit alios casus de m̄rimoniō dices. si aliq̄s iurauerit nolle
sumere uxore. & iuramento facto & aliq̄ tpe elapsō sumiserit uxore an tūc iu
ramētu ipediāt p̄tractū. Rñdet l̄ta q̄ nō. q̄ cōtract⁹ ille stabit. s̄ ipē dī
satisfacere deo p̄ iuramento q̄d fecit. Tūc ibi (Si semel) autor ponit alii ca
sum q̄ modū doctrine voles si aliq̄s abiurauerit p̄cta semel p̄missa nunq̄
velle facere. & si tūc ille relabis in eadē p̄cta tūc nūq̄ apli⁹ d̄ iurare se nolle
comittere talia p̄cta. imo puniēdus est q̄ties ampli⁹ p̄missit iuramentū

L Circa l̄ram nota. q̄ m̄gr̄ h̄ t̄agit aliud impedimentū impediēs m̄rimo
nūj p̄trahendū & dirimēs p̄tractū q̄d vocat error fortune. sed tñ illūd nō
sufficit. ipedire m̄rimoni⁹ p̄hendū & dirimere p̄tractū. h̄ bñ error cōdictiois.

Folio lxxij

L Secundo nota circa istum casum primū si iuramentū et votū essent solēniā tunc hoc iuramentū impedit matrimonium contrahendū, de quā iuramento soleū niter dicitur est super. ut si aliquis primouere ad ordinem diaconatus vel subdiaconiatus tunc facit iuramentū solēne, et si tunc ille contrahit matrimonium, tunc tale iuramentū et votū solēne impedit matrimonium contrahendū et dirimunt contrac-tū. **G** Ita autoris dicit intelligi de simplici iuramento et non solemnī.

L Tercio notandum. quod si aliquis abiurat perā p̄ius missa et postea relabitur in eadē perā tunc ipse tenet duplē penitentia, nam tenet penitentia primo de iuramento. scđo de perō iterato missio quiescunt illud animō fecerit.

L Quarto no. Aliq̄ estūnāt quod p̄cta semel missa et confessio si scđario easdem p̄cta pagerent quod tunc illa p̄cta reuinisceret quod quondam viua fuerūt. sed alij dicunt quod p̄cta semel missa et contritio deplacata non reuiniscit si iterato omittuntur, quod illoꝝ dñs nūc recordabif. nec etiā vñū p̄ctū debet quod bis confiteri saltē si p̄fiteat aliquid quod h̄z auctoritate absoluēdi. quod alio diuidideret p̄fessiones et sic tunc cōcurrerent diuidētia circa sacramentū quod non debet fieri.

L Quinto notandum. fīm scđm Tho. et fīm hostiēsem qñ quod iurat iuramen-tū generale et non obligat se ad speale tunc generalitas p̄fusionē et obscurita-tē parit. si ergo tñgunt evenire casum inopinatum de quod si quod cogitasset cum iura-mentū fecit nullo modo fecisset, non teneat hoc iuramentū adimplere. et ergo de inlīa. (Si iuras nolle tē.) Alia causa eiusdem littere est. quia iuramentū quo quis iurat non velle ducere uxori non ligat ambas personas, sed solū iurā tem. ergo si duxit mulierem amplius non solū sui est iuris. sed etiā mulieris quia teneat satisfacere iuri eo quod h̄z mulierē videlicet permanendo cum ipsa et redi-dere ei debitū carnis cum petit. sed exigere debitū carnis ab ipsa sine peccatiō non potest. Sed dices. nunquid tale iuramentū impedit matrimonium contrahendū. Et videat quod sic. quod omne iuramentū quod sine periculo potest adimpleri non dicitur irriter sed magis p̄fici. sed quod tale iuramentū sine periculo ait potest adimpleri uno etiā in salutē aie. eo quod non impedit hōiem cōsumū ad celestia regna. igitur istud moderandū est iuxta predicta.

scđe uxori scđe tu vir a. nō velle
Legitime coitum si iuras reddere nolle

a. qñ scđe a te

Lum petit hunc dico quod iurasti nihil esse

sp̄e a te p̄petrato i. plenū adhibuerit

Huic iuramento si non consenserit ipsa

i. expostulare sp̄e viro i. pugalia

Quererere non tibi do consortia carnis ab illa

sp̄e mulieris sp̄e viro sp̄e mulierē

Huius post mortem, tibi ducere non licet ullam

p̄mitis i. in tpe interdicto i. dīminuā

Si facis in banno contractum non reuocabo

Ecōrigere debes. i. p̄t tpe interdictū

Corrigere post bannum te consilio sapientum.

Hic meū supaddit duo docimēta dices. si vir fecit votū cōtinētū in-

Summula Haymundi

thoro legitimo, muliere non possit sentire. et si mulier postulare vellet debitum carnis dices se non posse carere tunc licet fecit iuramentum. et in te cum de debito mulieri. Si autem mulier fecit sensum ad votum predictum seu iuramentum, tunc vir non tenet soluere debitum carnis, quod tunc hoc factum est in voluntate amboꝝ. Et si ille idem vir qui iam fecisset votum viuereret donec mulier moreretur alia ducere matrimonialiter. Dein magis subdit sed in documentum dices. quod si aliquis contraheret matrimonium quoniam essent interdicta ecclesiarum, tunc hoc matrimonium stabit sed lugenda sunt petra eo quod ipse fecit contramandatum ecclesie, et non debet viuere sibi consilium sapientiae viroꝝ et sui confessoris.

L¶ **O** circa litem nota. quod quoniam mulier non potest continentem iuramentum est illicitum et non debet iurare continentiam vite ne maius periculum sibi incurrit. Sicut dominus quod vir non debet continentiam vite vovere cum sic se habere viorem que continentem viuere non potest.

L¶ **S**ed notandum, licet non est licitum quod aliquis iuraret nolle reddere debitum carnis propter viros sue. eo quod tenet ei reddere continens ipse vir fuerit petitus a muliere. sed tunc cum timore dei. unde tibibus sacramentum cum honestis debet coicare vel pascha celebrare tunc ad munus vir propter quatuor vel sex dies a propria viro debet continentem. et illud iuramentum intelligendum est non esse licitum quod viro non possit sentire viro. potest tunc vir ex consilium sue viros continentem viuere.

L¶ **C**ertio nota. quod si aliquis iuraret tenere votum continentem ita quod post mortem legitime viros nunquam alia velit ducere vires. tunc illud est fraudum. et sic tunc post mortem mulieris tenet continentem viuere. sed si aliquis maliciose eas obviatur et odiose tunc ista pena propter dolorem et fraude habere debet quod ipsa viuente non habet illius posse ad debitum carnis exigendum.

L¶ **Q**uarto notandum quod interdictum ab ecclesia per tres dies impedire matrimonium contrahendum sed non dirimit contractum.

L¶ **Q**uinto notandum. litem. (Si sis in banio.) Ibi magis per hoc innuit quod quoniam sunt tibi in quibus inhabebis et non debet fieri matrimonium, ut est tibi aduentus domini. et sic de aliis de quibus patuit super. unde istis sacramentis tibibus contrahi possunt sponsalia et etiam matrimonium quod solus sensu contrahitur sed tractio viros ad solentates nuptiarum prohibetur.

L¶ **S**exto no. quod in proprio per banum potest intelligi omnia exceptio. quod ipsi existente oia sacra denegantur ut infra patet. sed tunc exceptio. si contrahitur matrimonium cum aliquam muliere vel virginem ille tractus stabit sponsam agere debet per.

L¶ **U**ltio no. Rota huius litterae est. quod oportet iuramentum sicut inobedientia ecclesie. et votum presumitur possibiliter. sed quod sibi apostolum. vir qui ad redditum debitum carnis non est iuris sibi viros et ecouerso. sed quod sibi iuristas nullum per iuramentum suum debet alteri facere iudicium. igitur nec vir potest iurare castitatem sine consilium mulieris. Si autem mulier possit sentire iuramentum stare. et tunc deberet mutuo viuere sicut fratres cum sorore. unde sibi iura quoniam vir iurat se nolle reddere debitum carnis seu iura pugnalia. tunc hoc iuramentum predictum ius exigendi debitum carnis. sed non ius reddendi ex quo hoc non habet in parte sua. sed est in parte sue viros. etiam perdit ius reducendi alia vires post mortem illius. Rota est. quod est. quod tunc in eo fuit tunc votum continentem comisit et vovit. quod tenet seruare inquit melius potest. Credo tamen meliori iudicio interueniente. et de discussione fortiori. si aliquis ab-

Folium LXXXIII.

turaret reddere debitum carnis vni certe et legitime uxori. qd p istaz diuratio
nem no p dicit ius ducendi alia uxore prima mortua. nec etiam p dicit ius exigendi
di debitum carnis ab ista secunda muliere. cu sic similitudine no pmisit continetia
Si si lra intelligeret. qd si aliquis abiuraret coire cu muliere similitudine et yniuer
salicer. tunc littera starer in veritate similitudine. Tunc ibi (Corrigere post bannum)
Uti possilicandum est talibz qd faciat penitentia de illo qd fecerunt contra statutum ecclie. et qd scandalizauerunt ita eccliam. Unde pdicte persone ita clam
destine matrimonium contrahentes magno se supponunt periculo. nam posset aliq
ter alteram dimittere. et de facto euz alia contrahere et sic in adulterio manere.
qd primum matrimonium probare no potest propter defectum testium. ergo dicit in
textu (Corrigere post bannum)

s' vel virgo

Si beguina deum sponsum preelegerit. atqz
s' voti i. capillos s' n'go

In signum crines presciderit. ista marito
i. tale matrimonium no pt reuocari

Si nubit nupta maneat. sed peniteat qd
i. cassavit. s' omittit s' h'ere matrimonium

Infregit votum. prohibetur nubere talis
s' talis n'go i. si contrahit no pt reuocare

Nec nubat prohibe. nuptam noli reuocare
viro. i. copulata. i. n'go non h'is annos pubertatis

Impubes si sit tibi desponsata puella
annihilar. i. haec desp'losationem i. duodecim annos

Irritat hoc factum si vult cum sit duodena
i. copula carnalis i. antecesserit

Earnis amicicia si non precesserit villa
marito no presentem i. copula carnalis

Inuitu sposo (si non commixtio carnis
s' talis puella matrimonium. s' vir

Intereat) potest claustrari. contrahit iste
s' muliere. nultere. s' puelle s' claustru

Cum reliqua si vult. huic non exire licebit
exire n'go i. copulari

Hoc licet ipsa velit. nec deinceps nubere cuiqz

Nec autor subiungit alia documenta de matrimonio dices. si aliquis virgo
eligeret deum in sponsu. et in signum illius placidat crines suos. ita qd fiat secunda
lo deformis. tunc ipsa nunquam plumar legitimari. et si postmodum legitimata vel
nubit. tunc optima manere nupta. sed debet penitentia agere de tali iuramen
to seu yoto. sed matrimonium reuocari no pt. Deinde subiungit aliud docu
mentum dices. si aliqua puella tenera et iuvenis desponsaret ante annos pu
bertatis. tunc postea ipsa venerit ad annos pubertatis seu discretoris. pt re
uocare illa sponsa. i. matrimonium contrahit. et hoc est yenum si copula cat

p 6

Summula Raymudi.

Talis inter eos non est sequuta, et ipsa per claustrari sine velle sponsi. et si sponsus postularer eam de claustro non detet expire ad eum cum illo pimorando. nec ipsa postmodum detet nutere alteri viro.

Fifth noteandum, quod hoc et autor intendit in littera est intelligendum de voto simplici. quod hoc impedit matrimonii trahendum. sed non dirimit contractum. ut licet aliqua virgo vel puella in signum voti continetie deponeret crines. tamen depositio crini non solenizat votum. Et licet dictum sit qualiter votum solenizet. tamen ad matrimonium dirimendum sufficit votum solene. quod solenizatum fuerit per suscepctionem sacri ordinis. aut per professionem facias alicui religionis. sed et applica approbate. ut per exera de voto et voti redemptio.

Fifth noteandum, licet actu ipsum tractus quem imputes promittunt patrem vocare cum se viderint deceptos rite pulteratis. etiam si pater traherit per filia ipsa per reuocare quoniam tempus pulteratis non habet usum et rationem debitam tamen si consenserit postmodum amodo reuocare non potest. et ideo ipsi pueris ponuntur tutores usque ad decimum quartum annum. qui ipsos regere debet ut virtuosus videntur. et eorum bona ne inutiliter consumantur.

Fifth noteandum, quod sola copula carnalis reuocat uxores de claustro ideo si aliqua puella discurreret a viro ad claustrum copula carnali non punita. non detet redire. et ipse vir per trahere cum alia. et hoc est verum si non dederit consensum quod ipsa possit intrare religionem.

Fifth noteandum, diceret quod tamen sepe superius dictum est quod votum impedit matrimonium trahendum et dirimit contractum. quoniam hic dicitur quod non dirimit trahendum. Rendetur quod supius dictum intelligitur de voto solene. sed hic autor loquitur de voto simplici. quod per abscisionem crinis vel come manus propria non solenizatur votum. Et intelligitur hec littera secundum hoc cum dicitur (In signum crines absindas) Si vero talis puella vel virgo faceret votum solene. sic quod soleniter ei absindatur como si traheret matrimonium nullum esset.

Fifth noteandum, per meliori intellectu littere. quod secundum iura puella dominus publicus in duodecimo anno. et masculus in decimoquarto anno. et isto rite masculus et mulier patet sibi unice commisceri. Tunc dicitur in textu (irritat) Et rite est. quod ad matrimonium requirit consensus voluntarius et ulterius presupponit deliberationem et discretione. sed quod masculus sub tertio decimo anno et mulier sub duo decimo anno erit discretio et matura deliberatio. ideo tunc non habet consensum voluntarius. et exinde ante hoc tempore non patet trahere matrimonium. Tunc hec puella (de qua in lege) viderit se delusam cum generetur ad duodecimum annum. per illud contractum matrimonij irritare. ut dicitur in lege. et hoc est verum si ista irritata non possederet copula carnalis. Echot dicitur ideo. quod in multis vigor naturae et malitia corporis supplet etate. ita quod carnaliter se commisceret tempore. si enim decimo aut undevicensimo anno fuerit carnalis copula pacta stabit matrimonium.

s^c in uxore. s^c ancillâ
Ancillam liber si ducat. et hanc putat esse
liber s^c liber .i. uxore

Ingenuam. si vult non hec sua sponsa manebit.
s^c sequuta .i. carnalis copula

Inter eos quis fuerit commissio carnis.

.i. delusum

Cum se decepum videt atq; scienter ad eius
s^ecognoscēdo eā carnalr s^evir ancilla .i. vxor
Transeat amplexus semel iste. si hec sua sponsa
s^eest intelligendū

Sic econuerso si nupsit libera seruo.

Nec autor addit alios casus de m̄rimoniō dices. si eis; alijs nobilis &
liber petēt vxorē nobilē & liberam. & dareb; sibi ancilla. q̄uis ille liber cognoscat
eā carnaliter. dū p̄ceperit se delusum p̄t reuocare m̄rimoniū. S; dū
liber sciuerit eā ancillā esse & defug eā cognoscat carnalr tūc stabit matrimoniū.
nū. nec p̄t reuocare. S; ille est si aliqua nobilis vel libera lumeret aliquem
seruum & putaret habere liberū.

Orcia l̄an notādū. q̄ tale impedimentū & esse impedimentū 2ditio
nis. & cu hoc p̄mittit error p̄sonae. vt patuit supra.

Secundonotādū. q̄ ille q̄ est seruus 2ditiois nō p̄t petere separatiōem @
libera p̄ter 2ditioem. si aut nobilis vel liber petreret tūc posset fieri separatio.
Et silt si liber duxerit libera quā putaret esse ancillā. tūc talis error nō p̄t
dirimere matrimoniū.

Tercio notādū. q̄ vir liber qui duxerit ancillā & cognoverit ea; fore
ancillā. si nō intendit eā retinere amplius non debet eam cognoscere. q̄ si
eam cognoscat post hoc. tūc eam repudiare nō p̄t.

Quarto notādū. q̄ ppter istā 2ditioē ille q̄ p̄trahit cu aliquā de qua
capit cautōem & fideiūssores. q̄ sit libera. & tñ postea p̄cipit eā esse ancillā
p̄t iste liber statim ab ea separari si vult.

Quinto notādū. si vir liber duceret ancillā quā putaret libera. & ipse
liber postq; sciuerit fore ancillā eā cognosceret carnalr. nō p̄t eā repudiare
Ultimo notādū. q̄ 2ditio libertatis plus restrigunt hoiem q̄ aliud
accīs. Etia p̄cessus generatiōis ppter vilitatē carnis sp̄ inclinat ad pessimū.
nā si aliq fuerit seruus omne generatiū erit seruile. ergo talis 2ditio po
et impedit m̄rimoniū. Etia p̄ seruitutē p̄t impedi finis matrimonij. s.
plificatio. q̄ seruus est sub potestate sui dñi. vel ancilla sub potestate sue dñe
ergo nō p̄t vir habere potestate vxoris seruus 2ditiois nisi p̄sentiente dñi.

Unde notādū. q̄ duob; modis liber nō p̄t repudiare ancillā si eā di
xerit. Primo q̄ scit eā esse ancillā. & ergo dī l̄a hoc remouendo (hanc pu
ter esse ingenuā) Secundo si ignoraret eā esse ancillā & postea sciuerit & tamē
equē bñ cognoscit eā carnali verbis vel factis. tūc tenet eā iterū seruare. q̄
qd semel placuit amplius displicere nō p̄t. et videtur placere ppter carna
lem copulam subsequituram

.i. marie .i. ad habitādū .i. vxor

Si vir eat romam mansurus ibi. sua sponsa
de iure s^evirū .i. nō tenet seq̄ si peregrinat

Iure sequetur eum. nūsc̄ si sit peregrinus

.i. thoro legitimo

Sisponsūm thalamo suscep̄tum deserit vxor

Summula Haymudi.

s^e aliq^d talis vxor s^e maritū
Et fugit in claustrum. fugitua redibit ad ipsum

.i. vero .i. signo .i. ostēdi

Sic certo poterit examine virgo probari

.i. probet

Sexus iuratus examinet hoc mulieris

.i. palpatoes .i. aspectus

Per digit tactus aut intuitus oculorum

Tunc autor ostēdit alia documēta de matrimonio dicens. si aliq^d exire patriā relinquendo p̄p̄iam vxorem alibi p̄trahens morā. tūc mulier tenet sequi virū. et hoc est verū si vir nō sit vagabūdus et instabilis. ut sunt ioculatores vel fistularores. q̄ si sic esset tūc honesta mulier non detet eum seq̄. Deinde subdit secundū documētū. si aliquis sponsus halteret sponsaz que prima nocte curreret de eo et intraret claustrū. tūc illa sponsa fugitua debet redire ad virum. nisi p̄ tactū membris seu p̄ intuitum oculorum possit certitudinaliter probari q̄ esset virgo

L¶ Circa trām̄ notādū. q̄ ex quo vir est caput mulieris. ideo si vir int̄ēdit habitare alibi. sive rome sive athenis. dummodo ipse velit esse stabilis mulier honesta et p̄ba tenetur sequi virū. Si aut̄ vir esset instabilis et vagabūdus. tūc mulier nō obligat eum sequi. nisi voluntarie hoc velit facere ut faciat uxores ioculatoruz et fistularoz et cījs. Et si in casu vxor aliquis ius ioculatoris aut viri vagabūdi seu instabilis eum sequi recusaret nō potest aliquo iure ad hoc cogi.

L¶ Secō notādū. q̄ p̄ aspectū corporis aliqua mulier p̄t p̄bare virginem et in isto est potius ei credendū q̄ viro. Et istā p̄batōem testari debet honeste mulieres q̄ diligēter hoc examinare detet p̄ tactū vel q̄ visum ut doceat littera. Et si reptū fuerit q̄ illa sit virgo. tūc talis si velit intrare monasteriū p̄t manere in claustro sponso nolente. Si vero fuerit inuēta q̄ sit corrupa. tūc cogit ad maritū suū redire

L¶ Tercio notādū. stāte illo casu q̄ sponsa diceret se esse virginē et spōsus dictaret oppositū dices se ipam cognouisse carnalē. tūc dubitaf qd̄ sit faciendum. Rūnde q̄ iuratus sexus mulierū d̄z examinare spōsam et tūc ille muleres debet iuramento affirmare q̄lis spōsa sit. et si approbat esse virgo p̄t manere in claustro. si aut̄ corrupta fuerit tūc tenet redire ad sponsum

L¶ Ultimo notādū. q̄ rō p̄me pris est. q̄ p̄m apl̄m vir est caput mulieris. ergo mulier tenet seq̄ virū sicut cetera mēbra sui caput. ergo p̄pellēda est mulier ad cohabitādū viro suo ad sequendū eū si alibi vult habitare et morā trahere. Sz securus est si uerit romā peregrinādi causa vel aliūde ad mercandū. q̄ tūc nō necesse est mulierē sequi virū nisi velit hoc ex p̄p̄ia voluntate facere. ergo dicit littera (nūsc̄ si sit peregrinus) Itē pro secundo casu sciendū. q̄ quis virgo despousata esset vel etiā in lecto cū viro dormierit. si nō est cognita carnaliter ab eo p̄t intrare religionem. ut sepius suis peris dictum est. sed post copulam carnalem non potest intrare religionē. quia iura fauēt magis religioni q̄ matrimonio. quia illi magis fauēt q̄ plus congruit saluti anime. Sed religio ex quo ei annexa est continetia.

Folium LXXXVI

magis colligit salutē anime seu p̄mouet q̄̄ matrimonii. q̄̄ p̄tinētia ē mā
gna virtus ut superius dictum est

i. de baptismō s̄ p̄uep̄ .i. pduxi

Si de fonte leuat vxor mea quem generauit

s̄ muliere nihil p̄iudicij derogat uxori

Ex alia. p̄iudicium non coniugij fit

i. corrigat .i. facta .i. voluntarie

Puniat ecclesia si sint commissa scienter

s̄ aliq̄ facere nō p̄n̄t s̄ legitime

Nec iuramenta. nec vota queunt mulieres

i. sine p̄sensu maritoꝝ s̄ faciūt votū. i. p̄sensu p̄is

Absq̄ viris facere. sic non pueri sine patre

i. acta i. ratificant s̄ p̄fecte etatis ex̄ns

Facta valent vidue. sed filia filius extra

s̄ illa vota

Annos. que faciunt confirmo nec renocabo

.i. cū meo p̄iudicio

Non sine iure meo debes transducere sponsam

i. in alia parochia .i. ius meū s̄ spōsa

In reliquam villam. mea portio pendet ab ista

.i. intendas

Si numerare gradus mihi vis consanguinitatis

i. detet ponī in p̄mo ḡdu s̄ carnales

Huius principiū dant fratres atq; sorores

i. q̄i vn̄ ab altero distat .i. in q̄nto ḡdu .i. p̄n̄ p̄here

Alter ab alterutro quinto membro bene nubit

s̄ directe .i. p̄trahit

Línea descendens de te nunq; tibi nubit

i. ad línea laterale .i. cupis

Ad transuersalem transi si nubere queris

s̄ linea. i. q̄nto ḡdu .i. q̄nto vel tertio

Illa loco quinto non infra dat tibi sponsam

Hic autor ponit alia p̄ticulā. in q̄ dat alia documēta circa matrimonii

occurrētia. et sunt q̄rtuor in numero. Primum est q̄̄ vxor nō d̄z segari a mat̄

rito suo ob eā cām q̄ leuat p̄uep̄ mariti sui ex alia muliere generatum

de fonte baptismatis. s̄ si fecerit ipa hoc sciēter ecclia d̄z eā punire. Scōm

documentū est. q̄ votū nō tenet q̄d youer p̄ mulieres legitimas sine p̄sen

su mariti. etiā hoc nō p̄n̄ facere pueri sine p̄sensu parentū. S; vidue hoc

facere p̄n̄. s̄līt z filius z filia si fuerint extra thoz legitimū in annis ma-

turis p̄n̄ facere iuramentū aut votū. Tertiu documentū est q̄ spōsa non

d̄z duci de vna villa in aliā. nisi portio legitima def̄ vero plebano. Quartū

documētū est. q̄ p̄cedit numerare gradus p̄sanguinitatis d̄z fratres

p̄ iii

Summula Haymundi

et sorores ponere in pmo gradu. et illi qui distat ab iuice in qnto gradu
ue in linea ascendentem et descendente. siue in linea transuersali. tales perahere
possunt et capere se mutuo.

L Circa lram notandum pmo. qd rō p:imi documēti est talis. qz cognatio
spūalis aduentus matrimonio consumato nō frangit matrimonii. et ergo
si vxor alicui leuat puez de fonte sacro quē genuit ei maritus de alia mu
liere nō dirimit matrimonii causis ibi general cognatio spūalis. qd si fuisse
en tractu matrimonij separasset matrimonii perahedū

L Scđo notandum. qd uxor alicuius leuas puez mariti sui genitū de alia
muliere de sacro fonte. vel hoc facit sc̄icter vel ignorāter. si facit sc̄icter ipa
puniri dicit ut d littera. si ignorāter nō est puniēda.

L Tertio notandum circa scđin documētum. qd psonae volētes vouere
ta vel ea emittere debet esse litera p̄ditōis. etiam debet habere etatem legiti
mam ad vouēdum. ppter p̄mū religiosi vouere nō detent. ppter secunduz
pueri qui nōdum venerunt ad annos dilcretōis non possunt vouere. Qd
autem religiosi non possunt vouere sine dispensatōe est ideo. quia quicunq
qz nō habent liberam seu propriam voluntatem non possunt alteri vouere
vel suam voluntate p̄mittere. sed monachus nō habet liberam voluntat
em. ergo monachus nō potest vouere. Consequētia tenet. sed maior pro
batur ex dicto p̄f. qd nichil dat quod nō habet. Dīnor probatur. qd omnis
monachus dedit voluntatem suam superiori. vt abbativel priori quando
ip̄e fecit professionem.

L Quarto notandum circa tertiu documētū. qd versus illius documēti qui
dā textus habet in caplo de sepulturis. s; nō est vis vtrū hic vel ibi exponit
Et si querat. quāta est portio danda vero plebanō de sponsa qn ducit ad
alii locū. Dicis qd hoc debet teneri p̄m loci p̄suetudinē diu obseruatā. dū
modo nō sit p̄tra statuta canonū. qz p̄suetudines de sacris canonib⁹ rece
dentes nō detent obseruari.

L Ultimo notandum circa quartū documētum. qd modus numerādi gra
dus sanguinitatis tā in linea recta qz transuersali patuit sup̄a. circa littera
istā (Sponsam ducēdi) et ergo de hī supersedeo

s'hoib⁹ .i. vtile
Dīnibus est votum solenne tenere necesse

s'voto s'hoi .i. recedere s'vot⁹

Non ab eo cuiqz concedimus ire. sed illud

.i. facili⁹ .i. varias .i. difficile

In leuius mutes tibi si nimis est onerosum
.i. cū dispensatōe maioris .i. variatio

In manibus stet maioris mutatio talis

L Ista ē ultima pars istius capiti. in qd autor ponit aliū casum aliquiter respi
cientē matrimonij dicēs. qd quicqz facit solēne votū dī illud seruare. s; si ob
debilitate corporis tale votū p̄modole nō posset adimplere tūc posset uti me
dicamine cū p̄silio idonei p̄fessoris. s; qd tale votū sibi allegiaſ ex autoritate
epi vel alterius superioris et in leuius mutet.

L Circa lram notandum. qd p̄nū hī loq̄tū solū de voto solēni de voto

Folium LXXXVII

autem simplici nihil sit. illo tamen non obstante valde necessarium est ut votum simplex tenet et impleat. quod scriptum est. vobis et redditum deo vestro. **S**ed oportet ergo aliquid. ideo auctor papa est insufficiens ex eo quod non determinat de voto simplici. Rude quod auctor non est insufficiens. quod superius dictum est quod ipsa ecclesia cogit ad votum solenne pficiendum et non ad votum simplex. **V**nu quoniam frangit votum solenne huic denegatur omne sacramentum christianitatis. sed ideo ipsa ecclesia cogit taliter ad istud votum pficiendum.

Sed oportet notandum. ex quo Iusta papa facie metitionem de voto tunc videtur esse ipso voto. unde votum sic definitur. **E**sset alicuius boni cum deliberatione facta promissio. **E**t de notandum alicuius boni quod si aliquid promitteret malum non est tenendum nec esset vere votum. et si ipse infringueret votum non peccaret.

Tertio est notandum. quod votum solenne fit tribus modis. Primo per ordinum sacerdotum sumptuem. ut subdiaconatum. diaconatum. et presbyteratum. quod diaconus et subdiaconus faciunt votum deo et episcopo. et conscientia transgressionis illud a simplici sacerdotio absoluimus non debet. **S**ed oportet votum solenne fit per ingressum religiosis. et huius in confessione. **T**ertio fit per habitus suscepionem. ut si aliquid recipiet habitum religioso rum. monachorum. professorum. et si est plus speciali habitu confessionis. et specialiter sub hoc fecit votum. si tunc transgressionis est fractio voti solenitatis.

Quarto notandum. quod hoc votum fit tribus modis. primo cum deliberatione. secundo cum firmitate proposito. tertio cum obligacione. de quibus modis etiam super patuit. **Q**uinto est notandum. quod aliqui homines sunt obligati ad votum et aliqui non. quod pueri quoniam non venerunt ad annos pubertatis non sunt obligati ad votum yet patuit super in multis casib. **O**ctiam monachi non obligantur ad votum illud quod est contra regulam ordinis. scilicet sacerdotem votum quod vellere dimittere ordinem et vellere ire et alleuiare onus. **S**icut furiosi non obligantur ad votum. ratione est quod non sunt copotes suorum rationum. **S**icut famulus non obligatur ad votum illud quod est contra voluntatem dominii sui. ut etiam superius dictum est.

Sexto est notandum. quod ad mutationem voti requirentur duo. Primo auctoritas. quod nullus per se ipsum despissare. sed regrediendus est ille qui habet auctoritatem. ut episcopus vel papa. quod secundum Hostilem dispensatio seu voti mutationem est vigor ipsius iuris per eum ad quem spectat misericors relaxatio. et quando libet. In manibus stat maioris et ceteri. **S**ed requirentur etiam sufficiens quod non tenet servare votum. nam nisi etiam sufficiens superflua fuerit votum nequaquam alleuatur.

Septimo notandum secundum Raymundum. votum onerosum in levius est. **Q**uidam etiam. ut ieiunium in elemosynas. Itē si quis vult peregrinationes et pre ieiuniorum carib. non potest opprime. tunc expese quas esset sumpturus et laborum silva debet in alios pios actus converti.

Ultimo est notandum. utrum votum augmentat meritum. **O**stendit quod non nam omnis servus deo voluntarie placet magis illi quam servus ei de iure. sed omnis servus ei ex voto servit ei de iure et de voto. sed serviens sine voto servit liberum. ergo videtur quod votum non augmentat gratiam. In oppositum autem est magister sententiaz et doctores theologie. quod volunt quod votum augmentat meritum. **E**t declarat hoc sic. quod si non tunc claustrales seu religiosi inutiliter sacerdotem confessionem. quod tamen abhorret cora christianitas. **R**espodet quod quod actus quod fit post votum per fieri duplum. Uno modo in equali charitate sicut anno Alio modo in minori charitate quam antea. si primo modo tunc servit in tali est maioris premij et meriti.

p. lxx.

Summula Haymudi.

Sicut sedis mō tūc seruitū istud a votivo deo impēsum est minoris pē
et remuneratōis. qz Dū cor nō orat in vanū lingua laborat

sē hoīem sē mīmoniū nos raymūdus

Dīnem contrahere prohibemus in ordine sacro

dīs aplīcū casu

Personam. nīs papa pīus dispenset in illo

malefic⁹ sē cleric⁹ recedere maleficū clericū

Si malefactor hic est et ab ordine cedere. ius hunc

coartat uxore mīmonialt sine dispensatōe pape

Lompellit. numqz sponsam ducat sine papa

ut i. alīqz vicio sē cleric⁹ p qz crīmīne sniam

Crīmīne sirpitur quo promeruit capitalem

qz interficiat sē secularis sē clericū i. pīus

Vindictam. iudex non iudicet hunc. nīs pīum

degradet clericū

Ordine de sacro deponat episcopus illum

¶ Post qz autor in pīcedentibz capitulis determinauit de aliqbus sacramē
tis. hic iam in pīt caplō determinat de alio sacramento. s. ordinis. Et di
vidit in duo Prīmo determinat de ordinibz sacris. Sedo incidenter del
terminat de monachis fugitiuis de claustris. Prīma pars adhuc in duo
pīmo determinat de ordinibz sacris. sedo spēalt regredit sup ordinē ei⁹ ma
teriā pīractādo. sedā ibi. (Si laycus) Prīma adhuc in duo. pīmo facit qz
dictū est. sedo ponit qz dā documētū de clericis maleficiis. sedā ibi. Crīmī
ne si rapit. Quātū ad pīmū dt sic. ois pīsona exīs in maiori ordine et sacro
nō pī pīrahēre mīmoniū. nīs hoc fīat qz dispensatōem pape. et si esset aliqz
sacerdos qz postea fit malefactor et irregularis. ita qz postea pīuare offīcio et
būfīcio. tūc ille adhuc nō pī pītrare mīmoniū. ppter carateres indelibile
s et impīlos. s. si fuerit pītitū in minoribz ordinibz. tūc talis pī pīcedere
ad mīmoniū sine dispensatōe. vel pī ylterius pīmoueri.

¶ Circalrām nota. qz ordo est duplex. s. ordo nō sacer. et s. lī
le vocat minor. videlz ordo accolitus. et alīj inferiores de qz dictū e pīus
ibz. Omībz oremus et illi pītitū in taliorū ordine minori nō sacro pīt pīra
hēre mīmoniū sine dispensatōe pape. Rō huius est. qz si tales abstīnere
nō pīt. tūc melius est cū legitima muliere aiā suā saluare qz cū multis il
legitimis dānare eternalt. Et si ylterius in ordinibz sacris pīcederet et ab
stīnere nō possent. tūc ipī fornicatōem pīmitteret et maxime peccarent. quia
tūc xpīm corde immūdo et manibz pollutis in altaribz tractarēt. vñ. qdam
metrista. Tangere cū gaudeſ meretricē qualiter audes. Palinis pollutis
regē tractare salutis. Item. Si missam dicis pīus amplexus meretricis.
Ibis ad antra stigis qm̄ christum crucifigis. Et ideo illis in minoribz ord
dinibz existentibus melius est nubere qz numis vi per luxuriam. Sed
ordo sacer est. vt ordo subdyaconatus. dyaconatus. et pīf byteratus. et
isti committari nō possunt. nam existentes in illis ordinibz non possunt
pīrahēre nisi qz dispensatōem pape. qz fecerunt votūm solenne per suscep-

Folium LXXXVIII

tionem sacri ordinis. sic q̄ volunt casteviuerere. deo seruire. et p̄ plim eius in si
be christiana informare. Et ideo iusticia hoc persuaderet q̄ clerci volentes p̄
cedere in sacris ordinib⁹ bñ prospiciat utrum possint caste viuere. si p̄nt caste
vivere tūc ad sacros ordines p̄cedant in noīe dñi. sed si nō p̄nt caste vivere
tūc melius est sacros ordines dimittere et uxore ducere. q̄ postea suscep̄t⁹
sacris ordinib⁹ eū uxori⁹ alioz fornicari et aiam ei⁹ eternaliter damnare.
Sic clerci greci nō curāt castitatem seu votū castitatis. q̄ suscipiūt sacros or
dines et celebrāt diuina officia habentes uxores legitimas. et videt ip̄is q̄
eoz filij filijs principū in nobilitate p̄parent.

Sed oī notandū. exq̄ dictū est de voto q̄ triplex est votū. s. votū p̄tinē
tie. votum abstinentie. et votū peregrinatiois. et cū quodlibet illoz p̄t com⁹
mutari in melius. ideo dubitaf utq̄ votum p̄tinētie posset p̄mutari in me
lius. Et videt q̄ nō. q̄ nihil est melius p̄tinētie et castitate. ergo votū p̄ti
nētie et castitatis non potest mutari in melius. Respondeſ q̄ in omni voto
sunt respicienda duo. et maxime in voto peregrinatiois. Primo respicienda
est causa quare debet fieri dispēlatio. q̄ forte talis est senex non poren⁹ am⁹
bulare. vel forte si recederet de loco fieret lites et guerze. Secundo respicienda
est superioris autoritas. q̄ iste q̄ halet autoritatē debet taxare expēlas et fati
gatōes viap̄ quas facere posset. et illud totum debet sumere et mittere ad
illū locū ad quē talis fecit votum. Sic si est votū abstinentie itaq̄ p̄t mutari
in melius. diues si est delicatus et leūnare nō p̄t tunc debet dare elemosy
nas et alia opa pietatis facere. Sed de voto p̄tinētie aliq̄ dicunt q̄ nullo mo
do p̄t mutari in melius. q̄ nihil melius est p̄tinētie. sed illo nō obstatē pa
pa in isto voto p̄t dispēlare cū omnib⁹ nisi in articulis fidei. Unde legitur q̄
erat quidam magnus dñs et possessor multaz terraz q̄ habuit uniuersitatem et
iste erat monachus. tūc patre mortuo tinebat gueria illaz terraruz
properter carceriam dñi. hoc videt ap̄licus dispēlauit cū isto. q̄ tales subdi
ti nolebat aliquē eligere in dñm misericordē terraz. et sic p̄ dispensationem
pape iste monachus p̄traxit matrimonium. et postq̄ habuit pueros poten⁹
tes regere terraz. tūc cogebat reintrare claustrū. Exq̄ p̄z q̄ votum p̄tinētie
infringif p̄ dispēlacionem pape. Sed tūc ad rōem dī. q̄ aliqd p̄mutari in me
lius intelligif duplī. Uno mō in melius spēale. et sic spēale est melius p̄tinē
tie. Alio mō intelligif q̄ p̄mutari in melius cōe et generale. ita q̄ posset com
mutari in aliqd qđ esset p̄mutati melius. et sic bñ posset p̄mutari in me
lius. vt p̄z in exēplo ī dicto. **T**unc ibi. Crimē si reperiat ponit quoddā
documentum respic̄tēs clericos maleficos dicēs. si altq̄ clericus sit in maio
ri ordine et faciat furtū. heresim. rapinā. incendium. vel homicidium. et si in
tali facto p̄ iudicium seculare apprehēsus fuerit. tūc iudex secularis nō de
bet dijudicare eum. sed debet p̄sentari ep̄o qui eū ponat ad p̄peruos carce
res. vel eū deponere p̄t de sacris ordinib⁹ et postea itaq̄ p̄sentare iudicio se
culari. qđ tūc eum cōdemnare potest.

Lertio notandū. q̄ talis clericus q̄ facit furtū. homicidium. vel hmoī
ille referit dī ad ep̄m vel ad papā q̄ ip̄m degradat. et postea iudicio seculari
tūc tradat ut pro suis cruciē maleficijs. q̄ tūc nō clericus sed laycus mere
tur dici. Et ideo req̄rit una cautela ad ista ī dicta. q̄ clericī in ordinib⁹ con
stituti non dānanti iudicio seculari. et dato q̄ ip̄e clericus esset malefactor

Summula Haymundi

ad huc nō debet p̄mitari iudicio seculari. s; episcopo vel pape qui ip̄m degradatū ab ordinib; sacris faciat. et postea p̄mit dictū est iudicio seculari tradit.

Et ideo tales debet p̄bari ante q̄ recipiant ad ordines ne sint malefacto-

res vel homīne p̄tingat eos postea degradari

¶ Quarto est notādū. q̄ clerici et ordinati h̄nt illud p̄rogatiūn q̄ publie
ce nō punianc nec p̄uan manifeste vita nisi p̄us sint degradati. et si nō degrada-

reñt tūc ad p̄petuos carceres includant si est pena mortis. S; cāpe

ne p̄t p̄mo publicari aīq̄ carcerib; includunt. sic q̄ ponerent sup schalā. et

cā criminis sup Capita eoz describeret. et postea carcerib; includunt

¶ Itē notādū. si aliq̄ litteratus haberet legitimā uxorem et dūmiseret ipam ad sacros ordines accederet

absq; p̄sensu uxoris. et dato q̄ talis esset sacerdos. tūc papa ip̄m degradatū

repellat uxori sue. S; si uxor adh̄buisset p̄sensum et dato q̄ esset subj

dyaconus. tūc ad ipam redire nō cogit. qz votū fecit solenne p̄ suscep̄dēm

sacri ordinis. dato etiā q̄ talis nondū p̄cessisset sed solum castitatem voulisset

hates voluntate pcedendi cum p̄sensu uxoris sue. et hec uxor si eundē addi-

mittere vell tūc ip̄e nō admittit redire ad ipam s; oportet illum pcedere

ad sacros ordines sicut voulit

¶ Ultimo notādū. q̄ quicq; est in excoicatōe sciens se irregularitatē

tem incurrit. et si reperit sup hoc p̄sumaciter sacros ordines. tūc talis p̄

petue est degradādus. Imo dicunt quidā doctores q̄ talis clericus p̄sum

aciter p̄missēs se diuinis in excoicatōe ligatus p̄petue irregularitatē in-

currat. Qe volunt vteerius doceores q̄ nullus cum eis potest disp̄sare. Si

aut̄ talis ignoranter incurrit irregularitatē. tunc dominus apostolicus p̄

cum eo disp̄sare

.i. latus int̄edit p̄tinēter s; p̄sensu

Silaycus doctus vult caste viuere. puro

uxoris sue p̄sensu .i. ad sacros ordines

Coniugis assensu procedat in ordine sacro

Hic autor sp̄e aliter determinat de sacro ordine. Et diuicid in sex par-

tes fīm q̄ sex ponit docimēta de sacris ordinib;. p̄tes patebit. Dicit ergo

p̄mo sic si aliq̄ laycus fuerit habens uxore q̄ vult caste viuere et religionē

intrare. talis p̄t admitti ad sacros ordines si sit cū p̄sensu uxoris. si vero nō

sit cum p̄sensu uxoris pcedere nō debet.

¶ Notādū p̄mo. ex l̄a habeat q̄ si vir int̄ederet pcedere ad sacros ordi-

nes. tūc hoc dī fieri cū p̄sensu uxoris. et ḡ p̄mo dī p̄bari ambo in etate si

p̄n manere in p̄tinētia et caste viuere. nā si in eis est p̄sumptio q̄ vir vel mu-

lier nō p̄t manere in p̄tinētia p̄tinētia tūc ip̄e nullo mō dī admitti ad ordi-

nes sacros sine p̄sensu uxoris. Si aut̄ fuerint ambo annos ita q̄ est p̄sum

ptio in eis de p̄tinētia abstinentia. tūc vir separat ab uxore et ad sacros ordi-

nes admittat. Unū talis separatio dī sic fieri. qz ponat in casu q̄ aliq̄ laycus

p̄ccus habeat uxore legitiām. et talis vell separari ab ea. vt ipse in oī

Folium LXXXIX.

vinib⁹ sacris pcedere posset. mō si tales ambo adhilent p̄sens⁹ ad h̄mōl
separatēm ⁊ diuortiū. tūc ducant ante iudiciū sp̄uale p̄nre p̄plo ⁊ parentela
vtriusq⁹ sexus. tūc si fuerint p̄sonae iuuenes. ⁊ iude⁹ ⁊ parētes istar⁹ p̄suade
re detent ut nō diuortiant. qz dubiū est vtrū ex vtrac⁹ p̄e possent p̄mane⁹
re in castitate. qz vt ait apls. quō p̄t iste castitatem seruare q̄ sp̄ nouerit p̄lor⁹
etia mulier⁹ adamare. q̄si diceret nō bñ. Ideo p̄suadet illis q̄ s̄l'maneat. qz
dato ⁊ diuortiant. ⁊ q̄ postea ip̄e vel ipa nimū incēdereſ ita q̄ abstineret
nō poss̄. tūc si ip̄a carere noluerit oꝝ ⁊ ei reddat iura carnalia. dato etiā q̄
esset ordinatus. ⁊ hoc sit ppter magnū periculū evitandum. qz si talis iura
carnalia reddere nollet tūc adultera fieret aliūde. qd̄ esset maximū p̄ctū.
Et ideo si iuuenes p̄sonae fuerint nō admittant q̄ vir ad sacros ordines p̄
cedat Si aut̄ senes fuerint ⁊ annoſ p̄sonae. tūc testib⁹ p̄ntib⁹ corā iudice dē
uoriant ⁊ separant. ⁊ ip̄e ad ordines sacros pcedat s̄m debitum modū.
Eodem modo intelligēdū est de muliere caste viuere ⁊ intrare mona
steriū. qz opt̄ ⁊ fiat p̄sens⁹ vtriusq⁹ corā iudice sp̄uali testib⁹ p̄sentib⁹.
Sed oꝝ notandū. q̄ si fit separatio tali mō inter p̄sonas aliquas legiti
mas. tūc oportet q̄ ambe p̄st̄t iuramentū q̄ velint caste viuere. als se
parari nō p̄nt. Et dicit̄ qd̄a doctores. q̄ si vir separat̄ hoc modo ab uxore
sua volens pcedere in ordinib⁹ sacris. tūc debet intrare clauſtrum ⁊ mona
chari. Sed tñ alij doctores dñe⁹ q̄ nō cogitur intrare clauſtrū. sed suffi
cit q̄ caste viuat ⁊ in ordinib⁹ sacris pcedat Si aut̄ alijs anteq̄ duxisse
uxorē youllet castitatem. tūc opt̄ eū intrare clauſtrū ⁊ ibi caste viuere pro
pter sui voti trāgessionē. Et ipa q̄bius clauſtrū nō intraret. tñ opt̄ ut ca
ste viuat. qz in eodem vinculo est in quo ⁊ ip̄e

Lertio norādū. q̄ alijs volēs p̄moueri ad sacros ordines d̄z diligē
ter. pbari ne alij hateat ip̄edimēta q̄ ip̄ius p̄cessum possent ip̄edire. s. vt
ne fuit bigam⁹ vel exēcicatus. r̄chis. Si h̄o impeditū habuerit tūc nō
admittat. si h̄o nullū h̄z impeditū tūc admitti d̄z ad sacros ordines in
noīe dñi. Et hec admissio d̄z fieri pure ppter dñi ne symonia p̄mitat.

Quarto notandū. q̄ in līa. q̄ laycus caste viuēs cū uxoris p̄sens⁹ p̄
pcedere ad sacros ordines. Qōtra hoc arguiſ sic. sicut se h̄z ordo ad matrī
monium. sic se h̄z matrimoniu ad ordinē. sed sacerordo impedit matrimonio
nū p̄trahendū. ergo matrimoniu impedit sacros ordines. maior pat̄ ex s̄i
militudine. sed minor p̄t ex p̄us dicit̄. Sed in oppositū est autor in littera.
Id hoc dubiū r̄detur distinguedo eccliam. nā quedā est ecclia orientalis
quedā occidentalis. Ecclia orientalis q̄ esse ecclia grecor̄. sed ecclia occiden
talis est ecclia oīm latinor̄. Et iste due ecclie pueniūt in hoc ⁊ tā in oriente
tali q̄ in occidentali ecclia clericī constituti in minorib⁹ p̄nt p̄trahere matrī
monium. Sed oꝝ pueniūt in hoc ⁊ sacerdotes yrobiq̄ non p̄nt p̄trahere
matrimoniu. Sed differunt in hoc. qz greci in ecclia orientali q̄ nūc sunt sacer
dotes yruuntur matrimonio p̄us p̄tracto ante sacerdotiū. sed postea non
p̄nt p̄trahere. Sed hoc non est in ecclia occidentali ⁊ apud nos latinos. qui
sunt sacerdotes nec yruuntur matrimonio post p̄tracto seu prius p̄tra
cto ante sacerdotiū. nec p̄nt contrahere. Tunc dicit̄ ad dubium. q̄ si in
elligitur ⁊ laycus potest procedere ad ordines sacros cum consenſu uxor̄
tis s̄ue. tūc ip̄e recipit potestatem ordinis. id est characterem indelibilem.

Summula Haymundi

et executōem etiā potestatis. scz potestatē legendi missam Si autem intel
ligitur sine p̄sensu vxoris sue tūc recipit executōem potestatis Ex hoc seq
tur q̄ si vir pcedit ad sacros ordines tūc mulier d̄z vōtere castitatem. et post
mortem ipius mariti cū nullo viro p̄t p̄trahere m̄rimoniū. Sed ad rōnem
rūdetur q̄ illa siliūdo nō est bona nec formalis psequētia que data ē inter
matrimoniuī et sacrū ordinē. qz nullus in sacris ordinib⁹ p̄stitutus p̄t p̄tra
here matrimoniuī. scz aliquis p̄stitutus in matrimonio p̄t pmoueri ad sacros
ordinē. qz in matrimonio ē minus vinculū. in ordine aut ē maius vinculū
nā plus est se obligare dño deo q̄ homini. sed in sacris ordinib⁹ obligat se
hō dño deo. in matrimonio aut obligat se homini

K Ultimo norandū. q̄ ecclia p̄mittit fieri trāsitum ab īmpfecto ad p̄f
ctius. s̄m illud. Ibant de virtute in virtutē. sed qz ordo est status altior et
pfectior matrimonio. ergo habēs vxorem potest accipere sacros ordinē si
nō fuerit irregularis et p̄sensu vxoris habuerit. sed ecōuerso nō p̄t sacer
dos ducere vxore. qz tūc fieret delictus a pfectori ad īmpfectū qd non ad
mittit ecclia Reqr̄it aut p̄sensu vxoris. qz vir nō ē sui iuris s̄m ap̄lū et s̄m
sancū Tho. qui recipit sacros ordinē nesciēt vel p̄tradicēt vxore pecc
at mortaliter et debet redire ad vxore precipue si hoc fecerit post carnalem
copulā et nō debet deferre coronam

i. q̄ nō accipit ordinē vnū p̄ alii. i. deponēt se ordinē
Ordine qui saltum fecit priuetur ab illo
filii i. pduxit scz p̄ fornicatōem

Si te progeniuit thorus illicitus caueas ne
i. sine dispensatōe

Indispensato tibi donetur sacer ordo

T Hic autor ponit scđm documētum q̄ modū notabilis de sacris ordinē
bus dicēs Si aliquis vult pcedere in sacris ordinib⁹ fecerit saltū. s. q̄ fier
et sub dyaconus anteq̄ esset accolitus. vel fieret p̄sbyter anteq̄ esset dy
aconus. talis de luce p̄uāt ordinib⁹ sacris quousq̄ penitentiā p̄ suis egerit
excessib⁹ et penitentia facta p̄t resumere sacros ordinē et p̄t tūc licite pcede
re s̄m formā ecclie Deinde subdit aliud documētū dicēs. si aliquis esset ge
nitus in thoro illegitimo. vel q̄ sit spurius. tūc ille nō p̄t accipe sacros ori
dines donec a papa dispēsatōem acceperit. et habita dispēsatōe in ordinib⁹
bus sacris pcedat s̄m formā ecclie.

K Līcālīram norandū. q̄ quicūq̄ vult pmoueri in sacros ordinē et fa
cit saltū. iste est de facto irregularis Exempli ḡra. vt si aliquis pmoueretur
ad ordinē sub dyaconatus et nō esset accolitus. vel si pmoueret in p̄sby
ter et nō esset dyaconus. tunc vt dicēt ille dicit facere saltū et incurrit ir
regularitatē q̄re vltierius in sacris ordinib⁹ pcedere nō p̄t sine dispēsatōe
pape. qz nullus irregularis sine dispēsatōe p̄t pcedere ad ordinē. sed ille
est irregularis. ergo z̄. Pro quo scđdum. q̄ vel talis facit saltum ex mal
itia. vel ex ignorātia Si p̄mo modo tunc talis debet simplē deponi seu des
gradari nec amplius ad sacros ordinē est admittēdus Si autem facit ex
ignorātia tunc talis non debet ministrare in suo ordine. s. q̄ legeret euanges
tiūm vel ep̄stolam. nisi sit cūm dispensatione pape vel ep̄scopi.

Sed o notādū circa scđm documentū. scz q̄ si alīqs illegitimus vult procedere in sacris ordinib. tūc dicit qđa doctores q̄ ep̄s vel archiep̄s p̄ seū dispensare c̄stum ad salutē aie. nō tñ vt possit procedere ad alīqs platuras vel p̄bendas vel curas aīaz. ita īmo q̄ intrando claustrū talis possit procedere in ordinib. sacris. sic q̄ solū habeat curā aie sue et nō alioꝝ. Sive ro talis illegitimus vult recīpe sacros ordines ad platuras vel ad alia bēficia curā aīaz habentia. tūc nemo potest dispensare cū illo nisi solus dominus apostolicus

Etercio notādū. q̄ ille hō dī legitimus q̄ generalē ex m̄rimoniō vero et legitimō. vel q̄ generat̄ ab his q̄ matrimonii p̄traxerūt in facie ecclie. Et si postea diuortiū celebratiū esset inter eos ppter aliqđ impedimentū. n̄ nihil omnino tñ omnes illi pueri sic generati dicūtur legitimū. Et hoc est verū s̄ p̄trahentes matrimonii credūt se bene p̄traxisse. vel ad minus vna p̄sona credit se bene p̄traxisse. Si vero ambo p̄sonae crederent se male p̄traxisse. tūc pueri sic generati dicūtur illegitimi.

Quarto notādū. q̄ qđam pueri dicūtur legitimū. vt sunt isti q̄ de thōro legitimō generant. qđa naturales. vt sunt geniti ex soluto et soluta. et q̄dam nec sunt legitimū nec naturales. vt sunt spuri. Unde notādū. q̄ isti pueri dicūtur spuri q̄ generantur in adulterio. vt si alīqs uxoratus habet proles cū muliere nō p̄pria. vel eōuerso. Quidā autē sunt legitimū. vt sunt illi qui. procedunt ex legitimo thōro. et isti dūcāt sine aliqua dispensatione possunt accīpe ordines et non alij.

Quinto notādū. q̄ alīqs legitimatur dupl̄. Unū mō p̄ dispensatio nē. et sic pueri (qui nec sunt naturales nec legitimū) legitimātur ad omnes actus seculares et spūales. Altū mō aliquis legitimatur p̄ matrimonii cōtractū. vt si solutus generaret cum soluta. et si postea p̄trahūt matrimonii tūc illi pueri prius illegitimi legitimantur per subsequens matrimonium. Sed hoc nō est de spuriis. quia tales generantur per adulterium. Et ergo littera bene dī q̄ nullus illegitimus debet procedere ad sacros ordines nisi ex speciali dispensatione

Ultimo notādū. q̄ filii illegitimi p̄bentur ab ordinib. sacris tripli ci de causa. Prīma causa est dignitas sacramenti ordinis que vilib. perso nis nō detet porrigi. qz scriprum est. Nolite sanctum dare canib. Secunda causa est detestatio paterni criminis. Tercia causa est. quia presumitur q̄ filius sit imitor paterni criminis. qz malitia parentū inducit p̄sumptioꝝ p̄tra filium. vt habetur distinctiōne quadraginta p̄ prima. Sciens. Item si spurius int̄c religionem tollitur ab eo irregularitas. vt p̄. xix. distinctiōne questione ultima. Non licet.

i. excōicatōe

i. donatur

In banno tibi si sacer ordo datur. scio q̄ non

i. inde i. libereris i. nisi p̄natus fueris dño aplīco

Hinc absoluētis nisi presentando pape te

Nic autor ponit quartū documentū de sacris ordinib. dicens. Si alīqs est in banno vel in sententia excōicatōis. et p̄tumaciter scienter vel ignoranter sumeret sacros ordines quoqđ modo est in excōmunicatōe. tūc

q̄ 6

Suumula Haymudi.

nullo modo potest absoluti nisi specialiter sit absolutus a domino papa vel ab habente eius auctoritatem

L Circa hanc notandum. quod autor vult in l*ta* q*o* si aliquid habuerit beneficium et cum hoc receperit sacros ordines in excoicatoe. tunc talis primabit illa beneficio donec papa cum illo disp*lauerit*. et si dominus papa secundum dispensare nos fuerit. tunc talis pr*uabitur* beneficio et sacris ordinibus. et si sic moratur intercommunicatio extra cimiterium sepeliedus est. Si autem dominus papa secundum dispensare voluerit. tunc non pr*uabitur* illo beneficio. Et ideo clerici volentes in sacris ordinibus procedere debent seipso*s pbare*. utrum talis casum incurvare possit vel non. quod in excoicatoe nullus procedere posse nec debet admitti ad sacros ordines ne tale periculum incurrat.

L Secundo notandum. illud dicit i*ura* decretalia quod quicunque promoueret ad sacros ordines ex*st*ns** in excoicatoe effici*s irregularis*. Pro quo est sciendus quod sententia excoicatois est duplex. quod quidam est maior. quedam minor. Major est que excludit hominem a communione christifidelium. Et est duplex. quedam est lata ab homine. quedam a canone. Sententia lata ab homine est quod interf*at* audi*re* te via voce vel in scripto. et ab ista nullus hab*z* soluere nisi qui fert sententiam. Alia est sententia lata a canone. et hinc sententie sunt multe. ubi gaudi*li* aliquis percutiat clericum violenter statim est in maiori sententia lata a canone et ceteris. Alia est sententia minor quod excludit hominem a percepc*ione* sacramentorum. sicut est o*m*ne** pecc*m*ortale**. Tertio ad positum littere est dicendum quod pens*tria* intelligit de sententia majori. et ergo talis accedens ad sacros ordines debet absolui ab episcopo absoluto*e generali*. Sed si intelligit de minori sententia hoc est duplex. quod vel scitur vel ignoratur. si scitur debet absolvi. sed si ignoratur. tunc non indiget absolutione.

L Ultimo notandum. quod si aliquid ex*st*ns** in excoicatoe scienter et intumacere pluma*re* sumere sacros ordines. talis perpetu*s susp*endens** est ab ordinibus nec papa deinde cum ipso disp*lare* propter suam enormitatem. quod scimus se irregularitatem incurvare propter sacri ordinis suscep*t*ionem**. Sed si aliquis excoicatus recipit sacros ordines ignorans se esse excoicatus. et iste suscep*tris* ordinibus scientia recordat se esse excoicatus. tunc ipse deinde accedere dum applicum. quod motus misericordia causa dei dispensare secundum habeat. Hunc est plu*erudo*lo** optima pars quod episcop*o*. quod quicunque voluerit sacros ordines recipere opt*ez* quod talis sit prius confessus et tritus. et preparatur cum coione corporis Christi. ne ipse peccat enim in*ib*us** sit aggrauatus. et ne cum hoc incurvat irregularitatem.

i. sine .i. voluntate
Absque tui domini consensu non tibi detur

s^clericalis .i. si es seruus

Ordo sacerdoti s*eru*llis** conditionis
s^cordin*e*. i. indebit*e* .i. institut*io*e**

Hunc si furtive suscep*tris* et sine forma
s^cform*a* seruat .i. talis

Quam tenet ecclesia. nisi dispenset super hoc qui
.i. q*o* hab*z* praet*e* disp*landi* s^cde tali recept*io*e** ordin*u*bi**

Dispensare potest iuste damnaberis inde.

Tunc autor ponit qntū documentū de ordinibz sacris dicens. si fuerit alijs clericus seruiliis peditōis volens pcedere ad ordines sacros. talis non detet pcedere nisi cū plesu dñi sui. imo nec etiā intrare debet religionē nīl habeat plesum dñi sui. qz ad suscepōez sacroz ordinū requiritur pura liberitas. sed talis nō est liber. ergo nō dī pcedere. Subdit ponendo aliud documentū. scz sexuz dicens. Si aliqs suscepit sacros ordines furtive & sine forma ecclie. talis dī dānari & suspendi ab ordinibz sacris. nisi spēaliter ab habente potestate dispēlandi secu dispensatū fuerit.

Primo notādū. ex līta habeat qz iste q est seruiliis peditōis nō detet pmooueri ad sacros ordines. Contra hoc arguit sic. deus gloriōsus non est acceptor psonar. ergo qlibet p acceptare sacros ordines. sive sit seruiliis cōdīcōis sive nō. Ans p in actibz apłoz. Sed pntia pba. qz si seruiliis debet abiici & liber pmooueri. tūc videt q liter sit deo gratus & seruiliis nō qd est pera autoritatē p̄us allegata. Rñdet sī intentōem autoris. q nullus dī pmooueri ad sacros ordines q est seruiliis peditōis sine plesu dñi sui. Ut p sacroz ordinū suscepōem datur gratia sanctitatis. gratia dignitatis. & gratia honestatis. Et ad istā dignitatem sex requiruntur. **P**rimo pncipaliter requiri honestas originis. scz q sit de honesta parētela ex parte vtriusqz sexus. & p hoc excludūtur spuri. **S**ecundo requiruntur honestas hoīs. s. q nō sit diffamatus & publice p̄fusus. qz illi nō admittuntur ad sacros ordines nisi cū dispensatōe pape. **T**ercio requiruntur honestas corpis. p hoc excludūtur corpora vicia habentia. sicut sunt isti hoīes qui sunt priuati membris pncipalibz & officialibz. videlz manibz & digitis. **Q**uarto requiruntur honestas actōis. & ppter hoc excludūtur homicide & p̄similes. qui ppter illaz actionem nō promouentur ad sacros ordines. **Q**uinto requiruntur honestas peditōis. & ppter hoc excludūtur illi qui sunt seruiliis pditionis. **S**exto requiruntur honestas conuersationis. ppter hoc excludūtur ioculatores & huiusmodi homines. quia tales sunt instabilis animi. nec sunt honeste conuersationis. Tunc ad rationem dicendū est. q deum non esse acceptorem personarum intelligitur dupliciter. Uno modo ad ecclesiam triumphantem. & sic intelligenda est autoritas vbi supra. quia nullus excluditur a regno dei. Alio modo intelligitur quo ad ecclesiam militantem. & sic nō intelligitur prefata autoritas. quia plures sic abiiciuntur a sacris ordinibus ut prius patuit.

Secundo notādū. q littera potest intelligi per distinctōem. qz vel talis pmoouerat ad ordines suo domino sciente vel ignorante. Si ignorante domino. tunc talis restituatur domino suo. Si aut̄ non ignorantē domino & dominus ptradicit. tūc talis detet domino restitu sub hac pditione sī aliquos q nō seruat sibi in corporalibz. sed in diuinis officijs. Etiaz si talis intrauerit religionem nesciente vel contradicente domino suo. et si in trious annis non exigit eum. tunc talis fit liber in claustro. Si aut̄ dominus sciens & nō ptradicit. tūc detet dimitti. qz liber factus est. Si vero sciente domino suo aliquis pmooueretur. vel ergo scitur ab ordinante & res presentante. vel non. Si scitur ab vtroqz. tūc ambo detent puniri. si unus em scit. tūc iste detet puniri in duplo. Si vero ab omnibus ignoratur. tūc dicunt aliqui q sunt liberati a seruitute p suscepōem sacroz ordinum.

q ij

Summula Raymudi.

L Tercio notandum, quod illi dicuntur ordines recipere furtive quod non recipiunt eos eo modo sicut institutum est ab ecclesia, sicut si quis accederet ad ordines sine exemptione, vel si quis eodem die reciperet duos ordines.

L Ultimo notandum, quod iste de furtive recipere ordines quod est in sententia anathematis, quod agit contra mandatum ecclesie. Et hoc est duplum, quod vel talis manet in seculo vel non. Si non manet in seculo ita quod intrat religionem, tunc dispensat cum eo episcopus propter favoris ordinis. Si autem manet in seculo, tunc episcopus non potest cum eo dispensare, sed solum dominus apostolus. Et etiam ille de non seruare formam ecclesie qui non intrat per ostium sed aliunde sicut fur et latro. Et ille tunc de furari sacros ordines quod eos suscipit absque determinata forma ecclesie. In scindendo quod vera et determinata forma in ordinibus sacris est ista. Primo ut quis exanimatur, sedo intitulatur, tertio proclamat, et deinde ab episcopo ordinatur. Et ergo qui non est examinatus vel intitulatus vel proclamat, si recipit ordines furatur ipsos. Itē si aliquis procedit ad sacros ordines sub titulo aliquius beneficij et non habet beneficium ille furatur ordines.

s' aliquis s' suo i. recedes.

M onachus ex clauistro fugiens, si presbyter hic est

s' ad clauistram i. tale officium diuinum

Et redeat, prohibetur ei celebratio missae

quasque priam agat i. dispenseat

Donec peniteat et factum papa resoluat

s' tal' monachus sic quod non debet ministrare in ordinibus susceptis

Ant in perpetuum suspenditur ordine tanto

i. de his monachis i. apostatas

Hec his de claustris sunt scripta sivos fugitiuos

i. quis abbas excusat, s' monachos i. autoritas

Qui damnare solent vos soluit gratia pape

Prius auctor determinauit de ordinibus sacris, hic determinat de monachis ex clauistro fugitiuis. Et dividit in duo. Primo determinat de monachis fugitiuis ordinatis in presbyteros. Sedo de non ordinatis in presbyteros. Scdm ibi (Si fugit ex clauistro) Dicit ergo papa quod monachus presbyter qui fugit de clauistro et iterum revertitur ad clauistrum, talis non debet celebrare missam donec peniteat et papa cum eo dispenseat de tali negligentia. Si autem talis est diaconus debet suspicere ab ordinibus, et non debet ministrare in suo ordinis nisi prius peniteat sicut decretum superioris sui.

L Quarto notandum, quod littera intelligit de his monachis quos excusat abbas illius clauistri, ubi tales monachi fugientes existebant, quod forte subtraxit calicem vel aliquid huiusmodi fecerat, et talis curreret de clauistro et iterum rediens non potest celebrare missam nisi prius fuerit dispensatus, et talis autoritatatem alii quoniam abbas potest habere a domino apostolo, si autem non habuerit istam autoritatem, tunc optet eum ire ad dominum papam, qui solus cum eo dispensat. Dicunt enim aliqui quod in isto casu abbas illius clauistri possit cum eo dispensare. Itē tamen debet intelligi de istis monachis fugitiuis qui sunt excusat a suis superioribus, si autem huiusmodi monachis non sunt excusat, tunc eorum superiori potest cum eis dispensare.

Scđo notandū littera loqtur hic de apostatis. Unū apostata sic defi-
nit. Est temerarius recessus a statu fidei obedientie vel religionis. Unde
triplex est apostata. scz a fide. ab obedientia. et a religione. A fide dz aliquis
apostatare qñ dñmiret catholicā fidē et adheret fidei hereticoꝝ vel alioruꝝ
infidelii. Ab obedientia dz aliquis apostatare qñ facit q̄s p̄tra dei vel cano-
nis p̄cepta. Et istā apostasiam p̄misericordiā adā et eua qñ fecerūt p̄tra dei p̄ce-
ptū. Tercia apostasia est a religione. et est qñ aliquis religione exīt post pro-
fessionē factā. et de tali apostasia loqtur hic textus. Unū primi apostate de
facto sunt excōicati. et nō solū illi. sed hōes eis adherentes. sed sedi apostate
nō p̄nī p̄hītere testimoniuꝝ in multis. tercij q̄uis receperūt sacros ordines
et nō p̄nī ministrare in suis ordinibꝫ nisi facta disp̄latione.

tal⁹ monachus post hoc

Si fugit ex clauſtro laycus conuersus. et inde
i. p̄traxerit m̄rimoniū s̄e viro
Duxerit uxorem. cum crimen constat. ab isto
mulier i. iterū intret s̄e suū
Hec eat. et repeatat correctus apostata clauſtrum
i. si fecit p̄fessionē i. matrimoniū
Si fuerit sua nota professio. coniugūm stet
s̄e p̄fessionē i. monachū et uxore
Sinullam fecit. tamen illos equa voluntas
i. diuidit i. p̄tinēter scz ambobꝫ
Separat. ut caste viuant iniungitur istis

Nic autor determinat de monachis fugitiuſis laycis et quersis dicens
si aliquis monachus quersus fugerit ex clauſtro et duxerit uxore. et uxor ins-
telligeret eū esse monachū fugitiū. tūc ipa dz euꝝ relinquere et inducere q̄
redat ad clauſtrū. et ip̄e ecōuerso intrans clauſtrū dz corriga superioribus
monasterij. et dz manere in isto. Si aut̄ sc̄i. q̄ ip̄e exiuit clauſtrū ante p̄fessi-
onē. ut in anno p̄batōis. tūc talis quersus p̄t manere in matrimonio cuꝝ
uxore sua. nec tenetur redire ad monasterium

Primo notandū. q̄ quersus exiens clauſtrū post p̄fessionē et annū p̄-
batōis. talis debet cogi redire ad clauſtrū suū. et debet et dignā penitentia
p̄ tali excessu agere. Si aut̄ ante p̄fessionē exeat et ducat uxore. p̄t cuꝝ illa
manere. q̄ nōdū ligatus est ad clauſtrū. tñ si uxor sua admittere voluerit
ambō caste viuere possunt. si nō p̄nī reddat mutuo debita

Scđo notādū. exq̄ in p̄nī l̄ra sicut in p̄cedētibꝫ habitū est de m̄rimoni-
o. tūc est sciendū q̄ triplex est bonū matrimonij. scz fides. sacramētū. et p̄-
les. Primum bonū est fides. q̄ ibi est indiuisibilis p̄iunctio animarꝫ et corporum.
Sed in bonū est sacramētū. q̄ ibi nullū diuortiū debet celebrari. Terciū
est bonū plis. scz ad cultū dei. Et ppter hoc fit triplex p̄iunctio in matrimo-
nio. Primo ibi fit p̄iunctio singularis. q̄ solus vir p̄iungit multeri. et ppter
istam singularē p̄iunctōnem oritur bonū fidei. q̄ inter duas plonas est vna
dilectio. sed si terciā supuenerit statim remittetur dilectio. Secundū. est ibi
p̄iunctio indiuisibilis. et ex hoc est ibi matrimonij qđ est sacramētū. Terz-

q. iii.

Summula Raymudi.

Quo ibi est pūctio vtilis. et ex hoc ostendit bonū plis. qd generat pncipaliter ad cultū dei. Et ergo triplex pūctio correspōndet trīplī bono mātrīno nūj. Unū pūctio singularis correspōndet bono fidei. sed pūctio indiūsiblēs bono mātrīmonij. Pūctio vero vtilis bono plis

Sed oī notādū. qd in mātrīmonio est triplex actus pīgalis. Quidā est līcīus. qdā fragilis. et qdā phibit. Ac? līcī est triplex. qdā simpliciter ppter plis generatōem. et iste est act? pītūs et meritor? Sēs fit in redē dēbitū thori. et iste etiā est līcī. qd vir teneat reddere mulieri debitiū carnīs. Tercius est ppter fornicatōem euitandā. Et hī est duplī. vel in cōīnge. vel in se. si in pīuge. tūc nō peccat. Sēs ac? pīgalis est fragilis. et iste fit ppter dilectōem. et hī duplī. vel ppter dilectōes vxorū vel fornicariā. si vxorā peccat venialr. pbi grā aliquis dicat sic. ego cognoscō vxorē meā. ppter ipiū dilectōem. et si nō esz vxor mea ipam nō cognoscere. et in hī peccat venialr. Si autē diligit eā fornicariē. tūc in hī peccat mortaliter. pbi grā dicat aliqz. si talis nō esset vxor mea adhuc vellē eā cognoscere si possem. et sic ibi est dilectō fornicariā. Tercius actus pīgalis ē pībitus. et iste fit pluribz modis. Primo fit in tpe qd pībitū est ab ecclīa. scz in adūetu dñi. in qdragesima. et tpe infirmitatis mulieris. et sic pīter in qttuor tpiibz anni. et in alijs multis in qb nō licet exercere iura carnalia. Itē nō delēt fieri in locis pīscratis. nec etiā delēt fieri pī modū incitatōnis. qd quotienscibz hō incitat seipm ad hoc peccat mortaliter.

Ultimo notādū. qd si sit aliqz hīs vxorē et cognoscat carnali sororem vxoris sue. tūc dubitat vtz deinceps possit cognoscere vxorē suā. Rūdef sīm plures doctores qd nō. hī ipē dī pīpetue abstinere. qdā vxor sua vera cōsanguinea sua seu affinis effici ex costu ppterato cū sorore vxoris. Et qdī pīterius. vtz talis dī dimittere vxorē suā vel nō. Rūdef sub distincōne. qd vel talis cognovit sororē vxoris sc̄erter. vel ignorat̄er. si ignorat̄er nō pī dimittere. qd talis error nō opatur diuortiū. si autē sc̄erter fecerit. tunc vxor pī ab eo separari. si autē nō separant̄ cū ipē vir debitū thori nō debet petere.

¶ De vita et honestate clericorū

Nolumus in domibus personas presbyterorum. sacerdotum
se mulieres sacerdotis

Suspectas esse. Mater soror atqz sororis

sē domibz .i. sanguinee

Filia vel fratrīs in eis sint vel prope neptes.

sacerdotes .i. firmis .i. psbyteris .i. paupibz

Hi pro posse suo miseris. socijs. vel egenis

rgalia .i. beneficāt fidelibz xpī

Et christi sermis sua dent et commoda prestent.

sacerdotes .i. phibitorū

Hospitij. nec sint hi lusores veritorū.

.i. sicut .i. taxilloz

Ludozum. velut est aleē. globi. deciorum.

Iste est tertius tractatus huius libri, in quo autor determinat de vita et honestate clericorum. Et dividit in duas pres. In prima antea facit quod dictum est. In scda determinat de usura et eius specie. Scda ibi (Usure species) Prima adhuc in duas. primo facit quod dictum est. Scdo determinat de lymonia ibi (Si rebus) Prima adhuc in duas. primo facit quod dictum est. sedo determinat de bellis principiis. Scda ibi (Si principis) Prima adhuc in duas. nam primo facit quod dictum est. Scdo determinat de rebus inuenientibus quod sunt predictae. doces quod sit agendum circa istas. scda ibi (Si bona) Prima adhuc in duas. nam primo facit quod dictum est. sedo determinat de suribz raptoribz et malefactoribus. Scda ibi (Fraude) Partes patetibz in pcessu. Quatuor ad primas per auroz vult quod in domibz sacerdotibz non debent habere psonae suspecte ut sunt iuuenes mulieres. Et rō est. quod hoies haberet statim suspicione de sacerdote super talibz psonis iuuenibz. tñ mater et sorores. filii vel filie sororibz pñt bene pñozari ipsi. Deinde autor subdit ponendo duo documenta de vita et honestate clericorum. dices quod clerici siue sacerdotes debent egenis peregrinis et alijs paupibz benefacere per christi nomine ipsis elemosynas dando ipsis hospitando. ipsaqz verbis et auxiliis et alijs bonis opibz subueniendo. Subdit ulterius aliud documentum. quod clerici et sacerdotes non debet adhærere ludis phibitis. nec debet esse manifesti lusores in alea in globis. et in diei. i. taxillis. quod tales ludi phibiti sint.

Notandum primo. quod auroz phibet hic infra mulieres suspectas siue in honestas seruire siue morari in domibz sacerdotibz. Pro quod sciendum quod mulieres sunt duplices. Nam quodam sunt pñucte. quodam extraneae. Coniuncte sunt pñsanctuine et illas sacerdos per halere in domo sua. Sed extraneae sunt alie mulieres ipsi sacerdotibz non atrinete. mo pñs infra intelligit de mulieribz extraneis ppter suspecte tollendis. Coniuncte mulieres sunt duplices. nam quodam sunt pñucte mediate. et quodam immediate. Immediate sunt pñsanctuine. Si mediate sunt familiares ipsa pñsanctuine. mo mulieres imediate ut pñsanctuine pñt habitare cum sacerdotibz. Si mulieres pñucte mediate. ut sunt familiares ipsa pñsanctuine non possunt habitare cum sacerdotibz. De quo sanctus Aug. Quocunqz sororibz meis iuncte sunt sorores mee non sunt. Et ille familiares sunt duplices. aut sunt satis annoe. aut iuuenes. Si pñmum. tunc bene pñc sustineri in domibz sacerdotibz. si secundum. tunc non debet sustineri. quod de Bernardus quod calamus appositus ignis faciliter incendit. Eo mo est de sacerdote. nam si sacerdos esset apud pulcrum mulierem tunc citro calor luxurie in eo incenderet ab ea. ne ergo pertingat phibetur eas esse in domibz sacerdotibz. Tunc legit in dyalogo beati Gregorij pape. quod fuit quodam sacerdos qui matrem suam per semitam duxit manu coopta. tunc mater a filio qui sicut quare hoc ficeret Redit sacerdos. mater mea racte et spes mulieris decepit multos. ne ergo ex racte nihil mala crescat cogitatio duco te manu coopta. Non ex quo talis timuit mala in propria matre multo plus est timendum in alijs. Item psonae pñsanctuine sunt duplices. quodam sunt in linea descendentiis. quedam in linea ascendiis. ut mater. auia. pauia et cetera. sed in linea descendentiis sunt filia nepotes et sic de alijs. mo hinc mulieres non phibentur usque ad quartum gradum. quod de talibus non est mala suspicio. Sed alia est linea transversalis vel collateralis. ubi mulieres phibentur usque ad tertium vel quartum gradum.

q. iiiij.

Summula Raymundi

Scđo notandū circa p̄mū documentū, autor in textu innuit q̄ sacerdotes debet succurrere paupib⁹. Et iura assignat rōnem huius, q̄ sacerdotes viuunt de patrimonio xp̄i, et ideo q̄ sacerdotes ordines accipiūt tunc manus eoz inūgūtur oleo, q̄ p̄ oleū denotat q̄ delent esse misericordes et plus obligant ad misericordia q̄ alij hoies. Unū legit in canonica Johānis ca. ij. q̄ oīne petū aut est ex ɔcupiscentia carnis, aut ex ɔcupiscentia oculorum, aut ex lugubria vite. ɔcupiscentia carnis est luxuria. ɔcupiscentia oculorum est avaricia, lugubria vite est ipsa lugubria. Et in istis hō peccat triplē. scz in deū, in p̄ximū, et in semetip̄m. In deū peccat p̄ lugubriā, in p̄ximū p̄ avariciā, in semetip̄m p̄ luxuriā. Et de istis p̄c̄is p̄ hō faciliter sat̄ facere per tria bona opa. scz p̄ orōnes, letūnia, et elemosynas. q̄ hō peccāt p̄ lugubriam p̄t sat̄ facere p̄ humiles orōnes et deuoras. Scđo hō peccat p̄ avariciā in p̄ximū, et huic p̄c̄o p̄t sat̄ facere p̄ largitōrem elemosynaz subueniendo paupib⁹. Tercio hō peccat p̄ luxuriā in semetip̄m, et huic p̄c̄o p̄t sat̄ facere p̄ letūnia. Dō ad p̄positūmerito sacerdoteshortatur ad bona opa, s. ad misericordia ad dandū elemosynas, et sic de alijs, q̄ oīa q̄ possident illas elemosyne ɔstitute in redemptōem aīaz, et in adeptōem celestis curie, q̄tū eis pure dant, ppter deū quo ad vitā eoz, ideo illa quib⁹ ad necessitates nō indigent debet dare, ppter deū. scz paupib⁹ secularib⁹ vel alijs sacerdotibus egensis et vice sustentatōem nō hñtib⁹.

L Ultimo notandū circa scđm̄ documēntū, q̄ sacerdotes nō debet ludere. Pro quo sciendū, q̄ in alijs casib⁹ p̄t ipsi sacerdotes licite ludere, scilicet pure cā recreando, q̄ forte sacerdos fatigatus ex studio vel orōnib⁹ ad re creatōem adipiscendā licite p̄t se in honestis ludis parum exercere.

Pro q̄ sciendū, q̄ ad ludū lictū requiriūt plura. Primo requiriūt honestas p̄sonaz, et sic ip̄i sacerdotes cū in honestis hoīib⁹ nō debent ludere, vt cū cōi p̄plo vel vulgo, nec etiā debet ludere cū mulierib⁹, q̄t hoc p̄ncipaliter ip̄is est inhibitū, vt patebit de circūstātijs ludi, de quib⁹ dicet infra. Scđo requiritur honestas instrumentoz, et ideo sacerdos cū globis et cūm̄ taxillis ludere nō debet, vt manifeste dicitur textus. Tercio requiritur honestas tpijs, q̄t ludus nō debet fieri in dieb⁹ celebrib⁹ et in noctib⁹, et omnes isti errant qui in nocte natiuitatis christi ludūt taxillis. Quarto requirit honestas mārie, scz ludant p̄ vna assatura, vel cantrō vīni vel cereuisie, vel p̄ parua et modica pecunia, et si vltra alijs transgrederetur tūc ludus fieret illicitus.

Quinto requirit honestas morū, scz q̄ sint tene morigerati in ludo, ita q̄ iste ludus fiat in gaudio sine fello, sine rixa, sine inuidia, sine detractōe, sine fraude, et sine omni dolo. **U**nū notandū sīm̄ theologos, ludus sacerdotib⁹ ideo est prohibitus, et nō solū sacerdotib⁹, imo omnib⁹ christifidelib⁹, q̄t ibi occurrit plura vicia. Primo ibi ɔcurr̄t avaricia in hoc q̄ haber desiderius lucrandi. Secundo ɔcurr̄t volūtas spoliandi, et sic aduenit rapina. Tercio ɔcurr̄t vslura, q̄t p̄ponit cū parua pecunia magnā lucrari. Itē ibi ɔcurrit mendacia et turamenta q̄ nocua sunt et p̄hibita, q̄t de scriptura, mens dax os necat aliam, etiā scriptū est, neq̄ iuraueris p̄ celū neq̄ p̄ terrā. Etiā ibi datur scandalū circūstantib⁹, et hoc fit p̄tra, p̄hibitōem ecclesie. Etiā ibi fit tpijs omissionis, q̄t isto tpe possent exercere bona opa, ideo ppter ista q̄ se quisctur ex ludo ipsiis sacerdotib⁹ et clericis ludus est prohibitus.

Sacre scripture s^e p̄sbyteri
 In libris studeant sermonib^s, et recitando
 .i. miracula & gesta sc̄rōꝝ patrū .i. qd̄ est iustū
 Sanctorum vitas, et agendo quod sit honestum
 inhæreant s^e eis p̄missaz
 In vigilent curis animarum nocte dieq^s
 .i. si sequitur utilitas .i. vita humana .i. p̄ fideliꝝ xp̄ianis
 Si sit opus corpus animam dent pro grege christi
 nihil pficiat s^e p̄sbyteros sacerdotes
 Nil faciant quod non decet hos. sint hi moderati
 vestimentis .i. habitu .i. virant
 Vestibus et cultu sic viuant exteriori
 .i. q .i. informatores subditoz
 Ut sint doctores et sint exempla suorum
 s^e informare p̄ predicationes .i. honesta
 Et quod lingua nequit saltem doceat bona vita

Hic autor ostēdit in qb̄ clerici & sacerdotes se exercere debet. **O**t d^r sa
 cerdotes & clerici debet studere in libris in qb̄ videat vītas & passiones
 sanctoroꝝ & istas recitare debet laycis ut sumat in hoc exēpla corrīgēdi se et
 nihil debet agere nisi qd̄ sit honestū. **E**t debet omīb^s tibi vigilare in curis
 aīaz ut ipiāias sui gregis deo p̄mendēt & subditos eoꝝ in bona vita p̄ser
 uēt. & debet oīa sua agibilia cursali mō & p̄cessu ordinare. & illud qd̄ nolūt
 sibi fieri etiā alijs nō faciat. **E**t debet ponere corpus & anima suā p̄ seruati
 one aīaz fideliū si necesse fuerit & si aliq^s utilitas ex eo p̄ fieri. & debet ēē mo
 derati in vestib^s & cibariis seu victu & amictu. ut etiā alijs xp̄ifidelib^s suc
 curriere possint. **O**t sic ipi debet viuire p̄uersatōne & cultu exteriori ut sint
 bonū exemplū suoꝝ subditoz. & dato q̄ ipi subditi non possint instruīser
 monib^s. tamē instruēt ipos bonis exēplis

Notandum p̄mo, nā līa d^r q̄ sacerdotes debet studere in libris & debet
 studere vitā sanctoroꝝ & hāc recitare p̄plo. Rō est. q̄ ipi nō aliud negotiari
 habet nisi q̄ vigilēt in curis aīaz. q̄ ipi se sp̄ debent occupare cū aliquo bo
 no facto ut nō ociosi inueniant. q̄ d^r aplūs. Nolite locū dare dyabolo. q̄a
 quē dyabolus ociosum inuenerit istū p̄uersis occupatōib^s occupat & ipm
 seducit. & sic tūc talis p̄petue p̄fundit. ex eo q̄ ociosus dat locū dyabolo. vt
 p̄z de Salomone. q̄ interū q̄ fuit in p̄structōe tēpli deo placuit. s^r postq^s
 desinebat & ociosus fuerat tūc ydolatriā exercebat. **E**t sic dyabolus ipos
 ociosos seducit cū p̄uersis opationib^s. ne ergo hoc p̄tingat tunc ipi clerici
 nō debet ociari. sed debent studere in libris miracula & passiones sanctorū
 recitando populo.

Scđo notādū. q̄ ipi p̄sbyteri diligēter debet custodire aīas suoz par
 rochialū ne seducant p̄ malas suggestiones dyaboli. q̄ d^r aplūs Sobri
 estote & vigilate. & ideo h̄mōi oues p̄missē sunt sacerdotib^s ut ipas non le
 sas h̄z p̄fectas & incolumes & firmiter in fide stātes deo p̄mēdet.

Lertio notādū. d^r autor in līa. q̄ si fuerit opus tunc ipi p̄sbyteriz

Summula RAYMUNDI

plebani detet ponere corpus et animam. i. vita aialē. p saluatōe xpifidelii et p
plo eis missis. Pro q̄ sciēdū et sacerdotes nō sp detet hoc facere nisi vi
deat utilitatē aliquā ex eo puenire. Sz si nulla utilitas p̄t inde seq̄ tūc nō
detet facere. Unū sacerdos statim p vno ybo nō d̄z mori p plo. sed solū si
p̄siderat q̄ sit ardua cā. s. q̄ oues vellēt deficere in fide catholica ppter pse
curōes vel passiones alīq̄s. tūc sacerdotes detet ipas pfortare ut sunt for
tes in fide. vñ ap̄ls Fratres estote fortes et sobrii in fide. Et sic etiā ipi sa
cerdotes detet sacerdotiis prochālib. nā debent doctrinas et autoritates
ipis recitare. et si ipi credere noluerint tunc morti se tradet ut suos subdi
cos in fide p̄leruet. Sz si nō videat utilitatē ex morte sua venire tūc faciat sig
nit fecit xps. q̄ cū iudei volebat iesum lapidare tūc abscondit se et exiit
de templo. q̄r nondū venit t̄ps passionis eius. Sic sili modo faciat sacerdo
tes si nō viderint utilitatē ex morte sua puenire.

¶ Quarto notandū. iuriste exp̄ti l̄ta trahit cām quare tractus mat
rimonialis sit prohibitus sacerdotib. nā ad ipm sacerdotē plura req̄unt.
Primo em̄ requiritur ad vñ sacerdotē et ip̄e d̄z studere in sacra scriptura et
p̄ hoc euītabit multas vanas cogitationes q̄ occurseret ip̄i ocioso. q̄r nostra
memoria h̄z se sicut molēdinū. in quo si ponit bonū frumentum bonum mo
lit. sed si p̄t imponit pīcē rep̄sentat. Sic sili mō est de ipis sacerdotib. s. si
nō studeat in sacra scriptura vbi miracula et passiones sc̄toꝝ habent. tūc ip̄e
occupat se maliꝝ op̄ationib. Etia nostra memoria h̄z se vt rex. q̄r qñ aliq̄s
rex occupat in bello. tūc oēs subditi sui occupantib idē. Sz qñ ip̄e est liber et
solutus. tunc q̄libet transit quo vult. Sic sili modo est de nostra memoria et
aia. q̄r qñ ip̄a occupat in sacra scriptura tūc oēs sensus occupantur in sacra
scriptura. sed qñ nō. tūc q̄libet sensus occupat in delectatione p̄pria et obie
cto. et s̄chō cadit in multiplices cogitationes. ergo tūc sacerdos trahit ex
occupatōe tali p̄ studium sacre scripture. Per domesticā vero p̄curatōem
videlz vrois et pueroy in matrimonio nimis occuparent sacerdotes. ergo
tractus matrimonij est ipis prohibitus. q̄r sicut de Lom̄m̄tator q̄ null
la virtus rātum valet ad sciētā sicut ipa castitas. ergo oppositum castitas
is qđ in matrimonio p̄sistit. impedit sciām in hoīe. ne ergo tollat tale bo
nu. tūc tractus matrimonij ipis sacerdotib est prohibitus. Sed ad sacer
dotē requiritur p̄uersatōis maturitas. que leez tollit p̄ matrimonij ppter in
stabilitatē ipsar. mulier. q̄r v̄līc mulier traheret vñ de p̄uersatōne maria
ra et bona. vñ Q̄um sancto lez̄ eris et. Ne ergo tollat hoc bonū tūc leez
tractus matrimonij sacerdotib est prohibitus. Terrio requirit ad sacer
dotē bñficij et officij r̄aiꝝ sibi p̄missar fidelitas. vt habeat Joh. vñ timoyb
dixit dñs. petre amas me et. Et istud bonū leez possit impediī per ma
trimoniū. Quarto requirit q̄ si necesse fuerit tām suā d̄z ponere p̄ oīib.
et hoc iterz tollere p̄ matrimonij. q̄r in matrimonio est pluralitas filioꝝ et
filiaꝝ quibz tunc sacerdos deterret p̄esse eis necessaria corporis p̄curando es
sic nō posset attentare sacerdotale dignitatē et diuinū officiū. vñ metris
sta. Pluribz intentus minor est ad singula sensus. Quinto ad verum sacer
dotē requiritur. q̄ si necesse fuerit tūc ip̄e detet subuenire paupibz in verbis
in exemplis. in elemosynis. in rebus exterioribz in alijs bonis. Et dicit q̄dam
dactores. q̄ melius est ip̄i sacerdoti et subueniat cum doctrina q̄z cum ele

Emosyna Et assignat rationem talis quia praeclarior est corpe. sed bona doctrina nutrit animam. elemosyna autem corpus. ergo sequitur propositum quod bona doctrina sit melior elemosyna. Et quod greci nolebant statuto apostoli obedire. sed vita voce et vnamiter appellauerunt. igitur omnis doctrina et sapientia ab eis est ablata. Sed quoniam omnis sapientia et doctrina vigebat apud eos. nunc autem omnis doctrina et sapientia lata est ad nos et ad ecclesiam nostram.

i. tales aues venaticas clericis philemus
Alos. accipitres. falcones. his inhibemus

i. garrulatus poratores i. canes venaticos

Nonsint clamosi. bibuli. catulos nec habentes

s. p. byteri facere

Venaticos. possunt opus exercere necesse
i. reficere s. tales p. byteri

Atreligare libros. vel scribere pro precio. si
paupes i. diuitiaz p. byteri

Sint inopes rerum. vel eis substantia desit
talia instrumera i. volatilia

Retia tendicula que sunt ad aues capiendas

i. talia aialia i. quas feras clericis

Aut lepores vel bestiolas permittimus istos

i. publica s. clericis

Vel que clamosa non sit venatio. possunt

i. prendere s. eis

Piscari licite. piscatio publica desit

s. sit talis piscatio honesta s. clericis

Sed priuata. pia dum conueniunt sit eorum

opatio i. q. sunt honesta openetur

Actio. que liceant inter se gaudia tractent

s. p. byteri omittant canonicas i. aliquid

Non pretermittant horas aut officij quid

Thic ponit alia doctrinam rectificantem vitam et honestatem clericorum dicens nos inhibemus quod omnes sacerdotes ita existentes in sacro ordine sint renoluti et semoti ab illis quod ponuntur in littera. scilicet quod non habeant nisos. accipitres. ratis. Etiam quod tales non sint clamorosi nec bibuli nec habentes canes venaticos et. Possunt tamen exercere aliquod opus si necesse fuerit. scilicet religare libros vel scribere per premio si pauperes et geni existunt. vel alia opera et similia istis facere possunt Subdit remouendo dubium. quod diceret quod s. tunc mundani et secularis res sacerdotes nihil debent operari per declinationem et ipsius. hoc dubium remouendo dicitur. quod clerici potest exercere ista que patet in littera. scilicet quod possunt extendere retia sua. videlicet ad piscandum per sua necessitate. etiam potest capere aues ut alaudas. et sic de aliis. Et sicut possunt capere feras. ut lepores vel asperitos et ceteros. Sed tamen hoc cum securitate et cautione fieri. dum scilicet talis venatio non sit clamorosa publica et manifesta. sed secreta et submissa. Octauia clerici possunt

Summula RAYMUNDI

Gaudia exercere inter se. s. disputare in sacra scriptura. sed tñ clerici nō debet
omittere horas canonicas de die nec de leata p̄gine

Primo est notandum circa l̄am. autor hic prohibet clamorosaq; venatioem
sacerdotib; Pro q̄ nota. q̄ venatio est duplex. qdā clamorosa. z qdā nō cla-
morosa. p̄ma est prohibita sacerdotib;. scđa ē eis p̄cessa. si talis venatio fit cā
necessitatis vel recreatiois vel utilitatis. Uli sacerdotes sunt duplices. qdā
sunt ep̄i. z illis potissimum prohibita est. nā si facit ep̄s venatioem clamorosaz
bz suspēdiab officio p̄ spaciu triū mensū. bz si sacerdos simplex facit venati-
onē clamorosam. tūc suspēdiab officio p̄ spaciu duoz mensū

Scđo est notandum. hic d̄r de negotiis secularib; que sacerdotes exerceſ
re p̄nt. Pro quo est sciendū. q̄ negotia secularia st̄j multiplicia. qdā sunt
ex sua natura in honesta. vt usura. symonia. z illa prohibita sunt tam secula-
rib; q̄ clericis. quedā sunt negotia secularia que ex sui natura sunt honeſ-
ta. z illa p̄ueniunt tam clericis q̄ laycis. videlicet vendere frumenta q̄ ip̄is
creuerūt z p̄sumilia. Sed ista negotia secularia honesta ex aliquibus circumſ-
tātib; fiunt in honesta. Et istaz circumſtantiaz sunt quatuor. s. locus. tēpus.
causa. z persona. Primo fiunt in honesta ex loco. videlicet si vendit in loco sacro
q̄ hoc est. prohibitum in euangelio qn̄ dñs repulit emētes z vendentes de
templo dicens. Domus mea domus orōnis vocabit. Scđo ex tempore.
videlicet si fiunt tpe prohibito vt dieb; festiuis. Tertio fiunt illicita explora.
q̄ vendere z emere indifferēter clericis nō est licitum ne mercatores vide-
antur. Quarto fiunt illicita ex causa. vt si mala intentōe faciūt. s. propter de-
fraudare proximū.

Ite notandum. d̄r in l̄a q̄ sacerdotes nō detent p̄ter
mittere horas canonicas. dubitas ergo. utru sacerdos omittēt horas pec-
et mortaliter. Et vider q̄ nō. q̄ sacerdos nō peccat mortaliter omitten-
do missam. ergo nō omittendo horas canonicas. An̄s p̄t de se. q̄ si sacer-
dos abstinet a missa ideo sp̄ nō peccat. q̄ dt beūs Aug⁹. nō laudo nec vi-
tupero sacerdote quotidie missam celebrare. Sz p̄ntia. pbaſ. q̄ plus vider
esse omissione missæ q̄ horas canonicas. Sz in opositū est l̄a que dt q̄ quili-
ket sacerdos est obligatus ad horas canonicas in rei veritate. Et fin iusti-
tia nō solū sacerdos. sed etiā cū hoc qlibet beneficiatus. vt p̄z extra de celeſ-
bratōe missaz caplo p̄mo. Ad illud dubiū r̄ndet q̄ p̄cepta sunt duplicita.
quedā affirmativa. quedā negativa. Affirmativa sp̄ obligat z nō. put sp̄.
sicut est seruare horas canonicas. q̄ ad hoc sacerdos sp̄ tenet. nū p̄uentus
magna infirmitate ppter quā horas canonicas implere nō p̄t. Sed p̄cepta
negativa ista obligant sp̄. put sp̄. vt nō furareris. nō mechaberis. z ad illa
p̄cepta hō sp̄ obligat. z nō est aliq̄ casus in q̄ hō posset licite trāsgredi il-
la p̄cepta. Tūc d̄r ad rōnem negādo p̄ntiam qn̄ arguit. sacerdos licite p̄t
omittere missam. ergo licite p̄t omittere horas canonicas. Et tūc d̄r vtter-
us q̄ missa nō cadit sub p̄cepto dei. sed est voluntaria. sed dicere horas ca-
nonicas cadit sub precepto dei

s. p̄bteros .i. vetamus

Hos ancillarum prohibemus inesse choreis

caueant .i. tumultu .i. rusticoz

Et fugiantstreptus laycorum sine tabernas

.i. legenis .i. donēt .i. diminuāt
Ut plus pauperibus christi tribuant moderentur
.i. prius sumptus scz cibi z potus
Expensas proprias sumendo superflua vident

Nic autor subdit alia doctrinā de vita z honestate clericorū dicens. clē
ricos nō debet ducere choreas publicas vel aliquas ancillas p circulū. Eti
am clētici debent fugere strepitū laycorū z tabernas. z moderate debent
vivere. z dare pauperib⁹ de p̄prijs bonis. z nō debent vivere in crapula. in
superfluitate. z in voluptatib⁹

Circa līram p̄mo notādū. autor dicit q̄ clerici nō debet ducere choreas.
Huius rō est. q̄ clerici debet esse speculū veritatis z frutis. z in oīb⁹ ope
rib⁹ bonis debet esse exēplar alijs hoīb⁹. si ergo t̄p̄ chorissant. tūc publice su
p̄p̄os p̄mune vulgus p̄clamat. z sic tūc grāde p̄cīm p̄metūt. q̄ choreas
nūc vel raro absq̄ p̄cī fieri p̄t. ergo sacerdotes debet vitare choreas mu
lierū z omnia sūla. ne dent alij malū exemplū

Scđo notandū. q̄ chorea sic definīt. est circulus eathenatus cui⁹ cen
trū est dyabolus. Pro quo sciendū. q̄ dyabolus circa choreā nō h̄z vnuž
gladiū sed multos. Primo h̄z gladiū euaginatū z exūtū. z cuž illo gladio
dyabolus informat mulieres vt exūtāt z deponant pallia. z hoc facit ideo
vt circūquaq̄ videant. scz ante z retro. a dextris z a sinistris. Secundo h̄z
gladiū acutū. z cuž illo informat mulieres vt exornent z pp̄arent se anteq̄
veniant ad choreas. vt possint ibi viris z circūstātib⁹ p̄placere. Itē dyabo
lus h̄z gladiū inordinatū. z cuž tali regit oēs circūstātes q̄ inordinate cho
risant. q̄ semper ducit choreas versus sinistrā in signū malicie. Et de tali loq̄
quī Proverbioz. iiii. vbi dicitur. Elias q̄ a dextris sunt nouit dñs. que autē
a sinistris puerse sunt. Itē dyabolus h̄z gladiū scinditē circūquaq̄ z ex
omni pte. q̄ ille gladius scindit omnes sensus. p̄scindit em̄ audicuz in hoc q̄
turpia audit. vīsum. q̄ lasciuia videt. olfactū. q̄ faciūt respirantiā vestimentē
torū. gustū z saporē. q̄ oēs illas delectatōes obvīminat z masticat. z tactū
p̄scindit. q̄ molliciē lasciuie p̄tingit. z sic ille gladius p̄scindit circūquaq̄
Et ideo de eis dicitur in Apoc. Ve ve vobis s̄chabitatib⁹ in terra. Et pro
primo ve dabit eis eterna dānatio. qd̄ designat alienatōem regni celestis.
Pro secundo ve dabitur eis insatiabilis infernus. Pro tertio ve dabit eis
intolerabilis pena. Elideat ergo chorizans ne cadat in illos gladios. z per
sequens in eternas damnationes

Clercio notādū. littera dicit q̄ clerici nō debent ire in tabernis z in alijs
locis suspectis. Rō est. q̄ in multiloquio nō deest p̄cīm. vt p̄z p̄ beatū ber
nardū. Si ergo clerici eēnt in tabernis z in strepitu laycorū tūc eēnt in multo
loquio z vanitatib⁹. qd̄ sine p̄cī fieri nō p̄t z c.

Ultimo notandū. q̄ clerici debet vitare cibaria superflua. z hoc ideo
ne intret p̄cī. scz in vomitiū vel in luxuriā. vñ metrista. Luxuria raro nō
bene pasta caro. Etiam dicitur vitare superflua p̄pter diuersos morbos evitādos.
vñ Aug⁹. Plures morbiuntur gula q̄ gladio. Cōtra quos clamat beatus
Bern⁹. dicens. Clerici nostri t̄p̄s magis dedici sunt gule q̄ gloste z q̄
virginī gloriose. z magis intuent̄ martham q̄ marcum. z magis studens

Summula Haymudi.

In salmone q̄s in salomone. De q̄b̄ b̄tis Greg⁹. Ulterius dicitur. Virū est de
clericis q̄ vñū sunt et aliud esse volūt. nā milites sunt et doctorib⁹ eq̄paras-
ti volūt. neutrū tñ actu halent. nec em̄ pugnat ut mystici milites. nec euā
gelizant ut doctores. et sic neutrū illoꝝ ordinē seruāt. Itē vñū esse volūt et
aliud facere nolūt. q̄r volūt vocari clerci. sed euāgelizare nolūt. Itē volūt
esse milites et pugnare nolūt. et sic neutrū debite sunt. nec aliq̄s est ibioꝝ
do sed sempiternus horror inhabitat.

s̄ p̄sbyteroꝝ .i. imūda

Horum si vita mala sit vel spurciosa

s̄ talis vita .i. publica

Et non sit casta. caueant ne sit manifesta

.i. p̄suadendo

.i. vitādo

Non exhortando. sed quod magis est fugiendo

s̄ nos .i. dictū

s̄ ipsoꝝ clericorꝝ

Scribimus hunc casum postremum. ne viciorum

.i. ppls

s̄ clericorꝝ

Plebs eadat exemplo. licet occulte scelerari

s̄ clerici .i. publicis. s̄ clerici .i. arguit

Qui sunt in vicijs manifestis hi minus arcent

.i. subditos suos. s̄ tu sacerdos

Subiectos populos .ideo si non potes esse

.i. p̄tinēs .i. occultus .i. arguis. s̄ subditos

Lastus. sis cautus. tunc tute corrigis ipsos

.i. informator

Discipulum regere doctor confundit omnis

s̄ aliq̄ .i. delictū .i. maculat

De vicio. vicium doctorem si tenet ipsum.

Hic autem ponit aliā regulā p̄ modū nobilis de vita et honestate de-
rīcorꝝ dices. Quis clerici sunt defectuosi in vita et mali. p̄caueat tñ summos
perene eoꝝ malitia apud vulgū elucescat. ne reddat suis subditis malum
exemplū. q̄r viciolum esset eis corrīgere alios et ipsosmet esse malos et vicio-
los. q̄r tu hōies diceret. vos corrigitis nos de istis q̄ reducunt in corpora
vestra. q̄r si mala essent forte vos ea fügeretis. nā fū Lathonez. Turpe
est doctori q̄ culpa redarguat ipsum.

¶ Norandū p̄mo. ex littera habeat q̄ si sacerdos nō p̄t esse p̄tinēs easē
vivere. si talis luxuria hoc dñ fieri caute. ne scandalizet p̄plū sibi p̄missum
et malū exemplū p̄beat alia. vñ oēs doctores sacre scripture p̄cordāt in hoc
q̄ manifestū petim̄ plus puniē q̄ occultū. ¶ Dubitat ergo circa litteram
vñ sacerdos cognoscēs aliquē mulierē caute excusata fornicatō. Et videt
det q̄ sic. q̄r dñ l̄ra. si nō p̄t esse lastus sit cautes. et tñ talis cautio videt eis
excusare. Itē p̄bat rōne sic. iste videt excusari a cōtu q̄ facit fū inclinatio-
nem naturale. sed aliq̄s sacerdos cognoscēs aliquā caute facit fū inclina-
tionē naturale. ḡ zc. Dñiorꝝ est nota. quia opus nature est opus necessitatis.

Dñor p3. qz multi dicunt se esse natos sub tali pstellatōe qz nō pnt resiste
re luxurie. alij dicunt se esse natos sub tali pstellatōe qz vinculū castitatis in
fringere nequeunt. s; sp casti manet. ergo videt qz in hoc excusant. In op̄
positū arguit theologi. nā votū plementie cuilibet ordinis est annexu. qz null⁹
pt aliquā cognoscere sine pctō. qz in hoc qz alijs trāgredit̄ votū plementis
peccat mortaliter. Sed sic arguit quida doctor theologie. sacer ordo pro
hibet ptractū matrimonij. ergo potius cognitōem carnalē. Tener pntia.
qz si hoc qd magis licet⁹ est nō licet. qz nec id qd minus. sed magis licet⁹ alijs
quā cognoscere m̄rimonialē qz extra matrimonij. qz si p̄mū nō licitum est
nescdm. Exercio sic arguit. hoc qd nō pcedid⁹ alijs hoib⁹ sine pctō morta
li. hoc etiā sacerdotib⁹ nō pcedid⁹ sine pctō mortali. sed cognoscere mulierē
extra m̄rimonij nulli pcedid⁹ absqz pctō mortali. ergo minime pcedid⁹ sacer
doti. Dñor p3 p̄pheta dicens. Fornicatores ⁊ adulteros iudicabit do
minus. Et his trib⁹ rōnib⁹ qlibet clericus dī obvinire istis qd dicunt qz forni
catio occulta nō sit p̄cm mortale. Ad aliud dubiū respōdef. qz sacerdos
tēcūcung⁹ sit secretus nō excusa fornicatōe. ⁊ p̄ q̄s nec a pctō mortali
ve patuit ex dictis. Sed tūc ad rōnem qn̄ dicebat. si non p̄t esse castus ⁊ cō
dī qz illa lī. auctoris intelligit solūmodo p̄suasione. ⁊ nō p̄sultue vel admisſ
ue. qsi diceret tūcius est secrete qz manifeste facere. Sed ad scđam qn̄ dī
aliquē nasci sub tali pstellatōe vel tali. intelligit dupl̄. Uno mō ḡa co:po
ris vel p̄ modū inclinatōis corpis. ⁊ sic natus sub tali vel tali pstellatōe ma
gis inclinat ad hoc qz ad aliud. Alio mō intelligit quo ad aiām. ⁊ sic non
est vez. qz planete nō nccitant. s; inclinat. qz pstellatio nō excludit pctm.

s̄ ex̄te s̄ ī bonis t̄pali⁊ t̄ bñficijs.
Patri presbytero puerum succedere nolo
i. filij i. nō p̄ne

Presbyteri nati nequeunt succedere patr̄
i. p̄nīs hereditatib⁹. i. ī curat̄ bñficijs. s̄ missam
In patrimonio vel cura vel celebrando
s̄ filijs i. placet
Hic dispensare si vult poterit bene papa
s̄ hō i. p̄t excōicare i. clericī hñtes p̄tātē
Nullus habet bannos nisi persone speciales
i. hñtes eoꝝ autoritatē

Uic sunt pastores vel corum legitimati
s̄ ep̄i i. excōicare s̄ locis nō admittit
Quicqz suis locis bannire solent. alijs non
i. sp̄alis. s̄ sacerdotib⁹ i. data autoritas
Unica ni sit eis super his collata potestas
i. locū det i. capellanus
Pastori cedat de iure vicarius omnis
prius pastor pastore. s̄ missam. s̄ eccl̄a
Legiūnus nullus sine quo celebrabit in illa

r f

Summula Haymudi.

Hec est yleima ps istius capl. in qua autor p modum notabilis inferit quoddam documentum de filiis p byteroz dicēs. q filii presbyteroz nō pnt succedere patri in patrimonio i. in paternis hereditatib; nec in beneficio. Deinde ponit aliud documentum. q nullus hz alios bannire nisi sit persona spēalis. vt ep̄s. ppositus. et officialis. et hi in p̄p̄tis locis hz bannire. scz in dyocesi. p̄p̄ia. et nō hz alios in bannū facere extra dyocesum. p̄p̄iam. n̄ illi ex spēali p̄cessione eis collata.

¶ Primo notandū. littera dt q filii sacerdotū nō debent succedere patri in beneficijs. hoc est distinguēdū. qz filii sacerdotū vel volunt manere in seculo. vel nō. Si nō sed intrat religionē. tūc pmouent ad sacros ordines sine dispensatōe. qz tūc ordo dispēsat cū eis. Pro quo tū sciendū. q filii sacerdotū in religione impediūtur aliquo casib;. scz q nō p̄c. pmoueri ad dignitates. qz nō p̄t fieri abbates. priores. guardiani. et c̄s. Si vero tales manent in seculo. tūc est distinguēdū. qz vel volunt p̄sequi beneficia patris de iure p̄muni. et sic nō possunt. Verbi ḡra. si pater alicuius habuisset curatū beneficium. tūc de iure p̄muni filius nō posset sequi ad illud beneficium. Aut intelligit q posset sequi cū dispensatōe. et hoc est triplū. Nā qn̄qz cum talib; fit magna dispensatio. scz q p̄t p̄sequi alia beneficia qz paterna. Alio mō fit cū eis maior dispensatio. scz q p̄t p̄sequi beneficium paternū media; re et nō immediate. scz vt ip̄e esset tertius vel quartus post patrem. Tercio cū his fit dispensatio maxima. scz qn̄ a papa tanta dispensatōe dotatur q immediate paterna possunt p̄sequi.

¶ Secundo notandū p modū dubij. qz aliqui dubitare posset qz hz dissipē sare cū filiis sacerdotū. Respōdet. si tales pmouent ad ordines minores et ad beneficia non curata. tūc ep̄us p̄t cū eis dispensare. Si aut̄ pmouentur ad ordines maiores sive ad sacros ordines. tūc solus dominus apostolicus potest cū eis dispensare.

¶ Ultimo notandū. q bona clericorū debet diuidi in quattuor partes. Primā p̄t debet seruare. p se et p familia sua. Secundā p̄t debet dare ad restauratōem eccliaz. scz p̄parando libros et calices et alia necessaria ecclie. Tertiā partē debet dare paupib; aduententib; pure ppter deum. et nō p̄pter laudem vel aliquā aliquā alia cām mūdialem. et ē nō debet bona eorum histriōnib;. ioculatorib;. vel meretricib; dare. Quartā vero p̄t clericū debet suis parentib; nō ppter affinitatē. sive pure ppter deum dare de suis bonis. Et hoc bñ designatū est p Joachim p̄pheta. qui oīa sua bona in quatuor ptes diuisit. p̄mā misit in templo. secundā dedit aduententib;. tertias partē dedit pauperib; amicis suis. quartam reseruauit pro se et familia sua. Sed heu clerici nihil curant de talib;. neqz em̄ curant deum neqz sacrā scripturā. neqz exēpla sc̄tōp; et sc̄tāp;. neqz dyabolū neqz hominē. sed potius consumūt bona ecclie in tabernis et cum meretricib; pessimis et histriōnibus et inquantum quis magis est histrio et garrulosus. instantum eum magis diligunt. Ipsi em̄ bona eoz sicut inutiliter exponunt. ergo ve ve et iterum ve iplis qui ita bona ch̄risti inutiliter exponit. ex eo q istud quod istis offertur pure ppter deum. illud consumūt cū meretricib; et cū alijs nequicōs hoib;. et illud qd donat nō est ipsorū propriū. sed est hereditas et possessio ch̄risti. quia illa bona ch̄risto offeruntur. sed qz clerici gerunt vices ch̄risti in

Folium

XCVIII.

hoc mundo. igit̄ ista bona tollit. ergo ve ve ve et in infinitū ve iōpis cum nō curat sancta euāgelia et sacra iūra eccliaz. s̄ viūū testialiter fm̄ placitum eoz absq̄ iuribz. q̄ pauperibz et xp̄ifidelibz denegat frustū panis. cū tamē iōpis aliqui possit porrigi frustū auri vel argenti. q̄bz tñ deus glōriosus et om̄ ipotes p̄cepit. bnfacere in pluribz locis sacri euāgelij dicens. Qd̄ vni ex misericordiis meis seceritis mihi facias Item d̄t sacra scripture. sicut aqua extinguit ignē sic elemosyna extinguit peccatum. et alibi d̄t. Date et dabis vobis. eos medite singulariter misericordia parē eis q̄ nō preparauerūt sibi. Item alibi. pauz peres em sp̄ habetis vobiscū. me aut nō sp̄ habebitis. Quibus sacerdotibz ita nō facientibz d̄t propheta. nō sic impū nō sic et cetera. Item ex alio. nō l̄ sanctum dari canibz. Item. induratus est cor pharaonis. Ergo ve istis clericis sic facientibz. q̄ eternaliter damnabūtur.

Et. cū astutia huius. i. alijs
Rānde vel arte mala mundi si quos spoliasti

p̄dator .i. senorarius

Si raptor fueris. aut vsurarius. aut fur
ia dictis .i. auxiliū

Vis si consilium dederis vel opem. scio q̄ non
.i. trāscitus ad limina scōz

Te via sanctorum. nec crux. nec passio christi
s̄ in p̄fessione .i. furta vel spolia

Absoluat. quin sint hec omnia reddita. reddi
s̄ ablata p̄mreddi .i. postula

Si poterint. si non. quos lessisti pete q̄ te
.i. supporatū habeat s̄ spoliū .i. p̄sto .i. intentio

Sustineant. tua sit reddendo parata voluntas
.i. peregrinateris

Jeunes. ores. facies iter. atq̄ labores
.i. vales s̄ hoibz s̄ ablata

Quantūcunq̄ potes pro lessis ut sua reddas
s̄ reddere

Fac sic si nequeas aliter. vía verior hec est

Istud est sedm capl̄m isti tractatus. in q̄ determinat de raptoribz fusi
bus et alijs malefactoribz. Et p̄ hoc capl̄m diuidi in tot p̄tes q̄t ponit do
ctrinas. p̄tes patebūt. Primo d̄t sic. si spoliasti aliquē fraude vel mala arte
in hoc mundo. videlz si fueris. raptor. vsurari. vel fur. vel dederis p̄silium vel
supliū istis. tunc nullus te absoluere p̄t nisi furta vel rapta reddant si red
dere poteris. q̄ nec vīa sanctoz. nec vīa seu lūmina sanctoz. nec crux chris
tii. nec passio xp̄i te absoluat. Si autē reddere nō poteris tūc pete illos q̄s
lessisti q̄ te sustineat et q̄ tibi dimicat ppter deū. et habeas voluntate reddend
i. et sic q̄ntūcunq̄ potes satias facias p̄ iōpis lessis. videlz ieiunādo. orādo. ser
uādo. et laborādo. q̄ nō est alia via tutior qua saluari potes.

Quoniam noctādū. hic habet in līa de q̄rtuor spēbz quibz aliena tollim⁹

r. iii

Summula Haymundi

pur. scz furtū. ysura spolium z rapina. de tribz vltimis dicit̄ infra. sed de furtū vidēdum est hic. Scēdum ergo p̄mo. q̄ furū sic definīt. Est subtra-
ctio rei alienē corporalis mobilis gra lucri faciēdī inuitō dño suo fraudulē-
ter. Dic̄t̄ primo (subtractio) vnde ipsa subtractio facit furē z nō voluntas
Rō. q̄ hō habēt voluntatē furādi si nō furat nō dicit̄ fur. Dic̄t̄ sedo (reipalite-
ne) q̄ si recipet suā p̄p̄t̄ alicui p̄pter hoc i p̄nō diceret fur. nisi tūc in causa
istā rem obligasset alteri. q̄ si tūc recipet fur diceret. Ult̄rius dicit̄ corpora-
lis ad dñitiam rei incorporelis que nec viderī nec palpari p̄t. vt aja spirat.
que nō possunt furari. Dic̄t̄ (mobiliis) p̄pter rem immobilem que etiā furā
rī nō p̄t. ve est mansio. pratum. z sic de alijs. q̄ solū q̄d moueri p̄t furatur.
Dic̄t̄ vlt̄rius (gratia lucri faciēndi) q̄ si aliq̄s recipet aliquā rem nō cau-
sa lucri nō dicit̄ furū p̄mis̄se. vt si aliquis recuperet aliquā viginē religiosam
nō causa lucrised causa libidinis. ille magis dicit̄ p̄mis̄se rapinā q̄d fur-
tū. Dic̄t̄ vlt̄rius (inuitō dño suo) q̄ si aliquis recuperet aliquā rem cum
plenu dñi illius nō diceret fur. Ult̄mo dicit̄ (fraudulēter) eo q̄ omne furtū
sit fraudulēter. Et dicit̄ fur a noīe furnus. i. obscurus. q̄ fur furat epe obscuro.
Item nota. duplex est furtū. quoddā manifestū. z quoddam secretum.
Furtū manifestū est quādō aliq̄s cū re subtracta apprehendit. Sz furtū
secretū est q̄n aliq̄s cū re subtracta nō apprehendit. Et de vtrōz furtū in
telligit̄ littera. q̄z talis fur tenet ad restituōem. vñ est hoc q̄ furtū generale
nomē est ad omnia furata. sed alia sunt noīa sp̄cialia. sicut sacrilegiū z alia
cōplura que infra pacebunt.

¶ Ult̄mo notādum. Ira dicit̄ q̄ nō est alia via sati faciēdī de furto nisi q̄
ablaci restituāt. q̄ dicit̄ b̄t̄s Aug⁹. p̄cūn non dimit̄ nisi ablaci restituāt.
Et iā dñs in euāgeliō. Ligatis manibz z pedibz p̄t̄jcite eum in tene-
bris exteriores donec reddat nouissimū quadrancē. Item alibi in euānge-
lio dicit̄. Reddite q̄ sunt cesaris cesari. z deo que sunt dei. uno nec placet deo
sacrificium nec oblatio sine restituōem z reconciliatiōne fratris. vnde super
Dathēum legitur. p̄us recōcilitare fratri tuo z tunc venias z offeras mu-
nus tuum. Pro quo sciendū q̄ tales qui sic obligant ad restituōem vel
possunt habere. vel nō. Si p̄nt habere hoc est dupl̄r. vel eis remittit̄ le-
sis. vel nō. Si remittit̄ a lexis a q̄bus bona receptorū. tūc nō obligantur si
nō remittit̄ eis tūc obligant ad restituōem in q̄stum habent. Si aut̄ nō ha-
bent tunc lexis debet expectare p̄iugio rem fortunam donec illa possunt ex-
olvi. Si tūc illi mortui sunt tūc tenent̄ restituere hereditibz horum. z si
heredes nō fuerint. tūc detent̄ facere fini p̄illium p̄fessoris vel ep̄i quorum
interest talia disp̄lsare. Si aut̄ illi nō habent̄ ut sati facere possint tūc debet
p̄iūs operibz scilicet teunīs. orōnībz. scrūtījs. z alijs laboribz sati facere lelo-
fin q̄ autor docet in littera.

.i. furta ecclesijs egenis
Si male quesita des claustris pauperibus ve-
dibz abstulisti defrauderis
Et nil des lexis. si q̄dando decipieris
.i. null⁹ loc⁹ gr̄e .i. reddēdi potētia
Non locus est venie si sit tibi reddere posse

gr̄e i. postpone furtā pedde
Spem venie pone male vel quesita repone
 ultima pñia sc̄z in agone ex̄stis
Vespertina tibi contritio si datur et sis
 s̄ tua ondendo tibi misericordia
Pure confessus peccata deus miseretur
 aliquid mō spoliata s̄. rapinā
Si potes et reddis que sunt ablata per illam
 s̄ sufficiunt s̄q ad salutē aīe
Allachryme genitus confessio sed dare prodest
 furaris s̄. equū i. voluntarie monachis
Similis tollis equum quem das de mente priou
 nishilomin⁹ es fur ad salutē s̄. cali monacho
Raptor et es quia nil prodest q̄ restituisti
 vulnero i. medeō i. labore inutile
Si tibi frango caput et inungo pedes aro littus
 s̄ tu fur sc̄z tibip̄si p̄ furtū
Si pñis esse cupis medicus loca lesa resana
 lesi mortui s̄ etiā defuncti fuerint
Hic si defuncti sunt heredes vel eorum
 egenis vales furtā licite
Eccl̄is vel pauperibus potes hec dare tute
 s̄ bona accepta p̄fessor⁹
Dec que rapta putes de consilio seniorum
 i. reddas turpe acq̄sita sacra scriptura
Restituas habita male lex quia sic inbet esse
 s̄ p̄ fieri s̄ q̄ dicū est adēnat furē
Non aliter sed qui dicunt aliud perimunt te

Hic autor ostendit q̄bus bona ablata sunt restituēda Et dicitur si male acq̄sita des ecclesijs vel pauperib⁹ et nō restituas eis q̄b⁹ sunt ablata tūc de cipieris. et si habes tantū in possē q̄ potes reddere. tunc tibi datur locus indulgētie et debes poscere spem venie et male acq̄sita penitus reddere Sed si isti q̄bus bona illa ablata sunt sint mortui. tūc licite potes illa bona dare pauperib⁹ vel ecclesijs sūm 2silii tui p̄fessoris. et si quis dixerit oppositū p̄niendus est tanq̄ transgressor p̄ceptoꝝ et talis decipit te ducēs te in eternam damnationem

Primo no rādū. q̄. 8. in littera q̄ ille qui male acq̄sivit bona teneat ea reddere lelo et nō alteri. Ratio est. q̄ si alteri redderet bona ablata tunc adhuc nō esset satiū lesis. qm̄ adhuc carent bonis eorum iniuste Sed diceret aliquid. si fur vel latro d̄z restituere lelo bona ablata tūc possit eu interficere ppter furtū pmissum. ḡ videt q̄ nō sit faciēdū. cuius oppositū tūc dicitur. littera Respondeſ q̄ ille fur vel raptor delicto caute agere p̄stado illa

Summula Haymudi.

bona suo professori. et ille ea restituet. et sic iuxta furē nō erit periculum

Let sed nota. si in leges teneat reddere quadruplicem. et fur occule? dupla

in in canones sufficit ipsum reddere ablatū et nō pl? ut extra de raptoribus

Let tertio notandum. quod oia que hic dicuntur de restitutōne spoliatorum intelli-

gi detet de halteribus unde restituatur. si raptor nō habet. tunc per accedere istos

quos lesit et spoliū vel eorum heredes et petere ut illi indulgetur.

Let tertiū notandum. quod si isti spoliati et eorum heredes mortui sint. tunc raptor vel

fur dicit illa bona dare pauperibus. vel ad obstructōem ecclesiarum. vel vias. Et rō

est. quod cum spoliati mortui sint et cum hoc eorum heredes. tunc illa bona vacat pro

cuius heredes sint pauperes. ideo merito illa bona detet habere. Si si spoliatus

dimitteret heredem post se. tunc illi talia bona detet dari. cā est. quod illa bo-

na post mortem lesi sint propriis heredibus. ex quo ipse succedit lesi in bonis.

Dubitatur utrum fur teneatur restituere puentis cum re furata. Uerbi gra-

tia. ponatur et equus sit res furata. et quod valet triginta marcas. quoniam furatur.

et postea tempore restitutorum valet quinquaginta marcas. numquid teneat eum

sic restituere. Respondeat et sic. quod non solum furtū est restituendū. sed et omni-

nes prouentus a furto sunt restituendi. et si furtum se meliorauit eque bene-

odem modo restitui detet.

Let ultimo notandum. ponatur et aliquis negligētia sit facta circa furtū. nūquid

fur ad restitutōem vel ad recuperatōem neglecti teneat. Rūdet et sic. in-

oia neglecta circa furtū teneat recuperare et restituere

.i. tradas .i. aliquem pcam pfecte

Non prodas quemque tibi cum sua furtā fatetur

s' aliquis corrigat s' furē

Hec des consilium et conscius arguat ipsum

s' ad mortem s' furē judicialis

Condemnaret eum sententia sic capitalis

.i. de officio presbiterat deponēdus

Officio proprio reprobus tunc efficeris

s' alicuius furti per sacerdotē .i. si fuerit excusat?

Conscius absolui debet si forte ligatus

.i. prescius est .i. recepit a tali furto

Est. quia consciuit reddat si quid tulit inde

recepit instruas .i. ablatū restituere

Si nihil inducas furem furtum dare. nam si

s' a te tu sacerdos

Fur nū det monitus. taceas nū amplius addas

per manifestatōem infere damna

Prodicta plura reor generare pericula possent

Chic autor ponit aliud documentum de furibz dices. quod nullus presbiter

cui aliquis est professus se esse furē detet. perdere illū. nec debet alicui dare presci-

um ut manifestetur fur. Quibus rō ē. quod si fur postea condemnaret ad mortem

presbyter esse irregularis. Subdit. si aliquis sit prescius furti alicuius. scilicet

Folium

C

¶ sit ligatus sententia excommunicatis. ille dicitur absoluimus ipse restituat si aliquis bona sustulit. Et ille etiam dicitur sursum inducere quod ipse bona ablata restituat. Et si sursum non velit propter monitionem ista ablata reddere. tunc ipse dicitur a monitione desisteret ne generet periculum sursum ex illa monitione.

¶ Notandum nullus presbyter dicitur prodere sursum quod ei confessus est de furto. quia alios ipse esset prudens officio et beneficio et fieret irregularis si sursum suspederetur. Rota est. quod ut sic ipse esset homicida. ut per processum in iure de homicidio capitulo Sustentimus. nam ad hoc quod alius sit homicida sufficit quod ipse dat silentium vel iuuat ad hoc quod alius interficiat. quod silentium facit hominem reum in facto.

¶ Secundo notandum. dicitur in libro quod presbyter non dicit manifestare sursum. Contra habet xl. dist. vbi reprehenduntur clerici qui volunt leniendum videri et celatum petunt et nolunt se plere quod scriptum est. Peccantem coram hominibus argue ut ceteri exempli pluri habeant inde. et ibi allegatur dictum apostoli quod dicitur tradite homini hominem sat hanc ad interitum hominis. Ibi dicitur etiam quod ipsi nolunt adimplere dictum euangelij ubi dicitur. Si videris peccatum proximo secrete argue eum. sed argue eum coram aliis testibus. tertio manifeste coram omnibus populo. Et si non velit desistere detest remoueri ab ecclesia. quod una omnis moribunda infect totum gregem. ergo ex his oibz habet quod presbyter tenet manifeste arguere quemlibet peccantem. et hoc non potest fieri nisi prodere et manifestaret peccatum eius. quod fieri est opera predicatorum.

Ad istud dubium respondeat quod peccata sunt duplia. Quedam enim sunt occulta. et talia nullo modo presbyter revelare sicut ei occurrit in confessione. Illa sunt peccata manifesta. et de his intelliguntur ea que sunt dicta in quadragesima die sancte matris. quod peccatum manifeste coram omnibus corrigi detinet. quod vero occulte peccata detinet corrigi occulte.

¶ Tertio notandum littera dicitur quod sacerdos non detinet prodere confessionem seu perfidientem. quod per hoc perfidens possit incurrire penam capitum. et sic talis efficeretur irregularis. Sic enim dicitur brevis Augustinus. Quod scilicet in confessione hoc scilicet minus quam nobis nescio. Et ergo neque signis neque noctibus dicitur manifestare. Si autem non est in confessione tunc secus est. quod tunc scit ut homo. sed ea que precipit in confessione scit ut deus. et ergo minime revelare detinet.

¶ Ultimum notandum. Confessio manifestata duplum. uno modo directe. alio modo indirecte. Indirecte manifestata duplum. uno modo quod laudat aliquem in propria persona. alio modo quando laudat ipsum in persona aliena. In propria persona sic manifestata. ut si alius vir habuerit suspitionem de muliere. et tunc confessor laudaret eam contra maritum. et si mulier postea adulteraretur et si sacerdos tunc racoret non laudans eam. iam talis videtur manifestasse confessionem. Secundo manifestata in persona aliena. verbi gratia. si duo perfidientur unius sacerdoti. et iste sacerdos unum laudat et de reliquo tacet. tunc iam videtur esse proditor confessionis. quod tunc statim suspicatur habere de isto alio quare eum etiam non laudat. Sed directe alius videtur manifestare confessionem quando alius specificat personam vel culpam vel utrumque simul. unde quodlibet specificat seu manifestat personam tamen ut si dicaret. hodie confessus est mihiiste homo. et est turpis et peccator magnus. Secundo manifestat culpam tamen ut si confessor dicaret. hodie confessus est mihi homo homicida. et ponatur quod tamen unus sit ei confessus isto die. Tertio manifestat culpam et personam simul. ut si alius dicaret. ille est turpis homo. fecit enim tale nefas vel peccatum.

Suumula Raymundi

s^e aliquē excōicatiōis
Si contra furem banni sententia detur
i.spoliatus i.absolueſ
Si furto Iesus instet fur hic religeretur
sacerdoti p̄staret i.possit s^e fure
Si tibi constiterit q̄ fur dare nil queat .illum
occulte i.a tali absolūtōne
Secrete soluas .nē scandala proueniant hinc
i.stricti ei,p penitētia spoliata s^e q̄
Arctus iniungas cum possit reddere reddat
i.inhigem⁹ s^e illos i.restituere valēt
Nolumus absoluī qui furtum reddere possunt
therus famulo p̄mīa laboris seru⁹
Si dominus seruo sua non det .et iste laboris
subrahāt suū s^e talis s^e seruus
Furetur precium .fur est .nec furtā tenetur
i.restituere furti i.deleat
Reddcre .sed crimen confessio diluat ipsum

Hic autor ponit aliud documētum volens .si aliq̄s sit excōicatus p̄ter
furtū z perat se absoluī ab excōicatiōne .debet eū absoluere si p̄stat ei q̄ fur
nō p̄t reddere bona q̄ subtraxit .z hoc debet fieri secrete ne exinde scādala
p̄ueniat **O**c d^z sibi iniugere vt q̄ntūq̄ poterit ista bona haterē z colligeſ
re vt penitus restituat .z si fur reddere sufficeret bona .tūc nullo mō delev̄
ret eū absoluere nīl p̄us redderet .**L**unc subdit .si seruus aliq̄s furak dño
eius p̄mīū qd̄ p̄ seruitio meruit z dñs ei dare noluit .iste seruus d^z fur .non
tūc tenet restituere ablata .s^z p̄ solā p̄fessionē tollit crimen

Primo est notādū .ex l̄fahat̄ .si aliq̄s nō p̄t ablata restituere ip̄e d^z
absoluī a sententiā excōicatiōis nē ei generent scādala .z maxime si h̄z volun
tate simpli restituēdi .q̄r bona voluntas hater̄ p̄ effectu .q̄re ei penitētia deſ
negāda nō est .exq̄ gloriolus deus nō vult mortē peccator̄is .z h̄z p̄t extra
de raptorib^z **S**z tū si fur vel raptor posset ablata restituere tunc ip̄e nullo
mō p̄t absoluī nīl restituat .Quia p̄tē nō dimittit nīl ablata restituat .z
hoc p̄cipue verū est de istis q̄ possunt restituere

Scdō notādū .seruus q̄ furak dño suo p̄mīū deseruitū p̄mittit furtū .
z hoc est ver̄ in quolibet casu p̄funili **O**c sic aliq̄s p̄t p̄mittere furtū in re
xp̄ia .z hoc nō est inconveniens .

Tertio notādū p̄ modū dubij .aliq̄s sumēs monitōem cū l̄nia sup
aliquē fure generali .sic q̄ nescit q̄s sit ille fur .sic q̄ in generali dicat .quicun
q̄ recepit hāc rem est in maiori l̄nia excōicatiōnis .z talis postea venies ad
p̄fessionē z bñ h̄z vñ satissfaciat s^z nō vult satiss facere .si ḡ talis īgerit se dō
uīno officio .dubitat yrū p̄fessor̄ .seruus debet celebzare corā eo vel nō .Ee
videt q̄ nō .q̄r si celebzaret corā eo z scirer eū ē in l̄nia excōicatiōnis statim
ḡsler irregularis z l̄sponsus ab officio .**S**i vero corā eo nō celebzaret tunc

Folium CI

Statim habere suspicio cur corā eo nō celebraret. et illo mō statim generare
cur scandalū cali. Rūdetur q̄ p̄fessor in hoc casu inq̄stū p̄t detet vitare ne
celebret corā eo inq̄stū est sine scandalo. et ergo si celebrat corā eo et scandalū
euitare nō p̄t p̄pter hoc nō suspēctū ab officio. q̄ scit tale crūmen sicut de
us et nō sicut ho. q̄ scit p̄ p̄fessionē. et q̄ deus noluit p̄dere secreta. q̄ suū
traditorē alijs discipulis noluit manifestare. ergo sacerdos illa que scit per
p̄fessionē inq̄stū deus minime manifestare detet. Sz secus est si alij effens
et reuelata extra p̄fessionem

¶ Quarto notādū. alij fur veniēs ad p̄fessionē volēs satisfacere leso. q̄
est in partib⁹ alienis nūcēd tenet eū querere. Rūdet p̄ distinctōem. q̄ vel
iste q̄ obligat scit lesum esse in certo loco vel non. tūc nō obligat ac
querēdū eū. Sz facere dī p̄siliū discreti p̄fessoris vel diocesani. Sivero scit le
sum esse in certo loco. tūc itez est distinguēdū. vel em̄ sumptus extēdunt se
ad pecunia furatā. vel nō si extēdunt se ad furatā pecunia tūc sumptus non
sunt estimādi et dī residuū leso p̄sentari. Si aut̄ sumptus nō extēdunt se ad
pecunia furatā tūc nō tenet eū querere.

¶ Ultimo notādū. nūcēd in l̄ra. q̄ seruus q̄ subtrahit dīno suo p̄mū
deseruitū nō tenet ei restituere. Pro q̄ sciēdū q̄ aliquē esse furem intelligit
dupl̄r. Uno vere. et sic iste dī fur q̄ recipit aliena sicut p̄us visum est. Alio
mō silitudinarie. et sic seruus dī fur q̄ furat dīno suo tantū q̄ntū est de p̄mio
deseruito et nō plus. q̄ dī fur p̄pter hoc. q̄ si p̄p̄hēdere et dīns vellet mali
gnari tūc possit iudicari ad mortē. Sz tūc nō obligat restituere. et hoc inq̄stū
furū nō excedit p̄mū deseruitū. Sz sola p̄fessio dī illud crīmē tollere.

Subtracta .i. ille tenet restituere sicut fur
Furta scienter emens cum fure liuat scelus ipsum

.i. rapinis .i. inuenire

De spolijs sentimus idem. si non reperiſſe
valeres .i. egenis s̄ ablatus
Personas lesas poteris. tunc pauperibus

.i. grā .i. offensōz amicoz

Homine lesorum valeth ocanimabus eorum
s̄ p̄ furto s̄ illud p̄mū

Si fur vel raptor quod eis dederas dare nolunt
s̄ tantū dicere .i. fures vel raptorez furib⁹

Hoc est si non dent quod pro furto dederas his
.i. p̄ncipalē pecunia .i. postules

Non capitale tuum repetas ab eis. quia iusto
s̄ illud .i. p̄uersa .i. tribuisti

Judicio perdis quod unqua lege dedisti

parasti alij .i. grā restituendis

Si tamen emisti furtum spe restituendi

s̄ eū iumentū .i. subtractā

Ut si vicini vaccam vel rem spoliatam.

Summula Haymundi

.i. p tali pecunia vacca solidos
Pro solidis tribus emisti bene que valet octo
.i. misericordie

Hoc pietatis opus est si capias solidos tres
se cuic vicino .i. re furata .i. vera scietia
Et reddas furta. iubet hoc intentio sancta

Tunc autor ponit aliud documentum. et est tale Si aliquis emit scienter bona aliqua quod se sit furata esse talis erit reus in facto et de puniri tanquam furto. Ut eodem modo intelligendum est de spoliis. et iste quod sic emit bona furata si non potest repertire lesum. tunc illa bona debet dare pauperibus. quod hoc valebit aiabiles. et si pertingeret quod Iesus repeteret sua bona furata ab illo quod emit et fur nolle ei reddere prius quam quo emit. tunc emperor de iure perdit pecuniam pro qua emit. Sed si emit bona furata illa intentio ut restituas lesu per minorem pecuniam quam valeret. tunc exerces opus pietatis. et debes ei reddere rem furata dum restituat tibi prius quam quo emit. Ponit exemplum in littera. ut si emisses vaccam per tribus solidis que valet octo. tunc non debes plus repetrere nisi tres solidos. et debes lesu restituere vaccam suam.

FPrimo notandum. Fra dicto. si aliquis emit furtum ille erit sciens cum sure hoc est. Verum si ipse se sit illam rem esse furata. si autem ignorat tunc est excusatus per ignorantiam. quod ignoratio excusat peccatum. Pro quod sciendum quod duplex est ignoratio. aliqua est ignoratio iuris. et aliquid est ignoratio facti. Ignoratio iuris est quod aliquis aliquid ignorat fieri de iure non detere. ut si quis ignoraret quod non detinetem spoliu vel furtum. talis ignoratio minime excusat. Ignoratio facti est quod aliquis ignorat aliquid sic vel sic factum esse. ut si quis emeret aliquam rem et crederet ipsam bonafide acquisitam esse. mox si talis res esset subtracta illo ignorante talis ignoratio excusaret eum. sed tunc quilibet tenet facere diligentiam in querendo an illa res sit bene vel male acquisita. et si aliquam malam suspectem inuenire poterit emere non detinet.

F Secundo notandum. ex infra halef quod iste qui emit furtum scienter obligatur ad restituendum sicut principalis furto. hoc enim intelligendum est. sub distinctione. quod iste qui emit furtum. vel facit scienter. vel ignoranter. Si scienter tunc obligatur ad restituendum. Si ignoranter hoc est duplex. quod emit vel emit sub bona fide. vel mala. Unde illud dicitur emi bona fide quoniam aliquis se sit et credit bonum esse acquisitum hoc quod vult emere. Sed illud dicitur emi mala fide quoniam aliquis se sit aliquam rem esse subtractam et tunc non vult scire. modo ille qui emit rem bona fide multos attrahit valores. Primo enim valet ad hoc. quod si talis res sit subtracta ipse non obligatur simpliciter ad restituendum. si autem fuerit restituenda tunc sua pecunia detinet ei restituendum ab eo qui vult hoc ablatum re habere. Secundo prodest. quod talis per illam re alienare. quod tamem minime facere posset si mala fide acquisisset. Tertio valet. quod si talis res perire ipse non obligatur ad restituendum. Quarto valet. quod ipse potest agere in hoc contra venditorem. Si autem mala fide emisisset. tunc simpliciter tenetur ad restituendum.

F Tertio notandum. aliquis emit furtum scienter duplex. Uno modo ad restituendum. et sic Iesus dicit dare ei pecuniam capitalem et recipere eam contra rem subtractam. Secundo aliquis emit furtum non ad restituendum. et talis amittere suam capitalem pecuniam.

s^e p̄dita .i. fracturā nauis .i. laceratā mariū
Qui bona naufragiū patiens siue ruinam
.i. inuenit .i. in quicq; loco scz ablata
Tollit vel repperit vbiq; sit et nisi reddat
.i. p̄scā .i. eterne mortis .i. mādata .i. leges
Est reus eterne pene. precepta. statuta
.i. mos s^e alicui² scz hoīem
Fleū consuetudo terre nec principis illum
.s^e ab officio .i. sacerdos

Excusant. deponatur si clericus hic est

Nec autor ponit aliud documentū de pena illoꝝ q̄ spoliāt istos q̄ passi sunt naufragiū dicens. Quicq; spoliāt istos q̄ patiūtur naufragiū .ruinā vel iaceurā. z si nō reddit ablata rei sunt eterne pene. z istos non excusat aliqd p̄ceptū vel statutū p̄ncipis. nec etiam p̄suetudo terre. Et si talis est clericus tūc deponatur ab officio

Notādū p̄mo. q̄ isti patiūtur naufragiū quoꝝ naues in mari periclitant. vel ppter tactū lapidū. vel ppter nimia tempestatē. Et dī a noīe nauis et frāgo frāgis. quasi fractura nauis. mō quicq; spoliāt eos est reus eterne pene. P̄o q̄ sciēdū. q̄ quicq; spoliāt negotiatorēs vel nauigātes sunt excōicandi. Et qui spoliāt naufragiū patiētes. de facto sunt excōicati. vt patz extra de raptorib;. z grauius puniūtur q̄ spoliāt patiētes naufragiū q̄ maiores reputātur spoliatores q̄ alij. q̄ fm Hostiensem in loco pallej garo. tūc naufragiū sepe fit. z ideo maior pena ibi adh̄betur

Scō notādū. dīna est inter naufragiū. ruinā. iaceurā. diluvium. Nam naufragiū est fractio nauis. s. qn nauis in mari periclitat. Sz ruina est illud periculū qd fit ex dissolūtē aſſerū vel extactu lapidū. Sz iaceura est illud periculū qn naute ejciunt alijs res de nauib; ne sil;cū eis p̄clitenf. Sz diluviū est inūdatio aquaz v̄lis. Et ḡ si alijs deponeret res quas ppter aliqd illoꝝ eueniētū z alteras inueniret. tūc ille teneat restituere. vt dī littera

Ultimo notādū. q̄ modū dubiū. v̄r̄ q̄libet delectat ablata restituere. Et videat q̄ nō. q̄ si restitueret z ille vellet malignari. tūc ip̄e obligass̄ se pene mortis. q̄ incurreret sniam capitale. z ḡne alijs obligare pene capitatis. ppter h̄ tūcū videat nō restituere ḡ restituere. s̄lī ip̄e restituēs induceret si bi malā famā. q̄ si restitueret. tūc aliq; diceret. ecce illi creditimus z ip̄e nob̄ recipit bona z furatus est. z sic fieret egra suspicio de illo. Rūdef ut supra dictū est. q̄ iō talis fur dī illa ablata recipere p̄ dī illa p̄ntare sacerdoti siue suo p̄fessori. z sic tūc ip̄e recipiēs reddit illa isti cui² talia ablata fuerūt. z sic tūc ille restituēs ablata nō incurrit pena capitatis nec famā malā incidit.

i. ppls infidelis .i. licite. s^e bonis ei² .i. iūmē²
Bens inimica deo iure spoliatur z hostis
.i. manifest² s^e hoīes .i. cesariū
Publicus. aut quos non munis ius imperiale
.i. oē illud qd publico .i. si bellū h̄z iusta cām
Quicquid ab hoste rapis si iusta sic actio belli

Suumula Haymudi.

*i. recipias i. deceter s^e bdnis eoz
Accipias licite. volo ne spolientur amici*

Vel qui nil nō dedit. vt subdita gens miserorum

i. regias. s^e res inuictas. s^e possessori

Si res inuenias illas ad restituendum

i. cu^d debes restituere. i. trāsit. s^e integer

Collige. si nescis cui reddas dum preit annus

q̄ annus s^e pessor

Sine dies plures. de consilio sapientum

s^e illas res paupibz. res q̄ p̄diderūt

Distribuas. vt et he pro sint animabus eorum

s^e lesoz. s. inuictis i. retine s^e rebus inuictis

Quorum res fuerint. tibi conserua nihil ex his

i. si nō es indigēs es tu inuictor i. parua

Si non indigeas. si pauper tunc moderata

s^e inuictori s^e inuictis

Summa tibi detur ex his. opus est pietatis

s^e inuicto. i. p̄fidoz hoīm i. fīm p̄silū p̄fessoz

Res indeorum si sint sic distribuantur

*N*ec autor ponit alia doctrinam de istis q̄ sunt iuste spoliādi dicens q̄ gens deo inimica de iure p̄t spoliari. silt z publicus hostis. Et isti q̄ subiecti nō sunt impio cesaris debent spoliari. z etiā q̄cqd alijs aufer ab hoste suo publico. dūmodo iusta sit cā bellū. hoc ip̄e licite p̄t retinere. I^z nullus dī amicū suū spoliare. nec illos q̄ ei nū. z nocuerūt. Subdit aliud documentū dicens. si alijs inueniat alijs res. ille p̄t eas seruare ad restituīem. z si nō inuenerit dūm illaz rerū infra annū. tūc ip̄e p̄t licite illas res dare paupibz. Et si ip̄e nō est indigēs tūc nihil dī de rebus istis retinere. I^z si est paup. nō est opus misericordie vt sibi de istis bonis moderata summa tribuat. Et si talis res est iudeoz. tūc debet erogari fīm p̄silū p̄fessoz.

*N*otandum p̄mo. tria sunt genera hominū que licite possent spoliari. Primo omes qui sunt p̄tra deū. id est p̄tra fidē catholica. vt saraceni he retici zē. Et cā est. q̄ ex quo isti inimicatur deo. ideo nō debent possidere illud q̄d deī est. sed q̄r oīa bona dei sunt. ergo zē. Et q̄to minus tales infideles habent de tāto minus p̄nt christianitatē impugnare. Secundū genus hoīm qui p̄nt licite spoliari sunt hostes publici. z hoc ē verū dūmodo bellū sit iustū. z iste spolians habet iustā cām. p̄ se. secus esset si spolians habere causam inuictā. Tertiū genus hominū qui possunt spoliari sunt isti qui sunt p̄tra imperatorē. z hoc est verū q̄n est alijs verus imperator qui defendit eccliam romānā. sed secus est. si alijs scismaticus violenter possidere imperiū sic q̄ nō esset electus.

*S*cđo notandum. littera dī q̄ res inuicto sunt restituende. hoc intelligi gendū est sub distinctione. vel scitur cui^r ille res sunt. vel ignorat. Si scitur

Ecce d^rz fieri restitutio isti. Si autem ignoras tunc est distinguendū. qz vel inueniens est oppressus pauprare. vel nō. si nō. d^rz totaliter dare paupribus. si est op pressus pauprare. tūc p^rs d^rz dari inuētori. qz istud inuētū d^rz dari paupib^s. s^r cū iste inuētor sit paup. pars inuēnti debet sibi dari.

Tercio notādū. hic d^raf vna cautela qz inuēntū d^rz clamari in ecclia utr^s aliq^s ibi sit qz p^rdictiss. z si tūc iste nō repetit cuius fuit illud inuentus tūc inuētor d^rz facere fm. p^rllū sui p^ressoris.

Ultimo notādū. quid sit faciendū de thezauro inuento sub terra. Relpōdet p^r distincōem. vel iste thezauris reperiſ in loco p^rprio. vel alieno. Si in loco p^rprio. tūc nō tenet ad restitutōem. qz oia sunt sua qz sunt in p^roprio loco. Si in loco alieno. hoc est dupl^r. v^r inuenie thezaurū studiose. vel casualiter. Si casualiter. tūc partim tenetur restituere z partim reseruare. Si autem studiose. tūc obligatur ad totam restitutōem. Item fm sanctum Thomam res inuenta que nunq^s fuit in possessione alicuius. sicut lapilli preciosi z gemme in littore maris. iste res dantur inuenienti. z non oport^r qz ille res restituantur. Sic eodem modo est de thezauro per longinqua retra p^rora sub terrā occultato.

i. inutil^r. s^r tu ex̄is .i. tpe mort^r. s^r alios
Accusas fruſtra dannatus sub cruce fures
i. fides adhíteri. s^r dānato s^r qz gaudiū est misericordia
Nec credi debet tibi. nectua verba valebunt
i. iusticia. i. dānauit. i. executor iudicij. i. p^rco. i. occidit
Quem ius dāmnavit tortor sine criminē punic
i. subtractas. i. custodiēdas s^r res
Si res furatas seruandas dēm tibi. quas tu
i. nolcis. i. furtive. i. subtractas. i. securi^r. s^r furatas
Eſſe ſcias furtim sublatas. cauti^r illas
s^r eas i. vinculū excōicatōis
Reddas nec teneas ſi bāni pena sequatur
s^r pena bāni. s^r custodiēti s^r furē
Non nocet illa tibi ſi reddere me monuisti
i. ablatū. i. p^ressori. i. reddat equalēs ſibi aut suis hereditib^s
Furatum vero dōmīno vel quod valeat eque
s^r tu reseruator s^r furti. eo qz reseruasti res ablatas
Absolui debes. quia conſcius indeſuſti
i. a tali furto. i. dāna i. occurrāt i. maiora
Inde periclitibi ne proueniant grauiora
s^r rebz admitte custodiēs
Ut cum furatis peream potius ſine qz tu
i. manifeſtāte i. delictū
De prodente luas viciū quod non meruisti
s^r aliq^s s^r hoies s^r hoib^s
Si res furenſur plures et tranſeat ex his

Summula Haymudi.

s^e hō .i.ad restituōem s^e qd̄ receperūt
Unus ad emendam totum dare iure tenetur

.i.efficiēs .i.delictoꝝ

Hic qui non causa fuit inducita malorum

s^e talis .i.q̄ nō fuit cā efficiēs

Reddat quod poterit saltem quod tangit eūdem

.i.inq̄tū p̄ .i.secū exītes .i.ablata

Ut valet inducat confures reddere furta

.i.inducat s^e ablacū s^e ablacū

Confures moneat quod habent ad restituendum

Nicautori ponit alia documenta iuxta furū et rapinā dices. postq̄ datus est sententia mortis sup furē vel sup aliū maleficū. tūc nō est postea amplius sibi credendū. nec eius accusatores si quas fecerit sunt aduertende. et executor iudicij nō peccat in hoc q̄ punit iuste dānatos. Aliud documentum subiūgit et est istud. Si des alicui res spoliatas vel furatas ut ipse custos dicit eas. tūc si iste sciat eas esse subtractas. tunc restituere debet caute. et si iste monuit furē et reddat illas res lesō. tūc ei nō nocebit excōicatio que se quis. tñ ille nō debet restituere illas res vero dñō rerum. sed magis furi. ne pericula inde orātur. videlicet ne iste cum fure interficiat. Subdit. si plures furant aliquā rem. tūc unus ex istis volens agere penitentiā debet totū ablatum restituere si ipse induxit alios ad furandum. si autē nō induxit alios reddat inq̄tū potest. vel ad minus illam partem que tangit ipsum. Et ipse deter suos alios socios inducere inq̄tū potest ut ipi etiaz partes eorum eodem modo restituant.

¶ Primo notandum. q̄ fur dānatus et qui cūq̄ dānatus ad mortē a quolibet actu legitimo est exclusus. quare nō admittit ad accusatiōem. sicut in foro spūali excōicarius nō potest esse actor vel accusator. Consueuerunt tñ iudices seculares fures accusatos examinare. et nō ad accusatiōem et ad testimoniū furi simpliciter dānare. Quia accidit quodā tpe q̄ fur deterret suspēdi. et vidit quēdam gaudere et ridere de suo suspedio. quē ridentē fur dñs deravit et dixit. ecce locū meū. qui apprehensus p̄mo suspendebat. quo factō fur farebat se odio accusasse illū. Icz ppter risum et gaudiū qd̄ habuit in morte istius. Ne ergo illud amplius p̄tingat statutū est ut tales damnari ad mortem nō exaudiantur.

¶ Secundo notandum. ille qui habet bona subtracta tenerit ea restituere nō proprio domino istarum rerum. sed magis furi. Causa est. q̄ possint multa exinde prouenire pericula. quod sic declaratur. nam ipse possit cogi ut proderet furem. qui postea forte interficeretur. quod omnino malū eff̄ cum homicidium incurreret. Posset etiam contingere q̄ ipse fur propter inuidiam diceret istum fuisse socium suum. et sic iste cum fure possit interfici. ut patet in exemplo pdicto. et sic de alijs multis periculis que possint inde prouenire.

¶ Tercio notandum. Ita q̄ iste q̄ cum alijs plures res subtractas si vult agere p̄niām tenet totum restituere. Sz tñ hoc intelligēdū est sub distinctione. q̄ vel iste recipiēs p̄sentis in toto vel nō. Si nō p̄sentis in toto tñ

Folium CIII

nō obligat ad restituções toti^o. qz nō fuit cā toti^o dāni. si atq; sentit in toto sic qz iduxit alios ad furtū tūc obligat ad cām. qz senties et facies pari pē na puniunt. Et etiā si fuit cā totius dāni p inducōem alio p ad furtū. tūc etiā totū tenet restituere. ¶ Pro qd dubitat. si unus ex hīs satisfaceret leso. an tūc etiā alij tenerent ad restituōem. Rñdef qz nō. qz ex qz satisfactū ē le so de ablatis et subtractis. grates nō tenent ad restituōem.

¶ Quarto notandū. istud dictū de rebū inūtis vel subtractis verū ē si talis res sit alicui^o hoīs fidelis. nā si res subtracta esset alicuius sarracenī vel heretici. tūc melius ē qz distribuāt pauperib^o qz qz restituere sarraceno vel hererico. Ratio illius patuit in sua pcedenti

¶ Quinto notandū p modū dubitacōnis. vt p subtractio cuiuslibet rei sit furtū. Ut videf qz nō. qz si aliqs in extrema necessitate recipet panē ad comedendū ne morzeret. tūc illud ablatū nō sit furtū. qz oīa ppria in necessitate fuit cōia. et si tūc haberet necessitatē sic ppria alteri^o eāt sibi cōia. Et sic videf qz illud ablatū nō sit furtū. Rñdef qz subtractio alicui^o refit dupl^o. Unū cogēre necessitate. alio^o nō. h̄ ex neq;ciola volūtate. si pmo mō aliqs sumeret panes qz eāt adeo paup qz nihil haberet. p qz sibi emeret. nec ei cā dei eo perēte administrare. tūc tal nō diceref fur nec teneret ad restituōem. t p pns nō etiā faceret furtū. cū tpe necessitatē oīa ppria alteri^o sunt cōia. ut dt Hieron. Si nō pausti me tpe necessitatē occidisti me. Et si eāt aliqs qz recipet panē in tali necessitate. et si tūc pprehēderet et iudicaret illū hoīem ad mortē ipē iudex eāt verus homicida.

¶ Sexto notandū. si unus plures res abstulisset et ipē vellet sa fil facere. tūc dubitaf an ipē dī vni totū dare an cuiuslibet prem suā. Rñdef. qz aliter ē de foro ecclie. et aliter de foro pscie. qz in foro ecclie tūc isti qz plus perit plus obligat ad restituōem. Sz in foro pscie tūc isti plus tenet restituere qz plus depaupatus ē p eu. nā in pscie ei pslendū ē vt plus leso egredi subueniat qz alij habentib. Sz in foro pscie tunc ille qz pscietiam vellit defendere qz sibi essent plura ablata sīm hoīe restituatur. vel qz restituat rotum vni qz vleterius restituat.

¶ Ultimum notandū. dubitaf circa illud caplī. vt p vlsura. furtū vel rapina sit licita. Et arguit qz sic. pmo de vlsura. qz in euāgelio dt dñs de isto seruo qd dixit. Dñe qnqz talēta tradidisti mihi ecce alia qnqz suplucratus suis cui dixit dñs Euge serue bone et fidel. In h̄ em dñs videf approbare vlsurā. Sz in oppositū illī habet in psalmo vbi dr. Beat^o ē qz nō dedit pē cunīa ad vlsurā. Sz de furto et de rapina habet in Exodus. vbi dñs pcepit filiis isrl ut spoliaret egyptiacos. ḡ videf qz furtū seu res spoliata sit licita. Sz in oppositū dicit oīs iurisse extra de raptorib. libro qnto. Rñdef qz dupl^o p̄t capi vlsura. Unū p̄t capi vlsura in bonis p̄palib. et sic capi generāliter. Alio^o p̄t capi in intentionib. sicut in habitib scientificis et virtuosis. Primo^o tūc vlsura seu rapina illicita ē. vt psalmista innuit in loco p̄ allega^oto. Sz scđo^o licita ē. qz qnqz p̄tutes p̄t aliqs acq̄rere sp̄ ē licitu. Sz tūc ad roem dt. qz illud dictū euāgelij nō est ve p̄ de bonis p̄palib. sed bñ de intentionib et bonis sp̄nib. et sic qz qnqz talenta possimus intelligere. qnqz sensus qz quos ille seruus multas scias et virtutes acq̄suerit.

Summula Haymundi

Sic alicuius terre iuris iusti alterius terre
I princeps ineat bellum cum principe, tu qui

sed ad bellum scilicet belli principis iusta

Logeris ire vide ne causa sit eius iniqua

i. aliquem principem i. propter iustam causam

Quem sequeris iustum si sit circumspice bellum

sed iste sex preditores in lata enumerare

Res, et persona, modus, ac intentio, causa.

i. auctoritas superioris litigium

Autor, tefaciunt iustum cognoscere bellum

i. paganis

i. iustum est bellare

Lum sarracenis ac hereticis licet, et pro

i. pro christianitate i. pro lucratore rei predictae

Ecclesia, patria, vel re propria repetenda

quenamque i. ab innocentibus

Sic spolias licite, sed ab innocuis nihil aufer

Istud est caplin aliud, in quo postquam autor determinauit de furto et rapina hic prout determinat de bello iusto et iniusto. Et per diuidi in tot pres quod potest documera Primo dicitur, si aliquis princeps alicuius terre vadit ad bellum cum alio

principe alterius terre, tunc si enim eo cogere est ire aliquis, talis bellum debet respicere quia iusta sit causa belli, et debet considerare recte, per quod fit bellum, personas et modum cui intentio bellicosa est. Nam iustum est bellare cum sarracenis vel hereticis, et contra bellum licet aliquem per-

gnare per ecclesia vel patria vel per re amissare perpetuam. Sed non licet spoliare innocentes. Notandum primo, aliquis volens ire ad bellum debet diligenter aduertere utrum iusta sit causa belli. Non est, quod si causa belli iusta est tunc potest licite iuuare dominum suum, immo quod liber strenuus miles, quilibet bonus decurio, et prout oportet, pribus subditi principis in tali iusto bello quod fit per ecclesia vel per patria cum domino suo debet mori. Si autem causa belli est iniusta tunc nullus tenetur eum iuuare, quod si facit grauiter peccatum, potius debet eum impeditre et prout eum informare ut ab iniusto bello desistat ne deuoret sanguinem et suorum miserorum absque licita causa.

Secundo notandum, quod quodammodo preditores sunt aduertendi ab ipso quod offert bellum. Primo debet respicere utrum bellum sit iustum et causa belli, quod si causa belli est iniusta non est iustum bellare. Secundo debet respicere personam bellantis, scilicet utrum sit talis cui bella re licet, quod bellare non est oibz licet, sed soluz regibus principibus et dominis terrarum. Tercio debet aduertere quales sint aduersarij, quod non est contra quemque iustum bellare, unde contra romanum imperium non est bellandum dummodo iuste defendere ecclesiam, sicut nec contra monasteria nec contra viudas vel virgines. Quartu talis debet aduertere modum bellum, scilicet quod non sit nequiosus vel vilis. Quinto debet aduertere intentiorem bellantis, scilicet quod ipse iustum finem intendat. Sexto debet aduertere rem pro qua fit bellum.

Septimo nota, contra sarracenos et hereticos iustum est bellare. Non est, quod tales sarraceni, heretici, et alii infideles inimicantur deo et fidei catholice, ideo debent debilitari in quantum possunt ut eo minus possent nocere christianis, et etiam ut ipsi ab errore eorum possint reuocari, quod in hoc principes harum

Summula Haymudi.

Tollere quicquid habent homines quis prestitis ausum
i. cū nr̄is monitōib⁹ spoliū raptorib⁹ *s^e in eoz domib⁹* *i. licentia*

Nostris consilijs ipsum vobis inhibetur
i. gmittim⁹ vob⁹ spoliū s^e bellatores nccaria

Saltem consulimus dum vos trahit ardua causa
i. in rapido *i. incōtent⁹*

Accipiendo graues ne sitis et immoderati
i. cliētib⁹ et stipēdiarijs *i. phibet⁹*

Heu seruis vestris spolium cur non inhibetis
i. mag⁹ admittit⁹ seruoꝝ *i. exoluere⁹*

Sed consentitis horum scelus ergo luetis
i. oē illud *s^e ptra deū*

Totum restituas quod et illico rapuisti
i. in ambiguitate belli

Bello. vel dubio. cum non discernere possis
s^e illius belli *s^e illā dubiā* *s^e eterna*

Que sit causa mali. causam defendere mors est
i. in extremo iudicio iudicat⁹

Nec indefensa christo veniente manebit
i. sumptib⁹ *s^e in bellū* *s^e sumptib⁹*

Expensis proprijs vadatis non alienis
s^e dñi p. *i. vestre*

Cum dominis vestris. de quorum munere vestra
possessioēs pcedunt *s^e bellatores* *i. possidētes*

Predia dependent. sed qui coguntur habentes
s^e p spoliū *pcere detēt* *spoliado*

Nil nisi quod rapiant. parcant tamen in rapiendo
s^e innocuiis hoib⁹

In quantum possunt ipsis. ipsosq; relinquunt
trasit⁹ *i. vos egeni*

Lurritis ad bellum miseri quos nulla potestas
i. postular *i. angie* *s^e vosipos*

Euocat aut cogit. non excusare potestis
amittitis *s^e facto* *i. durapnia*

Quod facitis. pro quo grauis indulgentia vobis
mulier *i. pdontis* *ancille*

Femina raptoris. pueri. servi. famuleq;
s^e rapta *i. absq; voluntate*

Hec non restituent si consensu sine raptis.

nes et milites tenent iuvare ecclesiam et ea defendere. et oes tales sub statu
et romane ecclesie tenent mori per fidem catholica. et tenent oes aduersarios ca
tholice fidei pertinere et debilitare ut fides vigeat et floreat et non dicta se
racenov et hereticorum. sed ut obnubile fides eorum. quapropter ipi cum suis subdi
tis si fideles malerint usque in fine coronam glorie possidebunt.

¶ Quarto notandum. ut hec diriges melius intelligant. tunc est sciendum quod
ad iustum bellum primo requiri res per quam pugnat. scilicet bellum fiat per defensionem roma
ne ecclesie patrie vel rei publice. unde quoniam aliquis illa per trium est causa belli tunc bellum est iustum.
Sed et requiri ut predicateum est persona. quod plena talis de causa secularis non religios
sa. quod religiosi non tenent bellare. sed solis secularibus est immisus. Tercio requiri
modus et mensura. quod ipse bellans de causa finitatem querere et non ultra percedere. quod est
illos qui sunt ita crudelis et severi quod nullo modo cessant a bello nisi prius totum de
struant. Quarto requiri intentio. scilicet ut bellum non fiat propter auariciam vel iniuriam. sed quod
fiat bona intentio. Quinto requiri causa. quod forte ute sibi res abstulit. ut ergo eccl
ues loquaciter licite bellare. Sexto requiritur autoritas. scilicet quod tale bellum
fiat auctoritate superioris. modo quoniam illa sex appearat ad bellum. tunc dicitur iustum. Si
autem aliquis illo per defuerit. bellum de iustum.

¶ Quinto notandum. ut per etiam clericis queat bellare. Rudef quod non. ut
habet. xxiiij. q. extra de bello. duplicitate causa. Primo ne per tumultus bello per im
pedian in prelatorum diuinorum. scilicet in laude dei et in orationibus. Sed et iusto. quod clericis
non debet occidere. sed magis eis perpetuit ut sint parati propterea sanguinem effundere per christum et proximum suum. et non detinet deferre armam nisi ex iusta causa. ut si
trahatur per loca piculosa tunc potest deferre arma ad terrorem hostium. sed non debet per
cutere. ut habet. xxiiij. q. i. nisi vim per repellere eos decet. Item si quoniam per byter
interfuerit bello iusto vel aliquis clericus quod non interfecit vel muriavit aliquem
nec cum mortis perstitit. nec ille sacerdos non est degradatus vel ab officio
suspensus. sicut ille clericus per promoueri ad sacros ordines saltus si idoneus
fuerit. Si autem istud bellum est iniustum et ibi homines sunt occisi. licet ipse non egit. sed
tamen ei imputabitur. tunc non per promoueri ad sacros ordines. ut habet. iiij. q. i. ca.
ultimo. Item si Wilhelmus si in bello da aliquid clericis de rapina et ab his quibus licet. hoc per tenere si bellum est iniustum. Si autem per se recipere aliquid tunc
hoc totaliter tenetur restituere.

¶ Ultimo dubitatur. ut subditus possint mouere bellum. Rudef si miles
per aliquid contra comitem tunc primo reqrenda est autoritas regis vel superioris.
Et sic tunc illa causa discutitur non potest bellum committitur

innocentes

O bellatores cur innocuos spoliatis

s' eos spoliando magis

Acteritis miseris et eis plus hoste nocetis

i. fruole ptegitis

Errores vestros temere defenditis. et sic

.cloquimini s' illud nutriamur

Dicitis accipere quo nos pascamur oportet

s' ipsi nutrimentum virum nutrimentum

Si robis et equis alimentum queritis. ultra

^{s^e} ex illis rebus**Sunt vni, doleant magis, a raptore recedant**^{s^e} aliquando sicut**Qui possunt, veluti persone non sibi iuncte**^{s^e} tales persone ^{s^e} famulantes**Ut sunt ancille servi nutriti alieni**^{s^e} donū alienis**Si speciale datum sit eis volo restituant hoc**

Hec est ps ultima istius capli. in q̄ autor increpat istos q̄ spoliāt īnno-
tentes hoies & miserios dicēs p̄mo sic. **O** vos bellatores quare spoliariis
hoies innocētes & miserios. & magis insertis damañā h̄is q̄ hostes. q̄ si di-
ceret. valde male facitis in hoc. **O**t ergo male defenditis & temerarie vestrū
errore cū dicitis. oportet nos accipe victū nobis & equis nostris. si ḡ solū
queritis alimētum. q̄s tunc p̄stūt vobis aulūm tollere ab hoib⁹ quicquid
habet vltra alimētū. q̄si diceret nullus. ergo districte philemus ne talia fa-
ciatis. sed tñ cum vos habetis causam arduā tūc delētis moderare spoliū
et nō esse nimis graues. Tunc subdit dices. quare vos nō inhibetis vestris
servis ne spolia faciat. q̄ si vos p̄sentis eis tūc eritis rei in isto facto & tene-
mini illis restituere q̄d illicite rapiūtis. & etiā in bello vbi nō scitis vos ha-
bere iustā causam. q̄ malā cām defendere est mox aie. Tunc subdit. qui
cūq; vult ire ad bellū ille dz ire sub p̄prijs expēsīs & nō sub expēsīs alterius.
Sz tñ si aliq̄s cogereb⁹ p̄ dñm suū a quo ip̄e habet bona sua ut cum eo va-
dat ad bellū q̄ nō h̄z vt ei de p̄prijs expēsīs in itinere possit puidere. tal' pos-
t rapere moderate vt vitā p̄seruet & nō crudeliter. Subdit. aliq̄ sunt q̄
currūt ad bellū nō vocati nec coacti p̄ aliquē modū. isti si spoliāt aliquē non
possunt se excusare. sed opt̄z eos agere penitētiā de isto facto. Item subdit
aliquid documētum q̄ vror raptoris. filij. serui & ancille nō tenēt reddere ra-
pinā si vni sunt. & hoc si p̄sensum nō habuerūt. sed tamē aliae persone extraneae
et alieni famuli si aliquid de his spolijs quādoq; eis dātū fuerit iste tenēt
hoc totaliter restituere.

Primo est notādū. isti q̄ h̄nt bona aliq̄ sub aliq̄ p̄ncipe tenēt ip̄m seq̄
ad bellū q̄n vocat̄ sub p̄expēsīs p̄prijs. q̄ ppter hoc p̄cessa sunt eis ab ip̄o p̄n-
cipe castra & ville. & sic de alijs vel alia bona. Et si ip̄i aliqd rapiāt a paupe-
rib⁹ tenēt restituere & sarc̄ facere lelis. **S**z tñ si aliq̄s esset paup̄ iste poss̄
rapere. nō tñ plus q̄ ei esset nēcāriū ad victū & equis suis.

Scđo notādū. si aliq̄s nō esset p̄ncipi obligatus. q̄ forte nulla bona
ab eo possideret. iste si iniret bellū cū tali dño & recipere aliquā bona. que
cūq; modica vel magna tenēt reddere lelis. **O**t ergo p̄suadet culibet q̄ si
nō p̄ncipaliter cogatur inire bellū & maneat in partib⁹ suis & nō annihile-
tur pauperes. q̄ ppter hoc eternā damnatōem possit incurtere si non red-
deret integre ea que abstulisset.

Tertio notādū circa quīntū documētum. vtrū vror raptoris filij &
ancille tenēt reddere rapinā qua vni sunt. R̄ndetur q̄ nō. & hoc est verum
de servis q̄sunt seruulis p̄dīcōis. sicut est emp̄ticius. & etiā illud est verum
sunt serui nō p̄cibuerūt p̄slūm vel p̄sensum. vt spoliū fieret. q̄ vt sic tuūc

Suumula Haymundi

Ipsi tenerent reddere oia bona spoliata ita hñ sicut raptor. qz ipsi puniendi
it eadē pena qz raptor punif. qz reus et plenties eadē pena puniunt
G Quarto notandum. qz seru⁹ qz seruit raptor. p. victu vel pecunia statim
eū p̄cipit dñm esse furē vel raptorē dñ ab eo recedere et seruitum resignare
Rō est. qz si maneret cū eo postqz p̄cipet eū esse furē. tūc ip̄e videref ei plen
tire in furto vel rapina. et sic obligaret ad restituōem sicut raptor.

G Quinto nota. sicut etiā supius patuit tūc vxor raptoris vlfuris post
qz eū p̄cipit eē raptorē vel furē. p. ab eo recedere qntū ad habitacōē
no tñ p̄e sibi denegare copulā carnalē si ip̄e secrete eā exigeret. nā in mani
festo exigere copulā a muliere esset periculōsum furē et mulieri. nā fur poss̄
raptiuari et sentētia capitali iudicari. z si se tūc p̄miscesse mulieri tūc mu
lier diceref rea in furto. et sic etiā posset iudicari ad mortē. ne ḡ hoc periculū
euenerat tūc fur segregatus dñ esse a muliere et cū ea in manifesto no queri
lari nec copulā carnalē exigere dñ. licet hñ p̄t facere occulere

G Sexto notandum. qz plone sunt plūcte raptorib⁹ duplī. quedā separabilē
litter. qu edā inseparabiliter. Inseparabiliter ut vxor et filii ante annos pubertati
ris. quia tunc dēbet obedire parentib⁹. Separabiliter. ut ancille. famuli qz sunt
litter. et quādō p̄cipiunt dominū esse furē tunc immediat⁹ ab eo dēbet rece
dere ne videantur ei p̄sentire

G Septimo notandum. de uxore raptoris qbz dēbet uti bonis Rūdesper
distinctōem. vel ip̄i hñt aliqua bona p̄ rapinā acq̄sita. vel bona iuste acq̄sita
ta et ex hereditate. Si p̄mū tūc mulier nō p̄t uti rapinā. Si aut̄ hñt alij
bona p̄ rapinā. nō acq̄sita hoc ē duplī. vel illa sunt separata vel mixta cum
rapina. Si sunt separata tūc mulier dñ uti istis bonis. Si aut̄ mixta sit tunc
ip̄a itaqz nō tenet uti eis. sed implorare dñ p̄silium et auxiliū amicoꝝ. et dēbet
viuere de p̄prijs suis laborib⁹ et dotib⁹

G Octavo notandum. ponat in casu qz hñt amplius nisi qd p̄ rapinā
acq̄situs est. et qz mulier nō p̄t laborare nec hñt alij bona p̄ se nec dotata de
qbz tūc mulier viuere dñ. Rūdesper qz ista dñ facere p̄m p̄silium sui p̄fessoris. yz
dñ qz in necessitate p̄t viuere de illis rebus p̄ rapinā acq̄sitis. qz non p̄t viuere
in labore p̄prio. nec ip̄ hñt alij bona separata. ḡ qz tēstūc yz̄t bonis p̄ rap
inā acq̄sitis cū dolore cordis dñ uti istis et cū vera p̄teritōe sic cogitando
qz si aliter vitā possit p̄seruare nullatenus vellit istis uti

G Nono notandum. quicqz raptor in bello illicito recipit est p̄tra iusticiā
hñt qz iustū est ynicuic⁹ reddere qd suū est. ḡ qz qd recipit in bello illicito est
restituēdū. et nō solū dñs bellū tenet restituere hñt etiā oēs subditi qz sequunt
dñm Et lz ex timore sequunt. tñ plus tenet dñcū timore qz hoīem. Et hoc
est yz̄t qz scūt eē illicitu. si aut̄ dubitat an bellū sit iustū. an iustū subditi
nō tenent restituere. sed stipendiarij nō excusant sicut subditi. qz nō tenent
obedire sicut subditi. Etia in dubio nō detent se p̄misterere discriminī ut iu
riet aliquē in p̄iudicū alterius. ḡ dñ l̄ta. defendere cām dubiosam ē mors
aīe. qz tales grauter peccat. Itē vult l̄ta qz trāseūres ad bellū habētes pos
sessiones suas a p̄ncipe salte sufficiētes tenent p̄prijs suis expensis tellare.
qz nō tenent dare cēsus de bonis suis sicut rustici

G Ultimo nota. dices. mḡ videris bī p̄ tradicere. qz dixit sup⁹ qz se
mīra raptoris nō detinet p̄mōrari raptorū vel furū. hñc aut̄ dñ uti ras

q̄m̄is. Ibi dicūt aliq̄ p̄us loq̄bat de occulto furto. s̄z hic loquīs demandat
festo spolio. s̄z melius fūm̄ p̄dicta dī q̄ hic loq̄ t̄re necessitatis. s̄. q̄n̄ yr̄or faſ
milia & pueri als nō p̄nt nutriti. s̄z p̄us loq̄bat de t̄pe possibilitas q̄n̄ muſ
lier p̄t recedere a rapto re & als p̄t se nutritre. t̄uc quis mō nō d̄z ei p̄morari

.i. r̄e sacrā .i. symoniacus

Si vendis vel emis sacrum symon incipit esse

.i. sensum s̄. symoniacus fieri

Consilium si tu das vel permititis es idem

.i. superior s̄. symoniacus .i. impedire

Si prelatus es et poteris scelus hoc renocare

.i. symoniacus placitū iudicet

Aec renocas. pena symonis te puniat equa

s̄. tuus tua .i. germanus .i. dona

Si pater aut mater vel amicus munera dant. te.

.i. te nesciente .i. cognoscis

Non procurante. dum noueris hec data pro te

.i. de cetero .i. beneficio

Amplius ecclesie tali desiste preesse

Capitulum quartum in q̄ vult determinare de symonia Et pertinet ad p̄cedēt
tia sic postq̄ autor determinauit de furto rapina & bello. H̄ determinat de
symonia. Q̄t p̄t in tot pres diuidi q̄t si casus positi de symonia. p̄tes in
frā dicent. Dicit ergo p̄mo sic. si tu emis vel vēdis r̄e sacrā cr̄is symoniacus
et si tu es platus & admittis q̄ tu subditi h̄ faciūt & potes renocaret
nō facis etiā cr̄is symoniacus vel puniēdus tāq̄ symoniacus. Etiā si paſ
tuus vel marer vel aliq̄s alter dat pecunia vel munus. & p̄ illud munus p̄
curat tibi aliquā eccliam te ignorāte. t̄uc postq̄ tu p̄ceperis t̄uc immēdiā
te debes illā eccliam relinq̄ret ampliō ei nō p̄esse. & oia p̄cepta dēles redde
re. qd̄ si nō feceris symoniacus cr̄is. & p̄ tali factō cū tali ecclie friuole vis
p̄esse eternali dānateris. Othoc de intentōe oīm̄ iuristaꝝ

FPrimo nota. symonia sic describitur. Est studiosa cupiditas vel voſ
lūtas emēdi vel vēdēdi aliq̄s spūale vel qd̄ annexū est spūali. Dicit p̄mo
studiosa cupiditas q̄ si aliovi p̄ferit bñficiū nō studiosa cupiditate
ip̄e nō est symoniacus. verbi gratia. si parētes alicuius decenterū pecunia p̄
bñficio ip̄o ignorāte. ip̄e nō censem̄ symoniacus. s̄z talis statim postq̄ scit &
pcipit d̄z resignare eccliaz & de p̄ceptis satis facere. Dicit scđo (voluntas)
q̄ sola volūtas facit symoniacū. Abi grā. tu h̄ates volūtate emēdi bñficiū
& s̄z nō emis. t̄ue etiā symoniacus es corā deo. q̄z sicut hō p̄ solā volūtate
reddid̄ usurarius. sic p̄ solā volūtate hō etiā reddid̄ symoniacus. Dicit ter
tio (emēdi vel vēdēdi) p̄ hoc excludit oīm̄ p̄tractū aliūde nō satis factū. s̄z
aliq̄ cū pacro interueniēte. Dicit tertio (spūale) nā si vēdit domus v̄l ager
ab aliq̄. talis ab eo nō eeuſet symoniacus. Dicit ultimo (vel annexū spūali)
sicut est ius patronatus. q̄z hoc nō est spirituale sed annexum spūali. Hō ē
q̄z ius patronatus nō solum daf̄ clericiſ ſed etiā laycis. ergo eſt quoddam
panexum spirituale

Summula Haymundi

Sed non adū. Ira dicitur. dans. Psiliū est symoniacus. Rō est ista. q̄ regus et presentes pari pena puniēdi sunt. ergo dans symoniaco Psiliū censet esse idē cū eo. ut Raymūdus manifeste rāgit in textu.

Tertio notādū. symonia fit sīm iura decretalia qñ munus datur p̄ respūali. Pro quo notādū. q̄ munus est triplex. Nam quoddam ē munus a manu. quoddā a lingua. et quoddā ab obsequo. Unū munus a manu fit p̄ pecunias largitōem. Sed munus lingue fit p̄ petitioes et p̄ pcamina ut si aliq̄s rex vel p̄ncip̄s petat aliquem ut ferat tali tale bñficiū. tūc ibi fit munus a lingua. Sic tūc qđam doctores iuris dicunt q̄ isti dicuntur symoniaci. Rō est. q̄ iste p̄ces sunt sicut vñū mandatū. Sz si aliq̄s simplex hō vel miles petat p̄ncip̄ vel rege vel aliquē dñm magnū ut tali daret beneficium tūc nō dī symoniacus. sed simpliciter dat talū illud bñficiū propter p̄ces vel p̄camina. Sz munus ab obsequo fit ut si aliq̄s alteri seruiret et pro illo seruatio daret ei seruitū spūiale. ppter hoc nō esset symoniacus. Ex quo tūc elicit q̄ p̄mo mō munus facit symoniacus. I. munus a manu

Quarto notādū. q̄ munera p̄nt dari licite qnq̄ modis. Primo mō gratis. Pro q̄ est scīdū. ad hoc q̄ munera gratis den̄ Psideratur quartus or modis. Primo Psiderat qualitas dantis. Secundo q̄litas accipientis. verbi gratia ut si paup̄ dat diuītī aliquod munus tunc habet suspirio de eo. q̄r diues dī dare pauperi. Tertio Psiderat q̄litas muneris dati utrū sie magnū vel parvū munus. Quarto Psiderat qualitas r̄pis. verum tūc dat q̄i bñficiū vacat vel an dat anq̄ beneficiū vacat. et quouis mōdo p̄tingat tūc sīp̄ est suspirio. **S**ed mō munus a manu licite dari p̄t alicui p̄ officio. p̄plendo ad qđ talis non est obligatus. verbi grā si aliq̄s transīt ad curiam rhomanā dat vni q̄teror grossos vel solidos ut p̄pleat bñficiū suū curiā intrādo et tētando bñficiū ad qđ ip̄e obligat. et sic tūc vicarius suus nō iudicat ppter hoc symoniacus. **T**ertio mō munera p̄nt dari lice te p̄ operib̄ licitis et debitis. verbi grā. ep̄s vel archidiaconus. sacerdos eccl̄iam ille p̄ recipere munus moderatū. ppter hoc tamē nō censet symoniacus. **Q**uarto munera p̄nt dari ad redimēdū exactiones. Abi grā. ut si aliq̄s est tenens res eccl̄ie p̄ longū r̄ps. mō aliq̄s sacerdos nō p̄t ab ip̄o alienare tales res eccl̄ie. nec p̄ iudicū nec aliq̄s aliud nisi ppter munera vel pecunias. mō si sacerdos dat munera tali p̄ ista re spūali. ppter hoc nō censet symoniacus. **Q**uinto munera danſ licite p̄ elemosynas largitōem. hoc est. p̄ vita eterna p̄sequenda. et ista dī aliq̄s spūiale. q̄ nihil est spūalius vita eterna. et ppter hoctalis nō reddit symoniacus. **O**scil p̄z qualiter in una possunt dari quinq̄ modis.

Quinto est notādū. dicitur est p̄us q̄ munus ab obsequo fit absq̄ symonia. **P**ro q̄t̄ est scīdū. q̄ obsequiū est duplex. nā quoddā est obsequium corpale. quoddā spūiale. **C**orpale est duplex. nā quoddā est obsequium corporale honestū. quoddā inhonestū. Honestum est. ut si aliq̄s seruit ep̄o p̄ bono ep̄i et totius dyocesis. et post hoc trāseat ad curiā rhomanā seu obtineat bñficiū p̄ tale ep̄m. ppter hoc talis nō censet symoniacus. **S**ed obsequium inhonestū est quod est p̄tra deum. et ppter tale obsequiū aliq̄s reditetur symoniacus. **S**ed in obsequijs spūalib̄ nullus detet seruire pro bñficijs nisi alicui beneficio estet annexū officium. sic q̄ illud officium teneat

gagere a beneficio. ut aliquem legere de beata virginine vel de aliquo sancto
poter hoc talis non redditur symoniacus

FUltimo notandum quod beneficium est duplex. nam quoddam est curatum. et quod
venerabile non est curatum. modo quicunque petit per beneficio curato per se vel per alio ille
reddidit symoniacus. Si autem illud beneficium non est curatum. tunc licet per paterem
per se vel per alio. sic et non incurrit symoniacus

i. vero collatore donauit

Contra patronum tibi si dedit ecclesiam quis

i. tu debes resignare i. probabilitum inuenio

Non maneas in ea. tua nolo sit hec violenter

i. monachis i. aliquo

Est symonia grauis summam si fratribus ullam

summa pecunie

Das spe prebende. vel si promittis eandem

Totum restitue symonia quod adeptus es arte

Nec autor ponit aliud casum de symonia dicentes. si aliquis promouere fecit et non
quod ecclesiam vel aliquod beneficium inuitio patrono. i. vero collatore illius ecclesie
vel beneficij. ille non debet manere in illa ecclia violenter. Subdit. grauis est symonia
si quis aliquibus hominibus det summam pecunie vel aliquod munus sub spe acquisit
rendi pretendit. et unusquisque teneat restituere quod symoniacae adeptus est

Pro quo notandum circa item. quod nullus detet retinere ecclesiam vel ali
quod beneficium protra voluntate patroni. i. veri collatoris. Cuius causa est. quod alius
promitteret rapina. quod sic per se ipse inuitio domino tractat res alienam. et ideo
talis grauerter est puniendus

Sed o notandum. qui dat aliquod munus aliquibus superioribus ut ipsi recipi
piane eum in fratrem. et sibi assignet certam pretendentiam. talis est symoniacus. et
si pretenda sibi est assignata detet eam resignare. et deceptis satisfacere. alius
eternam damnationem incurret

Ecclio notandum. ex quo hic dicitur de patrono. Patronus sic definitur. est
ille quod habet potestate presentandi clericum ad aliquod beneficium. quod ut regula iuris
Patroni interest presentare. episcopi aut recipere

Quarto notandum. quod ex tribus aliquis per fieri patronus Primo quod per con
ferre certum beneficium. Secundo quod fundavit ecclesiam. Tercio quod ipse promisit con
ferre ecclesiam. Pro quo nota. quod ad patronum duo requiriuntur. scilicet aliquod hon
oris. et aliquod oneris Primo requiri aliquod honoris. quod sibi detet utilitas. nam
si fuerit de auperatus. tunc iste beneficiarius ab eo teneat recipere et sibi per
videre de necessariis. Sed o debet sibi aliquod oneris. quod talis patronus non
pessime ipsi beneficio. et istud defendere ab inimicis.

Quinto notandum per modum dubium. ut ius patronatus possit alienare
Rideat quod ius patronatus alienat pluribus modis. Primo per hereditariam
successione. ut si per mortem et habuit aliquod ius patronatus. istud per heredita
tia successione transferatur ad filium. Secundo alienat per vendicacionem tali modo. quod si to
ta ciuitas vel villa vendatur. tunc ius patronatus transferatur cum ciuitate vel villa
Vendita. quod specialiter et per se vendit non debet. eo quod est annexum spuiali. Tercio

Summula Raymudi.

mo trāserf p 2mutatōem. qz aliqs p̄t hoc ius patronatus dare. *Passio.* hoc licetia sui ep̄i seu superioris. Quarto trāserf ex datione. vt si laycus layc co daret ius patronatus sed secus esset si daret religioso

Sexto notād. dubitaret aliqs vtrū pater possit p̄ntare filiū ad aliqd beneficium. Respondeſ q̄ sic. qz nō inuenit 2trariuz in iure canonico. Dicitur tñ quidā doctores iuris q̄ tutius et cautiū est dimittere. nam p̄ hec beneficia possunt priuari iurib⁹ hereditarijs.

Septimo notād. vtrū aliqs possit seipm p̄ntare ad aliqd bñficiū Rñdef q̄ nō. qz dicitur cōiter oēs iuriste q̄ p̄sentans et p̄sentatus debent eē p̄sonē diuerte. sed hic nō sunt p̄sonē diuerte. ergo z̄c.

Octavo notād. lfa dt null⁹ sine voluntate patroni dz accipe bñficiū Contra hoc arguit q̄ sic. imperat̄es p̄tra voluntatē patronoz accipiūt beneficia. q̄ videt p̄ lfa sit falla. Rñdef q̄ hoc opatur autoritas superioris. nam p̄nte autoritate maioris cessat autoritas minoris. et qz dñs papa de suo iure oīa bñficia p̄ferre h̄z tam laycoꝝ q̄ clericcoꝝ. ergo z̄c. Sed diceres. cum dñs papa habeat autoritatē p̄ferdi bñficia. q̄re nō p̄ferit tūc officia laycoꝝ. ut regū p̄ncipū. z̄c. Rñdef q̄ dñs applicus ideo nō vult p̄ferre bñficia laycoꝝ. ut ipiꝝ layci sint magis attēti ad defendendū eccliam. i.ad ampliadas res ecclie. qd̄ ut sic magis faciūt q̄ si ius patronatus non haberent

Ultimo notād. ponat q̄ duo sint collatores vnius ecclie. et q̄libet illoꝝ rū p̄ntaret vnu. tūc dubiu est q̄s illoꝝ detet recipi. Rñdef sub distinctione vel ipsi p̄sentantes sunt clerici vel layci. si sint layci. tūc ep̄s detet respicere merita p̄sonaz. et que illaz habet maius ius et melius meritū illā detet recipere p̄sentata. Si aut̄ p̄sonē p̄sentare sint equalis meriti. tūc ep̄s p̄t recipere vnu que sibi placet. Si aut̄ patroni sint clerici. tūc ille q̄ p̄us erat p̄sentarus erit recipiēdus. Vn sciendū qñ laycus h̄z beneficia p̄ferre. tunc ille h̄z eligere vnu p̄sonā infra quattuor menses et eā p̄ntare ep̄o. et si talis ejceret tūc statim patronus debet aliū p̄sentare quoisq; inueniat vnu valētē. qz nullus detet p̄sentari ad aliqd beneficium nisi sit idoneus. et p̄cipue hoc p̄caudū est in beneficijs pastoratus.

i.bñficiū .i.bñficio .i.tale p̄tū
Prebendam si das pro prebenda symoniam
.i.factis .i.p̄sul
Committis causam nisi mutet episcopus istam
.i.2serat .i.rēplū .i.ep̄s .i.parua pecunia
Dum sacrat ecclesiam presul summam moderatam
.i.summa .i.dare .i.2dico
Si petit. hanc licite poteris conferre. nec obsto
.i.sump̄ib⁹ .i.satisfacis .i.fatigari
Expensis quia sic respondes atq; labori
.i.ab aliq aduersario .i.bñficio .i.eccliam pecunia
Si male reparis super ecclesia redunas hanc
.i.delicta
Ad redimenda tua peccata potes dare quid vis.

^ve secularis .i. claustrales .i. religiosi
Llericus aut frater. layci. monachi. moniales

.i. absq; redēptōe. i. pmissa

Damnantur sine spe si sponsa pecunia claustrī

.i. collata dedit .i. introitū s^e nec papa nec ep̄s

Vel data concessit ingressum. nullus in istis

s^e talis sic receptus

Dispensare potest claustro maneat q; in isto

Hic autor ponit alii casum de symonia dicens. si q; dat vna p; bendaria p; alia symonia p;mittit. ēā huius est ista. q; hoc solū spectat ad ep̄m. sc̄ trāspōnere clericū de vno loco ad aliū. Subdit. si aliq; ep̄s p;secat aliquā eccliam & perit moderatā summa pecunia istā līcīte p;ferre p;. q; ista pecunia nō datur p; p;secatōe ecclie. sed p; la boce & expensis. Itē q;libet p; redē mere suū ws si aliq; in eo velit eū impēdīre. Et subdit. clerici vel fratres la yci vel moniales q; p; pecunia aliquā vel aliquā in claustrū recipiūt nō p;nt istud receptū retinere p; vllā dispensatōem. q; symonia est

Primo notādū. q; in līa & moniales sue monachi nō delēt aliquā recipere a fratrib; suscipiendis. dubitat ergo si aliquā pecunia def̄ religios sine pacto. vix līcīte & sine symonia p;nt recipere. Rūdef̄ q; si nulla pactio inter̄ uenerit tūc līcīte p;nt recipere pecunia si eis aliqua p;lef̄. Vnū pluetudo est in aliquib; claustris. q; aliq; intrās religionē facit vna generale p;pinatiōem fratrib; p;sentib;. & hoc est laudabile & sine symonia. si aut̄ pactio aliqua inter̄ uenerit symonia cōmitit. Sed dices. si aliq; claustrū esset ita defectu sum & vix valeat satis facere fratrib; p;sentib;. nūquid tales līcīte p;nt aliquā exigere ab aliquo intrare volente. Respondeſ. q;neūq; aliq; claustrum op̄ pressum est penuria q; vix valeat fratrib; p;sentib; satis facere. tūc dicit. qui dam q; isti p;nt dicere. nos reciperemus te in fratre si possemus habere neſcessaria. & ergo tūc isti līcīte p;nt recipere & reperere patrūmoniū illius sine sy monia. Sed tñ p;tra hoc est opinio alio p; doctoz qui dicit q; paup̄tas in hoc nō p;nt eos excusare. q; paup̄tas est annexa regule. p;tra quā dñs ap̄ stolicus dispensare nō potest

Secō notādū. q; hic dubitat vtrū possibile est aliquā hominē dispen sare cū symoniaco. Respondeſ q; aliquā hominē dispēsare de symonia vel de alio peccato intelligit dupl̄. vel in ḡpria virtute. vel in virtute xp̄i. In p;plia virtute nullus hō dispensare p;rest. sed bene in virtute christi. quia dīxit dominus petro & successorib;. Quodcūq; ligaueris super terram ligas tum eris & in celis ec

Tertio notādū. q; si ep̄s perit immoderatā summa pecunie talis p;re ei denegari. q; talis summa pecuniaria p; esse fīm loci possibilitate. Ec ep̄s nō dī exigere aliquā pecunia q;nt celebrat ordines. nec etiā in p;firmatione. q; si faceret p;mitteret symoniā. & postea teneat restituere. Sed dices. tñ p; sacra eucharistia datur pecunia. ergo multo magis in celebratōe ordinū & in p;fessione. Aliis p; ex cōi rieu ecclie. q; infirmantes q; purant cōionē corporis xp̄i ponūt nūmū supra mēsam quē caput sacerdos. Rūdef̄ q; p; sacra eucharistia vō ponit nūmū. sed solū p;ro faciliactōe laboris.

Summula Raymudi.

¶ Quare non adū. Ita ut aliquis non potest manere in claustro quod intravit per donacionem pecuniarum. Et rō est. quod oī illud quod aliquis acquirit symoniace h[ab]et tēstū restituere. ex quo ille receptus est symoniace non potest manere in claustro.
¶ Quinto nota. quod aliquis potest intrare religionē duplū. scilicet ex pacto. et sine pacto. si ex pacto intrauerit. sed dare aliquā pecuniam. promittit symoniā. si autem intrauerit sine pacto. tunc non erit symoniacus. dato etiā quod daret bonā summam.
¶ Sexto nota. quod symoniā promittit duplū. Primo ex parte recipiētis. ut si aliquis non vult recipere aliquā ad religionē nisi permittat sibi pecunia. Secundo promittit ex parte recepti. ut si quis audeat permittere pecunias ut recipiat in partē. Etia promittit ex parte virtutis. scilicet quoniam faciūt pactū ex virtutib[us] pte reū.

.i. beneficium .i. redditus

Ecclesiam pastor tibi si locat ut muniat res

.i. pecunias sive alia sive ecclesiam

De contingentes. quia non daret hanc tibi si non

in turpe peccatum .i. ex illo

Condicio turpis hec intercederet. unde

.i. collatore talis p[ro]p[ter]e

Cum pastore tuo symoniacus esse probari solet

sive temporaliter sive eternae scilicet a clericis et collatoribus

Post mortem mortis in sede sedebitis ambo

sive ille .i. in criminis

Qui tibi succedat in tali labore scienter

.i. in eterna damnatione sive hoc

In regno satane totum regnabit et iste

.i. beneficium .i. iuste resignare

Non potes ecclesiam tibi dimittere forma

.i. p[ro]feras

Quod mihi detur ea. faciens ita conditionem

sive clericis .i. exponat

Allus inutiliter res expendat crucifixi

sive rebus .i. male fruatur sive rebus proprieatis

Hic nec abutatur. sed cum ratione fruatur

.i. legem sive illas res

Et det pauperibus et sanctos vertat in usus

.i. scurro sive clericis

Histrion vel meretrix vel turpis nil ferat a te

promittis sive ploni suspectis

Perdis quod das eis christum faciens inimicum

sive de tuis donis sive ploni suspectis

Panem ne pereant des. et nihil amplius addas

sive tuis .i. paup[er]ibus .i. n[on] c[on]ce[der]e h[ab]es

Eognatis miseris natura quod indiget hoc da

F Hec est ultima ps istius capl. in q magister ponit aliud documentum de symonia dicēs. si aliqs plebanus vel collator p̄mitteret vni eccliam v̄l bñficiū vt minueret res illius ecclie. vel hoc fierer cā inuidie vel cā alterius. tūc pastor cū bñficiato esset symoniac⁹. et eternā mortem p̄ illo incideret. Subdit aliud documentum dicēs. q null⁹ p̄ alteri resignare bñficiū vt ip̄e subleuet et usurpet fruct⁹ illius bñficij resignati. Rō ē. q̄ incurreret symoniā. Subdit aliud documentum dicēs. q̄ qlibet bñficiatus cū bona rōne d̄z p̄sumere fructus plende et nō d̄z abuti. s̄ si quicq̄ supfluat̄ habuerit h̄ d̄z ouertere ad v̄l sum pietatis dādo pauperib⁹ et miser⁹ p̄sonis ut sup̄ partuit de vita et honestate clericoy. Subdit aliud documentum dicens. q̄ ip̄i bñficiati nō detent dare matrimonii xp̄i histriōnib⁹ seu spretis mulierib⁹ vel in honestis hoib⁹. Rō est. q̄ oīa illa pdun⁹ ex eo q̄ tales nō sunt here des xp̄i. ideo patrimonii xp̄i non detent subleuare Deinde magister subdit vnam cautelā seruādam. q̄ aliqs ex p̄cedentib⁹ dubitaret. vtrum nihil esset eis dandū. Ibi r̄ndet magister. q̄ q̄ talis cognosceret illos infirmat̄es tunc deteneret eis exp̄ltere ppter necessitatē corporis panem ne fame moriantur. et non amplius eis dari debet ne ad lasciuia corporis iterum p̄uocarentur. sed potius detet suis miseriis cognatis exp̄ltere pietatem q̄ h̄ strionib⁹ vel scurrionib⁹ aut meretricibus.

F Primo notandū l̄ta dt. si aliqs patron⁹ p̄ferret alicui clero eccliam sub tali p̄ditōe vt posset res ecclie minuere isti ambo et essent symoniaci. Rō est ista. q̄ iste clericus emit istā eccliam ppter diminutōem redditū quos redditus patronus auferet. et omnis talis emp̄io est symonia. Et ideo si collator alicui ecclie velit sibi usurpare aliqs res ecclie cleric⁹ no d̄z ei consentire. q̄ de iure tener clericus eccliam et res eccliar̄ ptegere et defensare usq̄ ad mortē. Unū iura dicit q̄ q̄cūq̄ cleric⁹ trāffert aliqs res ecclie in manus alterius. talis de facto est excommunicatus.

F Seco notandū. nullus patronus d̄z p̄ferre eccliam pditionalē sic dīcendo. illā eccliam dabo tibi si velis mihi dūmittere decimas ecclie. quia si clericus sub tali p̄ditōe recipet eccliam tūc ambo incurreret symonia. et exponeret se eterne dānatōni. Itē symonia nō solū p̄mittit circa collationes eccliar̄. s̄ etiā p̄mittit circa sacros ordines Verbi grā. si aliqs voluerit p̄cedere ad sacros ordines et nō h̄z bñficiū. s̄ petit ab aliq dño p̄missionē sup̄ q̄ possit p̄cedere et p̄mitteret dño q̄ post suscep̄tōem sacror̄ ordinū velleg illi illā hereditare. tūc sic p̄cedit reddit⁹ symoniacus. et si talis ē ep̄s sup̄ cuius p̄missionē h̄c p̄cedit et ordinat̄ eū. tūc ordinās et ordinatus redduntur symoniaci. et tūc ep̄s d̄z suspedit ab officio p̄t̄ps aliqd. S̄ ordinat̄ d̄z suspendit ab officio donec cū illo fuerit dispensatū p̄dñm apostolicū. q̄ soluz dñs apostolicus habeat cū eo disp̄cere.

F Tercio notandū. q̄cūq̄ resignat aliqd bñficiū ea rōe vt def̄ suo p̄san⁹ guineo v̄l amico talē symoniac⁹. Rō ē ista. q̄ talis hereditat eccliam sive bona xp̄i qđ nō deteneret fieri in spūalib⁹. q̄ bñficia detent libere resignari. et detent vacare post mortē. q̄ talis sic faciens est symoniacus.

F Quarto ē notandū. q̄ symonia ē graue p̄cīm. et ē maximū inter oīa p̄cīa. q̄ tam in veteri q̄ in nouo testamento inuenitur q̄ multe plague sunt illis illate q̄ p̄misserūt symonia. Sed dubitatur. q̄s habeat disp̄cere cuīz

Summula Haymundi

symoniacis. Ad hoc r̄ndetur p̄ distinctōnem. qz alīq̄s vel scienter intras symoniā v̄l ignorāter. si ignorāter tūc ep̄s p̄t cū eo disp̄sare si statim resūgnauerit bñficiū. Si aut̄ sc̄ter tūc ppter enormitatē peccati nullus h̄z cū eo dispensare nisi dñs apostolicus.

L Quinto notandū. null⁹ clericus d̄ dare meretricib⁹ vel histrionib⁹ vel alijs ḡsonis suspect⁹ de bonis xp̄i. Causa hui⁹ ē. qz cleric⁹ possidet patrimoniu xp̄i. et iō quicqd v̄tra necessitatē obtinet hoc nō ē ei⁹ p̄piū. h̄z p̄piū ē pauper⁹ q̄ sunt serui xp̄i. Si ḡ cleric⁹ daret hoc patrimoniu xp̄i plo nus suspect⁹. tūc p̄uaret paupes talib⁹ bonis. h̄z tñ hoc nō d̄ fieri. Sz si vi deret eos velle perire ppter famē. tūc p̄t eis dare panē vt eos p̄seruet in via ta. qz tpe necessitat⁹ elemosyna nulli ē denegāda. Un⁹ circa elemosynam tria sunt p̄siderāda. Primum ē. q̄ elemosyna d̄ dari de p̄piis et non de alienis. qz Ille q̄ dat elemosynā de alienis et nō de p̄piis suis. assimilat illi q̄ filiū ynicū in p̄ntia patris mactat. Sicut em̄ iste nō prestat gratū seruitiū patri. sic et iste q̄ nō dat elemosynā de suis p̄piis nō prestat seruitium acceptabile deo. Seco d̄ p̄siderare vt det recto ordine. vñ rectus ordo ē incipere a seip̄o et a suis p̄sanguincis. deinde alijs pauperibus. Tercio d̄ haltere bona intentōem. nā ille q̄ vult dare elemosynā d̄ ea dare bona in tentione. sz pure ppter deū et nō ppter vanā laudē. Et iō ad p̄positū de h̄strionib⁹ dicendū est. qñ clericus dat eis alīqd. hoc nō dat eis ppter deū sed ppter laudem vaneglie vt laudent eū hoīes corā pp̄lo. ideo d̄ sanctus Blas⁹. histrionib⁹ dare est demonib⁹ immolari.

L Ultimo notadū. q̄ uic⁹ vult petere p̄tendā suo p̄sanguineo v̄libi nō d̄ p̄mittere patrono alīqd neq̄ seruitiū neq̄ dona. qz als p̄mitteret sy moniā. eo q̄ p̄mitteret dare seculare p̄ sp̄uali. h̄z simplē petat ppter deū.

U Sure species varie sunt nomina quarum
s̄ doctor⁹ .i. multe species
s̄ doctoř .i. intueamur sp̄rum
Nullus habet. facies tamen inspiciamus earum
s̄ denarios p̄xio .i. cedis s̄ nūmis
Si nummos fratri prestas pro pluribus. aut si
Res promptas vendis signando tempora longa
vēditori .i. tribuas .i. es
Ut tibi plus detur tunc usurarius extas
s̄ denario⁹ s̄ certū .i. vendas
s̄ equ⁹ marcas vēditio
Qui vix quinq̄ valet. hec vsure species est
ille res locate .i. pignori posite
Ager sive domus tibi si sint iniudicatae
s̄ alīqb⁹ .i. acceptis .i. ager vel domus
Pro marcis. istis perceptis. pignora dicta

de fure libera esse propio .i. als
Iure vacare suo domino debent. alioquin
 magis .i. etiam remittas usuram
Si plus inde capis simili macula macularis
 tale nephias. remitto una .i. pecedo
Usuram facio si marcam presto per annum
 gallinis .i. modio illoz leguminu
Pro pullis. vel pro maldro pise. vel auene
 .i. an tps metendi
Ante diem messis nummos poteris dare tali
 s' sub tali frumentoz
Conditione mihi q' certo tempore maldra
 maldra pecuniaz
Tot reddam tibi quot poterit tua summa valere.

Istud est capitulo quoniam istud tractat. in quo autor determinat de usura et eius specie. et continuat ad procedentiam sic. Postquam autor in capitulo precedenti determinauit de symonia. hanc inter plebem determinare de usura. Et posset haec pars dividitur in tres partes quae ponit spes usurae. partes patet. Et vult quod multe sunt spes usurae. ita quod nullus potest scire complete nota illa sunt spes. et non tacitum nota sunt spes. et haec fieri quoniam alii alteri concedit pecuniam ut ei plus reddat ultra summam capitalem erit usurarius. Deinde subdit secundum spem dices. si aliquis vederet rem quod impetrare necessitas alicui. et si perfigeret sibi longum tempus seu terminus ut eo preciosius venderet esset usurarius. De quo subiungit exemplum dices. ut si unus vederet equum quod vix valeret quinq[ue] marcas. et daret eum propter certam usuram. Subdit tertium spem dices. si aliquis haberet agrum vel dominum pro pignore aliquem. tunc ille datur dare fructum domino suo. et si obseruat facit usuram. et si dominus plus sumeret ultra obligata. tunc iterum fieret usurarius. Deinde subdit quartum spem dices. si aliquis concedat alteri unam marem et sumat pro ea certam mensuram pulchram vel auene. et cogitat si in metu tu merito accipias. hunc munus cultum. quod concessisti marcam pecuniam illi pro annu[m]. tunc ita talis est usurarius. Subdit notabile. quod licet est concedere alteri numeros annos messem. ut messe finita potest alteri tot maldra. hoc sufficiunt summa recopensare.

Primo notandum circa item. quod usura est duplex. quodam est corporalis. usura spiritualis habet fieri in rebus spiritualibus et pertinet ad doctores et predicatorum. et illa est laudabilis. unde canit de sanctis professoribus. pecuniam domini dedit ut dignus seruat usura. unde dicit in euangelio. seruus nequam cur non dedidisti pecuniam meam. et ego venies cum usura exiguum illam. Et usura corporalis habet fieri in rebus seculariis. ut patetur in sequentibus. **S**ecundo notandum. quod usura sic definitur iusta. Usura est quodam detestabile quod sorti accidit pacto et intentio procedente. Et illa definitio declarat iuris sic. nam primo dicitur (est quodam detestabile) sed vice et hoc ponitur loco genitivis. quod oportet usura est detestabilis. sed non est. Secundo dicitur (quod sorti aetatis) quod quicquid recipit ultra sortem est usura. Deinde dicitur (pacto procedente) probatur. si diceres. ego concedam tibi duas marcas eo quod annuatim des mihi sex grossos de illis. tunc illi grossi faciunt usuram. Dicis etiam (intentio procedente).

Summula RAYMUNDI

ut si pcederē vni tres marcas illa intentōe q̄ daret mihi interim exp̄laſ
vel aliquid hmoi. tūc illa interio facit vſurā. Et talis vſura ē duplex. sc̄
publica & palleata. publica ē. q̄i exp̄ſſe vltra ſortē aliquid pmitit. vt dī reſ
ptus. h̄ palleata fit in occultis tractib⁹. ſicut in ſcda ſpecie q̄i vēdo tibi reſ
carius ppter expectare. Itē aliquid ē vſura exterior. vt q̄ fit pacto aliquid pcedenſ
re. Aliqua autē eſt vſura interior. vt q̄ fit ex ſola intentōne

Tercio ē notandum. si aliquid daret aliquid debitori. vt p̄ ibi pmitit vſura.
Ibi rindet p distinctōem. q̄ aliquid dare debitori p intelligi dupl. vno
ex pacto. Alio mō ex ſola voluntate. Si hoc fit pmo mō tūc ibi pmitit vſura.
Si autē ſed o mō tunc nō pmitit vſura

Quarto notandum. si aliquid h̄ agrum vel domū pignore ille nō facit
vſurā. vt aliq̄ doctores volūt. tūc ex illo dubitate q̄ pecunia accōmodata
alicui facit vſurā q̄uis q̄i pecunia accōmodata plus p̄ lucrari q̄ p̄i
gnus. Rindet q̄ rō huius p̄ eē talis. q̄i hoc ē licitū h̄ illud nō. Qd̄ lic deſ
clarat. q̄i aliquid rem locatā accōmodat p pecunia. tūc ibi talis nō tranſ
fert dominium rei in aliū. h̄ adhuc iſte eſt dñs illius rei locate. h̄ ipē ſolu trāſ
fert vſum rei. q̄i talis pducens rem locatā non potest deſtruere vel annid
hilare. ſic autē nō eſt de pecunia. q̄i aliquid tranſfert pecuniam in vſum rei. ita
q̄ p talē pecunia talis p̄ facere q̄d cung⁹ voluerit. & ſic nō eſt de re locata.
ergo hic pmitit vſura & ibi nō. & ergo aliquid licite p̄ accōmodare agrū
vel domū vel aliquid hmoi p̄ pecunia.

Ultimo notandum ibi. Ante diē messis. q̄ licitū ē dare aliquid circa festū
pasche vt reddat frumenta in autūno. p eadē re ſub eo valore. p̄t tūc h̄.
Si autē fit pactū. p certa pecunia & frumenta magis ſoluū circa autūnum &
ſeit hoc veraciter tūc pmitit vſura. Unū notandum. ſummā pecunie poſſum
dare alicui. p frumentis in futurū dādis dupl. q̄mo vt reddat mihi frume
ta ſub tali foro q̄ tpe ſolutōis in futuro. & ſic nō pmitit vſura. h̄ ē ſimplex
emptio. Alio mō vt reddat mihi certas mēſuras. & hoc adhuc dupl. vel
tertē estimat q̄ iſta frumenta tpe ſolutōis erūt cariora q̄ nūc ſunt. vel dubi
tatur. si pmo tūc pmitit vſura. ſi ſed o tunc nō pmitit vſura

.i. quenā ſparet frumenta .i. p̄ byter
Eſt licitum q̄ emat fruges vel vīna ſacerdos
q̄i ſacerdoti s̄ fruges p̄ ſbytero .i. aliquid

Lum ſibi non crenſunt. ex his ſibi ſi ſuper eſt quid
.i. venūdet .i. cari⁹ vt nō s̄ eſſe

Non vendat grauius ne mercator videatur
ſeia dictū quenā .i. monachis & monialib⁹

Iſtud precise licet omni religioso
ſeūnos .i. modio

Quattuor aut quinq⁹ pro maldo qui dat auene
.i. an tps .i. viciatur.

Anummos ante diē messis. maculatur eodem
.i. vſura .i. recipe manifeſte

Erimine. de rebus ſic omnibus accipe plane

s^etatres .i. nutrimentū annuale **s^e illud q^o vēdī p^c**

Si uesit annona. vinum. yellana. vel omne

.i. aī tpa emptōis **s^e tpib** .i. lucrari

Ante diem emptum. quibus illud crescere possit

s^e carnal .i. filij .i. acq̄sita

Si patris v̄suris pueri contracta scienter

.i. allodia **s^e tales** pueri v̄surā

Predia possideant. n̄isi restituant in eandem

.i. cadūt **s^e v̄sure** .i. i. q̄ fouea. i. ruīna fecit

Labuntur foueam pater est qua lapsus eorum

s^e eoz **s^e sic acq̄sita** **s^e in eādē fouea**

Et successores quibus hec sunt nota sequuntur

mulier **s^e v̄iro** .i. libera sui

Femina defuncto si vult fore salua mariti

.i. restituat **s^e reddat**

Vlusuras reddat. spoliatum. furta. rapinas

.i. turba .i. talia vicia

Hec furiosa cohors v̄sure furta rapine

.i. p̄dēnāt. **s^e v̄surarioz** .i. vix p̄nt habere medicinā n̄isi reddat

Interimunt animas. vix contra sunt medicine

Hic autor supaddit alia documenta ad sp̄s ipsius v̄sure. **E**t opa h̄ in līa q̄tuor. n̄ā p̄mo determinat de sacerdotib̄ q̄uo ip̄i p̄nt emere frumenta z blada. Sc̄do ostēdit q̄uo vnuus p̄t pecunia dare aī messes. Tercio determinat de pueris q̄ possident p̄dia patris cū v̄sura acq̄sita. Quarto infert medicamē ipsis v̄surarij. Quātū ad p̄mū dī. q̄ licitū est q̄ sacerdos emat frumenta z vīna si sibi p̄si n̄o crescit. Et si emeret v̄ltra eius n̄ccīta/ tē. tūc alia p̄t v̄dere. s̄z n̄o graui? q̄ ip̄e emit ne v̄deret esse mercator. z h̄ etiā licitū est oī religioso rā monachis q̄ monsalib̄. Quātū ad sc̄dī dī sic si alijs aī tps messis daret nūmos suos p̄ maldro auene. vel p̄ lana. vel p̄ vīno postq̄ esset messis. ille incurrit v̄sura. Deinde subdit tertii do/ cumētū. ibi (Si patris v̄sura) z vult q̄ si pueri possidēt sciēter p̄dia z bo/ na p̄ris cū v̄sura acq̄sita vel etiā eoz successores z heredes. tūc tenet resti/ tuere. als cadēt in eādē fouea cū p̄re. Et si h̄ sciēter faciūt. tūc q̄tū ad q̄rtū dī līa (sunt vix p̄ medicine). i. q̄ vix p̄nt h̄i emedicinā n̄isi restituat

Fūrno nota. q̄ fructū detent p̄putari fīm sortē. z tñ fallit in uno cas/ su. vt si laycus iūste possideret bona eccliaz. vel illa q̄ ip̄e obligat clericō q̄ p̄sset illi ecclie. tūc ille clericus n̄o teneat fructus p̄putare in sortē. q̄ hoc sit iniustū. ppterēa n̄ēsta bona veniat ad vīsum ecclie. tūc ip̄e clericus cito debet reiterare ad manus illius layci. vt p̄ extra de v̄suris

Fūrno nota. q̄ v̄surarij tenet v̄sura restituere. z si n̄o velint restitue/ re. tūc debet cogi ad restituōem. vt dicte iūriste. extra de v̄suris

Fūrno nota. q̄ manifestis v̄surarij qdā officia ecclastica in h̄ibēnē

p̄mū in h̄ibētēis accessus altaris offerendo. n̄ā si q̄s accipet offertoziuz

Summula Haymudi.

eoꝝ ille tenet restituere. vt pꝫ extra deylur. Scđo ih̄lēt eis ecclastica se
pultura. Tercio inhibet eis oia ecclastica sacramēta. et p̄ncipalē eucharistia
inhibet nisi velint penitentia et illud reddere et p̄ tali facto facere.

Quarto nota. qꝫ pueri qꝫ possidet p̄dia acqūta qꝫ vslurā a patre dēte
ea reddere. imo nō tm̄ ipi. sꝫ oēs successores et heredes eoꝝ tenent vsluras
reddere. et nō tm̄ vsluras. imo etiā rapinā et furtum huius vslurā. Et si
nō fecerint erit vslurā. thoc si scūt se possidere vslurā. furtū vel rapinaz
vt pꝫ extra deylur. Pro qꝫ sciendū ē in sapientē. tūc qꝫ rāgit pīce coinq
nabif ab ea. ergo rāgētes vel possidētes vslurā patris dānatur nisi refl
tuāt et maculanā eadē pīce. scz vslura. imo deus multoties punit filios p̄
liter ppter peccata parentū. Et si fuerint imitatores paternī sceleris eterna
liter dānatur. vñ in Exodo. ego sum deus tuus fortis vītās p̄tā pa
rentū in filiis tuis. in terciā vel quartā generatōem in his qꝫ oderūt me.

Quinto notandū. qꝫ vslurā et rāptores in līa bene p̄parant adiū
cem. qꝫ ois vslurā est rāptor. et nō ecōuerso. naꝫ vslurā recipit alie
na. et ambo obligātūr ad restitutōem.

Sexto nota. licet ois auarus elongabit a deo. tm̄ p̄cipue vslurā qꝫ
theologi sic declarat. qꝫ ipē vslurā est peior dyabolo. qꝫ dyabolus nō
dimitit peccatorū minūmū p̄tūmū impunitū nisi talis faciat p̄niam. sic vsl
urā nō dimitit vñ grossum nisi debito satis faciat. Itē vslurā est
peior est toto īferno. qꝫ īfernus in passiōe dñi restituit illa qꝫ nō fuerūt sua
Sꝫ ipē vslurā in passione dñi nō potuit moueri ad dimittēdū vñ obit
lī debitorū. vbi tm̄ totū īfernū mouebat et restituit imediate illa qꝫ nō fue
rūt sua. iō peior est eo. Etiā vslurā est peior om̄is fure. qꝫ fur fura p̄ inter
media. sꝫ vslurā fur fura sine medio. qꝫ dīe noctūqꝫ depaupat et exheredit
rat hoies. Et iō Abacuc ppheta de eo dī sic. Si fures introissent ad te et la
tronē p̄ noctē vñqꝫ nō sustinuisse. sꝫ clamores suscitasse. sꝫ p̄tra vslurā
nū clamare nō potes. et in h̄ est peior oī fure. Etiā vslurā est peior iuda
trāditore xp̄i. qꝫ iudas pecunia reddidit. vt habeat p̄ beatū Dāthēū dīen
tē. p̄nia duc̄ retulit triginta argētos dicēs. peccauit trādēs sanguinē lū
stū. qꝫ minūmū facit vslurā. qꝫ nō restitueret debitorū dimidiū grossū
Etiā vslurā est peior oī creatura. qꝫ pꝫ ex eo. qꝫ vslurā vēdit qꝫ oībī ē
cōe et h̄ ipē appropat sibi. qꝫ tps est cōe oībī qꝫ ipē vēdit. Et iō dī līa (vñ
ē medicina) et h̄ est vñ nī ipē illū p̄us restituat. et si ipē p̄t reddere nullo
mō dī absoluī nīsī reddat. qꝫ p̄tūmū non dimitit nīsī ablātū restitutā. De
qꝫ etiā iniqtatē dī Job. qꝫ celi iniqtatē eo p̄ reuelabūt. et terra surget aduer
sum eos. Itē oia elemēta abhorret vslurarios accipe. excepto igne. vt habeat
p̄ btm̄ Dāthēū. Itē vos maledicti in ignē eternū. Pro qꝫ nota. qꝫ vslurā
et rāptores tñures raro saluātūr. vñ ppheta. Gle qꝫ p̄gregat nō sua. Itē in
actib⁹ aploz. pecunia tua tecū sit in p̄dīcōem. na tales rarissime restitutū.
Qūis bñ possent restituere. ḡ om̄ib⁹ istis dī. mīrtite in tenebras exteriores.
eos donec reddat nouissimos qđrātes. ḡ dī in textu (Interimūt)

Ultimo nota. dubitat circa līam. vñ vslurario vslure sunt restituende
qꝫ dedit alijs. exqꝫ vslurā nō absoluī nīsī reddat vsluras. Rūdet qꝫ vsl
urario nō sī restituēde vslure qꝫ dedit alijs nīsī p̄us restituar oēs vsluras qꝫ
p̄tēcepit. Itē dubitat. an sꝫ recipie de monyā ab vslurā. Rūdet qꝫ

putat q̄ usurarius nō sit impotens ad restituendū usurā. tūc līcītē p̄t ab eo
eapi elemosyna. Si autē plūmis q̄ redditū potēs tūc nō est līcītē ab eo eaq̄
pere elemosynā. imo si q̄s recipet tenet reddere istis a q̄b oīra est usura.

i. genitor. i. defīnitēt .i. illarū rerū
Si pater assignat agrorum sive domorum

.i. vadimonia .i. p̄scrutādo
Pignora nubilibus pueris de percipiēdo

.i. ultra pecunia capitalē .i. nō dīr usura
Quod superest sorti signate. non reprobatur

s̄e alīci⁹. s̄e alīci⁹. i. quenācēter. s̄e bona

Obligat ecclēsie miles līcītē bona que de

s̄e ecclē. possidet. s̄e miles .i. famulari s̄e ecclē

Hac tenet. ipse nibil seruire tenetur eidēm

.i. seruitio corporalī s̄e bona .i. absolūta

Corporis obsequio. quin sint prius ipsa redempta

s̄e tibi hñti .i. vadū .i. cautela

Si placet accipias pignus sub conditione

s̄e pign⁹ .i. rehābueris pignore

Tali. q̄ vācet hoc tua quando resūmpseris ex hoc

.i. pcessero pecuniaꝝ sc̄z neq̄ pullū neq̄ aucā

Sibi p̄stitero summam sperans nibil ex hoc

.i. receptū talis p̄tōr in tali casu

De percepturum. non usurarius hic sum

Nic autor ponit alia documēta volens si alīci⁹ assignat pueris nubilis
libi bona. tūc illi q̄ accipiat eos in mīrimoniū p̄nt līcītē accīget totū assigna-
tū. līcītē alīqd ultra sorte sit cū istis bonis. Deīn subdit sc̄dm documentū
dices. q̄cūq̄ miles possidet alīq̄ bona sibi pcessa ab ecclē obligat isti ecclē
sie. et infra istā obligatōem nō tenet seruire huic ecclē. Deīn subdit terciū
documentū dices. si alīci⁹ accipet pign⁹ ab alīq̄ sub hac p̄dīcōe q̄ q̄fīcūn
q̄ a fructib⁹ vel a laborib⁹ illi⁹ pignoris instantiū subleuaret q̄stū ei pcessie
tūc dīr ei restituere pignus sine reuocāre summe pcepte. et h̄ nō est usura.
verbi grā. si ego pcederē vnl marçā p̄ qua līpe ponerer mihi equū. si tūc il
lī equū tādiū obseruarē dōne fructū vnl marce acq̄siui. tūc post hoc re
stituo ei equū et nō reuoco pecuniaꝝ sibi pcessam. et sic tūc ibi nō est usura.

L Circa trām nota. usurarij sunt duplices. nā q̄dam sunt publici. et q̄d
dam p̄uati. Si sunt publici. tūc punitātur in sancta ecclē multiplicitas
mēto. p̄mo p̄ sententiā excōicatōis. secūdo p̄ p̄uatōnem p̄mūniōnis. tērcio
p̄ abnegatōem ecclastice sepulture. et sic de alijs. Si autē sunt usurarij pris
uati isti sunt multiplices. Nā q̄dam sunt ex facto. vt qui pcedunt pecuni
am iudeis et nomēn usurarij nō hñt. licet sint p̄cipes lucroꝝ. Alij sunt ex
intentione. vt si quis concedit alteri pecuniam causa dei vel gratis. et si ex
tali sperat aliquod subsidiū sibi. tūc illa intention facit eum usurarium.
Et sic pater quo sola spes facit usurariū. Alij concedunt pecuniam ad

Summula Haymudi.

terminū gratis. illo aut̄ termino elapsō nolūt vltorē dilatō em facerent
si habuerint aliqd ex ea. Alij sunt q̄ vendūt carius ad t̄ps expectādo q̄ p̄
pmpta pecunia. ꝑbi grā. vt si dare equū p̄ octo marcis p̄ annū exoluēdū
quētū p̄ pmpta pecunia darem p̄ q̄tuor marcis vslurātūs sunt

¶ Scđo nota p̄ modū dubitatois. vtrū vslura sit possibilis Et vider̄ q̄
sic autoritate Hieronymi q̄ dī. ab istis vslurā exige q̄b nocere desideras
Ex ista em̄ autoritate halef q̄ ab isto accipieđa est vslura cui q̄s nocere de
siderat. z sic iudei a nobis exigūt vslurā. q̄ nobis nocere desiderat. Qd̄ sic
declaraf. quicq̄z alicui nocere p̄ ille exigit vslurā. Sz iudeus christiano no
cere desiderat. ḡ iudeus a xpiano exigit vslurā. Dator est nota autoritate
Hieronymi. sed minor. p̄baſ. q̄ iudei sunt ita incurati cordis. q̄ si chris
tianis documenta inferre possent ipsi nō dimitteret. ¶ Sed in oppositū
est lra in multis locis. Nudēf q̄ vslura nō est possibilis. Sed ad aurora
te sancti Hieronymi dī. q̄ dī sic intelligi. quib⁹ nocere desideras. sed nulli
desideras nocere. igit̄ a nullo deles vsluram exige. ¶ Alij aut̄ sic r̄ident
q̄ nullus dī recipere vslurā. nec iudeus a iudeo. nec a christiano. nec a paſ
gano. z sic ecōuerſo nō dī fieri. z ḡ quicq̄z accipit vslurā ad restitutoz ob
ligat. ¶ Lūc ad autoritatē dī. si bene inspic̄t tūc autoritas est bona. q̄ dī
ab istis vslurā exige q̄b nocere desideras. sed q̄ nulli deles desiderare no
cere. ergo a nullo deles vslurā exige

¶ Ultimō notā. p̄ modū dubij. vtrū lectores z migri in scholis deteāt
accipe 2modū de lectorib⁹ z exercitijs. Et vider̄ q̄ nō. q̄ nullus dī vende
re rem spūiale. sed sc̄ia est res spūalis. ḡ sc̄iam nō dī vēdere. Dator p̄t p̄
definitōem symonie. Sz minor. p̄baſ. q̄ sc̄ia nō est res co;palis. q̄ ne v̄i
deri nec palpari p̄t. ḡ est res spūalis. Sz in oppositū est cōis schola. Pro
illo sciendū. spūalia sunt duplacia. quedā sunt in relatōe ad sp̄m sc̄em. sicut
sunt sepe sacramēta. z q̄ciq̄z talia vendūt 2mittūt symoniam. vt baptis̄m⁹
est q̄ddā spūiale. q̄ in eo 2feri spūssūs. z q̄ciq̄z vendit baptis̄m⁹ p̄ p̄co.
talies symoniam 2mittit. nec 2suetudo aliq̄ eū excusat. nā talies nō meref̄dī
ci 2suetudo. Sz magis corruptela. Alia sunt spūalia q̄ sunt in relatōne ad
sp̄m corporis z aie. sicut sc̄ia q̄ est in aia. z si ista vendūt symoniam nō 2mittit
Pro q̄sc̄edū. rectores scholariū st̄z duplices. q̄dā st̄z plēndari. q̄dam nō
Qui nō st̄z plēdati illi p̄nt exigere sufficiēs p̄mū p̄ eoz laborib⁹. Si aut̄
st̄z plēndari h̄ est duplī. vel sufficiēter sunt plēndari. vel nō. Si min⁹ suf
ficiēter. tūc illi p̄nt aliqd sumere p̄ laborib⁹. Si aut̄ sunt sufficiēter plēndas
ti. tūc a suis nō detent recipe quicq̄z. Sz bene p̄nt recipe ab alijs. s. a diuiti
bus. z illud detent dare ministris in ecclia in qua ip̄i plēndati sunt

s̄ pecuniaz. i. 2cedo. i. sub talis

Si mercatori tibi summam presto sub illa
i. 2ditōe

Forma. q̄ soluas expensas atq̄z labores
i. sub eq̄li forma i. p̄te capio. s̄ in talis 2ditōe

Sors pari quicq̄z dederit sors participo. tunc
i. 2mittit i. ponere. i. puersefortune

Non est vslura nisi vertere sortis inique

Holium CXIII

Si pericula .i. summā tibi pcessam
In te damina velim. capitale meum repetendo
I. peditio .i. lucru s' inter nos
Perdere lucrari sub eadem lege iacebunt
.i. quenātēr pcedis
Domine pecus licite mībi das hac conditione
I. vtilitates s' pecoris .i. pincipet
Ofructus eius communis diuidat v̄sus
.i. mala fortuna s' tale pecus
Si mala sors venerit et perdam. perdimus ambo
.i. fructus .i. q̄ pōderatio
Usum si redimam qui pensio dicitur esse
s' pecuniaꝝ .i. annuatim
Et certam suminam tibi soluam quolibet anno
.i. pfirmo s' ipsoꝝ
Approbo cum summa pecorum numero moderetur
s' ptractui .i. psumptus
Huic includantur expense sine labores
s' mīhi pecūlī tibi s' pecuniaꝝ.
Si moritur pecus hoc ex quo teneor dare suminam
.i. v̄sus .i. recipiā .i. cutē z lanam
Hec fructus capiam. tibi nil nisi vellera reddam
.i. tale vicuꝝ pecus
Usluram facis hoc si v̄s reddi tibi v̄num
.i. spoliat? .i. occasio
Si predatus ego fuero q̄ culpa refundi
s' ipm dño .i. fm exigentia ūris
In me non possit. a te ūsum ūre solutus
Thic autor ponit alia documēta de v̄sura Et p̄t l̄ra diuidi in duas p̄t
tes fīm q̄ ponit duos casus. z dī. si aliq̄s dat mercatori aliquā pecunia et
salvo labore z saluis expēsī cōlīter pecunia recipit cū mercatore. H̄ nō est
v̄sura. nisi iste dans pecunia v̄lit dāmnu sortis vertere in mercatore. s̄ dā
nū z lucru detēt v̄trisq; eē cōia vt v̄sura nō p̄mittat. Subdit. licitū ē cūlī
ter pecus z q̄cunq; p̄ducere sub hac p̄ditōe. sc̄z q̄ isti duo dans z recipi
ens h̄mōi pecoris fructū equaliter tollat. z si in hoc casu p̄ spoliū auferatur
pecus illud. tūc q̄līter p̄ illius fructus auferat. Etiā si p̄tingit. q̄ aliquis
emat fructū aliquid pecoris sub aliqua certa pecunia p̄ annū. hoc p̄ fieri si
ne v̄sura dūmō pecunia modereſ fm pecoris expēsas z labores. Et si mo
ria ūcē ūlud in hoc casu anq; recipiē habeat fructū. tūc ipē nō tenet dño
suo reddere aliud q̄ vellera. z si dñs repetierit v̄num ūcē ipē erit v̄slurari
Etiā si p̄ ūdam ūcē ūlud ūfatur ūcē ū recipiens nō sit in culpa. tūc
ipē nō tenetur aliquid restituere dño. sed libere est solutus

Summula Haymundi

Primo est notandum. q̄ lictuz est pecunia ab alio recipere vt ipse enī illa pecunia iuste negotietur sup̄ damnum & lucrum veriusq; p̄tis tā exponet; pecunia q̄ laborat; tunc ille laborans licet nihil de pecunia posuit. tñ licite & iuste p̄ accipere aliqua. verbi ḡra. si ego diues prestare alicui pauperi sex marcas vt ipse exerceret mercimoniam. tūc ille mereans lictite p̄ sumere partem eius quā acquisiuit cum pecunia sibi concessa;

Secondo notandum. pecunia p̄t alicui duplē p̄star. Primo rōne mutui. & sic nihil dñz sumere vltra summā capitalē. & si aliqd recipit vslura ē. vt si absolute alicui p̄cedā sex marcas. & si tūc quicq; vltra summā recipio vslura est. Secundo p̄stare alicui rōne societatis. & illud nō reddit hoīem vslurariū. vt si darē vni ip̄ mercatori decenū marcas vt de mihi dimidiatate luci sub equalib; expensis & sub equali danno vslura nō est. & hoc intendit l̄rā.

Tertio notandum. q̄ in traditōe ouii vel alioꝝ aīaliū triplex est p̄tractus. p̄imus est locatōis tm̄. scđs societas tm̄. tertius est p̄ditōnis. Dō de p̄tractu locatōis tm̄. ponit rale exemplū. vt si ego habeo centū oues et locauero eas apud tēsub tuis expensis. & q̄ tu deles mihi p̄tare medios fructus illarꝝ ouii tam in lana q̄ in lacticiniis. tūc quicq; ab isto recepero nō sum vslurarius. Alius est p̄tractus rōne societatis tm̄. vt si ego habere viginti oues & tu rotide. & ego p̄iungā meas tuis sub equalib; expensis & laborib; & fructib;. & quoq; fructu ab his vtar nō est vslura. & si morerer vna meaꝝ ouium q̄ tunc loco illius mortue vellē sumere viuam socio meo nihil pro eo sumente tunc facio vsluram. Tercius est p̄tractus ratōne p̄ditōnis. vt si prestare tibi aliquos nūmos. p̄ istis ouib; ad p̄ceptōem lacri & dāni amboꝝ. etiā tenēdo sub expensis & laborib; tuis. si tūc vterceres illos nūmos in alios vslus pinguiores & dares mihi intantū quantū possilio mea exigeret ac si haberet oues est vslura.

Vnde est notandum. q̄ aliqui adiungunt alium casum & est iste. vt si aliquis apponat centū oues & alter terciam vel dimidiā partem sub suis expensis. & sub tali conditōne. q̄ ille cum centū ouibus dabit duos choros annuatim frumentorum pro conseruatōe earum. & alter restituat duas vinas butiri & participante in diuīsione lanarum & fructuum. talis contractus non reddit vsluram.

.i. aliquā summā pecuniaꝝ
Si nūmos aliquos mibi quis det oues ad emendū

.i. fructū .i. intantū
Vsum diuidim̄us. vel do tibi quod valet eque
.i. hūc p̄tractū p̄les .i. neq;iosas fallacias

Huic facto multi diuersa sophismata miscēte
.i. dant calū aīaliū .i. pecunia

Et certam soluunt ouium sub nomine pensam
s̄ oues .i. p̄essima .i. vslure .i. sp̄es

Cum nullas babeant. turpissima senoris est sex
.i. p̄ magna pecunia

Pro multis marciis queres credunt. et easdem

s^e denarijs s^e vsurarij pueri
Pro paucis redimunt promptis. satbane pueri sunt
 s^e vsurarij s^e ut dictū est singulis
Istis predictis sic emercando sophistis
 s^e in extremo iudicio .i. deus gloriosus
Denuo concludit doctissimus iste magister

Hec ē vltima ps istius capli. In q̄ autor ponit vltimū documentū huius tractatus dicens. si aliq̄s alteri pecunia daret ut emeret oues. empti ouibus daret ei medū fructū illarū. ouū h̄ nō reputat p vslura. h̄ tñ circa h̄ p̄t̄ ḡt̄ multa mala sophistica. s. si aliq̄s daret alteri pecunia ad emēdū oues in certo numero. z ille nō emeret oues. z tñ daret ei certā pensam p lana z lacticinijs ac si haberet oues. tūc in tali factō p̄mittit vslura.

F Circā l̄rām notandū. si aliq̄s mutuaret alicui aliquā rem p magna pecunia z postea redimeret p parua pecunia. tunc ille magnā p̄mittit vslura. z filius est satbane z perditionis

Scđo est notandū. si aliq̄s inuenierit res iudei vel vsurarij z restituere illas leso. i. isti q̄ dederat vslurā. tūc dubitas. vt̄ vslurarius satisfecit illi a quo recepit vslurā. Rūdetur ille inueniens h̄mōi res d̄z enūciare vslurario q̄ h̄c leso restituerit. z si tūc vslurarius adhibet voluntatem tunc vslurarius satisfecit leso quo ad illam rem.

F Tercio notandū. si aliq̄s pcederet alteri pecunia z vt tpe necessitatē ei pcederet ecōuerso. tunc dubitas. vt̄ hoc sit vslura. Ibi rūdetur. si tali p posito pcedat q̄ ei etiā pcedat tpe necessitatē vslura est. q̄ d̄ euangelium. Vlurū dantes z nihil inde sperātes. z ideo si ex mea pcessione spero reū concessionem facio vsluram.

F Quarto notandū. si aliq̄s concederet alicui annonā veterem p nouā. vt̄n etiam cōmittat vsluram. Respondeſ sub distinctōne. quia si pcederet illi veterē annonā vt releuet inopia ipius. tunc nō est vslura. si aut̄ concederet illi vt eo plus psequatur illi tunc p̄mittitur vslura

F Ultimo notandū. si aliq̄s veteres denarios mutuaret p nouis. vt̄n in hoc p̄mittat vslurā. Rūdet sub distinctōe. si tales noui denarij p̄ualeant veteribꝫ. tūc p̄mittit vslura. q̄ talis dat rem peiorem p meliori. ḡ p̄mittit vslurā. Si aut̄ denarij sunt eiusdem valoris. tūc nō p̄mittit vslura

S s^e petō s^e penitēti .i. seprē annos
I pro mortali septem tibi iungo carenas

.i. adiplere s^e sancti

Te decet h̄as luere. veluti patres statuerē

s^e aliq̄s s^e aliq̄s .i. occupat

Ordo vel officium te sī tenet utilitas ve-

.i. publica

Communis. debes expensas sine labores

s^e carenay .i. p̄siderare s^e debes

Harum summare. summam diuertere sanctos

Summula Haymundi

i. doctrina s. professoris
Judicio vel consilio maioris in usus.

G Tractatus quartus istius libertatis in quo autor determinat de penitentia. Ut huiusmodi capitulo quod in processu patebitur. In primo autor determinat de penitentia quod capitulum dividitur in tres partes quae ponunt documenta de penitentia. Primum est sic. si ego confessio iniungo tibi per petrum mortali septem carenas. illas teneris adimplere sum quod sancti patres instituerunt. et si fueris impeditus alicuius negotiis vel officiis meum debes expellas et labores vertere ad scos usus sum plurimi tui professoris vel superioris. scilicet feria secunda abstinere a carnibus. feria quarta a lacticinij. et feria sexta ieiunare solium in pane et aqua. et sic de aliis.

L Notandum primo. penitentia est promissa ut de sacra scriptura. quod cum domino noster iesus christus venturus erit in hoc mundo in salute humani generis promisit Iohannes baptistam quod predicauit dicens. Penitentiam agite apropinquat enim saluator vester. Item in euangelio dicitur. Dico vobis gaudium est angelis super uno peccatore penitentiam agere. Unde etiam hortamus ad penitentiam in canticis canticoque ubi dicitur. Reuertere reuertere sunamini reuertere resuertere. ubi ergo theologos. Primum reuertere exponitur sic. ut tu sunamini reuertere a prava cogitatione ad veram cordis Christi eum. Secundum reuertere exponitur sic. o sunamini. ita a peccatrix et captiuata reuertere a prava locutione per oris eiusdem confessionem. Tercium reuertere. id est ab hostiis prauitate per dignam satisfactionem. Quartum reuertere. id est a prava operis sue crudine per bonorum operum summationem. Etiam hortamus ad penitentiam per sanctum Augustinum dicente. Penitentia languores sanat. leprosos munit. mortuos suscitat. sanitatem auger. gratiam seruat. vicia extirpat. virtutes exornat. mentes miserias roborat.

L Secundo notandum. ex quo hic agitur de penitentia. tunc videndum est unde sit penitentia. Unde penitentia sum aliquid de verbo punio nisi nire. quod deus punifaciat illicita que homines per peccatum commiserunt. vel de a nomine pena pene. Unde sciendum quod duplex est pena. quidam est eterna. quidam temporalis. Pena eterna detetur damnatis. et implebitur die nouissima cum deo. Ita maledicti in igne eternum. Sed pena temporalis est duplex. quidam enim est legalis. et talis infert a lege. sicut suspensio decollatio. mutilatio. Alia est pena canonicalis. et est multiplex. quedam enim spiritualis est. sicut est excommunicatio et a diuinis suspensione. Alia est corporalis. et est duplex. quidam enim est physicalis. et est illa que infligitur alicui persone. ut si monachus vel monialis in carcerearet pro delictis suis. Alia est pecunialis. et est ista. quoniam aliquis punitur cum pecunia. In positio autem solum dicendum est de pena et penitentia spirituali.

L Tercio notandum circa item per modum dubitatum. an penitentia sit sacramenta tu noue legis. Ut videatur primo quod non. quia omnia sacramenta noue legis offerunt a ministris. penitentia vero a deo. qui deus dimittit peccata hominibus. Et item huiusmodi per doctores. eo quod penitentia enumeratur per eos inter sacramenta noue legis. Pro illo dubio sciendum. quod duplex est penitentia summa in gratiam suorum. quidam est interior quod est de iure naturali. quidam est exterior quod est per liberum arbitrium hominis. prima proprie non est sacramentum. sed secunda. et certum reputatur quod penitentia est sacramentum noue legis. Etiam si non esset in ea institutum. tam in ea est.

ge est seruatū. sicut circūcisio dī sacramētū veteris legis. nō q̄r fuit īstitutā in veteri lege. s̄z q̄r fuit seruata ī ea. Sed ad obiectioēz dī q̄ sacerdos h̄z claves ut penitētia imponere p̄t. nā ip̄i successores ap̄lor̄ existūt.

¶ Quarto notādū est. qđ sit p̄nia. t̄ an p̄ doctores bene sit definita. Ad hoc r̄ndet fm sc̄m Tho. q̄ p̄nia ē p̄terita mala deplāgere. z deplācta iterū nō 2mittere. Itē beat⁹ Greg⁹. dī. penitēte est acta mala deflere. z deflēda iterū non 2mittere. Itē fm mḡm s̄nāp̄ sic dī. p̄nia est gra vel virtus qua 2missa mala cū emēdatōis p̄posito deplāgimūs. z deplāngēda iterū cōs̄ 2mittere nolumus. Ex q̄b̄ vidēt q̄ de rōne p̄nie sunt hi duo actus. s. p̄cā p̄terita deflere z deflēda amplius nō 2mitrere. ¶ Contra hoc instat sic. q̄ p̄tingit vera penitētia esse sine planctu z fletu. ergo ille definitōes nō valent. ¶ Quo quo sc̄dū. q̄ duplex est fletus. sc̄z interior. z exterior. Fletus exterior est quē h̄o facilachrymādo. Sed fletus interior est. qui p̄ce dit ex illo q̄ alīq̄s cū cordis amaritudine doler de pcc̄is 2missis. Dō dī q̄ vera penitētia nō p̄t fieri sine fletu interiori. q̄ nulluz p̄ctū dimittitūlī cordis amaritudine 2teratur.

¶ Quinto notādū. diceret alīq̄s vñ tūc p̄nia. p̄cedit. R̄ndet q̄ p̄nia p̄redit ex dictamine iusticie. dictat em̄ iusticia q̄ q̄libet h̄o habeat id qđ suū est. z alteri dimitiat s̄l qđ suū est. z q̄ cuūlret lesō satil faciat p̄ sua lesionē. Un̄ dī Arresto. p̄ma sui rethorica. q̄ p̄clarissima virtutuz est iusticia. nam ipsa tribuit vniuersq̄s qđ suū est. Un̄ q̄libet h̄o deo z p̄ximo z sib̄ip̄si tenet tria. sc̄z creatori honorē. redemptori aiam. iudicitorū. Proximo etiā tenetur tria. sc̄z sup̄iori obediētia. equali 2cordiam. Inferiori beniōlentiaz. Etiā sib̄ip̄si tenet tria. sc̄z cordi mūdiciā. ori custodiā. z carni disciplinam. Et quicūq̄ p̄tra illa facit ille delect penitēte.

¶ Sexto nota. q̄ tres sunt p̄tes p̄nie corrēdentes triplici p̄ctō. Un̄ oē p̄ctū aut sit p̄ delectatōem cogitatōis. aut p̄ turpe eloquii. aut p̄ sup̄bia. Primo h̄o peccat p̄ delectatōem cogitatōis q̄n̄ ip̄efingit sibi delectatōes malas. Scđo peccat turpiter loquēdo. vt q̄n̄ p̄feit verba turpia z inorū dinata. Tercio peccat p̄ sup̄bia. Et illi triplici p̄ctō corrēdēnt tres p̄tes p̄nie. Nā p̄ctō cogitatōis corr̄ndet p̄tritio cordis. q̄n̄ h̄o turpes delech ratiōes h̄z in cogitatōib̄. tūc d̄z habere 2tritōem p̄ illo p̄ctō 2missio. Se cūdo p̄ctō. sc̄z turpī eloq̄o corr̄ndet oris 2fessio. q̄ sicut locutus est turpia ore. sic 2fouinter d̄z illa 2fiteri p̄ os. Tercio p̄ctō. sc̄z sup̄bie. i. male opatio n̄ corr̄ndet satis facio de pcc̄is 2missis p̄ malā opationem.

¶ Septimo nota. duplex est p̄ctū. sc̄z originale z accuale. Originale ē illud p̄ctū qđ trahit a parentib̄ p̄mis. sc̄z ex adā z eug. z tale p̄ctū delect p̄ baptis̄mū. Sed p̄ctū accuale est illud qđ q̄s 2mītrū p̄ factū siue actū illi citū. Et ē duplex. qđdā veniale. z h̄ multipl̄ delect. p̄mo p̄ aq̄ bñdictē asp̄ sione. scđo p̄ dñicām orōnēm. tērcio p̄ ep̄alē bñdictōem. q̄rto p̄ circuitū cīmīterij. Sed aliud est mortale. z tale delect p̄ verā p̄niām z 2tritōem. Et adhuc est alia dñtīta inter p̄ctū. q̄dā est p̄ctū mortale. z qđdā capitale. Nā p̄ctū mortale est dicū vel factū v̄l 2cipitū p̄tra p̄ceptū dei. vñ q̄n̄ q̄s dī vel facit vel desiderat p̄tra p̄ceptū dei peccat mortali. S̄z p̄ctū capi tale est septuplex. vt p̄z in hac dictōe saligia. z dñtīt sicut sup̄ius z inferius mortale z capitale. q̄r v̄c p̄ctū capitale est mortale. sed nō ecōuerso.

Summula Raymudi.

FOctauo notandum. quod duplex est penitentia. quedam est penitentia canonica. quidam voluntaria et arbitraria. Penitentia canonica est que infligit a curia. et dicitur canones quod homo pro uno peccato mortali detinet penitentem septem annos. illo modo quod in secundis feriis non comedat carnes. et feriis quartis abstineat se a lacticiniis. et sextis feriis ieiunet in pane et aqua. Et deinde penitentia loquitur Raymundus cum dicit (Si pro mortalibus) Sed quod humana natura ex nimia fragilitate est ita infirma et debilis quod non sufficit hoc adimplere. ergo penitentia est nunc voluntaria et arbitraria. quod stat in voluntate confessoris. Unde sepissimum contingit quod unus homo decies vel centes unius peccati mortale una die committit. unde habet ergo recipere tot annos penitendi. et ergo cum hoc non perficeri tunc penitentia est remissa ad voluntatem discreti confessoris. sed quod ille sit ibi iudex loco Christi et iniungit penitentiam in puritatem proprie. et cum hoc diligenter inspiciat eiusdem circumstantias. nam si homo peccavit per subdiam. tunc detinet sibi iniungere satisfactionem per humiles orationes. Si vero peccavit per gula vel luxuriam. iniungat sibi ut faciat per abstinentiam et ieiuniuim. et sic de aliis.

FUltimo notandum. quod hominem ieiuniuum quod quis detinet facere pro peccato mortali per septem annos. isto modo quod in secundis. sextis. et quartis feriis viueret abstinenter. putum dicitur est. dicit carena. et interpretatur quasi a carne aliena. quod detinet esse alienatus ab eis carnium. Et alij dicitur quod carena interpretatur quasi carnis earentia.

i. peregrinaciones.

Qui loca vicina querunt vel qui stationes

Non absoluuntur penitus spiritualibus istis

i. in illa indulgentia .i. pena purgatorij

Sed quod ibi sit eis hoc purgatorius ignis

i. de cetero .i. ab iniudicis

Ausert. si deinceps viciorum labore quiescunt

s. ho. s. ho. i. pro sua possibiliitate. i. agat penitentiam

Debilis ac pauper proprio pro posse laborent

s. illud .i. in serico dia dei

Et sibi quod superest supplebit gratia Christi

i. peniteret .i. robustus

Si probra sic fueret diuines vel corpore fortis

i. ex illo .i. occasio peccandi

Inde daretur ei peccandi larga voluntas

s. ho. i. iniunctio .i. desinet .i. onere .i. penitentia

Nullus ab imposito cessabit pondere pene

s. ipse .i. pficiat. s. onus

Quin quantum poterit securius expletat illud

s. dei .i. cessit s. pape

Hoc quod in ecclesia dedit indulgentia sacra

.i. q̄d audet reprobare e^e fidelium .i. occurrat
Quis reprobet quin in his animabus subueniatur
 s^e hoī. s^e indulgētia. s*i*. temeritas peccādi. s^e indulgētia.
Hulli propter eas audacia datur ut harum
 .i. p̄t sp̄e. s^e peccati. i. edificet. i. sc̄i p̄es .i. instituerūt
Sepe pondus ponat seniores quod statuerunt
 s^e indulgētia .i. tormēta. i. illo d^r ppter defectū nō p̄t p̄ficerē p̄nias suaz
Ne redimunt penas in eo qui nil valet vltra

Hic autem ponit alia docimēta de p̄nia dicens. si alicui iniusta est p̄nia
 s̄z peregrinatio in longinquas p̄tes. et vadit ad p̄tes p̄nias. talis nō
 erit solutus. sed postea ponit in purgatorio. Subdit de p̄nia pauperū et
 debiliū dicens. q̄ hō debilis vel paup̄ delet laborare inq̄stū p̄t ad agendū
 p̄niā. et si nō p̄t penitētū iniunctā adimplere. tūc illud. q̄d sup̄est illi gra
 tia xp̄i adimplebit. Sed illud nō delet extendi ad hoīes fortes in corpo
 re. vel etiā ad diuites. q̄r ex illo daref magis occasio peccandi. Itē subdit
 q̄ nullus delet cessare a penitētā ei iniuncta nisi expleat eam q̄r deuotig
 us valeat. Etiā nullus d^r reprobare sanctas institutōes et indulgentias
 romane ecclie. q̄r cū istis indulgētis subueniatur animab. Et etiā ppter
 indulgētiam p̄cessam eccl̄is nullus delet capere audaciā peccādi. sc̄i q̄
 ipse peccet spe venie. q̄r vt̄q̄ nulla peccata manent impunita. et q̄libet ho
 delet facere et agere acsi indulgētē nō essent p̄cessē. Etiā nullus hō delet
 pena peccati solū dicere. sed delet eā securius penitēre et pati. nā si hō edi
 ficit fundamētū deus misericors erit ei. Et si hō seruat iugū ecclie. tūc
 diuina gratia vel indulgentia ei fulgebit. Etiā indulgentia liberat penas
 purgatorij sic q̄ hō nō p̄nitetur

Primo norādū. p̄ statōes in p̄posito intelligit sp̄ualis grā q̄ p̄fertur
 hoī a deo. Unū p̄suetudo romana fuit. q̄ omni die dñico statio et sp̄ualis
 grā fuit in vna ecclia. et ibi omnis clerus p̄uenit et laudem dei decantauit.
 Et tales statōes p̄ misericordiā dñi translatē sunt ad alias ecclias altiorū
 ciuitatū et regionū. Et ergo si alicui infligit q̄ deleret sati facere p̄ statio
 nes aut p̄ alias peregrinatōes cūdo ad p̄tes longinquas. et si talis trans
 ferret se ad p̄tes p̄nias p̄ hoc nō sati faceret si talis in hoc casu more
 retur ante sati faciōem puniretur in purgatorio

Secōdū norādū. q̄ indulgētē solū valent p̄fessis et p̄tritis nō existenti
 bus in peccatis mortalib. nā sicut memb̄ mortuū nō potest vivificare
 sic etiā indulgentie nō prosunt anime mortue. i. existenti in peccato mor
 tali. Et ergo homini nō prosunt indulgentie interim q̄ est in peccato mor
 tali. q̄ Alij doctores dicit q̄ indulgentie valent ad hoc ut hō sati faciat
 de peccatis oblitis. quia homo quadoḡ est oblitus multorū peccatorū
 de quibz libenter sati faceret sed ignorat ea. Et ideo sancta ecclia insti
 tutū indulgentias q̄ homo de peccatis oblitis sati faciat. q̄ Alij docto
 res dicūt. q̄ indulgentie valent ad penitētū negligenter compleram. ve
 ergo homini ista negligētia tolleretur indulgentie sunt institute ab ecclia
 q̄ Alij doctores dicūt. q̄ indulgētē valent ad penitētā et ad penā a cas
 non institutam. de qua dicūt est in sententia precedenti.

Summula Haymudi.

Fercio notādū. autor: dī in līra de pñia debiliti. et paupēr. q̄ sp̄de
tent pñicere p̄ pccis eoz in q̄stū valēt. sed talis. pñia debiliti est multū in
firma et in secura et nullo mō est firma. nā dī specularor de infirmis. q̄ non
pt explorare pñiam nō dico q̄ talis dānat. nec dico q̄ liberatur. Quasi dices
ret. si deus vult pt ei exhibere misericordiā et grām suā. et ideo si q̄s velit ce
securis ille peniteat ad tantū q̄stum peccauit.

FQuarto nota. līra dī q̄ nullus dī peccare ppter spem venie. sic q̄ yes
lit peccare et pñiam agere. Rōnē assignat doctores. q̄ qñ alijs peccat p̄
pter spem venie. tūc illud q̄d est pcessum ad salutē cedit in p̄ditōem. et illud
q̄d institutū est ppter bonū vertitur ad malū.

FQuinto notādū. q̄ hō dī p̄fiteri p̄ pñessionē oris et p̄ tritioem cordis
et satis factōem opis. Tūc triplicia s̄t̄ opa. qdā s̄t̄ opa satis factoria tm̄. et
s̄t̄ illa q̄ fuit in purgatorio. et talia delent p̄tā pñissa. Alia s̄t̄ opa satis
factoria et meritoria. sicut s̄t̄ ista opa q̄ exercemus in hac vita. Alia s̄t̄ opa
q̄ nec s̄t̄ satis factoria nec meritoria. vt s̄t̄ opa dānatoz. q̄ dānatio nō la
tissimū p̄ delictis. nec etiā meret aliquid. q̄ in pñti vita est r̄ps gr̄e. r̄ps mi
sericordie. r̄pus merēdi. et r̄pus satis faciendi. Et ḡ q̄ in hac vita nō pe
nitit. in purgatorio penitebit. et si est dānatus nūq̄ penitebit.

FSexto nota. virū pñia serotina erit̄ p̄sit et sit meritoria. Et arguit̄ q̄
nā ois pñia meritoria dī esse voluntaria. s̄t̄ pñia serotina nō est volunta
ria. ḡ t̄. Mator. pbatur. q̄ nullus coacted̄ penitere. Sed minor. pbatur.
q̄ in pñia serotina siue sera p̄tā dimitit̄ hoīem et hō nō ea. ḡ seq̄tur q̄ pe
nitēria serotina nō sit meritoria. In oppositū arguit̄ q̄ sit meritoria auto
ritate Ezechiel dic̄tis in psona xp̄i. in qñiq̄ hora pectator. ingemuerit p
pccis suis. oīm p̄tōz suoz ampliō nō recordab̄t̄ dñs. Oro q̄ nota q̄
pñia serotina multū enī difficilis siue in secura ppter duo. Primo ex parte
hoīis. q̄ tūc hō puniē multis tribulatōib⁹ et dolorib⁹ ppter q̄d suffocat̄ oīs
p̄ tritio q̄ dī fieri. p̄ pccis. Nā videm̄ exēplū q̄ si hō patit̄ in uno membro
vt in oculis vel in dērib⁹. tūc p̄tē nūmio dolore nō pt̄ q̄c̄q̄ agere. qd̄ ḡ erit
qñ dolet in oīb⁹ simul. Secō pñia serotina est difficilis ex pte finis. q̄ hō
pter illū finē dī penitere vt velit satis facere. p̄ illo q̄ suā creatorē vñq̄
offendit. q̄ in hac satis factō et nec pt̄ acq̄rere grām nec amōrē dei. sed h̄ nō
pt̄ facere in pñia sera. q̄ ista pñia est magis ex timore q̄ amore. Et illi qui
sero penitēt̄ assimilant̄ nauigatib⁹ qui timet̄ se submergi cū rebo et bonis.
ne ergo simul submergat̄ p̄jiciunt̄ aliquas res de nauī vt ipsa nauis le
uius transeat. et hoc nō faciunt̄ ex amore. sed ex nūmio timore. Sicut etiā in
opposito est cū omnib⁹ hominib⁹ qui sero penitēt̄. nam si nō esset pena eten
na quā omnes timemus. nūq̄ forsan peniteremus. Et ergo dī beat⁹ Au
gustinus. penitēntia sera raro est vera. Sed diceret̄ alijs. q̄uo m̄ est de
latrone qui pendebat in cruce et penitebat eum penitēntia sera. et saluat⁹
est. Dic̄tib⁹ q̄ hoc fuit ex spēali gratia et p̄uilegio. sc̄z q̄ fuit saluat⁹ factus
q̄ et ipse p̄sene fuit qui ipm̄ saluare et curare potuit. Ad rōnē in oppo
sitū est dicendū. q̄ p̄tā possunt dimittere hominē quo ad actū extēnōres
sic q̄ nō pt̄ ea amplius exercere. sed ipse dimitit̄ acta quo ad displicēntiā
interiorē. sic q̄ peccata displicēnt ei in corde. sic q̄ talia amplius facere
abhorret. Et sic finaliter dī. q̄uis alij penitēntia serotina est vera. m̄ hoc.

est raro. qz qñ sit tūc fit ex spēali instincu spiritus sancti

GUltimo notādū. diceret qz qd mouet nos ad penitētā. Rūdef fia
teatū Berñ. qz h̄ multa. Primo bñficia a deo recepta. sz qz h̄ creat⁹ et
intelligēs. sc̄es. a noxiis p̄seruatis. bonis mūci d̄itatus. sc̄ia informa-
tus. et multis alijs bonis bñficiatus. Seco bñficia recipieđa. s. vera grā et
eterna glā. Tercio supplicij et fuga. sz pene infernalis. Quarto flagella
dei. sz infirmatōes et varij languores q multos ad pñiam ducit

Si tuus infirmus habitum sumat monachorum

.i. religionē

s̄e in clauſtro

In clauſtrum veniens moriatur ibi sepelitur

s̄e prochian⁹

s̄e plebano

Nam tuus ipse fuit. ideo tibi portio detur

Hereticus. latro. fur. usurarius. et qui

i. p strāgularōem. i. iterficiūt .i. gladio. interficiūt

Se laqueis perimunt aut ense necant manifestum

.i. p̄tīm. s̄e dictorij

Si scelus horum sit. nobiscum non tumulentur

.i. tales. i. pñiaz agat. s̄e p̄ petrato. s. malefactoř

Hisi peniteant. satis et faciant. vel eorum

Heredes. tunc a nobis non ejiciantur

.i. sua p̄tēta

.i. furi vel latroni

Vel si proximitas sua subueniat morienti

.i. valebis

.i. violetta. s. i cimiterio

Ejēc dum poteris illum quem vis sepelinis

Istud est caplin scdm in q determinat de sepultur⁹ ecclastis. et p̄tinat
ad p̄cedēs sic. Postq̄ autor definit in q̄ ponit documēta. p̄tes pate-
būt in p̄cēlū. Qūmo d̄t sic. si aliq̄s infirmus prochian⁹ morauit habitū
intrādo religionē. vtputa clauſtrū. et moriit in clauſtro et ibi sepelit. tūc ple-
banus de lure p̄t postulare suā portionē canonica ab eo. Subdit aliud
documētu dices. q fures. latrones. usurari⁹. heretici. et isti qui suspedūtur
laço. et q̄ interficiūt seip̄os gladio vel alio instrumēto. tales neq̄z detent
sepeliri in cimiterio. dū. tñ scel⁹ eoꝝ sit manifestū. Sz si tales a geret pñiaz
an̄ mortē. vel heredes eoꝝ post mortē satifaceret p̄ eis agedo pñiam. tūc
bñ possent sepeliri in cimiterio. Sbdit. si aliq̄s fur vel usurari⁹. latro v̄l he-
retic⁹ violetter in cimiterio sepelit. tal⁹ ecōuerſo d̄ effodi et ejici de cimiterio

GPrimo no. autor d̄t si prochian⁹ infirmus moriit in clauſtro et sepelit
ibidē. tūc pleban⁹ p̄t postulare ab eo suā portōem canonica. sz eintelligēs
dū sub distincōe. qz vel talis intrat clauſtr⁹ san⁹ vel infirm⁹. si san⁹ intrat
et p̄tinauerit ibi p̄ aliq̄d r̄ps. tūc plebanus nō p̄t postulare suā portōem
ab eo. Si aut̄ infirm⁹ intrauerit. h̄ est dupl̄t. vel in eadē infirmitate mori-
tuus est. vel nō. Si pñmū. tūc pleban⁹ p̄t postulare suā portōem ab eo. si

Summula Haymudi.

aūt nō est mortuus in eadē infirmitate sed qualuit. et iterū incidit in infirmitatē. tūc sacerdos nō p̄t postulare sūrā portōem canonicaā ab ea.

L Seco nota. de quāitate illō portōis diuersi diuersimode dicit. nam quidā dicit q̄ sit tercia ps offertorij. qdā āt dicit q̄ sit q̄rta ps offertorij qdā aūt dicit q̄ sit medieras. Alter tñ dicitur sūrā doctores. q̄ sit derelinquēdū ad suetudinē terre. nā si suetū est q̄ tercia vel q̄rta ps r̄t. detet dāt tūc in illa pte plebanus detet stare p̄tentius.

l. p̄t. nō.

L Tercio no. q̄ sepultura sic describitur. Est abscessio subterranea fidelis hoīs mortui in loco determinato vel debito. q̄ negat fide carētib. Et si notāter (fidelis hoīs) ad excludendū infideles hoīes q̄ nō sūrā sepeliēti aūz hoīb fidelib. et illa descriptio solū datur de sepultura ecclasticar licita.

L Quarto no. autor dicit q̄ fures et latrones et vslurarij nō sūrā sepeliēti in cimiterio. et h̄ est vēp̄ si moriūt impenitentes. sic q̄ nō dolēt de pccis pmissis. et tales sunt exclusi ab ecclia militātē. Sed si moriūtur penitentes sic q̄ dolent de pccis pmissis. et heredes eoꝝ p̄mittunt facili facere p̄ eis. tūc bene p̄nt sepeliri in cimiterio. et heredes detet cogi et p̄pelli ad facili faciendū.

L Quinto no. ut p̄ fur vel latro nō potēs loq̄ in extrema necessitate detet at sepeliri in cimiterio. vel nō. Rūdet sub distinctōe. q̄ vel talis potuit habere sacerdotē interim q̄ loq̄ poterat. vel non. Si potuit sacerdotē habere interim q̄ habuit loq̄ et noluit p̄ficeri. tūc non detet sepeliri in cimiterio. Si autē nō habuit sacerdotē et libenter fuisset p̄fessus. tūc detet sepeliri in cimiterio. et hoc si in eo apparuerūt alii bona signa p̄tritōnis. sic q̄ manus vel oculos elevauit in celū. tūc sufficit in uno teste ad credendū. eoꝝ ecclia p̄nior est ad saluā dū q̄ ad damnacū. Si autē nulla signa apparuerūt in eo. tūc nequaq̄ detet sepeliri in cimiterio.

L Itē nota. q̄ hoīes interficiētes seipos. vt sunt illi q̄ suspēdūt vel subj̄ mergūt vel aliter se interficiūt. tales non detet sepeliri in cimiterio. et hoc si tales sunt p̄pores suaz rōnū vlyrentes rōne. q̄ tales sine fine desperauerūt in dei grā. ergo sacra ecclastica sepultura nō ē eis admittēda. Si autē tales nō essent cu rōne. vt st̄. stulti. frenetici. et sic de alijs. tūc bñ p̄nt sepeliri in cimiterio. q̄ tales nō desperauerūt in dei grā. eoꝝ q̄ nō vrebant rōne. et sic nō peccauerūt in sp̄misē. et tale p̄cūm nec remittit hic. nec in futuro.

L Ultimo nota. si q̄s de p̄dictis est sepultus in cimiterio. talis dicitur extumulari et ejēti de cimiterio. et hoc est verū si corpus vel ossa eius p̄nt discerni ab alijs corporib. et ossibus. si autē nō possunt discerni ab alijs. tūc nō detet extumulari.

i. p̄ pecunia s̄c alijs s̄c aliq̄ i. bellū
Pro mercede pugil iniens cum fure duellum

i. morib. i. i. tali bello. talis i. extra cimiterii

Si cadit in pugna pugil. extra nos tumuletur

i. peregrin⁹ i. obiit i. tumulat⁹

Advena quacunq; villa moriūtur sepelitur.

s̄c plebanio i. obis. i. cupis. i. in alio loco

Si in eum moreris et vis alibi sepeliri.

s^e portio .i. ad me spectat s^e plebano
 Que me contingit dabitur mihi portio de te
 .i. me p^o in qu^o l. mea. i. absq^z p^o sensu meo
Si vicinus ouem sine metumulare meam vult
 .i. de illo s^e oue. i. recipit
Inde satis faciat quod ab hac habet hoc mibi reddat
 .i. prochian^z. s^e ex^z .i. ducat
Si meus infirmus in ouile tuum v^e heatur
 .i. obiat. i. in tua prochia. i. habitatio. i. in tua prochia
Et moriatur ibi. n^o sit domus eius ibidem
 .i. spectat ad me. i. absq^z p^o sensu meo .i. sepelire
Est meus et sine me non debes eum tumulare
 .i. tribuat .i. ples habitatoes
Si diuersa loca tibi dent domicilia plura
 s^e loco tumuleris
In quoqu^z mori te contingit sepeliris
 s^e sacerdos .i. in tali loco s^e mortuo
Flon alius sed ibi celebrans ins obtinet in te
 illa tria s^e prochian^z
Predia. delictum. persona. meum faciunt te
 s^e sacerdos .i. in tpe noctis .i. nō accedat. hoia
Presbyter in noctis tenebris non visitet egrum
 s^e infirm^z .i. iacuit s^e infirmi
Qui sex siue dies plures decubuit. bi quos
 .i. subitanus .i. demandatur

Impugnat subitus mortis dolor excipiuntur
 Hie auctor ponit alia documēta de ecclastica sepultura. ponens p^omo
 si aliqu^s pugil intrauerit bellū cu^z fure p^o sua mercede. si talis interficeret in
 bello. talis nō esset sepeliēdus in cimiterio. Rō est. q^z talis supponit se p^o
 riculo mortis. z cu^z h^o mortu^z est in bello illicito. g^o nō d^z sepeliri in cimiterio
Subdit aliud documētū de sepultura z dt. in quaqu^z villa mori^z adue
 na siue peregrin^z in ea dē villa ē sepeliēdus Subdit. si aliqu^s in prochia p^o
 pia mori^z z yelit alibi sepeliri. tūc pleban^z in cuius prochia mori^z detet
 cap^e sua portōem canonica. Subdit. si aliqu^s parrochian^z ducitur in alia
 parrochia. tūc oia q^z plebanus sustulit detet reddi vero plebano. Subdit
 si aliqu^s portaf de yna villa ad aliam. z si ibi mori^z nō habes ibi domiciliu^z
 vel habitatoem. talis nō d^z ibi sepeliti. sed magis in p^opria villa vbi perti
 net ad parrochiā. z de qua parrochia p^ois est ductus siue portatus Itē si
 aliqu^s hateret plura domicilia in diuersis locis. tūc in quoqu^z loco mori^z
 ibi est sepeliēdus. z nullus alius nisi plebanus illius ecclie in qua mori^z
 p^o aliquid ab illo sumere. scz portōem canonicaz. Subdit q^z tria faciunt ati^z
 quē parrochian^z esse. scz predia. i. possessiones. delictū. z psona. Subdit
 vterius. q^z nullus presbyter tpe noctis detet visitare aliquem infirmum

Summula Raymundi

qui decubuit p sex dies vel plures. nisi talis constitutus fuerit in extremis.

Primo no. q ille q morit in duello. ita q sit duellum cū fure. et alio nō dī
sepeliri in cimiterio. cā ē. q duellum ē illicium sicut alie pugnacē vulgares.

Secundo nota. q peregrinus siue advena p̄ sepeliri vbi morit. licet sit ex-

tra eius parochiā. Et ro huius est. q̄ ip̄e est nimis distans a patria. sic q̄

nō p̄t cōmodose illuc venire siue portari. ideo sancta ecclia admittit q̄ pe-

regrinus sepelias vbi moritur.

Tercio no. sicut sacra iura canonica dicunt. tūc q̄libet hō p̄t eligere ecclia-

sticā sepulturā in quāq̄ loco voluerit. s̄z tūc h̄ utiq̄ dī fieri cū coenitu-

plebani vel saltē sine dāno plebani. de cui⁹ prochīa est ille q̄ sepelias.

Quarto no. tria s̄b̄ q̄ faciūt aliquē esse prochīanū siue de foro alicui⁹

q̄ si cōpter domiciliū aliquē sortis foꝝ. sic etiā cōpter delictū. q̄ vbi aliquē deli-

ct̄ ibi penitente dī. S̄i t̄r̄ cōpter psonā aliquē sortis foꝝ alicui⁹. et eadē cā fa-

cit aliquē hoīem esse prochīanū alicui⁹ ecclie fm̄ q̄ littera intendit. Et fili-

us infra annos discretōis sequit̄ psonā patris. q̄ tūc nō p̄t eligere sepul-

tura alibi. Etiam mulier sequit̄ virū in sepultura ecclastica.

Quinto no. circa trām istā. vbi m̄gr̄ vult q̄ qnūq̄ aliquē infirm⁹ de-

cubuit vltra sex dies vel plures. tūc tpe noctis sacerdos cū corpe xp̄i nō dī

visitare infirmū. Rō est ista. q̄ maxime periculōsum est tpe noctis deferre

corpus dñici. nūl̄ sit magna nēritas. P̄o q̄ scīēdū. q̄ sacerdotē visitare in-

firmū p̄ noctē decūtentē p̄ sex vel octo dies intelligit duplī. Uno mō. q̄

talis sit positi⁹ in articulo mortis. Alio mō. q̄ nō sit positi⁹ in articulo mor-

tit. Si p̄mū. tūc sacerdos tenet eū visitare. ne aliqua negligētia certa ipsi

prīngat. Si autē nō sit positus in articulo mortis. tūc ip̄e nō tenet eū visi-

ture. ne aliquod pīculū incurrat. q̄ re in aliquo regionib⁹ moris est q̄ qnū siue

nit q̄ oī sacerdotē visitare infirmū tpe noctis. tūc h̄ sit cū magna solēnitate

cantus. et viri discreti capiūt sacerdotē p̄ dicūt eū ne aliquod periculū incur-

rat. s. cadendo vel quoq̄ alio. attī si in aliquā regione nō est illa p̄terū

do. tūc q̄libet hō cū audierit campanā p̄ p̄terū visitantē infirmū de-

bet suū ostiū apīre et corpus dñici cū lumine sequi. vt p̄terū illa pericula re-

moueant. et tūc de illo merent spēales indulgentias

Qui sunt in banno presenti lege fruantur

.i. excōicatōe .i. vtantur

Judicium timeant. sententia iudicis ipsos

sc̄iūtia .i. iniusta .i. iusta.

Siligat hanc teneant. licet hec sit iniqua velequā

Aut se defendant. vel solvi seq̄ laborant

In causam trahere licet istos iudice coram

s̄c̄ citare vel trahere

Et tamen hi nullum possunt nisi primo soluti⁹

Capitulū aliud in quo determinat de sententia excōicatōis. Et diuīs-

ditur in duas p̄tes. nā p̄mo determinat de excōicatōe. sc̄o de absōlō-

Folium CXX.

luteo ibi (Presul) Prima ps adhuc in duo, nā pmo facit qd dictū ē. sed ponit qdam obseruāda circa excoicatos. scđa ibi (Scent foris eccliam) Primo dicitur excoicati detent frui hac lege qz si sunt excoicati tūc detent rimere excoicatōem. et detent oledire suis supioribz. sive talis excoicatio sit iusta vel nō. Rō ē. qz excoicatus ē inēbrū purificū in ecclia. tō ne ex toto ecclia vilesat excoicario ē rimenda. qz si iniuste ē illi illata tūc dī se defende re in iudicio opponēdo suā innocētia et pcurādo suā absolutoem. Et excoicati nō pnt aliquē trahere in cām nisi fuerit p̄us absoluti. s̄ ip̄i ab alijs hoibz pnt trahi ad causas iudicariās. Pro illo notandū ē. qz s̄nia excoi mūnicatois sic describit. Est christianoꝝ et diuinop̄ officioꝝ et a christifi delū p̄mūnione segregatioꝝ. Et dī notater (christianorū) ad excludendū iudeos q nō excoicant n̄i simile. qz iā sunt positi extra eccliam. Silt nec bruta animalia pnt excoicari. qz si columba auide sumeret corpus dñicū in eleuātōe a manibz sacerdotiꝝ. tūc colubā nō est excoicanda

¶ Itē nota q due sunt sp̄es s̄nia excoicatois. vt etiā supra tactū est. sc̄z s̄nia maior et s̄nia minor. Hereticā maior ē duplex. qdā est lata a canone. qdā est lata ab hoie. Ista s̄nia q est lata a canone est multiplex. cuius h̄ alij q casus notatur. Prūmus casus. q incident in heresim de facto sunt excoi mūnicandi. nec in loq̄la alijs p̄t cū eis p̄uersari. qz statim sunt in s̄nia ma iori canonis. Sed s̄ casus. q fauet hereticis statim est in s̄nia excoicatois maior lata a canone. Tercius casus. quicunq̄ imponeret manus suas in clericū violēter q clericus est ordinatus et cuius ordo vere ē approbat ab ecclia. ille est in s̄nia maior excoicatois lata a canone. Quartus est. hoies qui pnt defendere et nō defendunt ne manus violēter imponantur in clericū ordinatum. vel si sunt superiores nō inhibentes inferioribz suis. isti etiā incident in s̄niā maiorē latam a canone. Quintus casus est. q dicunt eccliam romanā nō esse caput ecclie militantis. i. omnīū christianoꝝ. isti etiā incident in s̄niā maiorem latam a canone. Et pnt esse plures casus maioris s̄nia q parebunt postea. Alia est s̄nia maior lata ab hoie. sc̄z a indice. Et illa est duplex. nā quedā dī p̄ p̄tumaciam. sc̄z q̄ alij citat et spernit p̄parere iuri. tunc sup ip̄m datur s̄nia maior ab hoie lata p̄ p̄tumacia. S̄z alia est que fit p̄ aliqua re verbi grā. sc̄z aliquis tenerur alicui ecclie de timis. qui p̄fixo certo tempore non dederat p̄habita monitōne. super illū datur s̄nia maior lata ab homine pro re. Qc̄ pro talibus sententijs latitis ab hoie nullus hater absoluere n̄i qui fert sententiam. et de sententia maior intelligitur littera. Sed sententia minor est. quando aliquis excoi mūnicato p̄cipiat. Et p̄mūniter omnes homines qui p̄mitunt peccatum mortale sunt in minori sententia excoi mūnicatois

¶ Ultimo nota q excoicatio adhuc ē duplex. s̄ maior et minor. Maior est. qn̄ in h̄ istet excoicatio hoīm et sacramētoꝝ. S̄z minor excoicatio ē. qn̄ alij ej̄s separatur solū a p̄mūnicatoꝝ et sacramētoꝝ. Et iuriste dicunt. q si aliquis esset p̄stitutus in maiorī s̄nia excoi mūnicatois et celebraret vel ingēret se dñinis de facto esset irregularis. sc̄z aliquis existens in minori sententia excoi mūnicatois non esset irregularis.

s̄ excoicati s̄ dei .i. societate s̄ isti
Scent foris eccliam. hominum consortia vident.

Summula Haymundi

.i. null^o hō s^e excoicat^s s^e in p̄cipādo.
Nemo loquatur eis. nullus communis eis sic
s^e excoicatis .i. signa
Potu sine cibo. nec eis dabit oscula pacis
s^e excoicati .i. sine p̄sens iudicis
Non absoluuntur sine iudice. si manifesta
s^e excoicatoꝝ p̄cūm s^e excoicatoꝝ
Horum sic culpa. mortis timor acrius instans
s^e excoicatos. absolvit .i. satisfactio
Hos licite soluit si cautio debita detur
s^e excoicatis .i. filij .i. uxores
Istis annexi pueri. serui. mulieres
s^e excoicatis p̄ quia
Communeant timide. quoniam dependet eorum
.i. nutrimentū s^e excoicatos
Victus ab his. sed qui potuit dimittere tales
.i. a viculo excoicatoꝝ .i. terrā excoicatoꝝ
Soluuntur a banno. fines horum peregrinus
.i. pambulat s^e alijs
Pertransit licite princeps vel rex populorum
.i. in excoicatoꝝ .i. suis pp̄ls s^e excoicatoꝝ
In banno si sit sua gens communicet illi
s^e reges t̄ p̄ncipes s^e illis s^e subditi
Istos corrigere licet. vt faciant satis atq;
.i. laboret s^e ab excoicatoꝝ
Et studeant q̄ soluantur quocunq; modo sic
s^e suā s^e suū s^e alijs
Percutiens matrem vel patrem filius. idem
.i. eterna maledictoꝝ s^e filii
Perpetuo doleat anathemate. donec in ipsum
.i. debita .i. de istis petis
Digna refundatur vindicta malis super istis
.i. excoicatus
Percutiens patrem vel matrem sit maledictus
.i. defacto excoicatuꝝ .i. solū p̄tās pape
Ex facto. soluit hunc ynica gratia pape
.i. secreta excoicatio
Actio secreta velut in furto moderetur
.i. ex rati excoicatoꝝ
Consilijs vel ope confessoris. q̄ abinde,

i. pericula i. occulta literatio
Scandala non veniant et cauta solutio fiat
 i. sacerdotē s^e ego raymūd⁹ i. p̄ticipet
P̄es byterum solui nego si communicet istis
 i. indigne s^e p̄s byter s^e sit i. absolutus
Initiate si non celebret nisi primo solutus

TNIC ponit aliqua obseruāda circa excoicatos dices. Excoicati dicitur stare foris eccliam nō ingrediendo eandē. et vident vitare portia hōm. et null⁹ d⁹ cū talib⁹ loq⁹ nec d⁹ eis gaudere in cibo ⁊ potu. nec aliq⁹ d⁹ eis exhibere osculū pacis qn⁹ agn⁹ dei cantarū nūl p̄us absoluant. et si illi sunt in excoicato manifesta tūc nō p̄nt absolui nisi a iudice excoicato. et hoc est vez si nō fuerit in extremis dummo def cauio satis facie di. Subdit q̄ p̄ sonne quinete ips⁹ excoicat⁹ sic sunt uxores filij ⁊ serui p̄nt eis cohabitare. q̄ eoꝝ numerū p̄cedunt ab excoicatis. Sed q̄cunq̄ cohabitaret cū ius excoicatis p̄t eos dimittere ppter hoc vt non noceat illi sua excoicatōnis. Subdit aliud documentū dices. pegrini ⁊ viatores līcite p̄trāsire p̄nt terram alicui⁹ regis vel p̄ncipis q̄ ē in banno. Hūc subdit⁹ sui decret⁹ reducere ut satis faciat ⁊ vt p̄curat absolutoem. Subdit⁹ dices. filius p̄cuti⁹ patrē vel matrē d⁹ p̄petue dolere de facto. et est excoicatus donec satis faciat. et nullus p̄t eū absoluere nisi dñs aplicus. Subdit⁹ si aliq⁹ eet excoicat⁹ ppter aliq⁹ factū secretū. puta furtū. tūc isti excoicato tāta iniugat p̄nia. et debet moderari p̄ auxiliū sapientis professoris ne plura scādala inde oriānt. Subdit⁹ dices. si p̄s byter excoicatus sive iuste sive iniuste fuerit talis nō d⁹ celebra remissam nisi p̄us sit solutus a tali excoicatōne.

TNotandum p̄mo. q̄ uxores filij ⁊ serui p̄nt ips⁹ excoicatis p̄manere Rō ē. q̄ melius est vt p̄maneat eis q̄ ⁊ p̄ fame perire. q̄ ppter mai⁹ in conveniens minus inconveniens est eligendū.

TScđo notandum. q̄ nullus d⁹ habere actū cū excoicato. nec in loquela nec in mēsa nec in plateis nec in oraculo nec in ciuitate nec in campo. vt p̄ extra questione tercia de excoicatōne.

TTerco notandum. q̄ peregrini p̄nt terrā excoicato p̄ p̄trāsire. et etiam subdici p̄nt p̄ncipē excoicatū seq̄. Rō ē ista. q̄ si peregrin⁹ terminū inrecessus voluerit p̄sec̄. optet q̄ p̄paret sibi necessaria ab excoicatis. Et subditi ppter hoc sequunt dñm. q̄ bona ⁊ dona a dño recipiunt ut ipi seruant. q̄ optimū est vt ipi acheret. Sz cū rati p̄ditōne q̄ ipi sp̄ dicitur inducere p̄ncipem sc̄i dñm ut satis faciat ⁊ absoluat ab excoicatōne.

TQuarto notandum. līra dt (nec oscula pacis) Unū in aliquo regionib⁹ p̄uetudo ē q̄ amici in plateis obviantes mutuo inter se p̄bent oscula pacis et illo mō vni fuerit apli. et in signū illius damñū oscula pacis in celebratōne missa p̄. et sic nec oscula p̄mo mō dicitur dari ips⁹ excoicatis.

TQuinto notandum. dubitat. vtz magis sit occidere patrē vel matrē q̄ uxore legitimā. Et videt q̄ magis ē occidere uxore q̄ patrem vel matrem qd̄ sic p̄batur. Ille magis peccat qui peccat p̄ plā iura. sed occidēs uxore peccat p̄ plā iura. ergo magis est occidere uxore q̄ occidere patrē vel matrē. Dator est nota. Sz minor p̄batur. q̄ p̄mo mō aliq⁹ peccat cōtra legē.

Summula RAYMUNDI

Item nature. eo q̄ lex nature vult. Quod tibi nō vis fieri nō facies alij. s̄ nullus vult occidi ab alijs. q̄ nullus occidat alter. Sc̄do peccat p̄tra legē sacramēti. q̄ q̄cunq̄ interficit uxore legitimā dirūnit matrimonii. q̄ duj̄ p̄ler p̄t̄m p̄mittit. h̄ interficiēs patrē vel matrē solū peccat p̄tra lege nature. q̄ sequit q̄ interficiēs uxore magis peccat q̄ ille q̄ patrē vel matrē interficit. S̄ in oppositū arguit sic. vir in aliquo casu h̄z verterare uxore. h̄z in nullo locu h̄z verterare patrē vel matrē. q̄ min⁹ p̄t̄m verterare uxore q̄ verterare patrē vel matrē cū vir sit caput uxoris. S̄z minor p̄bat. q̄ nō ē licet tū offendere patrē vel matrē. q̄ minus ē p̄t̄m occidere uxore q̄ patrē. vt p̄batū ē. Ad hoc r̄ndēt. q̄ vtrū ē malū. tū ynu inter illa duo mala ē detestabilius alio. q̄ detestabile ē occidere uxore. h̄z tū detestabilius occidere patrē vel matrē. Unū dī p̄hs. viii. ethicor. q̄ tria bona sunt nobis collata a parentibz. sc̄z cā essendi. q̄ q̄ p̄hs h̄z esse. hoc p̄ncipalit̄ a deo h̄z et p̄se quenter a parentibz. Sc̄do bonum nutrimenti. q̄ parentes nutrunt filios. Tercio bonū informatōis. q̄ pueri nō solū nutrunt corporaliter a parentibz h̄z etiā spūaliter nutrunt. et hoc ē cū bonis informatōibz et virtutū instruitoribz. Sūl̄ halēt octauo ethicoꝝ. q̄ dijs magistris et parentibz equivalens nō reddit. Et q̄ ppter illa p̄dicta bona hō plus peccat in offensione patris vel matris q̄ in offensione uxoris. Et sic tunc r̄ndēt q̄ hoc est vix de peccatis tūc in equalia p̄t̄a sunt. h̄z ppter plura bñficia impensa maius est occidere patrem vel matrē q̄ interficere uxorem.

i. ep̄s coloniensis absoluat .i. prochianū
P̄sul agrippinus non soluat ouem treuerensem
.i. ab excōicatoe s̄ illud sc̄z ep̄o coloniensi
A banno. nisi sit concessum desuper illi
.i. p̄t̄m i. remittit .i. remissio i. nō valet.
Hec scelus indulget. hec indulgentia nil est
coloniensi sc̄z treuerensis ep̄s s̄ indulgentia
Huic si ynu confert indulgendi valet illa
s̄ ep̄s s̄ ouibz
Quiq̄ suis confert valet indulgentia talis
.i. antistes
Nullus in alterius villa p̄sul celebrabit
.i. data i. autoritas
P̄sulis officium. nisi sit concessa potestas
Qui citat absentes in banno vinculat illos
Errat si nonsit hoc ostensum prius illis
Non licet uxores vel fratres sine sorores
Aut proprios pueros enormi verbere cuiq̄

Incutere .i. mitis .i. castigatio **I**nphite
Eddere. cum pia sit correctio non inhibetur
 mulier .i. q̄ est in puerperio .i. verteretur
Fulla puerperio decumbens percutiatur
 sc̄ semine .i. innodatur
Semina. percussor huius banno religatur

Tin hac prelator determinat de absoluōe. et continuat sic **N**ā autor p̄us
 determinauit de ipa excoicatoe. **H**ic p̄nter determinat de ipa absolutione
 Et posset ista ps diuidi in tot ptes quod ponit documenta. ut patebit in p
 tenui. **O**ct trahuntur ex l̄ra plura documenta. quoꝝ p̄muz est. q̄ epus ynius
 dioceſ nō p̄t aliquē absoluere alterius dioceſ. n̄li sibi eset ſpecialiter amissi
 sum et p̄cessum. et si aliter fieret absoluōe nō valeret. **S**ubdit ſedm docu
 mentū dices. q̄ nullus p̄ſul d̄ exercere officiū alteri? p̄ſulis in p̄ſulatu ali
 terius. n̄li p̄cessa ſibi potestate. **S**ubdit tertium documentum. dices. q̄ null
 itatus abſens p̄t ligari vinculo excoicatois n̄li ei p̄us sit nota citatio. et
 facies oportūtū maxime errat. **S**ubdit quartum documentum. dices. q̄ nulli le
 titū est p̄cutere vroic. fratre. ſoro. vel p̄plos pueros p̄cussione enormi. q̄
 ipſa correctio d̄ eſſe pia et charitatua. et talis nō eſſt prohibita. **S**ubdit vlti
 mū documentū q̄ p̄cutiē muliere decubente in puerperio eſſt excoicatus.
 et nullus vir d̄ cognoscere mulierē carnaliter iacentē in puerperio.

Dubitaf̄ aut. vix excoicatus p̄t intrare eccliam et audire sermonem seu
 p̄bū xp̄i. R̄udeſ p̄m plures doctores. q̄ talis licite p̄t intrare eccliam ad
 audiendū sermonē et p̄bū xp̄i. q̄ talis in p̄dicatōne et sermone posset forte
 aliquid audire p̄ qd̄ ip̄e quereret a malitia ſua. ergo illi licetū eſſt intrare ec
 clesiā ſub tali officio. Iz in alijs officijs nullus excoicatus p̄t intrare.

Primo notandum. exq̄ p̄us dictū eſſt q̄ ois p̄cutiens clericū eſſt excoicat̄
 er nō p̄t absolu n̄li a papa. h̄ eſſt verū n̄li talis p̄cussio clericī eſſt ppter ali
 quā piā cam. vt ea discipline. in iſto caſu magiſter p̄t corrigeſcere diſcipulos.
 pater filios. maritus vroic. **D**uo q̄notā. q̄ locus cū clericō nō d̄ eſſt talis
 q̄ sit noſci. q̄ null p̄t ledere aliū et ſe excuſare d̄icēdo ſe iocoſeſeciffe.

Secondo notandum p̄ modū dubij. vt p̄ comedes cū excoicato p̄t p̄cipare
 licite cū eo R̄udeſ p̄ distinctōem. vel ergo ip̄e comedes ſcit ip̄m eſſe excoicata
 tum publice. vel ſcit eū eſſe excoicatus occulte. Si publice tūc nō d̄ ſecundū
 comedere. et ſi alibi eſſz vbi excoicatus comedederet detet ſurgere et nō ſecundū
 comedere. als peccaret mortaliter. Si aut ſcit eū excoicatus occulte. tūc in
 occulto p̄t eum vitare ſi hoc poſſet fieri ſine ſcandalō. ſi aut timet ſcanda
 lū puenire nō detet eum vitare. ſed quotienscūq; ſine ſcandalō ip̄m vita
 re p̄t non detet omittere

q̄dūq; dei .i. bona. furtive .i. friuole)

Qui rapit eccleſie res furtim vel violenter

s̄ ecclie .i. redditus ecclie

Aut decimas eius vel censum. vel quod ab illa

.i. pcedat s̄ aliq; eccliam

Dependet. vel qui vicio violauerit ipsam

Summula Haymudi.

se mō .i. excommunicatus
Qualicunq; sit hoc ipso facto maledictus
se tu .i. dedicatus
Es vir sacrilegus si res sacras violasti
.i. leisti scz monachū vel moniale
Si percussisti personam religiosam
.i. aliquē .i. de statu clericoz ut ab abbate
Vel quem de clero nisi sit percussio sancta
.i. magis licite corrigit pfectentē
Doctor discipulum confessor probra fatentem
.i. licitū est .i. violentia
Percutit et licet hoc layco vim vi remouendo
.i. nō credit ec s' peccuisse clericū scz a sacrilegio
Non est sacrilegus ignorans excipitur q;
s' carnali .i. filia s' tua
Si cum matre mea nata muliere sorore
.i. viciose s' clericū clericū .i. percussione
Turpiter hic quid agat hunc verbere corrige tute
s' clericū .i. opera militaria exercēs
Hic si sit miles aliquem si transit ad actum
.i. indecentē .i. peccator .i. talis peccator
Illicium clericorū non sacrilegus sic
s' ab excommunicato .i. peccator clericoz
Absolui debet a papa clericorū eorum
pterq; iā dictis s' esset in articulo mortis positus
Casibus in reliquis si precise moriturus
s' ab excommunicato .i. qualuerit
Solutur iniuncto sibi dum sanus fuerit q;
.i. trāseat s' papa s' excommunicatis
Ad papam vadat qui talia vincula soluit

Istud est aliud caplū in quo autor determinat de sacrilegio Et p̄t dī uidi in tot p̄tes quot ponit documenta Et p̄mo dī sic q; cuncti rapit bona ecclie furtive vel violenter vel aliqd aliud qd dependet ab ecclia aut q; violat eccliam talis de facto est excommunicatus et vocat sacrilegus q; violat res sacras Subdit aliud documentū dices si q; peccatum clericū vel religiosum nisi peccatio sit ppter rōnabilem cām ut si doctor peccatum discipulū cā docētrina est sacrilegus et p̄fessor peccati pfectentem nō est sacrilegus etiā se abbas peccati monachū suū pfratrem p suis maleficis et excessib; nō est sacrilegus Etia si laycus defenderet se peccando clericū qui eū inuaderet nō fieret excommunicatus siue sacrilegus q; vim vi repellere licet Etia si q; patit clericū ppetrante aliquē actū illicitū cū matre sorore vel cū filia nō est sacrilegus Etia si aliquē peccatum clericū exercitentem opera militaria nō est

sacrilegus. Subdit etiā dīces. q̄ oīnib⁹ alijs casib⁹ extra illos iam dīctos ledens clericū erit sacrilegus. ⁊ nō p̄t absoluit a simplici sacerdote nisi in articulo mortis. sed tñ debet ei iniugere p̄niā si qualeat q̄ ep̄m. vel papam audeat pro absolutione.

I Quīmo notandū. q̄ ex quo p̄nis dīctū est de leſis. ⁊ de pena leſorū. vñ quicq̄ ledit clericū vel religiosum ille incidit sententiā maiore latram a canone. Et t̄ra. dīc q̄ nō solū qui ledit sacerdote vel dyaconū. sed in eō dīcit clericū. q̄ sub illo noīe p̄prehendūtur oēs clericī t̄c.

I Seco notandū. q̄ in multis casib⁹ aliq̄s nō incidit excoicatōem ledit do clericū. Primus qn̄ aliq̄s verberat aliquē clericū bona intentōe ⁊ eius interest verberare. sicut magister verberat discipulū suū qui est clericus p̄ excessib⁹ suis quos p̄misit. ⁊ q̄ hoc magister nō incurrit excoicatōem. saltē si ibi est modus debitū. Et si magister excederet modū. sc̄z q̄ ip̄e p̄jaceat discipulū de vno angulo in alii cum crinib⁹ sic q̄ enormiter ledetur tunc talis magister incideret sententiam excoicationis.

I Secundus casus. q̄ qn̄ quis leuiter ledit alium nō intendens euz ledit re. tūc in hoc nō incidit excoicatōem. vt si essent duo socij ⁊ vñus ledit alium nō p̄tendens malū. talis nō incidit excoicationem.

I Tercius casus. qn̄ q̄s ignorat aliquē esse clericū quez ledit nō cadit in excoicatōem. Qro quo sciendū. q̄ ignorātia est duplex. quedam visibilis quedā inuisibilis. Inuisibilis est qn̄ leſorū nullo mō p̄t discernere vtrū ille qui offendit sit clericus aut nō inuestib⁹. ⁊ sic ignorātia excusat. Si vero visibilis. sc̄z qn̄ aliq̄s p̄t discernere illū quem p̄cessit in habitu clericali vel tonsura seu corona q̄ sit clericus. tūc ignorātia nō excusat eum.

I Quartus casus. q̄ si aliq̄s inuenerit aliquē clericū qui turpiter ageret cum filia vel matre vel sozore seu vxore sua. ⁊ si tūc iniuriatus leserit eū nō incurrit sententiā magna excoicationis.

I Quintus casus. q̄ si aliquis reponit se p̄tra clericū pro defensione bonū suo ⁊ aut p̄p̄i corporis. ille etiā non incurrit sententiā maiore. quia vñ vi repellere licet. Uerbī gratia. si aliquis clericus conaretur interfice relaycū. ⁊ ille laycus repudaret clericū. tūc ille nō incurrit sententiā excoicationis si hoc facit defensionis causa.

I Sextus casus. q̄ si clericus est enormis vite ⁊ sepe monitus est ab ep̄o ⁊ eū nō cessat sed adhuc manet in sua enormi vita ⁊ nequitia. tūc si aliq̄s ledet eū non esset excoicatus.

I Ultimus casus. si aliquis ledet clericū ex ioco nō incurreret sententiā maiorem. sed in alijs casib⁹ ledens clericū incidit sententiā maiorem.

i. luxuria s̄c ledendo

Sic itū. gladijs. aut igne dei violasti

i. furtive. i. bona .i. rapuisti

Ecclesiam. velli furtim res inde tulisti

i. dep̄datus s̄c eccliam i. institutio

Sispoliatus es hanc. te dicit sacrilegium lex

sequētes .i. retinet .i. ecclie

Istud indicium conservant atria templi

Summula Haymudi.

scz dei .i. Iesus
Si quis in ecclesia percussus vulnerere sine
.i. ponat ibi interdictum

Morte sit officium diuinum cesset ibidem
quisque .i. ep̄s .i. recōciliat

Donec presul eam renouet noto violenter
.i. cimetiarii

Sancta sepultura sic mortis vulnerere lesa
nō admittat scz ecclia ab ep̄o

Interdicatur donec prius hec renouetur
.i. vales .i. finia excoicatois

Si potes et non des eodem fune ligatus
se muat p illo pccō

Fil lachryme gemitus confessio sed dare prodest
.i. re sacrā se loco aufers .i. talis pctōr

Sacrum de sacro si defers sacrilegus es
.i. re nō sacrā loco .i. sacrilegus

Nonsacrum si de sacro fers diceris idem
se aufers loco se criminē

Et sacrum de non sacro macularis eodem

Tunc autor ponit aliud documētū. volēs si aliquid violat eccliam p eo
tū vel p gladiū vel p ignē vel p furtū aliquid bona ab ea subtrahēdo. vel p spo
liū violēter rapido. talis est sacrileg⁹ & astrict⁹ vinculo anathematis. nec
lachryme nec gemis⁹. nec q̄c̄q̄ talium p illi p dēesse n̄i restituat p̄us q̄ abs
stulerat. tō excoicandus est vt p excoicatōem pellaē ad restitutōē. Sub
dit vlt̄ dīcēs. si aliquid in aliquid ecclia interficiat vel ledat. ibi d̄z suspendi
dīnū officiū. sic q̄ in ea nō d̄z fieri celebratio missar⁹ & alioq̄ diuinop⁹ offici
o p. n̄i p dīnū ep̄m recōciliat. & si cimetiarii est violatū p imperfectiōem alio
cuīus. tūc ibi d̄z suspēdi sepultura ecclastica. donec etiā p ep̄um recōciliat
Subdit vlt̄ ponēdo regulas generales de sacrilegio dīcēs. oīs sumēs
re sacrā de loco sacro erit sacrileg⁹. etiā sumēs re sacrā de loco nō sacro erit
sacrilegus. sūr q̄i sumit rem nō sacrā de loco sacro. etiā erit sacrilegus

Primo notandū. q̄ sacrilegiū sic definitur. Est sacre rei violatio vel
eiusdē rei usurpatio. vt q̄i aliquis violat vel usurpat rem sacrā. talis est
sacrilegus. Et dicit̄ quasi sacrū ledens.

Secōdō notandū. q̄ sacrilegiū interpretatur q̄si rei sacre lectio vel usurpa
tio vel destructio. Et 2mittit tripliciter. Primo ratōne psonē. vt si aliquis misit
manus violentas in clericū. vel rapit moniale. talis d̄r sacrilegus. Secōdō
modo sacrilegiū 2mittit rō loci. vt q̄i aliquis violat locū dei seu locū sacram
talism̄ meretur dici sacrilegus. Tercio comittitur ratione rei ablata ab ec
clesia. & fit tripliciter. Primo quādō sacrū tollitur de sacro. verbī gratia si
aliquis caperet calicem ab ecclia ille cōmitteret sacrilegiū. Secūndo cōl
mittitur sacrilegiū quādō sacrū tollitur de non sacro. vt si aliquis caperet

Folium CXXIII

calicem de domo sacerdotis ille iterum 2mitteret sacrilegium. Tercio co^mmittetur. quⁱ nō sacra^r collitur de sacro. verbi gr^a. ut si aliquis recipere^r pe^cuniam de ecclesia. ibi 2mitteretur sacrilegium. nam ecclesia est sacra. pecuⁿia vero non est sacra. ut habetur. xyij. q. iij. Quisquis.

.i. talia ornamenta

Purpura. cortine. vel vestes ecclesiarum

.i. aptari .i. solenitatis

Non exerceri debent festis laycorum

.i. eccliam .i. venies

Ad templum currens latro publicus aut homicida

.i. p^uans tēplum scz tēplo

Aut spolians illud. manet indefensus ab illo.

.i. auxiliū .i. maleficiis

Adiutor vel consultor vel opem malefactis

.i. sustineat s^e latro.

Distribuens. talem penam patiatur ut ille.

Nicponit aliud documētū dices. qⁱ purpura. cortine. v^l vestes ecclia^p nō debet accōmodari nuptijs laycorum. Rō hui⁹ ē. qⁱ hīmōi vestes st^s 2pa re ad laudē dei 2 scōp ei⁹. sⁱ qⁱ alid d^s attribui deo 2 aliud hoib^r. igis layc^s is nō debet 2cedi ornamenta eccliaz. Subdit vteri⁹ dices. si aliqs latro vel homicida vel spoliator curreret ad eccliam ille manet ibi indefensus. Etia adiutores 2 defensores eoru^d. sⁱ alij malefici utrum libertate ecclie.

Notandū pmo. qⁱ latro 2 publicus spoliator currēs ad eccliam non defendit ab ecclia. Pro quo notandū. qⁱ ois malefactor currēs ad eccliaz nō debet trahi ab ecclia. Sed tñ ab illa regula accipif publicus latro 2 no eternus spoliator qⁱ pnt trahi ab ecclia. Et rō est. qⁱ ipi auxiliū leg^s inuo cant sinistre vel male. qⁱ legem derelinquunt. sed tñ hō liber si ad eccliam fu git ipē debet ibi defendi 2 nō detet trahi ad mortem vel ad mēbroz mut^r latroc^r. sed tamē ipē detet lesis satis facere.

Sed notandū ē. circa p̄dicta dubitatō. si religiosus offenderit clericū vry tenet ad tantā penitentiā sicut secularis. Rñdetur p̄ distinctōnem. vel ille offensus est religiosus. vel nō. si est religiosus 2 lesio nō est enormis. tuc p̄t absolui a suo superiori. vrpura ab abbate vel priore vel guardiano. Si autē lesio est enormis. tunc indiget absolutōne sedis aplice

Tercio notandū p̄ modū dubitatōis. an mulier peccatiens clericū co mittat sacrilegiū. v^l nō. Rñdetur p̄ distinctōnem. iste clericus est tentas mulierē vel solo verbo. vel facto 2 v^l bo sit. Si solo verbo 2 mulier peccati clericiū sine vinculum incurrit. Si autē verbo 2 facto simul. 2 tunc eū percūtit vinculum sententie nō incurrit. Attamē dicunt doctores sacre theologie qⁱ est queniens qⁱ talis mulier petat absolutōnem.

Ultimo notandum. dubitatatur. vrum aliquis qui percuteret rusticū credens ipsum esse clericū 2mittat sacrilegium. Rñdetur qⁱ nō. quia qⁱ nō credis eum esse 2 nō est clericus. tunc illa intentio nō facit eum comittere sacrilegium. licet ipse percuisset eum

Summula Haymundi

Hec aliqua .i. viro tradicere
Emuna res proprias inhibente viro moritura

.i. testamēti facere s^c bonis scz viro

Ecclesijs legare potest. communibus illo

.i. tradicētē s^c mult assignet scz vestes

Defendente. nihil. vestes quibus vitur he sunt

scz q̄s p̄p̄is laborib⁹ acq̄suit

Res proprie. vel si nummos habet hec speciales

.i. plentēte s^c de reb⁹ cōib⁹

Permittente viro poterit dare femina quid vulc

bonis .i. tradicētib⁹

Vir demobilibus. pueris obstantibus atq;

.i. uxore sua testamēti facere .i. disposit⁹ ad mortē

Coniuge. legare poterit pro se moriturus

.i. firm⁹ scz scā cruce ex̄is nō valer

Eger signatus et dices si nequit ire

.i. scē terre

Ad terram sanctam cuius signum tenet in se

.i. pueris tradicētib⁹ scz pecunie

In iuris pueris poterit transmittere summam

summā .i. in p̄p̄a psona

Quam deportaret si personaliter iret

aut p̄sumā dirigat

.i. in utilitate

Si moritur. terre sancte vertatur in usum.

Capitulum aliud. in q̄ autor vult determinare de testamento. Et trahunt

ex tali capitulo tria documenta. Quoz p̄mū tale est. q̄ femina nō p̄t assignare

testamentū viro tradicēre. nisi hateret p̄p̄ias res vel p̄p̄ios nummos.

Subdit scđm documentū dicens. q̄ vir p̄t assignare testamentū muliere

tradicēre et etiā pueris. Et solū est vez de reb⁹ mobilib⁹. q̄ si vellit legalē

redomū totā tuc mulier p̄t renocare. Deinde subdit tertium documentū

dicens. si aliq̄s fecisset vota ad loca sanctor̄z et incidet in infirmitatē ma-

gnā. ita q̄ viam nō possit attingere. tūc totā summā p̄t mittere quā psona

liter potuisset illuc p̄sumptissime. At si p̄hus moreret ante q̄ illā summā illae

destinaret. tunc illa summa debet verti in usum pietatis

Primo notandum. quid sit testamentū. unde testamentū sic describūt.

Testamentū est nostre voluntatis in his que post mortē fieri volumus ex-

pressio. Et dicitur notanter (post mortem) quia si fieret ante mortem. tunc nō

diceretur testamentum sed magis legatum

Secundo nota. q̄ testamentū fit duob⁹ modis. Primo in scripto et coraz

etioneis testib⁹. In scripto q̄n̄ eligitur exequitor. et ad hoc vocātur testes

idonei. et scribit carta sub sigillo cū signo publico. Secundo testamentū fit. q̄n̄

vocant testes idonei et exequitor exigitur idoneus sine carta

Tertio notandum. littera dicitur. q̄ mulieres maritatae nō possunt facere

re testamentū de rebus p̄muntib⁹ absq; sensu viri. **N**eo illo est sciendum. q̄ res sunt in duplice dñitā. q̄r quēdā sunt res mulierib⁹ appropriate. vt sunt eaz vestimenta & pepla capitis. Aliæ sunt res viro appropriate. Et alie s̄t res virisq; appropriate. Et de p̄mis mulier p̄ legare viro p̄ tradicente. et hoc d̄ fieri cū moderatoe ne vir graue in onere matrimoniali

¶ Quarto notandum. si aliquis decūlens prompte perderet loquālā. si testamentū litenter assignaret & propter carentiā loquele nō potest dice⁹ reseu exprimere. sed ille decūlens sc̄ens scriberet intentum testam̄enti. tunc ibi dubitatur. vtrum hoc testamentum tenet. vel non. Ibi respondent doctores iuris q̄ sic. sc̄ilicet tale testamentum est legatum s̄a tenet ad tantum. acsi voceretur expressisset. quia per sola signa homo pos⁹ test legare testamentum suum.

¶ Quinto est notandum. si aliquis sacerdos decederet. tunc ibi dubitāt qd̄ de rebus suis esset agendū. Respondetur sub triplici distinctione. vel ergo ille sacerdos haberet bona ecclesiastica tm̄. vel bona matrimonialia tm̄. vel illa bona sunt simul mixta. Si p̄mo modo. tunc sacerdos de istis rebus nō potest facere testamentum. quia bona ecclesiastica succedit solum ecclie & successoribus eius. Si secundo modo tunc sacerdos de eis licet potest facere testamentū. et iam de istis que p̄ prijs laborib⁹ acquisiuit. Si aut̄ illa bona sunt mixta tunc debent diuidi. ita q̄ p̄ma pars illius debet venire ad utilitatem episcopi. sc̄da pars ad utilitatem ecclie. tercias p̄s ad utilitatem pauperum. quarta pars ad utilitatem suorum amicor̄. Et nō debent illa bona dari ad manus amicor̄. quia als iniuste procederet circa ista bona ea retinendo. sic q̄ nō verterentur partim in usum ecclie. et partim in subsidium pauperum. modo si hoc fieret tunc graue peccatū cōmitteretur. et omnes prelati potentes huius criminis resistere et nō resistunt sunt rei in tali crimine. ergo bona sacerdotum vtriq; s̄m illam iusticiam in quatuor partes detinent diuidi. vt predictum est.

¶ Ultimo notandum est. dubitatur. verum visurarius manifestus possit facere testamentum. Ibi respondent doctores q̄ non. nisi ipse visurarius satis faciat prius de visuris. vel q̄ ad minus cautionem sufficientem p̄stet de satisfactōne & visuris.

s̄ vir .i. duas uxores .i. talis hō
Qui binas duxit mulieres bigamus hic est
talis hō sic dicit⁹ .i. ad ordinē sacerdotij
Bigamus admitti non debet in ordine sacro
s̄ puellā .i. matrimonialiter incorrupta
Corruptam si duxisti pro virginē. non te
.i. iste .i. remoueat
Error hic excusat. quin pellat ab ordine sacro
.i. an m̄rimoniū p̄gnouisti m̄rimontaliter
Quam deflorasti si duxisti minus obstat
.i. legitime duxisti p̄ verba de futuro
Si despōnsasti binas et noqueris ynam

Summula Raymudi.

s^e ad sacros ordines
In tali casu procedere non inhiberis
i. puella i. castitatis
Virgo tibi nupta si virginitatis honore
i. deflorata i. an^g s^e carnali
Prespoliata prius fuerit q̄s noueris ipsam
s^e idē nescis i. hac deceptōe
Istud et ignores, ista non fraude tueris
s^e carnali illo noīe diceris
Sic cognoscis eam quin bigamus inde voceris
i. castitatē voveas s^e aliquā incorruptā
Si votum casti facias ac inde puellam
s^e matrimoniali i. infringēdo
Duxeris intactam, quia votum transgrediendo
i. trāgressus i. p̄sbyteratus
Prenaricatus es, inde tibi sacer ordo negatur
s^e mulier^s i. postobitū talis hō
Huius post mortem, mihi bigamus esse probaria
i. viror in aliq fornicatōe manifesta
Si tua sit coniuncta in adulterio tibi nota
s^e sic mulieri i. post adulteriū eris
Lominiscendo sibi sua post probra, bigamus extas
i. notū sit s^e adulteriū viro talhō ipo
Sisonat hoc idem de te sis bigamus ex te
sc̄ mulier^s i. adhæreat
Si dubium crimen huius sic pendeat et lis
i. iura carnalia mulieri i. exigēti
Debita carnis ei reddas de iure petenti

Istud est aliud capitulum huius tractatus, in quo magister intendit determinare de bigamo dicens, q̄ ille dicitur bigamus qui accipit duas uxores successiue. et nullus talis debet admitti ad sacros ordines. Deinde subdit alia documenta dicens. si aliquis accipit corruptam virginem et credit eā esse virginē, ea mortua non potest attingere sacros ordines, nec ille error eum excusat. Sed si ipsem deflorasset eam et postea sumeret eā legitimate tunc hoc minus obstaret. Subdit secundum documentū dicens. si aliquis despontasset se ad duas mulieres et solum unam cognosset illas non inhibetur procedere ad sacros ordines. Tercium documentum est, si aliqua puella est tibi nupta que prius est spoliata honore virginitatis, et si tunc cognosceres eam inde voceris bigamus. Quartum documentum est, si fecisti votum continentie et postea natura instigante accipias unam intactam puellam tunc tu es prenaticatus q̄ sacramētū non potes attingere, et post mortem illius eris bigamus reputatus.

Foliant CXXVI

Ultimum documentum est. si mulier tua est publica adultera consciente. et si co-
miseris ei eris bigamus. et hoc idem de te viro est intelligentum si transgres-
sor dieris thoru legitimum. et licet ipsa est publica adultera. tamen ea postulante de-
bita carnis a te de iure debes ei reddere. Sed postulans in quatuor tem-
poribus et alijs circumsstantijs prohibitis peccat et non redde.

F Notandum primo. quod sit bigamus. unde bigamus sic describitur. Est persona irregularis qui trahit cum una et deinde cum reliquo. sed bigamia sic definitur. error regularis procedens ex federe coniugali vel ex aliquo illico annexo. vel ex vicinum pueris
ens ex divisione carnis. eo quod uno viri et mulierum faciat unionem Christi cum ecclesia.
quod uno oino est simplex. et sic bigamus dicitur a bis quod est due et gamma mulier qui
duas habens mulieres. vel aliquis occupatus cum duabus mulieribus.

Secondo notandum. illud vicinum fit multipliciter. Primo quoniam aliquis trahit matrimonium cum vidua. tunc talis est bigamus. Secundo fit. quoniam aliquis recipit duas mulieres in diversis partibus et regionibus. sic quoniam unus moris quod tunc alias ducat. Tercio illud vicinum fit. quoniam aliquis ducit duas mulieres simul et semel et mittit sibi eas copulare. Quarto fit. quando aliquis habet unam uxorem de iure. et aliam sine iure. Terteri gratia. ut ille qui habet unam uxorem legitimam et aliam cui promiscetur carnaliter ille est bigamus. Quinto. quoniam aliquis promiscetur sue uxori quam scit esse adulteram. sic quod post adulterium reddit illi iura coniugalia ille erit bigamus. Sexto. quoniam aliquis credit se trahere cum virginem et trahere cum muliere. iste error non excusat eum quoniam uterque erit bigamus. Et istis sex modis fit bigamus. qui diligenter sunt considerandi. nam sunt necessarij. quod nullus talium in ordinibus sacris procedere potest.

F Ultima nota. dubitatur si aliquis cognosceret virginem an matrimonium cum qua postea traheret matrimonium. utrum ex hoc fiat bigamus. Et video quod sic. quod talis non duxit virginem sed corruptam. ergo talis erit bigamus. Ad hanc ridentur. quod talis non est bigamus. quod talis non duxit carnem sed saltum scit enim cognitam solum ab eo et non ab aliquo altero viro. si vero cognita est ab aliquo altero viro tunc censemur bigamus.

H post hunc dicere sortilegia
In ego deberem recitare superstitiones
supstitiones insipientes. demandant
Quas faciunt homines stulti. quibus inficiuntur
corrigi. masculorum
Simplicitas poterit compesci stulta virorum
doctorum. expellere se superstitio
Sed quis sortilegas compescet ab hac mulieres
neq; mulierum manifestare
Sectas et trufas harum qui scribere vellet
se ille trufas
Non compleret eas vitulorum pellibus octo
hac mulierum. innutribiles stulticijs mulieres
Stulticie mille vel plures sunt quibus ille

Summula Haymundi

potius .i. p mortalī pētō .i. estimant
Ucuntur mortis pro labetamen reputantur .i. estimant
.i. trātus .i. ingē .i. oprehēdere
Elericus aut scriba non est qui possit habere
incātationū mulieres
Harum noticiam. tñ manet hec apud istas
.i. documentū stulticis
Non est consilium de talibus enumerandum
p qz talis stulticia .i. celī maris
Plangz caret numero veluti stelle vel arene
mulieres ḡpellant .i. ab ill' incātationibz .i. nisi
He compescantur desistere talibus. et ni
.i. iubet .i. doctores sacri vinculū excōscatō
Quod docet ecclesia faciant. sententia banni
incātatrices corrupte .i. puniant
Das contra detur. deprehense corripiantur
.i. acris mulierū .i. neqcie
Strictius vt harum sic stulticie reprimantur

¶ Istud est vltimū capitulū huius tractatus. in quo magister vult deter
minare de sortilegijs dicēs. ego detere post illa iam dīcta enumerare incā
tationes quas aliq stulti hoīes faciūt quibz ipi inficiunt. z ipa simplex stul
ta simplicitas viro p p̄ sp̄sci. sed q̄s rūc sp̄scet incātatrices ut desistat
ab hac stulta simplicitate. quasi diceret nullus. Et si q̄s vellere scribere tri
fas hāz mulierū ille nō posset illas scribere in octo pellibz vitulorum. quia
stulticie tales sunt yltra numerū. Et nō est aliquis clericus vel scriba taz
doctus q̄ potest cognoscere modos incātationū. z ideo nō est aliqd p̄s/
lum q̄ tales modi enumerañt qui iuxta illas incātatrices seruantur. q̄a
sunt innumerabiles. sicut stelle celī z arene maris. z tales incātatrices cō/
pescende z ḡpellende sunt a talibz desistere. z nisi desistat debet acriter ana
themarizari z corrīgi vt eaurum malicia deprimat

¶ Notandū p illo. qd sic sortilegiū. vñ sortilegiū sic definit. Est qdā si
p̄sticioſitas vel ars diuinandi vel futura īuestigādi. vñ diuinare idē ē q
futura īuestigare. z sic diuinatio ē ignotī seu futuri īuestigatio. Et meri
to talis subtilitas nō dī ſcia. qz ē de numero malo p. Sz omnis ſcia est de nū
mero bono p honorabilii. vt patz in proemio libri de aīa.

¶ Scđo notandū. autor vult. q̄ tot ſi ſp̄s sortilegijs q̄t sunt stelle celī z
arene maris. z illas nō declarat ne audiētes openi ipas. io tacite nobis de
eis determinat. Et tñ ſciendū q̄ qdā sortilegiū fit in terra. qdā in aq.
qdā in aere. qdā in igne. qdā in mortuis. qdā in garritu auīū. z ſic
de alijs ſp̄bus. Sortilegiū qd fit in terra dī geomantia. z dī a ge grece
qd est terra latine. z mātos diuinatio q̄lī diuinatio facta in terra. Sz qd
fit in aq dī hidromātia. ab hidros grece qd est aq latine z mātos diuina
tio quali diuinatio facta in aqua. Sz qd fit in aere dī aeromātia. z dī ab

Ere et matos diuinatio. Sz qd sit in igne d: pyromatia. a pyr qd e ignis
et matos diuinatio. Sz qd sit in morte d: necromatia. et d: a necros grece
qd e mors latine et matos diuinatio. Et talis diuinatio sit. qm mortui co
gunt et purantur resurgere et ad interrogata respondere. Sz quod sit in aspectu
auii d: auspicii. et d: ab auis et specie qd in simplici no e in vni et valet in
tenui sicut video qsi futura videt et cognoscens in aspectu auii. Sz qd sit
in garritu auii d: anguri. et d: ab auis et garrio qd facit autem elamare qsi
futura cognoscens ex garritu auii. Et sunt multe alie spes q scribi no pati
et inhibite sunt. et godes q istis insistunt peccat mortaliter. vn d: scus Aug.
Qui oib: istis insultut sciunt se fidem dei diminuisse et ira dei graui incurrisse

Tercio nota dubitas. utz clericus per facere experimentum. Rendetur
sub distincione. qz si illud seu tale experimentum sit per aliquam certam scienciam. ut
puta per astronomiam et no per invocacionem demonum aut scias prohibitas. tunc
licitus est fieri. Sz si sit per invocacionem dyabolorum vel per puracionem tunc est illicitum
fieri. qz iste q facit tale experimentum obligat se eternae pene

Quarto notandum. dubitas de laycis q stant in medio chori et mittunt
cantare missam per defunctos. et hoc per tanto ut petant mortem suorum amicorum
vel inimicorum. utz ibi sit sortilegium. Rendetur q talis laycus d: ab ecclesia
grauiiter puniri per talis facio. qz est sortilegium. Sz si talis hoc facies est sacerdos.
tunc ipse detinet incarcenari et ab officio suspendi

Quinto notandum. dubitas. utz isti emitunt sortilegium q dicunt quando
eis obuiat lepus vel monachus in via tunc habent dissortunum vel quam
do de mane. sicut in cathedra sancti Petri primo apparet passier. tunc dicunt
se habere fortunam. sed si apparet eis cornix tunc dicunt se habere dissortunum
Ibi rendetur. qz ibi in veritate est magna spes sortilegij. et hoc credentes
mortaliter peccant. et sunt excommunicandi. et detinent satisfacere de illo. et nisi
si satisfaciant obligant se eternam damnationem

Ultimo dubitas de mulieribus q dicunt angelum praesidire capos et dyana
deas paganoz silvas. et innumerabile multititudinem mulierum super quas bestias
equitare et cibis trufis. utz h: sit spes sortilegij. Dicitur q est grauis spes sortilegij.
qz angelus satane triumphat in eis. et transfigurat se in angelum lucis. et
sic mulieres decipiunt per angelum satane. et non est mirum. qz mulieres sunt debiles
et instabiles in ajo. et parant aq. qz sicut aq faciliter transire et labitur. sic
et mulieres faciliter ruunt seu labuntur in sortilegij et in sectas hereticas.

Si. puidus .i. petra p confessione
It circumspectus dum crimina presbyter audit
.i. fitates persona se sit s' persona
Lirca personas. que pauper. debilis. et que
.i. scies .i. ignorara .i. diues
Sana. vel infirma. locuples. vel in ordine sacro
.i. robusta .i. debil .i. aliena
Fortis. vel fragilis in corpore. que peregrina
se et d: videre .i. portando
Que sit denota. que sit minus apta ferendo

Summula Raymundi

Si pñiam .i. pñis sex illud measuretur
Penam pro vicijs totum moderetur. in ipñis
.i. pñessor subuenies pñis medicinas
Presbyter occurrens vicijs medicamina contra
se pñitentes .i. ad penas purgatorij
Imponens et eos ad purgatoria mittens
se pñbyter .i. melius .i. ad celum se pñitente
Si nequit utilius. et ad vñteriora reducat
.i. pñca s̄ corriget pñli .i. publica
Erunita non celet plebis manifesta sacerdos
.i. pñia agat .i. iustū emēder pñca
Donec peniteat. et vt est dignum luat ipsa
.i. sacerdos .i. facie .i. misericordie pñtorib
Presbyter ostendat vultum miserantis. et istis
Leuia preponat si dispensat. alijsq
Dulcia proponat quibus est leue fortia ferre
.i. abstinenes .i. benign⁹
Sobrius et castus humilis pius atq; pudicus
.i. callidus
Simplex et prudens ut serpens atq; columba
se sit
Pacificus mitis discretus presbyter omnis
pñbyter .i. pñca manifestat
Hic mortem subeat citius q̄z criminā prodat
.i. virtutib; honesta .i. pñfulgeat sacerdos
Moribus et vita plebem prelucet iste
¶ Iste è tractatus q̄ntus et ultim⁹ pñtis libri. in q̄ pñsequit detemiare de
pñfessioē. et pñ de circūspecroē et pñuidētia sacerdoti seu pñfessoris. Quō aut
pñs tractat⁹ diuidit⁹ patet in pñssu lñ. Primo dñ sic. Q̄ pñfessor audiēs
pñfessionē dñ ee circūpect⁹ circa pñsonā pñtente. vt talis pñsona sit pauper
vel diues. debil vel fortis. digna vel indigna. nobil vel ignobil. stulta vñsa
piens. et vt sit apta ad agendū pñiam difficile vel nō. Et secundū has circum
stātias dñ pñiam moderare. et dñ pñsonis penitētib; dare remedia pñtra pec
cata. et dñ eas inducere ad agēdū pñiam. Et si vñteri⁹ neq; agere pñias
tūc dñ eas remittere ad purgatorij. Subdit alia docimēta de prudētia
et sapiētia pñfessoris dicens. Q̄ pñbyter nō dñ reuelare criminā aliquy. sicut
vñsuratioz. pñdonū et alioz. Iuniliū. s̄ dñ eos inducere ut agant pñiam. et
dñs oñdere facie misericordie. Et si q̄s desparet illi dñ leuia pñponere. s̄ fir
mis et stabilib; dñ pñponere ardua et graua. Subdit q̄ q̄libet pñbyter vel
pñfessor dñ ee sobrius humilis castus pudicus prudēs mitis pacific⁹ et dñ
scre⁹. Et pñs pñbyter dñ penā mortis subire atq; criminā alicui⁹ secreta

Folium CXXVIII.

reuelaret, et detet excellere altos in vita sua et ceteris bonis opibus
Forandum primo. qd in confessione duo considerantur. Primo ipsum perfidientis debita dispositio. Secundo ipsius audiencie confessione debita circumspectio, et sic pmi spectat ad perfidientem. secundum vero ad confessorem. Quantum ad perfidientem prius requiritur peritio, et hz fieri quoniam hoc deplangit sua peccata vero dolore, qd si ne peritio nulla est confessio et remissio, sed detet ea deplangere prius in unius uersali, et postea singillatim in speciali nocte dieque lachrymas et gemitus per ipsius effundendo. vñ ps. Per singulas noctes lectum meum lachrymis et. Secundo requiritur vera humilitas, eo qd ipse perfidetur sacerdoti qui sedet in loco ipsi. Tercio requiritur veritas perfidientis, vt ipse intendat dicere veritatem et dimittere falsitatem. Quarto requiritur integritas, vt non dividat confessionem, scz qd diversis sacerdotibus perfiteat. Quinto requiritur ad perfidientem qd eius confessio sit lucida, sic qd fiat per manifesta verba et non obscura. ¶ Quartum ad secundum dum quod consideratur in confessione est ipsius audiencie confessione debita circumspectio, sic qd confessor sit, puidus in audiendo, sagax in ponderando, distinctus in iudicando, sapiens in iponendo pniam. Tertium est ulterius secundum, qd multe circumsistanties sunt seruadie in confessione circa confessorem et perfidientem. Primo sacerdos detet inspicere qualitatatem distinctam numerando peccata. Secundo dicit inspicere requalitatatem per innumerabilem vel in dimidio, vel in uno mense, vel in una septimana, et tunc illa qualitatatem aliam et aliam detet iniungere punitam.

Fore nota, illud quod dictum est sic per persuaderi, qd sicut est de medico corporali sic etiam est de medico spirituali, sed medicus corporalis dicit inspicere circumsstantias morbi, ideo etiam medicus spiritualis detet inspicere circumstantias peccati. Maior patet per sufficientem similitudinem. Minor probatur sic, qd medicus corporalis considerat si sunt multi morbi vel unus unius, et cum hoc porrigit medicina. Sic etiam dicit facere medicus spiritualis, si ipse confessor iniungendo penitentia cum circumstantias peccati. Secundo sacerdos detet videre qualitatem quare et quoniam peccator peccauit, qd sepe ex illo modo aggrauat peccatum. Tercio dicit inspicere etiam peccatis, scz utrum sit perfecte etatis vel imperfecte, et cum hoc hz iniungere penitentiam formae. Quarto dicit considerare scientiam perfidientis, scz utrum sit lecipientius vel ignorans, qd scientifico maior est iniungenda penitentia quam ignaro, qd forte ignorat ignorans et tale peccatum tantum aggrauat. Quinto confessor dicit respicere sexum, utrum sit vir vel mulier, qd ipsi viro maior est iniungenda pena quam mulieri. Sexto dicit respicere contumelias, scz an sit debilis vel sana, an pauper vel dives, et an sit in infimo, medio, vel summo gradu vel statu, qd cum hoc aliter et aliter detet illi penitentia iniungi, qd superbo dicit iniungi humum orum, auarum dicit iniungi elemosynarum largitio, luxuriosum carnis materiatum, iracundio charitas et dilectio talium. Septimo confessor dicit respicere tempus, scz in quo tempore sui perpetravit peccatum, scz utrum peccauit in tempore vel in tempore non sacro. Octavo dicit respicere locum, scz an peccator peccauit in loco sacro vel in loco non sacro, quia si per tempore perpetrasset in tempore sacro vel in loco sacro, tunc maior pena esset peccatori iniungenda quam si perpetrasset per tempore non sacro vel in loco non sacro.

Fore nota, qd confessor dicit celare peccata manifesta, sed si non vellet aliquis penitentiam agere posset eum manifestare coram oculis, et ipsum reprehendere ut per-

Summula Haymudi.

hoc inducat ad agendum penitiam. Et si esset alius magnus peccator quod speraret iste deberet induci per professorem ad penitiam agendam allegando misericordiam dei sic dicendo. deus gloriosus est multum misericors et non vult mortem peccatoris. sed magis ut agat penitiam. queratur et vivat.

Publica priuata solennis erit viciorum: ^{s' aliqui}
^{i. diuidi}

Penitentia modis eadem vult distingui tribus istis: ^{s' penitentia}

Est beis solennis quam quadragesima servat: ^{i. tenet}
^{i. aliqui qui i. ep's iducit. in tali claustrō}

Vel quem dum presul in claustrum mittit. ut illic: ^{i. pecta. i. mūdet penitiam}

Inclusus sua probra lauet. sed clericus illam: ^{degradatus}

Non faciat. nisi sit priuatus ab ordine sacro: ^{s' pñia i. propio prochiano}

Publica quam quis oui proprio dictat manifeste: ^{i. faciat penitiam publicā}

At peregrinetur vel agat penitam manifestam: ^{s' pñia i. delicta pñiteris}

Est priuata tua peccata quando fateris: ^{s' est ille hō oī die s' pñiam pñuatā}

Secrete. felix qui quotidie facit illam: ^{i. confessio oris i. pectu}

Deus. cor. opus. labem viciorum destruit omnem: ^{s' pñioratus i. absit s' penitenti pñest}

Si tribus his unum desit modicum valet illa: ^{s' in monasterio s' sacerdos}

Inclusus monachus. alienus. religiosus: ^{i. interponat s' confessionē audiēdo}

Non intromittant se de curis animarum: ^{i. vocati i. pplo}

Si non electi fuerint a plebe. vel eius: ^{i. epo in istis officijs}

Presule. si sit ut abbas his consentiat horum: ^{quenāceter. s' hō s' sacerdote}

Auditur licet vagus et peregrinus ab omni: ^{s' pñius sacerdos i. pecta s' sacerdos}

Dum tuus assentit tua crimina quilibet audit: ^{i. pectu}

¶ In ista pte auctor distinguit penitiam dices. q' triplex est pñia. scz solenis:

publica et purata. Solenitatis pura est. quia quis facit coram populo in quadraginta
sima. vel quoniam aliquis per episcopum inducitur ad clausum ut ibi agat puram. et talis puram
non potest aliquis clericus pagere. nisi purus sit puratus sacro ordine. Penitentia
publica est quia quis propter suo ore iniungit sibi se se facere peregrinatorem ma-
nifestam. Si purata est quoniam quis profiteatur secreta sua. Et subdit. felix est ille homo
qui talis puram quotidie agit. Subdit (os). i. confessio oris (cor). i. oratio cor-
dis (opus). i. sati factio. hec tria delent omnia peccata et maculas viciorum. et si
aliquid illorum trium defuerit penitentia erit modica. i. frustra. Subdit per modum
doctrine aliud notabile dicens. quod nullus monachus seu heremita dominus se in-
tromittere de curis ait. nisi ipso specialiter a domino apostolo fuerit concessus vel
ab episcopo. attamen si abbas eorum monachorum ipsi consentiantur possunt audi-
re confessionem. et hoc est verum si sit ex consensu plebani. Subdit ulterius quod quis
ter peregrinus per proximorum cuiuslibet sacerdoti. Subdit quod licentiantem pastorem
viro quilibet sacerdos potest audire confessionem tuam.

Fotandum primo. Ira dominus de penitentia solenni. et illa fit per peccatis enormes
bus. ut est patricidium. matricidium. fratricidium. et cetera. Et modus huius penite-
tie habet in canone. et est talis. Volentes penitentem soleniter venient in capite
leijunii. ubi est sedes episcopi. et representet se auctofores ecclesie duris induitis vestibus
nudis pedibus et capitulo. et hoc est verum si est vir. si autem est mulier. tunc ei indul-
gat tonsura capituli et derectio. et debet stare facie declinata ad terram. et
sich habitu et vultu sunt prestatates esse reos. et episcopus eos ad ecclesias introducit
et legat cum ministro septem psalmos purificatorios in terra. et lachrymam
mosse post hoc surgens ponit aquam benedictam in manu profert et cineres
capitulo imponit. Deinde episcopus lachrymabili voce sic dicat. sicut adam per
peccatum eiectus fuit de paradyso. sic tu exiendus es ab ecclesia. et tunc precipit
episcopus ut extra ecclesiam remouear. et in transitu epis cum suo clero cantet hoc res-
ponsorium. In sudore vultus tui regnabit. et habet in Genesi. et tunc ille penitens
manet eiectus extra ecclesiam usque ad diem cene. id. quintam feriam ante pascha.
Tunc iterum eo redeente ad ecclesiam a proprio suo sacerdote per introducitur. et ipse
potest interesse diuino officio usque ad octauam paschalem. non emuninet nec oscu-
lum pacis cum christianis sumat. Post hoc iterum dominum manere extra ecclesiam usque
ad diem cinerum. et facit hoc radiuom omni anno donec episcopus cum eo misericordia
erit dispenseret. et diebus dominicis se publice ante valvas ecclesie flagellat. et in ci-
uitate ante crucem hoc idem faciat. Et talis dominus soleniter penitens. ut innit
ur littera cui dicitur (Hec est solennitas).

Fecundo sciendum. quod quilibet agens puram solenne erit irregularis. et hoc
est verum si talis penitentia sit illi iniuncta a iudice. sed secundus esset si aliquis ageret
tale penitentia ex proprio motu. sicut fecit sanctus Iohannes baptista. et maria
magdalena propter meram cordis deuotioem.

Tercio notandum. felix est ille homo qui purata puram facit quotidie
quod quotienscumque homo vulneratur tortiens indigeret remedio medicina. sed homo quo-
tidie vulneratur ex illo et quotidie peccat. quod peccata sunt vulnera animae. et sic homo
quotidie indigeret remedio quod remedium est penitentia pura. quod per penitentiam
curatur anima que per peccatum vulneratur.

Quarto notandum. quod monachi et alieni sacerdotes non delent audire
confessionem. quod audire confessionem pertinet ad proprium sacerdotem. sed monachus non

Summula Haymudi.

est p̄prius sacerdos. q̄ nō h̄z curas aīaz. **P**ro quo sc̄edū. q̄ p̄prius sacerdos dī multipli. Primo dī p̄prius sacerdos q̄ h̄z iurisdictōem ordinariā sicut ep̄i vel p̄p̄ij plebani sunt. vñ q̄cūq̄ p̄fitef̄ ep̄o suo a p̄cc̄is absoluitur. Secūdo p̄prius sacerdos est q̄ h̄z iurisdictōem p̄ncipalissimaz. z sic papa dī p̄prius sacerdos. Tercio p̄prius sacerdos dī q̄ h̄z iurisdictōem delegatam. sicut sunt illi q̄ sunt p̄uilegiati ab ep̄o vel papa. vt dī de fratrib⁹ mis̄orib⁹ z p̄dicatorib⁹. sed tñ adhuc isti fratres q̄n volūt h̄atere confessores mittūt eos ad ep̄m. vt det eis autoritatē absoluēdi. Ultimo p̄prius sacerdos dī qui habet beneficiū aliqđ curatū. modo q̄liber prochianus ad mis̄nus semel in anno p̄p̄io sacerdoti teneat p̄fiteri. q̄ illius est portare curam aīaz. Enī nulli sacerdoti est licitū de foro alterius aliquē recipere ad penitentiā. nisi sit cū p̄fensu p̄p̄ij plebani

L Ultimo nota. q̄ q̄liber ppter ignoratiā sui p̄p̄ij plebani p̄t alium magis intelligentē visitare. vt in p̄fessione melius expediāt. s̄z enī hoc utiq̄ dī fieri cū licentia plebani p̄p̄ij Ex q̄tūc elicit̄ q̄ nulli sacerdoti est licitū de foro alterius aliquē ad p̄niā recipere. nisi cū licentia sui plebani

.i. plebano .s̄e hō .s̄e alii
Pres bytero infirmus absentes suo petit omnem.

.s̄e h̄atere .s̄e sua p̄ctā

Qnem poterit. si pres byterū cui confiteatur

.i. h̄z p̄t .s̄e simplex

Flon habeat. laycus confessor vel mulier sit

.s̄e aliquē .i. criminā .i. p̄fendū

Ad baptizandum vel cordis probra fatendum

.i. in extrema nēitate

Mortis in articulo sufficit omnis homo

.s̄e hō .bonū .i. p̄ctō .i. p̄t

Qui uis consilium dare profacto valet illud

.i. autoritatē superioris .i. firmū .s̄e illud

Flomine prelati. sed vt ille ratum teneat quod.

.s̄e p̄prius .i. als

Fecit confessio. alioquin non valet illud.

Si confessorem te fecit ep̄scopus esse

.i. p̄cc̄is .i. iniūge .i. demātur

Pro vicijs penas inflige. sed excipiuntur

.i. excōicatōe .i. in aliqđ casib⁹

Qui sunt in banno. quos non solnas aliquando

.i. de eo qđ p̄tinet ad solū papā

Nec de solenni factō quid pertinet ad te

.i. in articulo mortis iponas infirmū

Si sit in extremis tunc iniungas. z cundem.

.i. ad papā deus .i. sanū h̄ est qn̄ qualuerē
Tre papam dominus dum saluum fecerit ipsum
 .i. grāde p̄tīm .i. absoluat
Factum solenne sibi solus papa resoluat

Nic autor ostēdit q̄b sit p̄fitendū suo vero p̄s bytero absentē. q̄ p̄us
 dictū est q̄ nulli sit p̄fitendū n̄lī p̄prio sacerdoti. Et hoc idē magister deſ
 clarat magis dices. si tuus p̄s byter est absens tūc tu infirm⁹ exīs potes
 p̄fiteri cūllit̄ sacerdoti. Et dt. si infirm⁹ nō p̄t h̄c clericū. tūc p̄fiteat lay⁹
 eo. si nō p̄t habere laycum. tūc p̄t p̄fiteri mulieri cū nc̄ccitat̄. q̄ in articulo
 mortis q̄libet p̄t baptisare et etiā p̄fessionē audire. h̄ tñ fieri d̄z in noīe p̄laſ
 et i. supioris. al. p̄fessio nō valet. Subdit dices. si ep̄s dat tibi autoritaſ
 te. tūc tu potes cūllit̄ inūgerē p̄niā p̄ p̄ccis. sed illis q̄ sunt excōscitati in
 aliquo causis nō potes dare absoluōnem. nec etiā debes te de solēni facto
 intromittere. n̄li hoc fieret in articulo mortis. q̄ in illo casu potes te intro
 mittere solēni facto. inūgēdo p̄niā p̄ alio p̄ctō enormi. h̄ tñ hoc d̄z fieri
 sub p̄ditō. vt si qualeat q̄ papā adeat p̄ absoluōne vel ep̄m.

Notādū. l̄ra dt q̄ layci p̄t audire p̄fessionē. Contra. nulli est p̄ficeſ
 du n̄li illi q̄ h̄z autoritatē. h̄z layc⁹ nō h̄z autoritatē. ḡ r̄c. Major nota est
 dese. q̄ autoritas req̄rit in p̄fessionē. h̄z minor p̄z in hoc dictō. quoꝝ re
 misseritis petā r̄c. et hoc dictū solū intelligis de apl̄is et successorib⁹ corūdē
 sc̄z de p̄s byteris. In oppositū est l̄ra. et etiā habet Jacobi caplo sc̄do. vbi
 d̄: p̄fitemini alterutri p̄ctā vestra. Sup hoc dt glosa. q̄ hoc dictū nō in
 intelligis solū de sacerdotib⁹. sed etiā de laycis. Propter qđ dubiū nota.
 q̄ clavis est multiplex. Prima est clavis autoritatis. et illa h̄z solus deus
 q̄ solius dei est dimittēre p̄ctā. et illa est clavis ppter obstacula regni celeſ
 stis. Sc̄do est clavis excellentie. et illa clavis debet ieu xp̄o. q̄ nos liberauit
 a morte eterna. et illa est clavis ppter obstaculū reatus eterne pene. Tercia
 est clavis ministralis. et illa debet sacerdotib⁹ et platis eccliaz. q̄ h̄nt solue
 re et ligare. et illa est clavis ppter obstaculū pene tp̄alib⁹. Quarta clavis est
 ex virtute dei. et illam h̄z q̄libet bonus christianus. et ergo ne hō moriat
 inconfessus hō p̄t p̄fiteri cūllit̄ christiano. Ex hoc sequunt̄ correlarie q̄ he
 reticis et paganis nō est p̄fitendū. h̄z q̄n̄ nō p̄t haberī christiani homines
 tūc sufficit sola tritio cordis cū ap̄posito p̄fendi

Sed nota. diceret aliq̄s. q̄ relayco est p̄fitendū. Rūdetur q̄ articul⁹
 lo nc̄ccitat̄ inūlente nō gratis est p̄fitendū layco. sed multis de causis
 Primo vt p̄fitemis informet. q̄ si in tpe nc̄ccitat̄ non est sacerdos p̄ns. si
 tūc p̄fiteret layco. tūc ip̄e ab eo aliqualiter posset informari ad p̄tritōnem
 cordis. q̄ p̄tritio oīa sua petā deleret. Sc̄do ppter orōnem. q̄ talis p̄fessor
 teneat rogare et orare deū. p̄ eo. Tercio ppter latiss factōem. q̄ opt̄z eu haleſ
 rescandalū et erubescētia erga laycū. que erubescētia est maxima. p̄s peni
 tentie. Quare p̄z q̄ tpe nc̄ccitat̄ nō gratis est p̄fitendū layco

Tercio nota. dubitarer aliq̄s an p̄ scriptu. nūcū. vel p̄. procuratore alē
 q̄s possit p̄fiteri. Et videt q̄ sic. q̄ p̄fessio est suo p̄prio sacerdoti peccati re
 uelatio. sed hoc p̄fiteri p̄ nūcū vel p̄ l̄ras. ḡ r̄c. Sc̄do sic p̄bas idē. p̄fessio
 debet fieri p̄prio sacerdoti. vt p̄us dictū est. sed sacerdote existente loge ab

Summula Haymudi.

Infirmo p̄it illi p̄tā scribī ppter nūmā distātā loci. igit̄ seqt̄ur q̄ p̄t̄ p̄scribū p̄fiteri. In oppositū est sanctus Aug⁹. dīcēs. q̄ p̄ sepm̄ peccauerit p̄ sepm̄ penitent. T̄ez p̄prio ore fit p̄fessio fidei. ad Romanos. vii. vbi sic dī. p̄prio ore fit p̄fessio p̄cēi. R̄idetur. inq̄stum p̄fessio est actus sacramentalis diuine institutōis. tūc nō detet fieri p̄ scriptū nec p̄ nūmū. sed tpe necessaria tatis ille actus est meritorius. Per hoc ad argumentū p̄mūz responder. licet p̄fessio est p̄cēi reuelatio. tñ ultra hoc requirūt debitus modus per circūstantias causatus. Ad scđm argumentū dī. q̄ ppter nūmā distātā seu absentia p̄prij sacerdotis q̄libet hō p̄ p̄fiteri cuilibet sacerdoti quē ha-
tere p̄t̄ in articulo mortis.

¶ Quarto est notandū. si sacerdos sc̄ret p̄tā p̄fitētis. tūc dubitatetur ut ille p̄fiter dī illa p̄tā adhuc manifestare illi. q̄ p̄suetudo est iam mul-
toz hōm̄ q̄ soleat dicere q̄ ego soleo facere oīa sunt vobis nota. R̄idetur
q̄ dī manifestare. q̄ licet sacerdos sc̄iuit illa p̄tā. tñ hoc nō fuit p̄ moduz
iudicis. t̄ nō sc̄iuit ea p̄ p̄fessionē. ideo talis hō de nouo sua p̄tā tanq̄ ve-
ro iudici detet manifestare.

¶ Ultimo nota. sacerdos h̄ns executōem absolutōis ab ep̄o nō detet
soluere ex sūia excoicatiōis. q̄ nullus detet soluere ex sūia excoicatiōis nisi
qui fert sūiam excoicatiōis. sed tñ si esset in sūia canonis. tūc ep̄s h̄z eū ab
soluere. Uñ ex illo seqt̄ur q̄ simplex sacerdos habēs autoritatē ab ep̄o nō
p̄t̄ soluere aliquē ab interdicto vel ab irregularitate. vel a sūia excoicatiōis
nisi peteret q̄ absoluat eū a sūia excoicatiōis. sed ille casu s̄ nō noialiter ex/
primūt. tñ nō trāsit cū autoritatē. Et ergo dicit̄ om̄es iuriste q̄ nullus de-
bet absolui nisi sit in articulo mortis positus. q̄ tūc q̄libz simplex sacerdos
p̄t̄ eū absoluere sub tali p̄ditōe q̄ si p̄ualeat q̄ tunc yadat ad ep̄m yel ad
dñm apostolici q̄ absoluuatur.

O i. p̄tā .i. p̄tinēt .i. ep̄i .i. autoritatē
Rimina sunt quedam que spectant presulis ad vñ
i. dñi apl̄ct sacerdoti .i. absoluēdi
Uel pape. quorum tibi non datur vlla potestas
i. q̄ coit cū p̄sanguinea virginē .i. interfector
Incestum faciens. deflorans. authomicida
p̄surpator sacra p̄ rez vel matris
Sacrilegus. patris percussor. vel zodomita
i. ep̄m .i. adibis .i. fūsti incēdiari p̄sacrilo
Pontificem queras. papam si miseris ignem
i. fēisti .i. clericū .i. symoniacus
Si percussisti clerum. symonve fūsti
i. irās apl̄cas ad papā
Uel si falsasti bullam pape simul ibis
sc̄ hō .i. fetū. opp̄mit mulier
Qui partum suffocat. aut que neglexerit eius
i. p̄prij fructū sc̄ talis infans ex negligentia
Infantem mācer. quocunq̄ modo moriatur

Folium CXXXI

alicui^s cū violētia. s^e p. plēm
Si pater aut mater violenter leditur. aut si
 s^e hō pētm extra spēm i. traditōem
 Qui brutale nephas facit. aut in perditionem
 i. herum i. occidit
Si propriū dōminū perimit. vel in ecclēsia qui
 i. q. facit sacrilegiū s^e in ecclia
Sacra ledit grauitē. vel qui mechatur. et ille
 s^e p̄p̄t̄ p̄sanguinēa i. carnalē cognoscit
 Qui matrem. cognatam polluit. atqz sororem
 i. ep̄i i. p̄tātem p̄ta talia egerūt
Prefulsi arbitriū licet occulē subeant hi
 s^e aliquē p̄p̄t̄ p̄sbyterū inuenire
Si confessorem preter te possit habere
 i. p̄ctā. p̄sbytero i. p̄sanguinea vel amasía
Non sua probratib⁹ tua confiteatur amica
 s^e qd̄ dictū est i. ministrād̄is
Desacramēntis idem intellige vāndis

Hic autō ponit alios casus spectrātes ad papā vel ep̄m dicēs. q̄ qdā
 s̄cīmīa q̄b̄ se nullus clērī simplex h̄z intromittere. s̄ spectat ad papā
 vel ep̄m. Quoꝝ p̄mū est. faciēs incestū. sc̄m̄ deflorās vīrgīnēs aliquā nō
 p̄t absolui a simplici sacerdote. Irē nec homicida. nec sacrileg⁹. nec p̄cussor
 p̄isolv̄mīfis. nec zođomita. nec p̄cutiēs clērī. nec falsarius q̄ falsificat bul
 las vel sigillū pape. nec mulier q̄ suffocat p̄p̄t̄ puerū. nec iste q̄ cognouit
 carnalē suā p̄sanguinēa. oēs tales iā enūerati nō p̄t absolui a simplici sa
 cerdote. s̄ detēt̄ mitti ad papā vel ep̄m. Et sciendū q̄ illa metra. Non
 sua. p̄bra. r̄c.) s̄m̄ alīq̄ stant in fine. s̄cīmīa q̄ autor innuit tales doctrinā p̄ ea
 q̄ nullū d̄z audire p̄fessionē sue ancille vel amite v̄l amasie. dūmō ille p̄ne
 h̄z aliū p̄fessore. Et eodē mō intelligēdū est de oīb̄ alijs sacramētis p̄ferē
 dis. Alij text⁹ illa metra h̄nt̄ circa p̄ncipū sic q̄ autor p̄us p̄mitit notabē
 t̄ modū doctrine. t̄ deīn casus enūerat. Et rō illi⁹ notabilis est ista. q̄
 amasía vel amica si p̄fiteref amico tūc nō halteret erubescētiā vel verecūdi
 am. t̄ q̄ erubescētiā vel verecūdia est maxima p̄s p̄nīe. t̄ alteri port̄ detet
 Notādū. magister enumerat plura p̄tā. quoꝝ solutio nō p̄fitere.
 p̄tinet ad simplicē sacerdote. vnde de vno p̄tō magis est p̄fitendū q̄ de
 alio. q̄ de quārō peccati⁹ est enormius de tanto hō plus ligat̄ ad p̄fessio
 nem t̄ ad satīfactōem illius peccati
 Irē notādū. triplex est p̄tēm. sc̄z p̄tēm culpe. p̄tēm pene. t̄ p̄tēm dāni.
 et huic triplici p̄tēm op̄ponit̄ triplex bonū. sc̄z bonū honestū. bonū delecta
 bili. t̄ bonū vtile. q̄ peccato culpe op̄ponit̄ bonū honestū. t̄ peccato pene
 op̄ponit̄ bonū delectabile. t̄ peccato dāni op̄ponit̄ bonū vtile. Et de
 tali triplici bono halteret p̄mo et hīcoꝝ
 Exercito notādū. q̄ malū d̄r vtile dupl̄r. Primo p̄pter eius p̄siderari
 ouē. q̄ dū malū p̄siderat tūc bonū in eo. cūtius eligitur. quia duo op̄posta

Summula Raymundi

Iuxta se posita magis elucescunt. Sed malum est utile ad ordinatorem. quod bene ordinatur. qui ordinatur per punitionem iniusticiae et dyabolus in inferno.

¶ Quarto nota. in terra sit et nullus deus audire confessiones sue ancille vel sue amasie si ipsa posset habere alibi confessore. tunc illo non obstat si habet fieret et absoluere ea absolutio staret. et in illud dictum solu est postulatum. quod et habet non fiat est utile propter habere. quod ipsa confiteretur sine verecundia et erubescencia. quod non deus fieri.

¶ Ultimum nota. multi sunt casus in quibus homo non tenet proprie sacerdoti confiteri. Quinto tempore necessitatis. ye in articulo mortis. quod ut sic homo per confiteri. ut supra dictum est. Sed tempore peregrinatiois. quod peregrinus ad quemcumque locum venerit per petere absolutorum si profiteatur. Tercio quoniam homines sunt obsecuti in altera qua ciuitate. vel quoniam quis intrat in istum bellum. vel quoniam quis vadit per mercimonium quod isti non possunt habere. proprii sacerdotez. igitur possunt alii confiteri. Quartu sacerdos non sit verus pastor. sed forte symoniate est adeptus. Quinto. si sacerdos est suspensus ab officio. Sexto. si sacerdos esset excommunicatus. Septimo. quoniam sacerdos committit luxuria cum aliqua muliere. tunc illam personam non debet absoluere. nec talis deus illi profiteatur. Ratione est. quod si talis confiteretur illi nulla habet erubescencia. que est maxima pars penitentie. ergo talis debet profiteri alteri. Octavo. si aliqua persona presumperit de sacerdote quod forte ea affectaret. in hoc casu etiam non tenet proprie sacerdoti confiteri. sed debet petere licentiam apud alium sacerdotem profiteatur. propter hoc ne illud quod datur in medicina detur in periculum.

i. criminis profiteris secunda

Dum tua peccata dicis confessio quod sit plena nos raymundus

Integra consulimus. festina. frequens. et amara

i. partita i. profitearis

Integra quod non sit divisa. simul fatearis

i. oecumeni i. omittas secundum factum secundum homines

Omne scelus. nul abscondas. quo tempore. per quos

i. fecisti. per te secundum in quod loco. secundum personam fecisti.

Egeris hoc. quotiens. ubi. cum qua. quomodo. quare sit confessio. i. per te perpetratum

Sic et amara. scelus factum quod non iteretur

secundum confessio. velox i. decedes

Sit festina. quia nescis quando morieris

i. augeas i. cum pena pigre penias

Crescit peccatum cum pena tardius illam

i. crudelior i. emendatio

Si facis. et grauior venit hinc conuersio. christum

i. remoues pueriat. i. hora mortis conscientia maculata

Proyiciens si te rapit hora nouissima. tunc mens

i. membra. loco i. pena i. propter quam cam

Se trahit ad loca quo tuus est dolor. unde morandum

Folium CXXXII

i. velox pñiam i. splendā
¶ Il tibi. quin fueris festinus ad hanc faciendam
¶ fessio .i. sedula s' p pñiam fessione.
¶ Ista frequens tibi sit. quia dum cadis hanc iterando
s' p pñiam i. a sacra cōsone
Surgas. atq; nouus homo sis a corpore christi
i. grande pñiam agrauat i. dictamine
Te scelus enorme compellit iudicioq;
i. fessoris i. ihesu*s* i. ab ingressu ecclie
¶ Presbyteri stabis. arceris lumine templi
rādiū recōciliatōis pplete i. pñiam mūdata
Donec eat tempus quo fuit digne probra lapsa
s' z fessio
Accusans. nuda. directa. sit et manifesta
s' fessio i. distribuēs
Et sic secreta. discernens. pura. morosa
s' ex q̄ hō cecidit p supbia i. in fide
Sit simplex. humilis. confessio plena fidelis

In ista p̄eponit quosdā casus obseruādos in fessione dicēs. Nos co-
sulimus & qn̄ aliq̄s fñit̄ sua pñia clericu. & talis fessio dñs esse integra.
festina. frequēs. & amara. sit int̄gra. ita qñ nñhil p̄mittat. etiā sit abscon-
dita. s. vt nō reuelet p fessorez. etiā exp̄mat quo tpe fuit factū tale pñiam.
Etiā p̄ quos & quoties & in quo loco. & cū quo. quare & quō. Et ipa etiā
firamara sic & pñiam fessum nō reiteret. Et sit etiā festina. qz nulli nota
est hora mortis. Et etiā in mora crescit pñiam. & codē mō crescit & pena. &
sic agrauat. qz oportet eū aliquoties corpus xp̄i omittere. & si illo modo
moriatur hō trahitur ad locu ppetui doloris. & etiā fessio sit frequēs il-
lo mō & statim quādo hō cadit pñiam surgat pñiam & non maneat in
peccato enormi. & hoc oīo repellit hoīem a p̄munione xp̄i. Etiā fessio
debet esse integra. festina. accusans. nuda. directa. & manifesta. Similiter de-
bet esse secreta. discernens. pura. & morosa.

¶ Primo notandum. līa dī de dītōnib⁹ req̄sits ad fessione. Prima est.
qz fessio dñs esse integra. sic qñ fateſ oīa sua pñia. qz talis fessio nō est
integra. qn̄ aliq̄s diuidit eā fiscendo vni sacerdoti vñā pñiam & alteri alias
p̄ppter erubescēti. Scđo req̄sits ad fessione qz sit festina. i. velox & h̄
plurib⁹ de causis. Primo ne hō morte p̄ueniatur. qz nñhil certius morte. &
nñhil incertius hora mortis. vñ in euā gelio dī. Eligilate & orate. qz nesciō
tis diē neq̄ horā Item exilio. qz nesciōs qua hora dñs vester ventur⁹ sit.
Exemplū legit̄ de quodā sancto. qz illi reuelatū fuit qz aīa alicuius eē dā
nata. ille dixit ad aīam. Ach quare neglexisti tps misericordie. ita rñndit.
Ach nullus fuit qui p̄posuit corrigere vitā sicut īa hoīes faciunt fideles.
Scđo fessio dñs esse festina ideo. qz ex dilatatione peccati & culpe crescit
vñlariatio pene. Exemplū. hō exercens vñā actū supbie statim assūnit.

Summula Haymundi

iram'z inuidia z chs. Tercio pfectio debet eē festina. ideo vt hō nō nimis tardet z in pctō pfeueret. tunc carde vel forte nūc ad misericordiā dei cōuerteretur. qz plueta derelinquere est difficile. Quarto veler esse festina. ideo. qz pfecti sanitatis z facultatis homo tenet pfectere. vii sc̄us Augustin⁹. Illic em repitur int̄cio metis ubi stat vis doloris. mō in extremis pnia ē difficilis vt supra visum est. qz tunc nō solum yñ mēbrū patit. s̄z oia mēbra sūt. z ergo hō puentus tali dolore nō muleum recordat de pnia. vñ dī brūs Aug⁹. Penitēcia sera raro est vera. z s̄i est vera nō est sera. Quinto dī esse festina. i. in tpe iuuentus. Unū quintuplex est etas hois. sc̄z puerilis adolescentia. iuuentus. virilitas. z senectus. mō ad ppositū hō dī penitēter in quatuor etatib⁹ p̄mis. sed q̄ penitē in q̄nta etate est s̄lis illi qui h̄y quattuor bonas naues z yñā malā. z h̄z bona mercimonia z mittit. illa deferre p̄ mare. mō si ille accipit malam nauim z imponit mercimonia sua et mittit stare illas q̄ttuor naues bonas ocosas. ille oīo dī fatus. quia tūc mercimonia cū mala nau submergunt. Sic s̄līr z ille dī fatus q̄ p̄ trāsit illas q̄ttuor etates sine pnia. z p̄mo in q̄nta etate incipit penitēter.

¶ Itē noctandū. q̄ tercio ad pfectiōnē requirif. q̄ sic amara sic q̄ hō pteris ta deplāgar cū cordis amaritudine. z vterius cū pposito nūc intende ea p̄mittere. qz si h̄z ppositū resumēdi p̄fī tūc nō est verus penitē. s̄z dī derisor pnīc. z ergo pfectio dī cē amara. sic q̄ nō reiteret ip̄m pctm pfectuz. Quarto req̄ritur ad pfectiōnē q̄ dī esse frequens. qz quotiens labīs p̄ pecata toriens resurgere dī p̄ penitentiā. z p̄ncipaliter de pctō mortali. Itē q̄nto req̄rit ad pfectiōnē q̄ dī esse accusans. qz in pfectiōne hō dī se accusare z nō excusare. sicut faciunt alīq̄ q̄n pfectiōne culpant alios hois. z dī cunt se hoc pctm fecisse p̄ suggestionē dyabolicā z p̄ inducōem alterius. et hec nō ē vera pfectio. qz q̄ dī se accusare se excusat. vñ sapiēs Just⁹ p̄mo est accusator suīp̄ius. z ergo sacerdos volens celebrare missam p̄mo facit pfectiōnē generale in signū illius q̄ p̄mo seip̄m accusat.

¶ Itē sexto ad pfectiōnē req̄ritur q̄ dī esse nuda. i. manifesta. vt hō totall̄ cor suum effundat sicut aquā. vñ p̄s. Effundē cor tuū sicut aquā. Et dī noctater (sicut aquā) z nō sicut lac vel yñū vel oleū. Rō est. qz lac yñū z oleū relinquit post se colorē odorē z saporē. s̄z hoc nō facit aqua. Sicut erā pfectens debet effundere cor suū sicut aquā z nō sicut lac qd̄, relinquit post se colorē. nec sicut oleū qd̄ relinquit post se odorem. nec sicut yñū qd̄ relinquit post se saporē.

¶ Vñ sciendū. color tunc manet in pfectiōne. quādo peccator dī pctā z occasiōes pcti omittit. i. causas q̄re talia pctā p̄pētrata sunt yel qua intentōe. Odor aut̄ tunc manet in pfectiōne quādo līs pfectū pctā sua z omittit scandala acta circa talia pctā. qz peccans multipliciter comittit scandala Primo ad sui psonā. quia tūc prionor redditur ad peccandum. Secundo omittit scandalū quo ad psonam cum eo omittentē peccatum. Tercio comittit scandalū quo ad homines qui vident vel audiunt. quia tunc tales etiam mouentur ad peccandum. modo quādo aliq̄s omittit illa scandala z sola peccata cōficitur tunc ibi manet odor in pfectiōne. Sapor etiam manet in pfectiōne. vnde tunc sapor dī manere in pfectiōne quando quis confitetur peccata z diuturnitatē peccati omittit.

¶ Item septimo req̄ritur q̄ confessio debet esse directa. Unde sciendum

¶ duplex est confessio. quodammodo est directa et vera. et quodammodo indirecta et non vera. Directa confessio est. quoniam quae profiteretur per seipsum. Indirecta autem est. quoniam quae profiteretur per alium. ¶ Octauo et ultimo rechristi. quod confessio sit secreta. Sed circa illud dubitatur nam dicere quod. tamen etiam dictum est quod dicitur eum manifesta. quod ergo si potest stare duorum oppositorum. scilicet secretum et manifestum. Rendetur quod sic dicitur intelligi. confessio debet esse manifesta quo ad eradicatioem intentum est. et non debet esse sophistica. quod nudis et eradicatis verbis confitens detinet sua peccata exprimere. et confessio debet esse secreta et non clamorosa quo ad prolationem verborum. quod nullus debet clamare quando vult confiteri.

s^e sequentes. i. itez. i. pccātū profiteri
Mī casus tibi dant tua rursus probra faceri
 inexpressus i. confessio propriū sacerdotis
Si tuus indoctus est presbyter. eius adibis
 i. licetia s^e sacerdotē expositio propriū sacerdotis
Lonsensa reliquum. qui sit sapientior illo
 s^e propriū sacerdos scilicet episcopum vel alium platum
Si non consentit maiorem quere super se
 s^e propter confessis refutat itez confiteatur
Quique satisfacere spernit rursus fateatur
 pccātū scilicet quod non spectat ad simplicem sacerdotem
Sic scelus enormis fuerit. tunc altior illud
 pccātū iponat i. per huiusmodi gradus pccātū
Audiatur et penam dicatur pro criminis dignam
 i. cū voluntate pccātū reiterādi
Inque voluntate peccandi qui remanebit
 s^e pccātū rursus
Confessus quod erat iterato confiteatur
 i. enorme vicium i. magna pccātū exigit
Praeuum peccatum grauem penamque requirit
 i. in agone s^e hoib[us] iponere pccātū
Mortis in articulo positis infigere penam
 s^e tu confessio peritis demostres s^e illi faciendū
Holi pro vicinis. tamen ostendas quid agendum
 i. sani efficiant egris si moriantur eorum
Sit si conualeant his subueniant et amici
 deuota huius elemosyna corpori castigatio
Dissa. preces. dona. ieiunia quatuor ista
 redimunt i. purgatorii
Absoluunt animas quas purgans detinet ignis
 ¶ Hic ergo ponit quodammodo casus in quibus hoc pccātū pccātū pccātū tenet sedari. quod
 fieri dicēs. quod pccātū oportet hoib[us] iterato profiteri quoniam proprius presbyter est ignorans

Summula RAYMUNDI

rus et idoc⁹ tūc d⁹ trāsire ad aliū mag⁹ scientē. sic q⁹ h⁹ fiat cū licētia p̄p⁹ plebani. t̄ si ip⁹ nō dederit tib⁹ licētia tūc potes cape licētia a superiori. sib⁹ q⁹ spēnit p̄niam inūncā sibi p̄ p̄cīs suis. talis d⁹ illa p̄cīs rurſus p̄ficeret et etiam ille q⁹ fuit in volūtate sua p̄cī velle iterare ille illa peccata iterato d⁹ p̄ficeret. Subdit q⁹ in articulo mort⁹ alicui⁹ infirmi nullus p̄sbyrer d⁹ illi p̄niam inūngere. s̄z p̄ illi dicere qd agere debeat si qualuerit et poterit illi dicere q⁹ si veniat de illo morbo q⁹ veniat ad ip⁹. Subdit q⁹ illa quatu⁹ or. missa. p̄ces. elemosyna. et ieiunia absoluunt alias de purgatorio.

triplex p̄tēm **P**rimo notandū. q⁹ in qnī casib⁹ aliq⁹ p̄ iterare p̄fessionē. Primo, si p̄prius sacerdos est ignarus. Secundo si p̄prius sacerdos nō habuerit auro ritatē. Tercio si itaq⁹ p̄ponit peccare. Quartu⁹ si diuidat p̄fessionē. Quinto si penitentiā sibi inūncā non seruauit.

Satis factio triplex. **T**riplice p̄tēm ē p̄tēm. s̄. in deū. in p̄xīmum. et in semetip̄m ista tria p̄cī h̄nt tria opa satisfactōis. sicut sunt orōnes. elemosyna. et ieiunia. qz q⁹ peccat in deū p̄ satisfacere p̄ orōnes. qz p̄ orōnes aliq⁹ recōciliatur deo. **S**z q⁹ peccat in p̄xīmū p̄ satisfacere p̄ elemosynas dādo eas pauperib⁹ bus et primo suo. **S**z q⁹ peccat in semetip̄m p̄ satisfacere p̄ ieiunia et mace ratōem corporis. Sic eodē mō in p̄nīa tria occurruit. p̄mo culpa delef. sed q̄ grā diuina infunditur. tertio p̄cī remittunt. et sic istis trib⁹ correspondet tria opa satisfactōis. sc̄ elemosyna. orō. et ieiunī. nā deletōni culpe correspōnder orō. qz orō fit ad delendā culpā. s̄z infusioni grē corrīdet elemosyna. s̄z remissioni peccati corrīdet ieiunī et corporis maceratio.

Numērū p̄tēm **T**ercio notandū. Ira dt. q̄ illa q̄rtuor. missa. p̄ces et. valēt ad satisfactionē. **D**uo q̄ notandū q̄ satisfactio ē triplice. qdā ē p̄pīa et volūtaria. q̄ dā volūtaria t̄m. et qdā p̄pīa et nō volūtaria. Satis factio p̄pīa et volūtaria si lē ista quā facimus in p̄nī vita p̄ p̄cīs nostris. nā dt. p̄pīa. qz p̄ nos bismetip̄is fit. et dt. volūtaria. q̄ hō volūtarie facit eā. Sc̄da ē volūtaria et nō p̄pīa. et ista quā nos facimus p̄ redēptōe alaq̄ in purgatorio exītūz qz aie exītes in purgatorio iūianī suffragijs amicōz. et christifidelī. et sic est volūtaria et nō p̄pīa. qz hō volūtarie facit. s̄z nō p̄ semetip̄o. et sic nō ē p̄pīa. Tercia est p̄pīa et nō volūtaria. et est illa quā aie faciūt in purgatorio exītes. et dt. p̄pīa. qz p̄ p̄cīs p̄pījs sustinent. s̄z nō est volūtaria. quia si cū velle eaq̄ effter tūc līsentius ipam nō vellent habere.

Ite nota. Ira dt. q̄ dona seu elemosyna. orōnes et ieiunia valent p̄ redēptione alaq̄ in purgatorio exītūz. **D**uo q̄ est notandū. q̄ oia p̄cī mūdi reducunt ad tria. sc̄ ad supbia. auariciā et luxuria. vñ Joh. in canonica sic inquit. Omne em p̄cī aut ē p̄cupiscētia carnis. aut p̄cupiscētia oculōz. aut supbia vite. Concupiscētia carnis ē luxuria. et ad illā reducūt gula. **S**z p̄cupiscētia oculo⁹ est auariciā ad quā reducūt accidīa. Terciū p̄cī est supbia vite. ad quam reducunt ira et inūdīa. sed de istis trib⁹ modis possūmus satis facere p̄ tria opa satisfactōis. s̄. p̄ ieiunī. orōnes. et elemosyna. qz p̄ orōnēm satis facimus p̄cī supbia. s̄z p̄ elemosynā satis facim⁹ p̄cī auaricie. sc̄ dando t̄p̄is paupib⁹s. s̄z p̄ ieiunī satis facimus p̄cī luxuriæ et p̄lequēti gule. **D**o ad p̄positū si aie sunt iūolute his trib⁹ p̄cī tūc bonū est ut subueniamus eis his trib⁹. sc̄ orātōne. elemosyna. et ieiunī ut cītūs liberent̄ a purgatorio. q̄ inquantū plus spēdīmūs eis suffragia tāto

folium CXXXIII

etius liberatur de penitentia purgatorij. Enim misericordia quam facimus magis indigentibus plus est poterat illa quam facimus istis quod tantum non indiget. Vnde propter hoc vir intelligit super egenum et pauperem. Ut scinditur. quod ille de paupere quod seipsum iuvare non potest. sicut sunt aie in purgatorio. ille enim nullo modo potest seipsum iuvare de pena eaz nisi veniente voluntate dei. ergo eis magis faciendum est iuvare de amicis suis et de bonis quod misericordia hic

.i. secreta manifestet .i. pccata

Presbyter occulta non prodat criminis plebis

s. pccata. manifestauerit. prouabit .i. diuino officio

Que si prodiderit spoliabitur ordine sacro

.i. pccata. i. delicti

In populo pena peccati sic moderetur

.i. nimis paup. .i. nimis multum .i. pccato .i. quiet. s. pccatum

Neminus autem nimium pro criminis sarcinet istum

satis est .i. iterum dicas

Sufficit ne unquam replices confessio. nisi sis

s. pccatum .i. resumptio pccati

Lapsus in hoc iterum. tunc hec replicatio penam.

s. pccati s. in pccato

Divinit et culpam dum mutas presbyterum tunc.

.i. replies .i. gratiam pccato .i. eadem pccata

Inuenies veniam scelerum totum replicando

Nec autor ponit alia documenta dicentes. nullus sacerdos debet publicare secretum pccata hominum auditum in confessione. et quemque haec proculauerit est prouandus officio et dignitate sacerdotali. Subdit etiam. quod prima quod est hominum iniungenda per pccatas debet moderata. sic et penitentes non nimium aggrauet. nec etiam nimium alleuicet. Subdit dicens. sufficit quod homo semper perficeret sua pccata et non replicaret ea in aliqua confessione nisi perpetrasset iterato. sed si aliquis replicaret eadem pccata quod prius perfessus est. tunc erit ei maior ventura. et hoc est venia si perficeret hoc fecerit ex nimia cura timens aliqua pccata negligere.

Primo nota. ita innuit quod confessio non est reuelanda. Ratione est multius triplex. primo ratione honestatis. secundo ratione necessitatis. tertio ratione utilitatis. Primum honestatis quod puenit ex parte confessoris. quod est honestus in homine et speculat quod detinet secreta seruari. quod non honestus est quod reuelat non reuelanda. Secundo confessio non est reuelanda cum necessitatibus. quod illa est necessitas obligatoria nisi. nam quilibet sacerdos tenet et obligatur celare confessionem sibi factam. Tertio confessio non est reuelanda cum utilitatis. nam utilitas est talis quod eo magis est dilecta. et promptiores sunt homines ad perfidiam. quod si hominem veller perficeret si confessio eius manifestaretur. quasi dicaret nullus. et ergo sacerdos non reuelare potest confessione. quod datur homini per hoc promptitudinem perfidendi.

Secondo nota. dubitas si aliquis perficeret aliquid secretum quod non esset pccatum utrum sacerdos tunc possit hoc reuelare. Responde quod non potest duplicitate cam. Primum propter remouere cam dissidet. quod si sacerdos reuelaret. tunc creceret dissidencia. Secunda cum est primitus reuelandi. quod ex reuelatione redderetur suspicio sus-

Confessio non est reuelanda cum necessitate et utilitate.

Summula Raymudi.

Ftercio nota. si aliquis sacerdos citaret ad iudicem per testimonio. nō te dubitat utrum ibi posset detegere confessionem. vt si aliquid promiserat alicuius quod vellet eum ducere in maritum et postea hoc negat. et quod ista pfitetur hoc sacerdoti. et postmodum citaret ad iudicem. et etiam sacerdos cui confessio est per testimonio. tunc ex illo iam quod utrum sacerdos de ibi detegere confessionem vel non. Et videt per iste. quod si non detegretur in testimonio tunc fieret piurus. quod aliter diceret quod sit re. et videt quod incurrit piurus. quod est magnus peccatum. Rendet quod distinctio est vel iste sacerdos cum sciret per confessionem. vel non. Si primo modo. tunc nullo modo de reuelare. et ratione est. quod sigillum confessionis nullo modo de re infingi. quod cum fieret si reuelaret. Si autem non cum sciret per confessionem. hoc est duplum. vel quod sciret autem confessio vel post confessionem. si sciret autem et postea in confessionem. tunc illa obstruit ei os. sic quod postea hoc non potest manifestare. si autem sciret post confessionem. tunc ipse temere confessio est per detegere. Alij autem dicunt simpliter oppositum. licet sacerdos sciret autem confessio vel post. cum nunc de re revelare. Quod tunc quoniam arguitur quod ipse fuit piurus. ibi dicitur quod non. quod ipse sciret hoc sicut de re et non sicut homo. modo de re noluit potest per hoc hominem. sic nec ipse sacerdos potest de re. Quoniam tunc de re falsum iurat. Rendet quod ipse iurat se hoc nescire in causa homo. et sic ipse nescire per quod iurat. ideoque turus non reddit. sed sciret quod tamquam vicarius dei. et quod reuelare non tenetur.

Fourto nota. si aliquid proficeret per petrum noches roti coicati. scilicet quod aliquis profiteretur quod vellet subiungere castrum. claustrum vel ecclesiam. vel vellet tradere ciuitatem. vel vellet incurrere heresim. tunc videtur quod ille taliter casum possit reuelare. quod communione bonorum est plus tenet quam bonorum paucorum. Rendet quod lucidus de hoc perpetuum non est manifestandus. sed possit dicere superioribus quod vigilarent super grege vel ciuitate recte. ne dannum incurriat. cum de re obtinere personam. nec illo modo proficeret proba ut sic deueniatur ad notitiam personae. quod alius talis persona perculsum mortis incurriat. et sic proficeretur fieret irregularis.

Fiftho nota. per modum dubium. si aliquid proficeretur esse hereticus. utrum sacerdos deterret reuelare ipsum. Rendet sub distinctio. quod vel iste acceptatus est heresim. vel est inclinatus ad heresim. si solus inclinatus est ad heresim tunc sacerdos de re revelare et cum auertere finem posse. Sed si acceptatus est sic quod cum auerte renon potest. tunc ipse potest dicere de yococeano quod vigiliet super grege suum. et tunc ipse dyabolus vigilare de re et incurrere hereticos ne subiungat populum.

.i. genitrix	.se matris
S i puerum mater oppressum repiperit. illi	
.i. reddat	.i. si nesciat utrum sit rea mortis pueri
C onsule quod faciat satis inde deo. dubium si	
.i. eueterum	secundum peniteat. secundum dubiosum casum.
C asum pretendat. est certius ut luat istum	
imponendo	mulieri. priuam .i. in causa potest
I n iungendo tamen sibi penam. parces si audies.	
.i. mulier	.i. omisit .i. secreta
T alis adulterium si fecit non manifestum	
.i. spreta .i. suo	.i. non faciat publicam priuam
N on suspecta viro sit. non luat hoc manifeste	

scz sui mariti s^e adulterii
Zuius post mortem iuuat illud sufficienter
 mulieres .i. adiplere. tps pñie
Matrone iuuenes possunt explere carenas
 .i. in mäisionib^s s^e mulieres
In domibus propriis licet he non egrediantur
 talc pñiam vel silen agat
Ieiunent. orent. iaceant in stramine. nudis
 .i. træseat .i. cilicis indure
Incedant pedibus. et vadant ciliciate
 ppter illos labores satis faciendo s^e pñie
Preterea plures sunt emendando labores
 s^e laborib^s s^e mulierib^s. s^e mod^d penitendi
Illis vtantur. est his via talis honesta

Thic ponit alios casus de penitentia diccs. si aliquis mulier inuenierit puerum oppessum iuxta se. isti mulieri iniungenda est pñia ut sati faciat p opere pressione pueri. licet etiam sit dubium ut puer est oppesus per eam. vel sic mortius morte naturali. sp^t tu tuus est q^{uod} agat pñiam. Sub die pñiter. si aliqua mulier pmissit adulterii secreto. tunc illi mulieri iniungenda est penitentia occulta. sed post mortem mariti sui debet portare dignum onus penitentie. Item subdit q^{uod} iuuenes matrone possunt carenas adimplere in domibus propriis. et licet he non egrediatur de domo. debent tamen ieiunare in pane et aqua et in straminibus la cere. et nudis pedibus ambulare. et multos altos lagobores penitentie facere

Primo nota. q^{uod} licet mulier dubium habeat de oppressione pueri. tamen ne hilominus illi iniungenda est pñia ppter cautem. q^{uod} in duob^s dubiis sp^t tunc via est eligenda. et etiam pñia illi iniuncta iuuat eam quantum ad ipsa bona si p ipsam ille puer non est oppressus

Secundo nota. q^{uod} mulieri p adulterio non est iniungenda publica pñia. et hoc est verum si adulterium non sit manifestum. sed tamen post mortem mariti sui legitimi p^r illi iniungi pñia publica. Et rō est. q^{uod} ex publica pñia maritus eius posset eam cognoscere esse a adulteria. q^{uod} esset malum

Tercio nota. q^{uod} iuuenes mulieres pñt adimplere carenas in propriis mäisionib^s. scz ieiunando. o^rando. in straminib^s dormiendo. nudis pedibus ambulando. cilicia induendo. et similia faciendo. sed non debet trahire ad remotias partes faciendo peregrinatōes. q^{uod} si peregrinatōes in longinquas terras facheret. tunc peiora possent eis puenire. sic q^{uod} possent defraudari per viros ad actū luxurie exercendū. et sic de alijs malis. Ideo non debet p^rfessoris eis iniungere peregrinatōes facere

infirm^r mulier
Eger. parturient et pregnans semina. nullum
 s^e pñie dei onus
Dorcer onus. quia lex et gratia sublevat illud

aa ii

Summula Haymūdi.

s^e mulieribⁱ regula s^e mulieres. i. aliq^g g^{uam}ie

His non est posita lex. sint ergo sine lege

s^e vel in ieiunio. comedat. i. facies in puerperio

In ferijs sextis edat oua puerpera queuis

.i. oportunū sit .i. infirmis .i. egenis

Quando necesse subest. vt in egris pauperibusq^b

s^e hoiem multi interficiāt s^e hoim

Unum si plures occidant. quilibet horum

homicidii .i. integraliter .i. interfecto

Hoc luit insolitum. quia quilibet est homicida

.i. patit idem ad occidendū

Quod luit occisor luit hoc qui consilium dat

s^e aliq^g s^e hoibⁱ

Virgo si rapitur a pluribus et violenter

s^e ex istis carnali .i. emēdet

Unus noscat eam qui quis totum luit illud

.i. in silibⁱ

Casibus in paribus semper sic est faciendum

¶ Ne^c ponit alia docimēta dicēs. q^z infirmus hō z mulier pturēs sue
impregnata nullū onus ieiunij hz. q^z tales in his casibⁱ absoluunt a lege
Subdit q^z talis mulier p̄t in sextis ferijs oua z lacticinia comedere. z in cā
ncitatis paipes z infirmi hoc etiā p̄nt comedere. Subdit. si plures ho
mīnes interficiāt vñū. tūc q̄libet ho^x tenet agere pñiam z luere hoc homic
idii z deplagere illud petm. q^z q̄libet illo^x est homicida. z sicut occisor pu
nis. sic z ille q^z p̄buit z silū ad hoc vel auxiliū. Subdit. si aliq^g hō fuerit
rapta a pluribⁱ. z ab uno solo carnali cognita. tūc q̄libet illo^x tenet agere
pñiam z deplagere illud petm. Et sic intelligit in silibⁱ casibⁱ

¶ Primo nota. sicut ea innuit tūc plura sunt genera hoīn q^z nō obligā
tur ad ieiuniū. Unū sciendū. q^z ieiuniū tripli soluit. p̄mo quo ad nutrimentū.
scdō quo ad essentiā. tertio quo ad nutrimentū z essentiā. Quātum
ad nutrimentū tūc isti soluit qui puenūt tps z debitū comedēdi. vel q^z nī
mis delicate p̄parat cibaria. vel qui magnā sollicitudinez ventris habent
Sed illi soluit ieiuniū q̄stum ad essentiā q^z postq^z comedere incepit sur
git de mēsa ad aliq^g tps z postea redeit z iterū comedere incipiunt sicut
pus. z hoc facere p̄nt serui z ancille qui nō sunt sui iuris. Sed q^z ad vtrū
q^z soluitur qñ quis sine ncititate comedit z c

¶ Scdō nota. p̄ modū dubij. vtrū illi soluat ieiuniuz qui comedēt zus
carū vel herbas. Rūdetur q^z aliqd^g comedit pfectū duplⁱ Primo cā rese
uatiōis nature. Scdō cā voracitatis. p̄mo mō admittit. q^z sic ieiuniū nō
soluitur dūmodo saltē moderatim lūmitur. sed scdō mō soluitur ieiuniū.
q^z comedunt ea p̄ muniter homines vt magis valeant biterē. vel ys
potus reddatq^z eis magis sapidus

¶ Tercio nota dū p̄ modū dubij. vtrū isti potatores q^z bibit maneat

Folium CXXXVI

prandiu etiā soluū ieiuniu. Rñdeſ q̄ si talis potator a iūcūte ſic p̄ſueſ uit facere z nō p̄modole dūmittere poſſet. ſic q̄ ſi dūmitteret tūmeret cadeſ rei infirmitatē. tūc rali bñ admittit vn⁹ hauſt⁹. Et dicit doctores iur⁹ q̄ ſolū deteret. eē vn⁹ hauſt⁹ a q̄. ſz tñ ſec⁹ ē de iſtis q̄ nō p̄ſueuerūt ſic faceſ re a iūcūte ſua. nā tales ſoluū ieiuniu q̄tienscūq; bibūt ante prandiu. Quarto notandū. Ira dr. ſi plures occidat vnū tunc q̄libet illoꝝ tenet ſatisfacere. Oro q̄ ſciendū q̄ homicidiū ē duplex. I. corpale z ſpūale. Ior ſpūale homicidiū ē duplex. qđdā a lingua. z qđdā a facto. Homicidiū a lingua fit tripliſ. ſez p̄cepto. p̄ſilio. z defenſione. P̄cepto. ſic p̄ylatus fuit homicida xp̄i. q̄ precepit crucifigere. Consilio. ſic iudei fuerunt homicide q̄ manifestū ſilium dederunt ad crucifigendū xp̄m. Tercio p̄tingit ex defenſione. i. diſuafionē. vt ſi aliq̄s velle interficeret illum cu ſq̄ tranſires et poſſes hoc auertere z nō faceres tunc eris homicide. q̄ nō impediuiſti qđ bñ impediare pouifisti. Sz ex facto aliq̄s dr. homicida quatuor modis. Primo ppter iuſticiā. ſicut iudex dr. homicida. qñ ppter delictū iudicat ali quēad mortē. z hoc homicidiū fit ſine petō. z faciens ſic portius meret. ſed tñ n̄ihilominus incurrit irregulatitē. Scđo ſic cā neceſſitatis. z illa ē diplex. qđam eſt cuiatibilis. z illa nō excusat aliquē ab homicidio. Alia ē cā neceſſitatis ineuatibilis. z talis adhuc ē duplex. qđam em eſt ppter p̄prias pſonā defendendā. qđam etiā eſt ppter res tpales defendēdas. Si primo mō ſic excusat ab homicidio. vt ſi aliq̄s p̄trāſiret cāpos cui occurreret iniūcīus vel latro q̄ eu n̄iteret interficeret. z ip̄e nō poſſet euadere. ſi tunc talis inimicū vel latrone interficeret nō incurreret homicidiū. q̄ ym vi repelleſ re licer. Si aut̄ ſit ppter res tpales defendēdas. tūc ip̄eno excusat ab hoſcīdīo. vt ſi aliq̄s p̄trāſiret viā z viðeret raptore volente ſibi auferre res tpales. tunc iſte ſi occideret raptore nō excusat ab homicidio. Et rō ē. q̄ p̄imus tuu plus diligēdus eſt q̄ res tpales. attamē ſm iuristas hoc fal lit in uno caſu. vt ſi aliq̄s intraret heremū z remote eſſet ab hoīm p̄munio ne z halteret ſolū vnū panē. mō ſi aliq̄s velle ab eo capere panē illum. tūc talis poſſet eum defendere tanq; p̄pria pſonā. et ſi alii interficeret excusare tur ab homicidio. q̄ ſi panis recipereſtur ab eo ſine defenſione poſſet forte mori fame qđ eſſet magnū periculū. Terciū homicidiū ex facto ē caſuale. et ē duplex. qđdā adheret rei licite cu debita diligētia facienda. qđdā adiheret rei illicite. z tale nō excusat. Quartū homicidiū eſt a facto voluntario et illud nullo mō excusat. vt cu hō voluntarie z deliberatōe p̄habita occidiſt aliquē hoīem. z hoc ē grāde petīm. z aliq̄s faciens tale homicidium niſi magna ageret pñiam. viſionē dei eternalē carebit. z hoc ē verum de fideli hoīe. ſecū ē ſi aliq̄s interficeret infidelē ſarracenū turcū ſeu hereticum. Sz homicidiū ſpūale ē quadruplex. qđdā ſit a corde. z ē qñ aliquis odit p̄imus ſuū. vt dr. ſcriptura. Qui odit p̄imus ſuū homicida eſt. Scđm ſit ex volūtate. vt qñ aliquis ſuffocat bonā intentōem. z de qñto intentio eſt mejor de tanto dr. plus homicida. Terciū ſit qñ aliquis diſfamat p̄imus ſuū p̄bīs. vnde dr. qđam doctor. O q̄horibile homicidiū q̄ p̄imus p̄maſ leſica. p̄imi honore pñiat. Quartū ſpūale homicidiū ſit ex facto qñ aliquis in extrema neceſſitate nō paſcit eſurientē. vñ bñus Hieronym⁹. Si nō pauiſti tge neceſſitatis tunc occidiſt illū qui moriſ fame

aa iiij

Summula Haymundi

.i. penitentijs .i. subleuari
Nolumus a penis iniunctis exonerari
se sc̄a cruce .i. viā arrip̄at .i. op̄leane
Signatos. donec rapiant iter. aut redimant hoc
.i. destinādo loco sui .i. r̄indendo de labore
Pro se mittendo reliquos et eis sua dando
oēs isti hic enumerati atq; p̄fites
Debilis. atq; senex. claudus. cecus. mulierq;
.i. ab itinere .i. hoc fiat mediate sacerdote
A cruce se redimant. agat hoc discretio prudens
.i. ad sc̄m iacobū .i. ad romā .i. visitare
Qui sancti iacobi vel petri limen adire
pmiserit .i. pegrinatio ad hierlin
Vouerit. aut simile quid. crux hec omnia tollit
.i. si in p̄pria p̄sona .i. satissimac
Corporesi proprio votum sancte crucis implet
.i. absoluſt s̄e pdictis .i. clauſtrū
Solutur omnibus his intrando religionem
manifestes .i. p̄tā p̄fites
Non cōpeccantes prodas tua dum probra dicis
P̄peccatiū .i. circūstātiā v̄z religiosi v̄l seclares
Horum cognoscat confessor conditionem
sc̄p noīa sc̄p d̄dere p̄sonas
Et non personas. parathoc penas grauiores
.i. maritatis .i. cognatis
Ut cum coniugib⁹. affinib⁹. ecclesiarum
.i. religiosis .i. associat⁹
Sanctis personis. viduis. et sanguine iunctis
sc̄p q̄ detet pdi in p̄fessione

Sed pater et mater soror frater excipiuntur
¶ Hic autor determinat de p̄nia cruce signatoꝝ fm aliqꝝ dices. Signatus cruce nō d̄z a penitentiā sibi iniuncta exonerari donec iter peregrinatioꝝ nis ad sanctā terrā rapuerit vel p̄ se mittat aliquē dādo illi expelias et p̄ mū laboris qđ ip̄e exponeret si met̄ iret. Subdit. hō senex. debilis. claud⁹. cecus. et mulier detet se redimere a peregrinatioꝝ mittendo aliquē ad terram sanctā loco ipsoꝝ. Subdit. si aliqꝝ vult ire ad lūmina sc̄p. sc̄p ad sanctum iacobū vel ad sc̄m petru. vel ad aliqꝝ aliud limen sc̄p. ille ab omnibus his soluit si intrauerit religionē. Subdit aliud documentū dicens. si aliqꝝ fas sit p̄fessionē ille nō detet pdere sc̄p p̄peccantē. sic q̄ diceret. ille fuit meus p̄peccans nominādo p̄sonam noīe. sed detet notificare p̄fessori pditōem illius peccantis. q̄ talis pditio multotiens aggrauat p̄ctū. vt si aliqꝝ fessit incestū cū aliqua sibi nō copulata matrimonialr. vt cū p̄sanguinea vel

Folium CXXXVII

enī montali. Subdit vltorius. q ab illo dico excipiunt pater et mater. q si filii peccant cum eis vel conuerso detent prodi in confessione

Primo notandum. q illi q repetitur crucem et vocerunt ire ad seām terrā vñ si sic eis hoc iniunctū in pnia. tales tenent in propria persona h̄ votū vel talem pniā adimplere. nisi obstat rōnabile impedimentū. q; tūc ex licetia confessioñis pñr loco eorum alios mittere. et hoc ē verū si illud impedimentū ē ppetuū. si aut̄ esset trāsitorū et nō diu durabile tunc ipi dehent expectare donec illud impedimentū cessauerit et tunc illā pegrinatōem met adimplere.

Secondo notandum. l̄ta dt. q qui vult absolui a voto pegrinatōnis p̄t absolui p̄ ingressum religionis. Ratio huius est. quia melius est penite reg totum tempus vite q̄ ad vñ annū. sed qui intrant religionem omni tempore vite stant in pnia. ergo quilibet soluit a voto pegrinatōnis p̄ ingressum religionis quod intēdit littera.

Tercio notandum. q aliq̄ faciens confessionē nō d̄z p̄ peccantē manifestare. nisi p̄ditio sui p̄ peccatis aggrauat p̄tū. Unū si aliq̄ facit incestū et p̄sanguinea vel alia persona cum qua fierent nuptie indebita. ibi p̄ditio cō̄ peccatis aggrauat p̄tū. et sic in tali casu p̄fitens nō debet alicuius nomen exprimere simpli. sed solum p̄ditionalē. s. dicat se fecisse p̄tū cum monialis cum p̄sanguinea sua et c̄ijs.

Ecclēsia norādū. ex quo hō satissacere d̄z p̄ peccatis suis. tunc sciēdū q̄ bona sunt duplicitia. q̄dam sunt simpli mortua. q̄dam mortificandā. s. bene itez viuificanda. Bona simpli mortua sunt que fiunt in peccato mortali. quia homo existēs in peccato mortali q̄uis posuerit se ad mortis pericula ppter xp̄m non meretur vitam eternam. Sed dices. beat⁹ Aug⁹. et Boetius de p̄solatōne phie dicunt. q nullum malū manet im punitum. et nullum bonū irremuneratū. et ergo videtur q̄ hō in peccato existens faciens aliqd bonum opus meretur aliqd. Rūdef. q nullum bonum manet irremuneratum. q̄ q̄uis illa bona nō pluit illi. p̄ vita eterna tñ valent illi ad impetrāndū grām terrene sortis. i. pro bonis t̄p̄libus et p̄ minutōe terrene pene. Et bona mortificāda sunt. q̄i aliq̄ est p̄fessus et facit bona opa et aliquādo relabitur in p̄tū. tunc illa opa sunt mortificanda. q̄ p̄ p̄tū mortificans bona opa. et h̄mōi bona opa resurgunt quo ad vitam eternam si p̄tū dimiserit et penituerit. sed mortua simpli nec p̄ sunt nec resurgunt quo ad vitam eternam.

i. sacerdos .i. indicādo .i. p̄tū seq̄ p̄ confessionē p̄tōris
Confessor non monstrando scelus. imo notando

.i. facetū .i. p̄suetos
Et satis urbanum solitos inquirere cursus

.i. foramine .i. serpentem
Ex antro trahere colubrem nimis est onerosum
se cu discretōe inuestigādo petā .i. auditor

Non informator vicij sis. sed speculator
.i. viciosos .i. innocētes dānare

Egros tu sanes. sanos occidere noli

ga iii

Summula Haymudi.

Si non transisset hominum scelus illud in usum
articulare .i. importunum .i. esset
Scribere crudele nimium foret et viciolum
s^e p^ctm^m enorme scz zodiacum
Hoc paucos homines q^z quis corrumperet. absit
s^e p^ctm^m s^e ex scripto s^e p^ctoibus
Quod sit commune n^mis est quod sit speciale
.i. p^ffflore securitus
Coram presbytero confundi tutius esset
s^e toto s^e eternali .i. iudicante
Quam coram mundo damnari iudice christo
s^e in pⁿcti in futuro .i. p^cta
Domine quod est quod erit tunc tua probra videbit
s^e p^cto. s^e dolor s^e dolor
Te grauis et grauior uno grauissimus illic
.i. p^cto .i. recedas
Expectat nisi de facto citius resipiscas
.i. in tua p^fscia s^e in facie
Atque tuis oculis sis qualiscumq^z videbis
s^e r gloria s^e p nobis p^ctoib^m
Laus tibi sit christe qui tot tormenta subisti

Nic autor ponit alia documenta dicens. q^z ip^e p^fffor in p^fffessione no^t
detet monstrare scelus peccatoris. sed magis inq^rere fm debitum cursum.
Id est q^z in p^fffessione detet instigare p^ffitentem ut confiteatur sua peccata.
et hoc videretur sati esse urbanum. quia satis laboriosum est serpentem ex
antro trahere. sed magis detet esse speculator et auditor peccati q^z insor^m
mator vici. Deinde subdit dicens. q^z ip^e p^ffitens detet omnia sua peccata
ta manifestare sacerdoti. quia tutius est confundi coram sacerdote q^z co^r
ram omni populo in die iudicij. nam ome q^z est q^z erat et quod erit tunc
videbit tua peccata. quia in die iudicij omnia peccata vniuersitatem ma^r
nifestabur. ut ex propria p^fscientia derelire iuste p^cdemnatum. et ideo cito
resipiscas sue resilias de tuo foefacto p^fterendo et p^ffitendo hoc. q^z post co^r
tritorem dimittit dominus peccatori omnia peccata sua. sed penitentia stat^s
bit donec homo eam condigne luit hic vel in purgatorio. Subdit. o christe
ste sit tibi laus et gloria. quia tot tormenta subisti pro nobis peccatoribus
iunge nos p tuam misericordiam veris gaudijs.

Nota q^z officium audiendi p^fffessiones est magnum magisterium. et
apte^ra requirit exptos et maturos viros qui sciunt p^ffitentes charitatis
uehortari ad confitendum peccata sua omnia et fm omnes circuistantias
Et si p^ffitentes ex stoliditate aut verecundia aliqua peccata non confiteantur
detet confessio prudens caute attendere an ex gemitu vel titubatione
confitentis adhuc aliquod peccatum lateat. Qc tunc detet cum

Holium CXXXVIII

et tunc d^r cū magna contela ex circulo quicunq^b sibi extrahere de corde p^rfiteris
hoc pctū z allicere ad p^rfendū. Et ut hoc p^rmodosius faciat debet sibi in
similare quō oporteat p^rfessionē esse integrā. z si vnum peccator^z omittatur
scienter q^r tota p^rfessio sit nulla. Debet p^rterea p^rfessor p^rmittere suum iuuia
men in sati faciendo p^r peccat^z z q^r nullo mō diffidat de dei misericordia
quanticunq^b etiā pctū enorme p^rpetrauerit. dū tñ p^rsiteat. Sed nō debet
p^rfessor a quocunq^b de omni pctō querere vel de muto peccato ne ybi ex/
trahere serpentem conatur inducere eundē. Ideo magnā experientiaz hoc
postulat ut sciat quō z apud quos hoc attentādum sit. Sed heu nostris
repositibus huic officio audiendi confessiones aliquis se ingerunt z aliq^r de/
putantur. qui tñ ineptissimi z inexpti ad hoc sunt. sed quem fructū tales
in ecclesia dei faciant exitus acta probant. Quō aut in pctō carnis explos/
rando confessor se debet habere docet sequens littera

O i. pctā multa i. luxurie

i. pertinere manifestare

Indoctum ne confundant ea scribere nolo

i. generalis s^e hoībus

Et quia communis est omnibus iste libellus

i. modos peccadi simplicib^y

i. referare

Nolo vias turpes communibus hicaperire

intelligere vias i. merito p^rfessor

Scire tenetur eas licet omnis iure sacerdos

gnis hūani i. dyabolus

Insector carnis sathanas q̄ pluribus istam

i. petis s^e hō i. dep̄mat maculas

Inficit maculis felix extorquente istas

i. p^rfessor s^e se taliter i. innocentia

Investigator caueat ne simplicitatem

hoīm i. inficiat hoīm

Simplicium frangat et corda fidelium ledat

i. diuersas i. sp̄es produxit

Multas luxuria radices protulit ex se

s^e sp̄es i. appalare i. aperte

Quas hic detegere formido tibi manifeste

i. qdā sūt fm cursum nature naturā i. manifestare

Quedam nature sunt. quedam contra. referare

pctōz i. modos i. circūder i. fragilē

Zorūm nolo vias scelus ne circūuiallet egrum

T In p^recedentib^y autor fecit mentēm virtutale de pctō enormi. videlic^r
zodomitico. hic excusat se de p^ractōe eoruēdem pctōz. Et p^r diuidi līa.
q^r p^rmo facit qd̄ dictū est. Scō assignat causas quare illa pctā nō delen-

Summula Haymundi

scribi et diuulgari. dices pmo q multa sunt pctā carnis occulta ne ista faciat pfusionē ectoribz imperitis tūc nolo ipa scribere. qz iste libellus est cōmumis et vñi oīn ppositus. ergo nolo ipas turpes vias luxurie assignare. tñ oīs sacerdos tenet istas vias scire. qz felix pcessor dz penitentes exērere de qbusdā vicijs et maculis dyabolis. nā dyabolus carnē inficit. et cū saē cerdos sic inuestigat de peccato dz cauere ut nō pfundat simplicitatē sumo plicū hoīm et vt corda fidelium nō pfundat nec ledat. En luxuria multas hater species quas nō audeo manifestare. qz quedam vicia luxurie sunt naturalia. et quedam contra naturam

Horandū pmo. q autor sp̄aliter intendit alīq ptractare de luxuria qd est pcam mortale. et est inter oīa immūdissimū. quia nō solum maculat animā. uno maculat et corpus. vñ ab ista luxuria multa mala trahunt originem. ipa em luxuria est multū damnosa. qz est delectatio momentanea. amaritudo ppetua. qz quam sensus debilitantur. intellectus obumbratur. pria caro pfunditur. et totum corpus destruitur.

Sed oī notandum. exq multe sunt sp̄es luxurie q̄s recitare periculose esset. qz a tali recitatōe simplices possent trahere occasiōe peccāti. g mḡ Raymūdus oīs illas sp̄es rēnit et omittit recitare nullū ponēs tractatū sp̄ale de eis vel ptem pncipale. s̄ incidentali in qbusdā metris docet modū s̄m quē sacerdos dz se regere circa ista pctā in pcessione. vt manifeste p̄ in līra. et innuit in līra quandā distinctionem peccatorū illius luxurie. videlicet qdam sunt hoīm pta naturalia. qdam ptra naturam.

LUltimo notandum. mḡ in līra ponit vñi documentū. videlicet q saē cerdos a longe p̄t inuestigare talia pctā. s̄ tñ in tali inuestigatiōe nō dz plāne illa pctā detegere. ne vt sic simplices in vicijs informet. s̄ de peccatis cōmunijs et p̄uers p̄magis exp̄sse interrogare vt puenitētus posse pniā dignā iniungere. qz nullus medicus p̄t lanare vulnera nisi p̄us pficitas vulnerū et cū hoc qualitatē et dispositiōem cognoscat. et conformiter est de confessione. quia nullam penitentiā potest quis iniungere nisi prius scias quantitatem et qualitatem peccati.

.i. supabūndatice tibi .i. criminolsum

Ocia. diuitie. crapule. potus. viciosum
eō hoīem tā enērat̄ s̄ bona opa

Tefaciunt. et ab his nisi cessas n̄l tibi prosunt
.i. modos .i. ostendam .i. interius

Articulos paucos monstrabo. tu tamen intra

.i. p̄ideras diuersa vicia

Sis apis inuenias diffusa per omnia membra

.i. maculaf in nocte sc̄ illi⁹ pollutōis

Polluitur quandoqz caro. sed causa triplex est

mala cogitatio .i. supfluitas s̄ q̄tū ad virtutē retētiū

Mens turpis. crapula. natura superflua. carnem

maculat due pollutōes .i. criminose

Inficiunt. prime. non vltime sunt viciose

s^e missam aliquid p^rimaꝝ pollutionū
 Non inconfessus celebres dum pollueris sic
 confessore .i. h^ec nō potes s^e missam
 Habueris si non habeas vel enim qui celebrat pro te
 s^e bonū diuinū officiū
 Fac aliquid per quod digne possis celebrare

Flrista pte magister assignat quas dā causas inducētes h̄mōi vicia. P^rimo facit hoc. scđo ponit vna distinctōem. et annectit qđdam documentū ibi (Polluitur tē) Primo d^r sic. ocia. voluptates et etiā diuitie. crapule. et poratōes supflue reddunt hoīem viciōsum. et nisi homo efferet ab istis nō hil illi prosunt sua bona opera. Subdit. ergo monstrabo paucos articulos quos si considerabis multa ex his inuenies et diuersa vicia. Subdit. qđ aliquid sit pollutio in nocte. et sit ppter tres causas. Primo ppter turpes cogitatōes habitas in die de mulierib. Scđo ppter nimias crapulas. Et cito ppter supfluitatem nature. quia forte virtus retentiva est ita debilis et nō potest retinere. et signatura sagax purgat seipam. et hinc due pollutions inducunt peccatum. sed tercia nō. Sed si talis pollutio contingit ppter bytero de nocte. tunc sequenti die nō celebret missam nisi p^rius p^riteatur. vel aliqd ferat seu faciat ppter qđ celebrare poterit.

Fotandū. autor p^rius retigit aliqua de luxuria. et illoꝝ diuise p^rit ē cause inducētes talia. Ut ergo possimus talia fugere. cū malū nō evitatur nisi cognitū. ergo magister vult qđ luxuria causetur ex ocio. delicijs. diuitijs. crapulis. et poratōib. supfluis. qđ enumerata nō sunt vicia cōtrum in se. sⁱ sunt vicia cōtrum ad penitentem. Qzūmū viciū est ocīū. vnde cum ipse ociosus aliqd operari nō p^rtunc peccatis insit. ergo d^r Florista. Ocia dant vicia. Et ergo sancti patres vitabāt sp̄ ocia. quia semp orōnibus bōnis sermonibus et alijs h̄mōi operib. occupati fuerunt. et ab illo ocio causatur luxuria. et rō naturalis est. quia tempore ocij humidum qđ est materia luxurie nō p^rimitur. ergo instigat luxuriā et suscitat eam. Unde delicie inducunt luxuriā. vt patet p^r experientiā de acribus et visionib. deliciosis qđ inducunt magnam luxuriam. Sed diuitie faciunt hominem viciōsum. et hoc est intelligendum de istis qđ abutuntur diuitijs. et ergo d^r phs. Dñi perierūt ppter diuitias. similiter dominus in euāgelio d^r. Sicut impossibile est camelū qđ foramen acis transire. sic diuitem inerare regnum celorum. Et hoc etiam patet de diuite de quo loquitur d^r n̄ in euāgelio d^r cens. Hō qđā erat diues et induebat purpura qđ petiit gutta aquae porrigit de manu lazari sup linguā suā. Itē crapule faciunt hoīem viciōsum. qđa quando venter delicatis cibarijs satiatur tunc cōtinue ad libidinem laboret. Itē poratōes faciunt hoīem viciōsum. qđ ebrietas maxime viciat hōles et ebrius duplice pena puniendus est. vt d^r p^rbs tertio ethicoꝝ. Et ergo d^r apl's. Sobrij estote et vigilate. Crapule et porus inducunt luxuriā et abundantia supfluoꝝ humoroꝝ qđ humores luxuriā indicunt.

FItem notandum. hō diligēter dēbet custodiēre sensus suos ne cū eis p^rer. ne mors p^r fenestras quāq; sensuū ingrediat. quia d^r scriptura. qđ cor p^roris sensus non custodit mortis adīctuꝝ sibi reseruat. qđ qnq; sensus sicut

Summula Raymundi

post morte. hoc p^r maxime p^r Euā in q^o oēs qnq^s sensus mors subintrat
uit. Primo p^r vīsum. q^r vidēdo. esūt pomī acq^sunt Scō p^r auditū. q^r p^r
līs dyaboli acq^seuit z p^rm eius p^rslīū acceptit. Tercio p^r odoratū. q^r p^r eius
esūt z odoratū infecta fuit. Quarto p^r gustū. q^r p^r ipm gustū dei p^rceptū in
fringebat. Sili dī de tactu. Et hoc dictū nō ē solū repertū in Euā. sed in
oīb^r p^rtorib^r mūdi. nā q^ounc dānak illi mors subintrat p^r oēs qnq^s sensus
ideo maxime custodiendī sunt ne p^r eos mors eterna subintret.

Letē notandū. m^r dī p^r triplex ē pollutio carnis. vt p^rz in līra. z q^o saj
cerdos alīq^r illaz pollutionū fuerit infect^r vel pollut^r. tūc nō dī celebrare
missaz nisi p^rus sic p^rfessus. z hoc dictū maxime ē intelligendū de p^rmis dua
bus pollutionib^r. Sz tñ ppter reuerētiā sacrameti. tūc etiā p^r intelligi de
tercia. sz q^r sit ex supfluitate nature. sz si q^r p^rfessore nō posset habere statū
sequēti die. nec etiā p^r se celebratē. tūc dī alīqd facere ad laudē dei rōe an^r
dignificat ad celebrādū missaz. z postea statū p^rfessore habitō dī p^rficeri.
Lultimo notandū. hō dī custodire cor suū ne alīq^r cogitatione pueris
maculef. iuxta dictū sapient^r. cū om̄i custodia cor tuū custodi. q^r ab ipo vī
ta pcedit si bñ custodiaf. si autē custodia ab ipo trahit mors intrat. z g^r dī
b^rbas Aug^r. Si q^r vīli saluari dī oīa illa vitare q^r alliciū ipm ad peccā
dū. vīputa ludi. diuitie. voluptates z p^rstia. sicut sunt oīa gaudia mūda
na. vt choree. z sic de alijs. q^r si a talib^r nō desistat a p^rcis desistere nō pōt.
vñ. Lūsancto sanctus eris. cū pueris querteris

i. ordinem p^rmuncim
Preter nature cursum vir cum muliere

Excedit propria. varios modos coeundi
modoz i. manebūt i. ipunīt

Quorum sunt multi nec dūmittuntur inulti
s^r zodomie i. p^rci i. p^rtor i. pnūciat

Drei modos proprio sceleris reus exprimat istos
s^r tu p^rfessor

Mandando lesor fieres et non medicina
i. quō i. vīr s^r mulier

Qualiter iste vel hec exurgitet vel agitetur
i. incitatōb^r siue molestatōb^r

Luxurie stimulis nisi conscius hic homo nescit

Hizodome ciues sunt. hi molles. reliquiq^s
i. in actu coeudi naturali

Sunt in exercitio carnis turpes et ab vīsu

Discidunt. vir fit femina. femina quoq^s fit vir

Vir per se peccat. peccat secum mulierq^s

^{s' vir} .i. admodū telue assūmunt
Bestiat ille suum corpus. sed beluat illa

Ista viri sit vir. et hic mulier mulieris

Pro vice sic vicem reddunt. sic sexus vterq;
.i. eternā dānatōez .i. ruit .i. casum
Mortis in interitum cadit. heu q' nemo ruīnam
s' sexum p'sternūtur sc̄ libidinis
Horum cognoscit. sternūtur vulnere ceco

Semen vterq; necat nullo puerō pariente
.i. mētricola .i. in puerio .i. vxor
Menstrua si tua sit vel forte puerpera coniunct
s' plūge carnalr .i. libidinose
Hanc non cognoscas. nec tangas turpiter illam

Hic pueri inde nec tamen eis valet vxor

Proiçunt semen alias nec et illud in agrum
s' p̄cōres .i. p̄cta ḡnoscere
Quomodo curares quorum non vulnera scires
.i. verecūdia

Sufficit eccepudor. obstat procedere nolo
.i. sup̄est .i. confessori discreto

Restat longa via satis est dictum sapienti
.i. motus luxurie

Qui stimulos carnis nouerit vel quis numerauit

Letera committo confessori sapienti

Nic determinat autor de peccatis enormib; que possunt ptingere ho
minib; in matrimonio. vel etiā inter quēcūq; virū z mulierē dices. q' nul
lus hō d3 exercere actū carnalē cū p̄pria muliere p̄ter cursum nature p̄mu
ne. q' tales modi variātes cursum nature sunt multi. q' nō manebūt sine
vindicta. z oia talia penitē d3 reuelare sacerdoti ore suo p̄prio. q' nullus
nouit talia melius nisi ipse q' p̄petrauit illa Deinde subdit reprehendendo
zodomitas dices. O vos ciues zodomite q' exercetis exercitia carnis vo
bis est zodolendū. Subdit. q' q̄litter p̄ijciens semen ad locū indebitū. i. ad
locū alii q̄s in mulierē cadit in interitū mortis. z heu nemo cognoscit ru
nam illoz. Deinde declarat illa p̄cta zodomitica dices. q' tale perm̄ zod
omitici fit qm̄ feminā coit cū feminā. z vir cū viro. vel hō cū q̄ali irrona
li. q' in talī casu vir bestiat corpus suū. z s̄līr mulier. z sic assilant bestijs z
ptingit aliquotiens q' vir cū muliere mutat loca sua. ita sc̄ q' multer obti
net locum viri. z vir obtinet locū mulieris. et in hoc facto ambo incurrit

bb i.

Summula Haymudi.

mortē q̄tū ad aiam. q̄ peccāt mortali. Deinde subdit alloquēdo p̄fessō rem dices. q̄uo tu p̄fessor potes sanare vulnera tibī nō nota. quasi diceret nullo mō. Dein excusat se autor dices. q̄ vltierius nō est p̄cedendum in enarratōe talis p̄cī. q̄uis adhuc multa essent dicenda de talib⁹ peccatis enormib⁹ ppter eoz enormitatē. tñ hec dicta sufficiūt sapienti. Tūc ibi (Destrua si tua) autor vult q̄ vir nō d̄z coire cū vroze sua mētria. vel in puerperio existēre. q̄ si cognosceret eā t̄ ferū. p̄duceret. talis aur fieret le⁹ prosus. aut deformis. aut p̄tinue scabiosus. Subdit autor t̄ r̄ider tacite questioni. posse alīq̄s dicere. quare nō enarrat autor plura vicia p̄tra na turam. cū multo plura sint. R̄idet autor q̄ p̄e nūmīa verecundia plura enarrare neq̄t nec vult magis inde dicere. h̄ p̄mittit h̄ p̄siderādū d̄scēto p̄fessori. qui p̄fitentē desup instruere habet.

¶ Primo nota. q̄ licet autor h̄ic tangat aliquos modos abhominabiles. tñ manifeste nō detet recitari. ne in docti ex eis informarent t̄ malis occasiō peccādi daref. sed detet p̄fessor p̄siderare p̄ditōes p̄fitentis. t̄ fīm h̄ moderate t̄ discrete inquirere p̄fitentem.

¶ Scđo notandū. littera d̄t q̄ vir p̄ se peccat in se. Pro quo nota. q̄ aliquis peccat tripli. sc̄z in deū. in p̄ximū. t̄ in seipm. Tūc aliquis peccat in deū quādo facit p̄tra eius p̄cepta. In proximū peccat quādo alīq̄s hominū aliquem diffamat vel innocētes punit. Sed in seipm peccat quādo aliquis nocet sibi p̄spī. sc̄z q̄ resecat vires corporis. t̄ sic de alijs. ut patet in luxuria. ideo dicit beatus Paulus. q̄ omnis fornicator peccat in p̄xi p̄xiū suūm corpus.

¶ Ultimo nota. q̄ qdā sunt p̄ctā que fūt p̄ p̄cupiscentiā naturalez in fornicatiōe. t̄ qdā fūt p̄tra naturā. Unū sciendū. q̄ p̄ctm p̄ p̄cupiscentiam carnale in fornicatiōe sit inter virū t̄ mulierē fīm cursum nature. t̄ tal'ope⁹ ratio est naturalissima cū regulatim sit iuxta statuta m̄ris ecclie. qd̄ p̄z p̄ Arestorelē dīcentē scđo de aia. Naturalissimū operū est generare sibi filiē. Idē etiā d̄t. In naturalib⁹ desiderijs pauci peccāt. Sed p̄ctm p̄ p̄cupiscentiā innaturale. i. p̄tra naturā sit. qn̄ alīq̄s homō appetit exercere coitū cū sibi nō deputato. q̄i masculus mulieri est deputatus. t̄ mulier masculo. mō si otigerit q̄ vir desideraret exercere coitū cū viro. vel cū bestia. tūc tale p̄ctm d̄t p̄tra naturā. t̄ est p̄ctm zodomiticū t̄ multuz enorme. t̄ talis homō d̄t esse peior bestia. vñ Aresto. in ethīcis. homō prauus peior est bestia.

talis morbi .i. sanabilis .i. difficulter
¶ species lepre nūnq̄ curabilis aut vir
.i. singulare p̄cm .i. prona .i. familiaris inimicus
¶ speciale malum. mors prompta domesticus hostis
.i. crudel' obit⁹ homīm .i. p̄cōp .i. putredinis
¶ sera mors mortis. scelerum scelus. et fecis o sex
.i. detestabilis neq̄tia .i. p̄suertudinē.
¶ detestanda rabies hominum nec in vīlum
.i. pessima putredo sup oia vicia
Detestanda lues turpissima sex viciorū.

captivas s^e holes i.^{i.} infernū
In quos illaqueas hos. in foueam facis et illos
 deglutis s^e p^ctōres i.^{i.} inferna. mittis
Asorbes. et sic viujos ad tartara ducis
 i.^{i.} nō loquētes
Tu muros reddis quos inficis ora eorum
 i.^{i.} claudis i.^{i.} pccis
Concludis nimis vicijs obstante pudore
 s^e ipoꝝ i.^{i.} pctm dyaboloꝝ
Tu nec eras hominum vicium. sed demoniorum
 p̄cessit. tūmitari hāc peste
Dic homo quis mībi tibi dedit insidiari
 i.^{i.} remittere i.^{i.} tā grande pctm
Indulgere deus tibi vix debet zelus illud
 i.^{i.} pulcritudo. s^e desifica s^e sp̄m. creavit
Decus. o species hominum quam condidit ex se
 oim rep̄ in p̄nti i.^{i.} inqre
Londitor ipse deus. nunc expurgiscere si te
 s^e pccis i.^{i.} pctōꝝ illoꝝ i.^{i.} p̄ntam
Ex his quem tetigit scelerum queras medicinam
 i.^{i.} cū dyabolū dāneris s^e pctā
He cum demonibus percas. quia demonis hec sunt
 s^e sunt i.^{i.} p̄seuerādū
Crimina. non hominum. restat non ergo morandum
 i.^{i.} miser s^e generalia sis p̄fessus
Te pudet infelix si crimina confitearis
 s^e pccis i.^{i.} in cōolueta i.^{i.} pgis
Vlus cōmunitib⁹. et ad incommunia transis
 s^e pctm in cōmune i.^{i.} occideris
Vix hoc vel nunq̄ dicis. proprio cadis ense
 s^e pctm i.^{i.} occultas. s^e tuo
Tu fetidum turpe sepelis in corde sepulcrum
 i.^{i.} facis s^e tu s^e tu hoīm s^e tā vili sepulcro
Vile creaſ anime maledicte. quis extrahet a te
 s^e hō i.^{i.} miser i.^{i.} his enormib⁹ pccis
Es nimis infelix his qui furij agiteris
 s^e hoīm. i.^{i.} pōdus i.^{i.} oneratus
Quis lapidem tollit sub quo depresso es. aut quis
 i.^{i.} gra dei adiuuāte s^e enorū i.^{i.} suscitabit
Te nisi volente deo tali de morte vocabit

Summula Haymudi.

s^e de ea .i. vita actua et vita preplatiua

Non surges nisi sint martha et maria sorores

.i. in p^{re}ntia professoris .i. securius

Coram presbytero confundi tutius esset

eternaliter .i. iudicare

Quam coram mundo damnari indice christo

cognoscat .i. pector

s^e veram

Sentiat omnis homo peccatis post contritionem

deus .i. petrum auferit .i. pena

O dominus culpam tollit. sed pena manebit

s^e sufficietur. in h^{oc} mundo .i. in purgatorio

Donec eam luat hic vel in igne futuro

s^e pecta oblica p^{re} q^{uo}d p^{re}nia nō est p^{re}pleta in hoc mundo

Illic qui purgat. non est via certior ista

In ista parte magister specialiter facit exclamatorem pro zodomitas seu
pro pectu zodomiticu dicere. O spes lepre. tu grande et enorme pectu. tu
vix vel nūq^{ue} es curabile. o speale malum et mors et hostis domesticus et cru-
delis mors hominu. o scelus omnium sceleru. o iniudicia omnium iniudicia
rum. o detestabilis rabies non deducenda in usum hominu. o fex omnium vicio-
rum es lues turpissima. tu enim aliquis illaqueas. i. captiuas et eos absorbes. et in
profundum inferni iacis. et illos quos inficiis reddis surdos et mutos. et ora eoz
claudis ratione nimis pudoribus. et tu non eris duraxat vice hominu sed magis
dyabolorum. Subdit enim. quis dedit tibi insidiari hoib. de gloriolus h^{oc}
vix homini indulgeret ale pectu. Subdit ylterius. o decus hominu. o spe-
cies humana quam ipse deus creator ex se creauit nūc expurgare. i. cogita si
aliquid ex ipsis peccatis te maculauit. tunc queras medicinas deinceps ut non p^{re}
eas cum dyabolo moriaris. quod illa pecta sunt demonum. quod non debet morari in
ipsis hoib. Subdit ylterius dices. o miser peccator te pudet considerare pecta
ommunia. si ergo transis ad in comunia tu vix vel nūq^{ue} interficeris illa. et sic
proprio gladio interficis teipsum. tu enim hoc turpe pectu et fetidum sepelis in cor-
de tuo. et facis aie vile sepulcrum. quis extrahet te ex illo sepulcro. quasi dis-
cat nullus. et quod remouebit lapidem sub quo es sepultus. et quis reuocabit
te a tali morte nisi deus tu de peccatis ploras et penites. Et tu nunquam resurges
de ipsis peccatis nisi martha et maria. i. vita actua et preplatiua sint
sorores tue. Subdit etiam quod omnis peccator debet hoc scire quod quis post con-
fessionem et confessionem dominus tollit culpam. non tamen tollit penam donec peccator luat
maliciam suam hic in p^{re}nti vita vel in purgatorio

¶ Primo nota. quod autor separat pectu zodomiticu lepre propter aliquas simili-
tudines. Prima est. quod lepra inter omnes infirmitates excellentior est infir-
mitas. sic etiam inter omnia pectu zodomiticu est quasi unum de pessimis. Se-
cunda. quod lepra est morbus stagiosus et venenosus. sic etiam pectu zodomiticu
est stagiosus et venenosus. Tertia est. quod sicut lepra difficulter curatur sic
peccatum zodomiticu quantum ad animam difficulter poterit curari. Et illud pectu
est primum de quatuor peccatis que clamitant de terra ad dominum deum pro vindicta

Unde sciendū q̄ quatuor sunt peccata clamātia in celū. Prīmū est peccatū zōdomitū. et est illud qđ p̄tra naturā laborat. et huic peccato nihil est grauius vel turpius. vñ in Euitico scribit. Masculus cum masculo nō p̄misceb̄t in coitu. qđ abhominabile est. Scđm p̄c̄m est homicidū vñ legis in Genesi de Abel et Layn. Ecce vox sanguinis fratris tui abel clamat ad me de terra. Terciū est vox oppressor̄ q̄ clamat ad dñm dei. vñ legitur in Ecclastico. Nōne lachryme viduaz ad maxillas descendunt. Quartū et ultimū est vox seruoz clamās p̄ detento p̄mio. vñ teatrus Jacob in canonica sua. Ecce merces operariorum qui messuerunt regiones vestras. qui fraudati sunt a vobis clamant et clamor eorum in aures dñi intrabū. et sic de plurib⁹ alijs.

PSecūdo notandū. autor ex littera vult q̄ nullus hominum p̄t ex illo p̄ctō zōdomitico resurgere nisi martha et maria sint sorores eius. ybi per marthā intelligit vita actiua. vñ in euangelio. Marthā martha sollicita es et. Et vita actiua p̄sistit in bonis operib⁹. sc̄z in penitentia que adim⁹ plesq̄ bona opa. ideo si hō vult resurgere a tali p̄ctō zōdomitico oportet q̄ habeat marthā. et vñ actiua. Sed per marthā intelligit vita p̄templatiua que p̄sistit in orōnib⁹ et in diuinis speculatorib⁹. et ergo si quis vult resurgere a tali p̄ctō oportet q̄ habeat illā sororē sc̄z marthā. Et dicunt doctores q̄ vita actiua fructuosior est. sed vita contemplatiua tutior et securior est. vñ dicitur in euāgelio. Maria optimā partem elegit que non auferet ab ea. id est vñcam p̄templatiua.

Tercio notandū. Ira dī q̄ dñs culpā tollit sed pena remanebit. h̄ est intelligēdū q̄ post p̄fessionē p̄ctā p̄fessa mutant penā eternā in penā tem̄poralē. qđ p̄ p̄ctō mortali eternaliter dānamur. sed q̄cito sumus cōfessi h̄ p̄ctū mortale cū verecūdia et p̄tritōe. tūc pena eternalis est mutata in penam tpalet. ideo dī Ira (sed pena manebit) et hoc est q̄ aliqui dicunt. licet peccata delean̄t. tñ reliquie p̄ctōp̄ manebūt.

LUltimo no. q̄ licet adulteriū sit maius p̄ctū q̄ simplex fornicatio. tñ infia p̄ctā luxurie p̄ctū zōdomiticū (qđ est ē naturā ē pessimum p̄ctū. qđ est abhominabile. qđ in illo p̄ctō hō testiat suū corp⁹. imo nō ē dyabol⁹ in toto inferno inclusus qn h̄ p̄ctū abhorret. merito q̄ hoies h̄ abhorres)

Elix confessor et prudens hosti tibi tradō
i. iudicū p̄ctā sunt p̄missa
Seruando. tua sit discretio quomodo quare

Cur quando vel vbi per quos vel cum quibus ex quo
i. ipone .i. quenātē p̄niām .i. p̄ctō
Dicta penam tu condignam pro criminē. simplex
s̄e hoī p̄ctōi s̄e p̄niā
Isti debetur. alteri duplex. grauis illi
i. medi⁹ s̄e eternā. hoīem .i. p̄ctō
Est magis ad vñcam salēm de labe vocare

bb s̄q.

Summula Haymudi.

Quam sic defunctum moriturum viuere rursum
Non scelus enorme vicij soluas sine papa
Sacrilegus. cleri percussor. siue parentum
Occisor fratri. puerorum. vel mulierum
Ecclesie sancte violator igne vel ense
Aut coitu. duplex incestus. et omnis adulter
clarius
Plenius et doceant. iungatur et his homicida
facies piuria
Perinus domini cum corpore criminata turpi
aliquid scandali
Quid faciunt. isti penas ineunt grauiores
Tales vel similes romam vadunt. nisi servis
vel propter maius inconuenientia
Obstat semineus. aut debilis. aut senis etas
s' cū talib' .i. platoz suoz
Tunc dispensetur de consilio seniorum
s' p' pñiam magis peccati
Punit ecclesia plus occulto manifestum
s' transgressioz. s' pñfessores .i. absoluac
Dictas qui possunt qui pape soluere soluant
s' sacerdotes s' casus pñdictos. i. autoritate
Quidam malorum soluante hos clave suorum.

In ista pte autor ponit remedia ptra illa iā dicta dices. O felix et pñ
dens pñfessor ego tradoo tibi illos pñctores ad sanadū a talib' criminib' qñ
bus alia eoz est lesa. Etia sis discretus de circumstatijs aggrauatib' illa pec
cata. et deinde inuestiga quō tale pñctum est pperatū. et quātū sit ipm. et qñ
ter sic faciū. et vbi. et cū qñb' est pperatū. et fin hoc dictabis pñgnā pñiam
pro hmoi pccis et criminib'. qz aliquib' datur duplex pena. et aliquib' simplex
aliquib' aut datur pena facilis seu leuis. et aliquib' grauiss. melior enim est a mo
re ad vitā reuocare qz ipsi eternaliter damnarētur. Subdit. tu qui es
simplex sacerdos no dekes aliquem soluere ab enormi peccato sine papa
sicut est vicij sacrilegij. percussor clericoz. siue parentum. occisor pueroz. ma
ritoz. siue vxorū. vel violator. ecclesie p igne vel gladiū. vel p coitu. vel homi
cida. vel glorijs. et ille q turpe pñctum ppetrauit cuius eucharistia vel crismate.

Folium CXLIII

sacro, q; quicq; talia commiserit debz ire ad dñm apostolicum nisi fit
rit multe vel hō debilis, q; tūctu pfecto; fin pfectu sapientu poteris auz
eis dispensare. Itē h̄ns autoritatē papalē p̄t oēs absoluere.

Primo nota. q; in omni pfectione pfecto; dz inq̄rere circūstātias p̄cā.
q; circūstātie lepe aggrauat p̄cā et alleuiat. et fm h̄ inūgeda est p̄nia.

Secondo nota. auto; fm aliqs volēs reddere rōnē quare pfecto; dz esse
sollicitus circa pfectentē. Et q; plus est reuocare aliquē a p̄cā q; resuscitatio
re a mortuis. Rō p̄ ex isto. q; maior est mors aie q; corporis. ergo maior
est resuscitatio aie a mortuis q; resuscitatio corporis. et fm hoc in littera d̄j
stare. viuere. aliij aut̄ textus habent credere.

Tercio nota. q; aliqs p̄stitut⁹ in petō enormi. sicut ē sacrilegiū et p̄silē
nō p̄t absolui nisi a papa vel ab aliq gerente vicē pape. tñ excipiunt̄ hoies
senes. debiles. et mulieres q; p̄t in patria absolui dūmodo satifaciat de
tali petō. et q̄libet in articulo mortis p̄t absolui a simplici sacerdote. tñ illē
inūgendū est q; si qualuerit vt papā p̄ absolutōe accedat etē.

Ultimo nota. q; p̄ omni petō inūgeda est penitētia ocultra. Et rō est
q; ex p̄nia publica petōi fit scandalū. p̄ qđ possit deuenire ad malus crī
men. et petōi p̄ petō publico in eodē crimine inūgenda est maior penitē
tia q; p̄ occulto. Rō est. q; petōi publicus nō solū vtr̄ malicia sua q̄stuz
ad se. imo etiā q̄stuz ad alios. q̄b ipse p̄bet malū exemplum. sed peccator oe
cultus solū vicitur maliciā q̄stum ad se. et nō q̄stum ad alios

.i. excōitare. .i. nullo mō sc̄ officiū misse

In banno sisit nullo casu celebrabit

.i. sacerdos .i. diuinis officijs .i. interesse

Presbyter. hunc etiam sacris prohibemus inesse

s̄e sacerdotali s̄e quo ad eius gesta.

Hil ex officio faciat totius laycus sit

s̄e ecclie exclusus .i. lex ecclie

Si sit ab ingressu suspensus seruet vt est ius

s̄e sacerdos s̄e diuinū officiū

Nullus in ecclesijs interdictis celebrabit

.i. p̄ncipes s̄e aliq interdicti

Si domini terre fuerint pro crimine clausi

s̄e sacerdoti .i. septimanā .i. celebrare

Quiq; per hebdomadam licet vnam dicere missam

.i. eucharistiā .i. p̄scrādā

Ad christi corpus infirmis conficiendum

s̄e interdictis s̄e sacerdos

Omnibus exclusis et priuatim legat horas

s̄e publice .i. pet̄a s̄e cū eucharistiā

Baptizat pueros. scelus audit. visitat egros

s̄e publice. sacerdos. suis popl̄is .i. cesset ab alijs

Predicat iste sue plebi nec quid faciat plus

b b iiii

Summula Haymudi.

¶ sacerdotē s^claycop
Hunc ei ad exequias velut ilaycum licet ire
.i. excōicata .i. p^criminib^m
Hens imbannita pro labe sua benefactis
.i. p^cuaf .i. iuramēta fecerit. s. q^c velic satis facere
Hec caret ecclesie. nisi iuret iura tenere
seu p^cncipis s^ceius
Si comitis culpa fuerit prouincia tota
s^ce sit p^csbyteri s^ce p^cncipis .i. seipos
Interdicta. sacerdotes eius teneant se
s^ce corā eis .i. secrete .i. valene
Sic vt non celebrent. priuatim dicere possunt
s^ce eis deputatas .i. nō cantando
Horas canonicas pro criminē voce silenti
s^ce p^ct sumere. i. eucharistia s^ce excōicati
Infirmus corpus domini. non si moriantur
s^ce in cimiterio s^ce extra cimiterii
Hos tumulant. licite possunt alios sepelire
.i. tpe interdicti p^cnū p^cdicare et baptizare
Sermones faciunt. pueris baptismū ministrent
.i. sg p^ct fieri tale sac̄m .i. baptismus
In nullo casu confessio fons prohibetur
.i. septimana .i. licet semel celebrare
Semper in hebdomada licet vnam dicere missam
.i. ianuis clausis .i. p^clo nō p^cntre p^clo
Inclusis foribus. electa plebe. sed isti
.i. eucharistia s^ce p^cditōe ecclie
Non dabatur corpus domini. nisi sub speciali
.i. trāsgressione p^cpria
Ecclie forma. proprio pro crimine si sic
s^ce plebs. i. excōicata s^ce cautele
Hec imbannita forte tres ecclesie sunt
s^ce p^cncipe
Pro re coniuncta. aut si lis pendeat ex te
.i. facta p^cpignora cautela .i. iubētis
Pignoris est prima cautela. secunda cauentis
s^ce eadē s^ce cautela
Pro causa. sed posterior iurata fides est
sive ipignorādo .i. infirm^m
Pro satis faciendo eger si nū habet vnde

Folium CXLIII

satissimacat .i. nec pignora nec fideiussor
Soluat. nec pro ea quicq; sibi nulla negentur
et signanter corp⁹ xpⁱ .i. pauperē .i. excusat indigētia
Sacramenta. quia miserum defendit egelstas
sacer m̄imonis baptisim⁹ .i. corp⁹ xpⁱ
Ordo. coniugium. fons. confirmatio. panis
.i. extrema .i. sacra ecclie catholice
Unctio postrema. confessio sunt sacra septem
.i. plurib; curis pesse potes sequētib;
Tribus ecclesijs presis in casibus istis
.i. si ē ita misera si vna depēdet ab alia. .i. si xpri⁹ sacerdos ē excoicatus
Si non habens. pendens. si raro pastor adherens
.i. si xpri⁹ p̄s byt degdaref addit⁹ vicino plebanio
Si vice depositi traditur vna tibi

Ista ē alia pricula. in q̄ autor ostēdit quō sit tenendū in locis interdictis.
Et p̄mo quō sacerdotes excoicati se regere detent. voles q̄ null⁹ p̄s byter
excoicatus d^z celebrare diuinū officiū in excoicatore. nec d^z interesse diuij
no officio. s^z d^z sergere vt laycus no faciendo quicq; ex officio sacerdota
li. nec d^z intrare eccliam si fuerit suspensus. Tūc subdit doctrinas de loco
interdicto dicēs. q̄ nullus p̄s byter d^z celebrare in ecclesijs violat⁹ siue inter
dictis. Et si aliqu⁹ puincia fuerit interdicta ppter dñm illius puincie. tunc
null⁹ p̄s byter d^z ibi diuina celebrare. tñ q̄libet p̄s byter in hebdomada p̄t
semel celebrare vt p̄ficiat corpus dñicum qd (si opus eēt) infirmis posse
ministrare. Silt sacerdos horas canonicas d^z legere p̄uatim. sed publice
p̄t pdicare. baptizare et p̄fessionē audire. Et si sacerdos tpe interdicti vo
luerit interesse exequijs layco p̄ no d^z interesse vt cleric⁹. s^z vt layc⁹. Sub
dit alia doctrinā de interdicto voles qñ ppls ē excoicatus p̄ prijs criminis
nib; tūc talis ppls d^z carere bñficijs ecclasticis nūl tūc fecerit iuramentū q̄
velit satissacere. s^z si locus fuerit interdict⁹ ppter crīmē p̄ncipis siue dñi
terre. tunc sacerdotes in tali loco no debent celebrare. s^z p̄uatim horas ca
nonicas dicere p̄nt et p̄fessionē audire. et infirmis corp⁹ dñi ministrare. et
si morian⁹ p̄nt sepeliri extra cimiteriū. crīm p̄nt p̄mocinari sacerdotes et pue
ros baptizare. qz in nullo casu phiser baptismus aut p̄fessio. et sp̄ in heb
domadalijs sacerdoti. yna missam dicere clausis ianuis absente p̄plo et ta
li p̄plo no d^z corpus dñi dari. nisi sub sp̄cali p̄ditōne. qz vel talis excoica
tio dependet a dñi vel ex pte ppls. tunc sp̄ p cautionē sufficiētē factā p̄ p̄s
gnora vel p fideiussores fideiubentes. q̄ ppls d^z satissacere. tūc p̄t populo
ministrari corpus xpⁱ. Sed si aliqu⁹ esset paup̄ in cumulo q̄ no haberet p̄
gnora vel fideiussores illi ppter ea no d^z negari corpus xpⁱ. q̄ paupertas
excusat eū. Tūc subdit enumerando septē sacramenta que patent in līa
Dehinc st q̄ vnu sacerdos aliquī p̄t duab; vel plurib; ecclesijs curatis
pesse ppter tres causas. Quar p̄ma est. quādo vna ecclia est ita misera.
q̄ sacerdos de fructib; eius no potest se nutrire. tūc idēz sacerdos p̄t illas
ambas habere vel tres vel plures. Secunda causa. si yna ecclia haberet

Summula Haymundi

dependentia a reliquo. sic quod una esset mater et reliqua filia. tunc unus sacerdos iterum potest illas habere. Tercia causa est. si aliquis sacerdos caderet in irregularitate vel degradare. sic quod non posset pessime sue ecclie. tunc alter plebanus vicinus eius potest habere eccliam ipsius degradatam cum sua ecclia.

Primo notandum. quod presbyter excommunicatus non debet se ingerere diuinis officiis. eodem modo si presbyter fuerit suspensus ab officio suo propter delictum proprium non debet celebrare. quod alii incurrerent irregularitatem.

Secondo notandum. quod interdictum est duplex. Unum est in populo. quoniam caput populi interdicatur cum adherenteribus per violationem ecclie. spoliis. vel rapinam. vel per similitudinem. et sic dicuntur. populus est interdictus et hoc fieri potest duplum. secundum auctoritatem maiorem scilicet et minorum. quod si nefras essent ita grande tunc potest interdictum fieri quod populo nihil debet credi vel emi. nec debet populus sepeliri in cimiteriis. sed talis causa potest debere criminalis propter quam sequatur tale interdictum. Aliud est interdictum solum. et hoc sic quod non debet utriusque diuinis. et illud sit iuxta auctoritatem minorum. Aliud interdictum fieri quod ad locum. puta quod interdicatur tali loco. et in tali potest fieri talia quod auctor exponit in libro. sed de iure non debet homines sepeliri. et tale interdictum est admissum propter inobedientiam principium. quod si ipsi excommunicati non curaretur. et quod locus debet interdictum non tunc a subditis informantur ut faciant iustitiam. et tale interdictum debet fieri quoniam principes per vim et sine iustitia impugnant ecclesiam.

Tercio notandum. auctor dicit. quod unius locus est interdictus tunc in illo nullus debet celebrare nisi in hebdomada semel. et hoc est verum si principes et eorum adherentes non appellari a tali mandato. quod aliquis episcopus non habet legitimam causam locum interdictere. et tunc potest fieri appellatio ad superiorem episcopum seu iudicem. Et tunc licere potest celebrare adherentes appellationem.

Quarto notandum. si tempore interdicti pertingeret aliquem interesse exequiis layco. tunc iste non debet interesse tanquam clericus. puta in religione dicendo vel giliis. sed interesse debet vel laicis. **A**ultimo nota. quod excommunicatus non debet ab excommunicato absoluiri nisi prius satisfactum per istum per quem est excommunicatus. aut de satisfactione factae cautiones sufficienter ostendit. Et hoc fieri potest tribus modis. ut prius in libro. Et hoc intelligendum est de satisfactione eis potest. si autem non potest satisfacere nichilominus est absolviendum. et sacramenta debent ei ministrari sicut docet libro.

¶ De ordine ecclesiastico

Orum scilicet missam .i. cantas
In aliis officiis de sanctis dum canis. ipsa
se in tali missa

Cantetur tantum prefatio quotidiana
.i. venit .i. in die dominica .i. memoratio

Si cadit in lucem domini requies animarum
se die alias .i. transponere

Inferiam debes illam transferre secundam
se aliquod .i. die alias

Si funus presens non est transferre necesse

Istud est penultimum capitulum totius libri. in quo determinatio de ecclesiastico

ordine. Et p̄t diuīdi in tot p̄tes q̄t ponit documēta de ecclastico ordīne.
 Pro p̄ma pte vult q̄ qm̄ celebrat missa z officiū de oīb scis i die oīm scōz
 tpe anni deputato. tūc ad illā missaz d̄z dici p̄fatio q̄teridiana. Subiūgit.
 q̄ celebrat missaz in crastino post festū oīm scōz. si talis dies ceciderit in die
 dñicā. s. dies aīaz ita q̄ talis dies oīm scōz. sit sabbato. z dies aīaz in die
 p̄ia. tūc talis dies aīaz d̄z trāsserri ad sedaz feriā p̄imā. z d̄z pagi officiū
 de dñica. z h̄ ē vez si funus nō fuerit p̄ns. tūc illō festū aīaz lapsuz in die
 dñicā d̄z trāsserri. Sz si funz ē p̄ns tūc nō d̄z trāsserri. ino tūc ipa die dñicā
 p̄ia post festū oīm scōz d̄z celebrari festiuitas oīm aīaz z dimittat
 officiū dñicale vscz ad sedam feriā vel ad aliā feriā eiusdē septuāne

F **P**rimo nota. Ira q̄ in die oīm scōz d̄z dici p̄fatio q̄teridiana. Rō ē
 ista. qz in illo die celebrat festū scē trinitatis z festum b̄re marie virginis et
 oīm scōz ac electoz dei. si ergo ad missaz dicere p̄fatio in honore b̄re vir
 ginis. tunc videref q̄ tm̄ pagere officiū de b̄rā virgine. Et eodē mō d̄: de
 sancta trinitate z de alijs festiuitatibus

F **S**cōdo nota. q̄ illud dictū nō solū ē intelligendū de festo oīm scōrum
 immo etiā vcz ē de alijs festiuitatibz scōz. excepto die ap̄loz. scē crucis z
 b̄re virginis. qz quoq̄ die talia festa ceciderint q̄ eo z p̄fatio sp̄alis est
 dicenda. s. in oīb alijs festiuitatibz p̄fario quotidiana est dicenda

F **T**ercio notandū. ex quo hic fit mētio de officio mortuoz. tūc querit
 vnde hoc habuit initū. R̄ndet q̄ habuit initū ab apl̄is dei. z in vslz fuit
 deducēt p̄ teatū Isidorū. **S** Scōdo querit. ybi habuit initū officiū mor
 tuoz an in nouo vel in veteri testamēto. R̄ndet q̄ habuit initū in veteri
 testamēto. z hoc declarat tripli. Primo sic. legit̄ em in Genesi. cū Jacob
 eēt mortuus tūc Joseph z fratres eius tulerūt z deplanxerūt eū p̄ q̄rtus
 or dies. z postea sepelierunt eū. Scōdo declarat. qz legit̄ q̄ postq̄ moyses
 fuit mortuus. tūc populus israeliticus deplorauit eū p̄ trīginta dies. Ter
 tio declarat hoc autoritate sapientis q̄ d̄c. luctus sapientis filii sunt septe
 dies. luctus aut̄ filij stulti sunt sempiterni z in eternū anima eius peribit.
S Tercio querit. quō mortuus sit sepeliendus. R̄ndet. q̄ illo mō q̄t alijs
 q̄s tendit ad mortē tunc ponī d̄z sup paleas. z manus eius sup ventrē ad
 instar sancti martini. q̄ cuz deterret mori perīt ut ponere sup paleas ppter
 humilitatē. z si tunc ille est clericus debet legi passio sup eum. si aut̄ est layz
 tūc tunc crux xp̄i sup eū ponat ut eo facilius incitetur ad p̄teritōem. De
 inde quādo mori p̄trigatur illi lumen ad manus. in signū illius q̄ mo
 rientes pro nomine xp̄i eternam videbunt lucem. Quādo tunc mortuus
 est debet pulsari campane que sunt tuba dei. p̄ quas reueletur hoībus de
 cessus illius hoīs ut pro eo hoīes orient. iuxta dictū apl̄i. alter alteri onē
 raportabit. Deinde dēbet lauari aqua munda z aqua bñdicata alpgi. ad
 designandū q̄ post p̄fessionem z p̄teritōem de hac vita ad vitam eternam
 transiūtus est. Deinde corpus portari d̄z ad sepulcrū. z si est laycus pos
 tatur a laycis. si clericus a clericis. z sic de alijs. Deinde d̄z ponat ad sepul
 crū. ita q̄ caput versat versus occidente. z pedes versus orientē. ut quasi
 facendo adoret hunc q̄ est oriens ex alto. Deinde ponat ad caput corporis
 mortui crux. quā maxime fugūt dyaboli. qz dñs noster iesus xp̄s in cruce
 vicit dyabolū. z omnem eius potestate annihilauit.

Summula RAYMUNDI

scz natiuitas . pascha . p̄t̄ hecoste . assumptio marie
In summis festis que quattuor esse memento
i. nulla cadavera mortuorum hominum i. sepelientur
Corpora non aliqua defunctionum tumulentur
i. re dei i. gloria in excelsis domini i. habeantur
Te. glo. nec aduentus . nec septuagesima seruenter
festum crucis festa marie festa apostolorum i. re dei et gloria
Cruis et virgo suis festis et apostolis omne
credo canit festum michaelis i. festum
Illud habent . nec cre. michael baptista ioannes
festum dedicatōis i. cuius festo marie virginis
Et terribilis christus cum virgine matre
festum magdalene i. festis duodecim apostolorum
Magdala cre. canit cum apostolis duodenis
prothomartyris i. innocentium
Credo caret stephani . festum simul et puerorum
i. non canit credo in festo michaelis . festo virginum . vel martyrum
Non credit michael . confessor . virgoque . martyr
festum sancti marci i. infra octauam pasche festum
Marcus in hebdomadam paschalem si cadit idem
scz desco marco i. non ieunatur
Collectam tenet ad missam . carnes comeduntur
i. circa eccliam s. psueta
Fit circa templum processio reliquiarum
s. festum sancti marci pasche nisi eēt dominicus dies
Si post octauam venerit . nisi sit domini lug
i. ieunamus i. quicunque sit illa dies
Carnes non edimus lux qualiscunqz sit illa
s. in festo pasche in nativitate Christi in ascensione domini
Dissa resurrexi . puer . atque viri galilei
s. huius domini ne longe in purificatioē s. dixit ad me
Festum palmarum . candelabrum . dominus lux
s. illa officia in alijs diebus i. in illis ab ecclia depuratis
Non decantari debent nisi tempore certo
s. illi sacerdotes i. lucrum i. statuta ecclie
Hoc faciunt qui plus obulum quam iura sequuntur
i. cui festum natiuitatis cadit in illo die
Offertia sexta christo nato comeduntur
i. efficiunt homines leticie
Carnes . hoc faciunt pietas et gaudia festi

Folium CXLVI

s^c heretice scz ptra fidē
Lede sophista quia fallsum proponis et inferis
s^c argumētū hmoī ordinatōem
Nil valet erga tuum tua nulla probatio contra
i. locū hnt in amissione pueri ieiunij
Non gula nec venter comedunt. sed sanctior ille
scz dñs deus i. mādat

Sanctus sanctorum sanctissimus hoc iubet esse

Hic magister ponit aliud documentū seruandum in ordine ecclasticō qd ptingit circa sepulturas mortuorū. qd in istis quattuor festiuitatibus scz in nativitate xpī. in resurrectōe ipius. in ascensione. et in festo pentheco stes nō debent sepeliri funera. qd illi dies sunt dies gaudij et leticie. Nā in nativitate dñi nostri iesu xpī gaudere debemus qd pater in diuinis ei^vnī cū filiū ad incarnatōem p nostra redempōemisit. Et in festo pasche gaudere debemus. qd filius eterni patris iesus xp̄s dñs nosternos sua passione liberauit et ab inferis resurrexit. In festo aut ascensionis gaudere debemus. qd xp̄s filius dei carne assumpta p̄pria p̄tute sua sup celos ascendit. in signū huius qd oēs homines precepta ei^v custodientes in celi gaudij et leti tūs eternaliter exultabūt. In festo aut penthecostes gaudere debemus. qd pater et filius in diuinis deus et hō dignatus est nobis sp̄m sanctū mītēs re. Ex quo ergo isti dies sunt dies exultationū. ideo merito in istis dieb̄ gaudere debemus. qd in ipsis aliqua dona sp̄nalia cum magno gaudio s̄z scipimus. sed tumulare funera nō est gaudiū. uno magis tristitia. ideo si fuerint aliqua funera in his quattuor festiuitatib⁹ non sunt tumulanda. sed talis tumulatio in crastinū est seruanda. Itē in missis defunctorū non dī gloria in excelsis. nec alleluia. nec sequentia. nec credo Rō huius est. qd in illis quattuor festis ytūm vocib⁹ leticie. exultatiōis et iocunditatis. sed circa funera nō sunt aliqua gaudia. sed oīs tristitia et dolor. et ad hoc desi gnādū tūc missa defunctorū lamentabiliter celebrat et cantat. **T**ūc ibē (Te glo. et.) ponit aliud documentū dicens. Te deū laudam⁹ et gloria in excelsis in aduentu. et in septua gesima vscz ad festū pasche nō cantantur. **T**ūc subdit qd in festiuitatib⁹ beate virginis et sancte crucis et omnīi aploꝝ cantatur te deū laudam⁹. et gloria in excelsis. Sed in die michaelis et iō hānis baptiste credo nō cantat. sed in die dedicatiōis tēpli et in die natū uitatis christi. et in festiuitatib⁹ virginis marie. et in solēnitatib⁹ marie ma gdalene. et in die sancte crucis. et in solēnitate oīi aploꝝ et euāgelistarū credo cantat. sed in festo martyꝝ nō cantat. Deinde dī qd in die sancti stephani. puerorū. michaelis. et psequēter oīi sanctorū. pfectoꝝ. virginum et martyruꝝ credo nō cantat. et hoc verū est nisi talia festa ceciderint in dominī cum diem. nam tūc cantabitur credo. Deinde dī si festū marci euangelistae ceciderit infra octauas pasche. tūc nulla memoria fit de eo nisi collecta dicetur ad missam. et carnes ip̄la die comedentur. et processio que fieri solet circa segeres fiat circa ecclasiā. si vero venit post octauas pasche. tūc illa die carnes nō debent comedī nisi fuerit dominicus dies. Dehinc sub lūgit aliam doctrinā dices. qd quedā sunt officia missæ que nūc debent

CC 6

Summula Haynaldi.

legi siue catari in anno nisi certis diebus quibus talia festa sunt appropriata. ve sunt ista officia. Resurrexi in festo pasche. Puer natus in die nativitatis domini. Dominus dicit in nocte nativitatis domini. Lux fulgebit in gallicantu eiusdem festi. Viri galilei in festo ascensionis. Domine ne longe in die palmarum. Suscepimus deus. in die purificatiois. Sed qui legunt ista officia extra tempus depuratum illi plus diligunt pecuniam quam iusticiam et statuta ecclie.

¶ Quinta doctrina quae festum nativitatis cadit in sexta feria. tunc licet est comedere carnes propter solennitatem diei et gaudia festi. ergo nullus sophista debet contra hoc disputare. quod sua sophistria immodo extat apparentia. ut et Aristoteles in primo elenchorum. quod quidam sophista dicit apparenter scientibus et non verescens. et quod non detet aliquis replicare contra hoc ut tunc comedantur carnes. quod sanctus Iacobus primo sanctissimus inter hoc fieri. Et hanc non sit gratia gule. sed quod deus hominem in sexta feria creauit. et eodem die ipsum hominem redemit. videlicet in bona sexta feria. et ergo quando festum nativitatis domini nostri Iesu Christi in sexta feria veneratur. illa libertas prerogativa hominibus conferatur.

¶ Notandum primo quod modum dubium. a quo sit institutus aduentus Christi. Rides quod a beato petro papa. Sed quoniam queritur. sub quo septimanis. Respondet sub quatuor. Sed quoniam queritur. quare sub quatuor septimanis. Respondet ad designandum quod duplice aduentum domini nostri Iesu Christi. Primus aduentus est in carne. et de illo legis in euangelio Iohannes. ubi dominus Osanna filio dauid. Secundus aduentus est in mente. unde in euangelio Iohannes legitur. Ad dominum veniam et missione apud eum faciemus. Tercius aduentus est in morte cuiuslibet hominis. de quo legitur in euangelio Matthaei. ubi dicitur. Si sciret paterfamilias qua hora fur venturus esset. vigilaret ut non sineret dominum suum profandi. Quartus aduentus est ad iudicium universale. de quo cantat sancta mater ecclesia. Ecce dominus veniet et omnes sancti eius cum eo. et erit in die illa lux magna. scilicet iustus.

¶ Secundo notandum quod modum dubium. quare in aduentu domini non cantatur. Te deum. nec Gloria in excelsis. Responde detur quod gloria in excelsis non canitur. ideo ad designandum quod iste hymnus angelicus primo fuit cantarus in nocte nativitatis Christi. et ideo omittitur vel quod ad diem nativitatis. ut tunc eo deo resurgens et solenius cantetur. Sed te deum ideo omittitur. quod solum vtrumque eo ad presentes. sed in aduentu domini expectamus Iesum Christum aduenientem. Sed quare non cantatur in septuagesima et quadraginta. Respondet. quod in istis festi uocabilibus sit memoria penitentie et passionis domini. et sic tunc obseruantur omnia cantica leticie. sed illa prefata sunt cantica leticie. ideo sancta ecclesia omittit talia cantica leticie.

¶ Ultimo notandum quod de ultima doctrina dicitur. Bullertus. quod dominus in fine anni nasci voluit ut ostenderet in ultima etate mundi se venturus. In sexta enim feria hominem plasmavit. prodidit et literauit. ideo prorogativa libertas huic diei concessa est. ut si festum nativitatis ceciderit in sextam feriam carnibus ut tamur. si tamen ex voto feris sexis et sabbatinis carnes vitares tunc etiam tali die vitare deteres. Sed si aliquis sine voto in contemptu huius festi hoc omitteret mortaliter peccaret. quod formam ecclesie infringe res. Alia autem dubia nota sunt ex se.

sc̄ ſeu xp̄t illud canticū
Paſſio quando venit domini tunc gloria patr̄
 .i. niſi ad psalmos .i. ecclia ſc̄ in officio diuino
Exceptis psalmis cleruſ diuinitat vbiq̄z
 ſc̄ paſſione .i. phibere
Gloria qua caneres patri ſi non inhiberem
 ſe miforij. i. refumas
Poſt verſum repetas ibi reſponſoria ſemper
 hoc canticū ſc̄ domini
Le deum nec aduentus nec ſeptuagesima ſeruat
 .i. agn̄ dei. ſc̄ ſz misericordie nob̄to
In cena domini cantes agnus ſine pace
 .i. in collecta eiusdem miſſenō flectatur genua
Ad miſſam genua collecte flectere noli
 ſc̄ in bona quinta feria .i. pſectra duas
Dum miſſam cene celebras tunc confice binas
 .i. hostias ſc̄ illaz ſc̄ ecclie
Oblatas domino. ſumas vnam velut eſt moſ
 ſc̄ pſecrato. ſc̄ hostia
Cum toto calice. reliquiam ponas vbi ſanctus
 .i. lumine pcedente
Sit lochis. incenſa candela tamſen preeunte
 .i. hoc canticū ſc̄ bona ſexta feria
Portando cantes. hoc corpus. mane peracto
 .i. reportes ſc̄ ſacramentū
Officio toto reddas ſolemniter illud
 ſc̄ tu ſacerdos .i. altare
Ferto ſuper mensam domini. calici quoq̄ vñtum
 ſc̄ iuxta ritū ecclie .i. inclinabis .i. altare
Infundas et aquam. tunc te curuabis ad aram
 .i. erigendū figurā crucifixi
Poſt medium noctis ad tollendum crucifixum
 ſc̄ de lecto vel plures .i. famulos
Surgas atq̄ duos vel tres assume ministros
 veſtib⁹ induatos ſc̄ dñe. pbaſtine
Albis veſtitos. psalmum lege domine probas
 illud canticū ſic dictum
Hinc exurge canas. psalmum. deus auribus addas
 ſc̄ cū redolentia thuris
Antiphonam repetas exurge. crucem ſemel agit ter

Summula Raymudi.

.i. eccliam.

.i. illā antiphonā

Ser circa templum cane cum rex glorie christus

Hec est alia p̄icula. in qua autor ponit alias doctrinas circa diuinū officiū pagēdas. Quaz p̄ma est talis. q̄n instat passio q̄ est dñica q̄ can̄tāt. iudica me deus. tūc sacerdos in diuino officio nō d̄z cantare gl̄ia patr̄ nissi ad psalmos. sed ad risoria et ad alia ad q̄ solet cantari gl̄ia tūc nō d̄z cantari. imo post repetitōem responso:ū d̄z resumi. S̄z a bona quarta feſria vſq; ad sabbatū paschenec ad officiū missæ nec ad psalmos dicat gl̄ia patri. Subdit alia doctrinā deaduentu. et septuagesima dices. In aduentu dñi et in septuagesima nō cantat. Te deuz. nec gl̄ia in excelsis. Et in missa q̄ canis in cena dñi nō cantat agnus dei. cuz illa p̄clusione. dona nobis pacē. sed cū illa miserere nobis. Irē in collecta eiusdē missæ nō flectātur genua. et in trib⁹ dieb⁹ nō def̄ pax. q̄r pax tradita fuit iudeis. Tunc subdit q̄ sacerdos celebrās missam in bona q̄nta feria. d̄z p̄secreare duas hostias. vnā d̄z sumere illo die. reliquā d̄z reseruare in crastinū. et d̄z eam ponere ad locū sanctuariorū. candela accensa p̄cedente. et cū portat cantet hoc corpus qd̄ p̄ yobis r̄c. sed crastino officio pacto p̄dicā hostiā sumat solēniter ferēdo sup̄ altare et sumat yinū et aquā ad calicē p̄secreādo et p̄ agendo s̄m statuta ecclie. Tuc ibi (Post mediū) subdit doctrinā dediūno officio in nocte pasche pagendo. volēs q̄ in nocte pasche plebanus d̄z statim surgere post mediū noctis et assumere duos vel tres ministros indutos albīs et legere istū psalmū Dñe pbasti. quo facio cantet. Exurge quare obdormis dñe r̄c. cuz p̄su. Deus aurib⁹. repetēdo exurge. q̄ facio accedit cū thure et cū redolētiā thuris leuet crucifixū de sepulcro circuitū faciens bis vel ter cantando deuote cū rex glorie christus r̄c. Notādū. q̄ p̄ hoc q̄ sacerdos d̄z surgere in medio noctis dat intelligi resurrectio dñi qua mediāte trāslūmus ab eterna dānatōe ad vitam eternā. Et q̄ alledinē vestū dānt intelligi angeli induiti stola claritatis q̄ resurrectōem xp̄i annūciārūt. Et q̄ redolētiā thuris intelligūtur nostra bona oga in q̄b̄ detenus resurgere cū christo ut nostre orōnes sint accessibiles in p̄spectu dei. et nos mediātib⁹ illis exaudiri mereamur a dato re et gubernatore omnī gentiū. a quo celū et oīa dependent.

¶ De impositōib⁹ historia
rum per circulum anni

Aordo tot⁹ anni cognoscit
Finalis scripto sub tali noscitur ordo
in illo tpe anni .i. p̄cipit
Septuagesima sic lege q̄ deus omnia mandat.
s⁹ et tu lege cū h̄b̄ i q̄dragēsima. s⁹ libros
Quinq; libros moysi quos claudit passio christi
passionis xp̄i .i. lamētātōes
Tempore messticie leges verba hieremie
.i. octauas pasche .i. euāgelizauit
Post pascha legimus quod lucas exemplificauit.

Folium CXLVIII

.i. q̄ liber regū dʒ legi p̄ p̄thecosten. videlz in octaua trinitat̄.

Post penthecosten regum liber exit in hostem

.i. vſq; ad kal. augusti .i. a kal. augusti vſq; ad kalendas

Donec ad augustum. salomon tunc argue stultum

septēbris legunt̄ parabole salomonis

Ner totum mensem sapientia proferat ensem

.i. in tali mense .i. tales libros

Job lege septembri. thobyam. iudith. et bester

.i. in octobri .i. libri machabeor̄ .i. lege

Octobris mense machabeus atq; recense

.i. dicta duodecim prophetar̄ .i. in nouēbris

Verba prophetarum bis sex lege mense nouembris

.i. ad tale tps

.i. ad locū decēbris.

Donec ad aduentum domini veniesq; decembris

.i. lege s̄c dñi illi prophetar̄ .i. inferijs

Profer in aduentu ysiae verba diebus

.i. p̄ festū nativitatis xpi .i. ep̄las pauli .i. termio hui⁹ libert̄

Post natale legas paulum. sic fine quiescas.

Istud ē caplin vltimū isti⁹ libri. in q̄ postq; mḡ in p̄cedēt̄ determinat̄
uit de ecclastico ⁊ diuino officio in missa obseruādo. P̄nter definit̄ de
impositōib⁹ hystoriar̄ p̄ circulū anni. Et illd vltimū caplin p̄t diuidi i roe
ptes q̄ ponit documeta de impositōib⁹ hystoriar̄ p̄ circulū anni. ptes patet
bunt in pcessu lre Primo de sic. ordo iponēdi hystorias p̄ totū annū agno
sc̄ sub tali scripto sequēti. q̄ post octauā epyphantie iponunt̄ ep̄le pauli.
tū hystoria. dñne in furore ⁊ legit̄ vſq; ad septuagesimā. Subdit de sep̄
tuagesima ⁊ ponit sc̄bz hystoriā ⁊ dt sic. q̄ in septuagesima detēt̄ legi qn
q̄ libri moyſi ⁊ decātaricant̄ iste. in pncipio creauit de⁹ celū ⁊ terrā Sz
a septuagesima vſq; ad passionē dñi sp̄ speales hystories it̄ iponende. Sz tñ
sp̄ legunt̄ qnq; libri moyſi veteris testamēti. Rō e. q̄ illd qd David p̄ lon
gū tps an nativitatē xpi p̄phetauit illd Paul⁹ in suis ep̄lis p̄cordauit ⁊ co
ordinauit. ⁊ post incarnationem ad laudē ⁊ ad glaz p̄dicauit. Subdit (tpe
mesticie) ponēs terciā hystoriā. l. q̄ tpe passiōis xpi. l. an festū pache legūt̄
lamētatoēs q̄s Hieremias apta ⁊ lamētabili voce lōgo tpe an nativitatē
xpi passionē deplāxit ⁊ p̄phauit dices. plāgit̄ vos rc̄. Subdit (post pa
scha rc̄) vbi autor docet inuenire aliā hystoriā. ⁊ vult q̄ in pascha legitur
omelia tñm de die p̄ totā hebdomadā infra octauā pasche. Sz p̄ octauā vſ
q̄ ad festū p̄thecosten legunt̄ ac̄. Luce euāgeliste ⁊ alio p̄ aplo⁹. Tunc
subdit q̄ post festū p̄thecosten p̄ totā hebdomadā agit de sp̄ū sc̄o. Et in
octauā p̄thecosten de sc̄ā trinitate silt̄ p̄ totā hebdomadā. Sz tñc in octa
ua trinitat̄ iponit̄ hystoria. de⁹ oīm auditor rc̄. Et legunt̄ libri regū vſq;
ad kal. augusti. Tuc d̄r in lra (salomon tñc argue stultū) vbi docet iponere
aliā hystoriā dices. Post cal. augusti vſq; ad cal. septēbris legunt̄ parabo
le salomonis. ⁊ tñc cantat̄ hystoria. in pncipio an̄c de⁹ terrā faceret. Tñc
subdit (Job lege) vbi docet nos iponere aliā hystoriā dices. q̄ in septēbris

Summula Raymundi

Eanadescō Job. s. si bona suscepim⁹. Tūc subdit (Octobris mense) vbi docet iponere aliā hystoriā dices. q̄ in octobri legis liber machaleoz. et ceterā hystoria Adaplat dñs' cor vest⁹. Tūc subdit (Uerba prophetar⁹) vbi auctor docet iponere aliā hystoriā dices. a cal. nouembrib⁹ legis Ezechiel p̄pheta et alij p̄phete duodecimi. et cantat hystoria. Uidi dñm sedente sup solū. Subdit. ab aduentu dñi legis Eleyas p̄pheta et etiā cantat ultima et decima hystoria vñp̄ ad nativitatē xp̄i cū canticis spealib⁹ suis. et singulis dieb⁹ dñcis imponit vna noua hystoria in aduentu dñi.

¶ Circa p̄mā partē notādū. q̄ rō illi⁹ l̄re ē ista. q̄ tpe passiōis xp̄i plus q̄ alio tpe cū xp̄o dolere detem⁹. ipius mortē maxie honorādo. cantando. psallēdo et flendo. eccliam nudis pedib⁹ intrādo. missas audiēdo. elemosynas dādo. et p̄filia p̄ delict⁹ faciendo. vt eo cīr⁹ nob̄ misers̄ parcat etignoscat nr̄a p̄cta. Itē rō illius l̄re (salomon tūc argue stultū) ē ista. q̄ sicut dāuid p̄tarabat p̄philisteis et alij p̄phe. p̄ lege eoz pugnauerūt. sic et nos post q̄ sp̄mīchi recepim⁹ debemus p̄tra dyabolū pugnare. et vicijs ipius deūtis deo seruire detem⁹ ut celestē curiam attingere mereamur.

¶ Itē notādū circa illā p̄tē (Uerba p̄phaz) q̄ ezechiel vidit in spū q̄es tuor aialia. i. q̄ttuor euāgelistis q̄ q̄ttuor formis aialū depingunt. q̄ xp̄i nativitatē. passionē. resurrectōe. et ascensionē ore et scripto notificabant. Enī notādū Dache⁹ depingit sub forma hois io. q̄ ip̄e plus tractat de humanitate xp̄i q̄ ali⁹ euāgelisti. puta de ei⁹ nativitatē quō fuit incarnationis et hō factus. Sz Lucas depingit sub specie bouis. q̄ recte sicut bos ducit ad macandū. sic lucas scribit passionē xp̄i q̄ mactat⁹ ē sicut bos Sz Darc⁹ depingit sub forma leonis. q̄ leo h̄z tale naturā. cū parit in monte pullos suos mortuos trāsic ab eis. et p̄ tridū redit ad eos et facit magiū rugiū. ita q̄ resuscitant et viui surgunt a morte. sic xp̄s viuus surrexit a mortuis. mō Darc⁹ plus eratrat de resurrectōe xp̄i q̄ aliquis alios. Sz Iohes depingit sub spe aquile. q̄ aquila altius volat q̄ aliquia volucruz. sic etiā scis Iohes alti⁹ volauit et mltū plus tractauit de diuinitate q̄ aliquis euāgelistar⁹. ¶ Itē notādū Daniel xp̄m ventur⁹ p̄dixit cū dixit. aspicias a longe. Sile alij p̄phete xp̄m nascitur⁹ p̄dixerūt de p̄gine Daria. Enī canit sc̄a ecclia. p̄phete dixerūt xp̄m nasci de p̄gine.

¶ Ultimo notādū. impō hystoriāz hafet etiā p̄ alios. vt in p̄puto manuali et ecclesiastico et in q̄plurib⁹ alijs locis. q̄re hic breuit dīcta sufficiunt de hystorijis iponēdis p̄ circulū anni. ¶ Et sic breuit p̄ editio et p̄pendiū q̄d lucide et clare et valde vñst̄ docet plura necessaria circa sacra ecclie occurrētia. Et vocat summula Raymūdi. q̄ Raymūdius edidit et p̄pilauit et a plibus libris canoniciis ea exarraxit. Et etiā vocat summula pauper⁹. quia paupib⁹ p̄posita ē q̄ nō p̄nt studere iura p̄pter defectū pecuniar⁹. Et si seruas illa q̄ ego Raymūdius p̄sulo et p̄suadeo. et q̄ inhibeo spernis. tūc mereatis videre dñm iesum xp̄m in sua maiestate summa. q̄ cū sua m̄re p̄gine maria singulicq̄ sup̄ioz cuius in seculoz secula sit bñdictus Amen.

¶ Explicit summula Raymūdi diligēter correcta et denivo emendata omnib⁹ clericis vñlissima. Impressa Colonie in officina quondā Henrici Quettell Anno salutis huane nature. D.ccccci. Die iiii. mēsis Martias